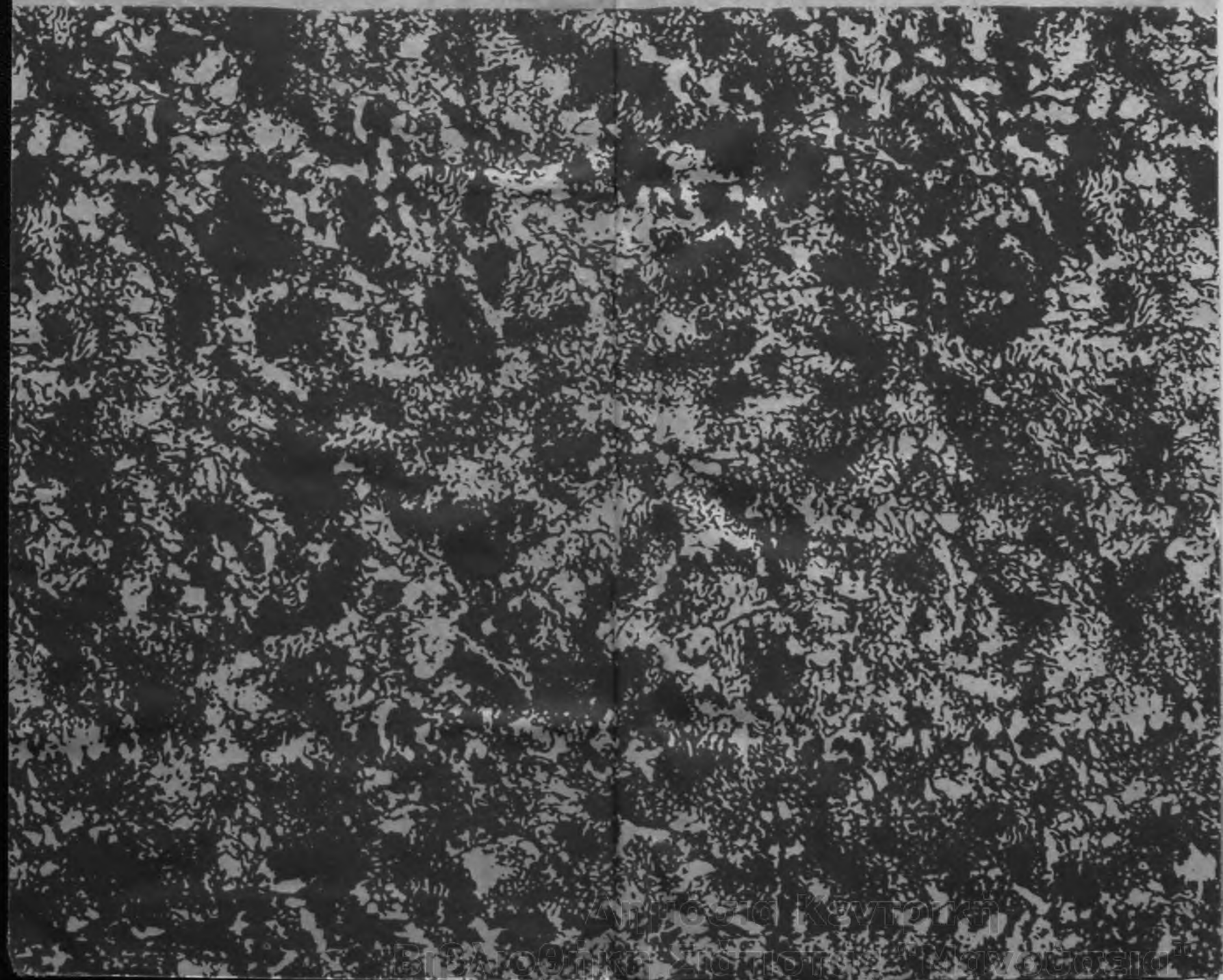

Ε
Υ

21

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανοῦσεια"

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Η
ΟΚΤΩΗΧΟΣ

243
1810

Πολλαχῶς διορθωθείσα παρὰ τῆς
Μουσικολογιωτάτης Πρωτοψάλτης
τῆς ἁγίας τῆς Χριστῆ μεγάλης
Ἐκκλησίας Κυρίου

ΚΥΡΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ

Ἡ, ἥδη νεωστὶ προστετέθησαν,

165

Ὁμιλία τις παραινετική. Αἱ δέκα τῆς Θεῆς
ἐντολαί. Τὰ χαρίσματα τῆς ἁγίας Πνεύματος.
Τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Αἱ Θεολο-
γικαὶ ἀρεταί. Αἱ Ἠθικαὶ ἀρεταί.
Διάγραμμα διὰ τὸ Διατονικὸν τῆς
Μουσικῆς Γένος. ἢ εἴχοι τινὲς δηλω-
τικὸι τῆς ἰδιότητος τῶν ὀκτὼ ἤχων.
Πρὸς δὲ ἢ Κανόνια διὰ τὴν εὐρεσιν τῆς ἀρ-
χῆς τῆς Σελήνης, τῶν Μηνῶν, ἢ τῆς
Ἀναστάσεως ἡγὼν τῆς ἁγίας Πάχας.

Ἐν τῷ εἰς τὸ Μαχμητπασάχαν
Ἑλληνικῷ Τυπογραφείῳ.

Ἐν ἔτει - α - ω - ι .

Δυρρεά
Αδελφῶν Κ. Χ. Γωγάνων
15 Μαρτ. 1901.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Λεγόμενα ὡς ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἢ τὸ Τρισάγιον. Λέγομεν δὲ εἰς μὴ τὸν α' ἤχον τὸν β', τὸν γ', ἢ τὸν δ', τὸ παρὸν Τροπάριον. ἤχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν ἄσπαστον ὡς ἀναστάντι ἐκ τάφου, ἢ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον τὸ πικροδωκὸν ἡμῖν, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλά. τὸν πλβ'. τὸν βαρὺν, ἢ τὸν πλδ'. λέγομεν τόδε, ἤχος πλδ'.

Αΐνας ἐκ τῆς μνήματος, ἢ τὰ δεσμά διαρρήξας τῷ Ἄδῃ. ἔλυσας τὸ κατάκριμα τῷ θανάτῳ Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τῆς ἐχθρῆς ἐρυσόμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σε, ἐξαπέσειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα. ἢ δι' αὐτῶν τὴν ἐλευσίαν παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλει.

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΜΑΘΕΣΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

Ὁ Ἐν Ἱατροφιλοσόφοις Βασίλειος.

Δὲν ἔστιν πρᾶγμα θαυμασιώτερον, ἢ ἐπωφελέ-
τερον διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν, ὥς ἡ ἀγία
ἢ ὁρθόδοξος πίσις. ,, Τῷ πιστῷ ὅλος ὁ κόσμος τῶν
χρημάτων, τῷ δὲ ἀπίστῳ ἐδὲ ὀβολός ,, Μὲ τὸ νὰ εἶναι
ὅλη ἀγία, ὅλη ἀρετῆς ἔμπλεος, ὅλη θεόπνοστος. Διὰ
τῆτο ἢ οἱ Προφῆται διὰ Πίσεως μεγάλοι ἐγόνοντο.
Οἱ ἀλιεῖς, Μαθηταὶ τῷ σωτῆρος Χριστῷ, ἢ δοχεῖα
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀνεδείχθησαν. Οἱ ἀγνώστω Θεῷ
λατρεύοντες νόες τῆς Ἑλλάδος, Θεὸν ἐγνώσαν τὸν
ἀληθινόν. ἢ οἱ κατὰ τὴν ἀνθρώπινον σοφίαν, ἢ
κεκλιῶ ἀπάτῃ ἐν πλάνῃ διαπορευόμενοι, ὁπαδοὶ τῆς
ὄντως σοφίας, ἢ τὸν βίον ἐν ἀρετῇ ἐφάνησαν. Πρέπει
λοιπὸν, Νέοι Φιλομαθέσασοι, ἀφ' ἧ ἐγυμνάσασοι
καλῶς εἰς τὸ νὰ διακρίνητε τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμ-
ματα, νὰ ἐντυπώσασοι ἀμέσως εἰς τὸν καθαρὸν, ἢ
ἀθόλωτον νῦν σας τὰ κυριώτερα τῆς ὁρθοδόξης ἡμῶν
Πίσεως. Ἐπειδὴ ἂν Τυχὸν προλάβεν ἰδεῖν ἀνωφελεῖς,
ἢ ὀλέθριαι νὰ ριζώσεν εἰς τὴν τρυφεράν σας Φαν-
τασίαν, αὐταὶ ἀποπνύγεν ἔπειτα τὸν ὀνησιμώτατον
λόγον τῷ Θεῷ, ὅπῃ ἤθελον ἐπιχειρήσασοι νὰ ἀπείρῃ
εἰς τὸν νῦν σας, καθὼς αἱ ἄκανθαὶ δὲν ἀφίωσεν νὰ
τελεσφορήσῃ ὁ καλὸς σπόρος.

Μάθετε λοιπὸν ὅτι ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς Πατέρα
Υἱὸν ἢ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοῦσιον ἢ ἁχ-
ρισον. Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν γεννητὸν, Πνεῦμα

ΕΚ

ἐκ Πατρὸς ἐκτοροῦτόν. Πρόσωπα μὲν τρία, ἓνα δὲ
μόνον Θεὸν ἀναρχον, αἰδίων, ἀτελεύτητον, ποιητὴν
καὶ δημιουργὸν τῆς παντός. Τὸ ἄκρον ὄν ὅπερ προνοεῖ,
καὶ ἀρρήτῳ σοφίᾳ διακυβεῖν τὸ πᾶν. Αὐτὸς ὁ τρισυ-
πόστατος Θεὸς κτίσας τὸν ἅπαντα κόσμον, ἐπλασε καὶ
τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἀπάτῃ τῇ πονηρᾷ παρέβη, ἣν πα-
ρὰ Θεοῦ ἔλαβεν ἐντολήν. διὸ καὶ ἐξορίσθη τῆς τρυφῆς τῇ
Παραδείσῃ. Πλὴν ὁ Φιλανθρωπότατος, καὶ δικαιο-
τατος ἡμῶν Θεός, διὰ τὴν ἀνακαλέσθαι τὴν ἀνθρώπου
εἰς τὸν Παράδεισον, εὐδόκησεν (ὡς οἶδεν αὐτός) νὰ πέμ-
ψῃ εἰς ἡμᾶς τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν, νὰ σαρκωθῇ ἐκ
Πνύματος ἁγίου, ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς αἰσπαρθένου Μα-
ρίας καὶ Θεοτόκου. νὰ Φανῇ ἐπὶ γῆς Τέλειος Θεός, καὶ
τέλειος ἄνθρωπος. διπλῆς τὴν φύσιν, ἅλ' ἐπὶ τὴν
ὑπόστασιν· νὰ πάθῃ, νὰ σταυρωθῇ, νὰ ταφῇ ὡς ἄν-
θρωπος, ὡς δὲ Θεός, καταβὰς εἰς τὸν ᾅδην, νὰ ἐ-
λῶθερώσῃ ἐκ τῆς καταδίκης τὸ ἀνθρώπινον γένος. καὶ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, νὰ συναναστήσῃ ἡμᾶς πεσόντας τῇ
ἁμαρτίᾳ. Οὕτω τίθει μὴν πάντες δοξάζομεν. καὶ
ἡ τοιαύτη Θεολογία εἶναι ἡ ὑπόθεσις ταύτης τῆς Τερ-
τισιανῆς, καὶ Θεολογικωτάτης βίβλου. εἰς τὴν ὁποίαν
ἡ χαριεσάτη λύρα τῆς Πνύματος, ἡ ἀνεξάντλητος
πηγὴ τῆς Θεολογίας, ὁ ἐκ τῆς Δαμασκῆ Ἰωάννης, καὶ
ἄλλοι σὺν αὐτῷ ὑμνογράφοι, ἐνηχῶσιν εἰς τὰ ὦτα
ἡμῶν ἁσματικῶς, τὰ πλέον ὑψηλὰ καὶ ἀπόκρυφα τῆς
Πίστεως νοήματα, καὶ θέλγουσιν ἀπορρήτως ἡμῶν τὰς
ἀκοὰς, μὲν τὸ νὰ μὴ εἶναι καμμία διδασκαλία τόσο
διάρετος, καὶ ἡδύς κινῆσα τὴν ψυχὴν, ὅσον ἡ δι' ἁ-
σμάτων, καὶ ἐντέχνῃ μεσικῇ γινομένη. Διὰ τῆτο καὶ
προτρέπομεν ὑμῖν τοῖς νέοις Φιλοφρόνως νὰ ἀναλνώ-
σῃτε ἐκ πρώτης ἀρχῆς τὴν γλαφυρωτάτην ταύτην
βίβλον, μελετῶντες, ὅσον δύναθε, τὰ θεῖα λόγια,
καὶ

ἢ γυμνάζοντες, τρόπον τινὰ τὴν ὑμετέραν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὄντως θαυμασίαν Φράσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν διαλέκτου, ἣ ὅποια θαυμάζεται ἢ μέχρ' ἑνὶ νῦν ἀπὸ ὅλης τῆς Φιλοσοφίας.

Πρέπει πρὸς τέτοις, ὡς νεοθελῇ τέχνη τῆς ἐκκλησίας τῆ Χριστοῦ νὰ μάθετε, ποῖα εἶναι αἱ ἐντολαὶ τῆ Θεοῦ. Ποῖα εἶναι τὰ χαρίσματα τῆ ἀγίας Πνεύματος. Ποῖα εἶναι τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Ποῖαι αἱ ἠθικαὶ ἀρεταί. Καὶ ποῖαι αἱ θεολογικαὶ ἀρεταί. Διὰ τὴν ἡθέλουν εἶναι πάντῃ ἀπαύσιον, ὡς ὅς ἡ καθε τεχνίτης ἢ ἐπιστήμων ἰξούρει τὴν ὁρὴν ἢ τὰς ἀρχὰς τῆ ἐπαγγέλματός τε, οἱ Χριστιανοὶ ἂν ἐρωτηθῶν περὶ τῶν τῆς Πίσεως, νὰ ἀποκρίνωμαι, περὶ αὐτῶν κατὰ τὸ πρέπον δὲν ἐδιδάχθην. Ὅθεν ὁ λόγον ἐφάμην νὰ σημειώσωμεν ὀλίγα τινὰ ἢ περὶ τῶν, ὅσα δηλαδὴ ἡμποροῦν νὰ εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς ἀπαλὰς ἀκοὰς ὑμῶν τῶν νέων, διὰ νὰ λάβητε ἀφορμὴν νὰ σερεωθῆτε εἰς τὴν ὁρθόδοξον ἡμῶν Πίσιν, τὸ μόνον ἀληθὲς ἀγαθόν, δι' ἣν ἡ ἄκρα δατυχία εἰς τὴν παρεῖσαν ζωὴν, ἢ ἡ ἀναφαίρετος ὑπερκόσμιος δαδαιμονία.

ἔρρωθε.

Περὶ τῶν δέκα τῷ Θεῷ Ἑντολῶν.

- Α'. Εἰς ὁ Θεός σε αὐτὸν προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Β'. Μὴ ὀμώσης. Γ'. Ἐόρταζε ἀγιάζων τὰς ἐορτάς σε. Δ'. Τίμα τὸν Πατέρα σε, καὶ τὴν Μητέρα σε. Ε'. Μὴ φονεύσης. ς'. Μὴ μοιχεύσης. ζ'. Μὴ κλέψης. Η'. Μὴ ψευδομαρτυρήσης. Θ'. Μὴ ἐπιθυμήσης τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σε. Ι'. Μὴ ἐπιθυμήσης ἕδεν πρᾶγμα τῷ πλησίον σε.

Περὶ τῶν ἐπτὰ χαρισμάτων τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

- Α'. Πνεῦμα φόβου Θεοῦ. Β'. Πνεῦμα ἰσχύος. Γ'. Πνεῦμα βελῆς. Δ'. Πνεῦμα ἐπιστήμης. Ε'. Πνεῦμα γνώσεως. ς'. Πνεῦμα συνέσεως. ζ'. Πνεῦμα σοφίας.

Περὶ τῶν ἐπτὰ Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας.

- Α'. Τὸ ἅγιον Βάπτισμα. Β'. Τὸ μέγα Μυστήριον. Γ'. Ἡ Λειτουργία, ἥ ἐστιν ἡ Εὐχαριστία. Δ'. Ἡ Μετένιοις. Ε'. Τὸ Εὐχέλαιον. ς'. Ἡ ἱερωσύνη. ζ'. Ὁ Γάμος.

Περὶ τῶν τεσσάρων Ἠθικῶν ἀρετῶν.

- Α'. Φρόνησις. Β'. Δικαιοσύνη. Γ'. Σωφροσύνη. Δ'. Ἀνδρεία. (Τὸ γυναικίον δηλαδὴ παράσημα τῆς ψυχῆς δι' ἧς ὑπομῶναι τὰς ἐν βίῳ ταλαιπωρίας.)

Περὶ τῶν τεσσάρων Θεολογικῶν ἀρετῶν.

- Α'. Πίστις. Β'. Ἐλπίς. Γ'. Ἀγάπη. Δ'. Καλὰ ἔργα.

Περὶ τῶν τεσσάρων εὐρίσκεται σαφὲς ἐρμηνεία εἰς τὸ Ἀπάνθισμα τῆς χριστιανικῆς Πίσεως, τὸ παρ' ἡμῶν προσεδόχθαι καὶ προσδοκῆσθαι τῷ Πανιερωτάτῳ, καὶ Ἐκλογιμωτάτῳ ἁγίῳ Ἰωάννῃ Κυρίῳ Κυρίῳ Κυρίῳ, τῷ λίαν Φιλῶντι, καὶ Φιλομένῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΑΤΟΝΙΚΟΥ

Τῶν Ἑλλήνων Γόνες.

Η Μυσιική ὅσα μέρος τῆς Μαθηματικῆς, ἐπιδέχεται ἄ-
 ρα ἡ μαθηματικὰς δόξεις. Ἐξω γραμμῇ, ἢ γενὴ τῆ
 Ταμπέρεις, Φέρ' εἰπὲν, χορδῇ ΓΒ. ἣτις παρέχει πλητο-
 μένη, τὸ Γευκιάχ. Αὐτὴ τμηθεῖσα μέσον κατὰ τὸ Ν. δίδει
 ὡς ἡ αἰθροῖς, τὸ Νεβά, τὴν διὰ πασῶν ἀπὸ αὐτὸ τὸ Γε-
 γυκιάχ, ὅπερ ἡ ἐπταφώνια, ἡ ἀντιφώνια αὐτῆ λέγεται.
 Ἄρα ἡ α' πρὸς τὴν δι' οκτῶ αὐτὴν ἀντιφώνιαν ἔχει λόγον
 ὡς 1 : 2. Ἐάν δὲ ἡ ΓΒ. διαιρεθῇ εἰς 3. ἡ τῶν ληφθῶσι
 τὰ 2. κατὰ τὸ Δ. δίδει τὸ Δεγκιάχ, τὴν διὰ πέντε ἀπὸ
 τὸ Γευκιάχ, ὅπερ ἡ τετραφώνια αὐτῆ ἡκωσιν. Ἄρα ἡ α'
 πρὸς τὴν ε' ὡς 3 : 2. Ἐάν δὲ διαιρεθῇ εἰς 4. ἡ τῶν λη-
 φθῶσι τὰ 3. κατὰ τὸ Ρ. δίδει τὸ ῤας, τὴν διὰ τεσσάρων
 ἀπὸ τὸ Γευκιάχ, ὅπερ ἡ τριφώνια αὐτῆ λέγεται. Ἄρα ἡ α'
 πρὸς τὴν δ' ὡς 4 : 3. ἡ δὲ ἡ ε' πρὸς τὴν δ' ὡς 3 : 2. πρὸς
 4 : 3. ὡς 9 : 8. λόγος ἐξ ἑ ἀναφύεται εἰς τόνος· εἰς γὰρ τόνος
 μεταξὺ ε'. ἡ δ' φωνῆς. Τῶντι δὲ διαιρεθεῖσα ἡ ΓΒ. εἰς 9.
 ληφθῶτων τῶν τὰ 8. κατὰ τὸ Α. πλητομένη δίδει τὸ
 Ἀσιράν, τὸν α' ἀπὸ τὸ Γευκιάχ τόνον. Ἐάν δὲ ληφθῶσι
 τὰ 4. τῶν 5. τῆς ΓΒ. κατὰ τὸ Ἀρ. δίδει τὸ Ἀρακ. τὴν
 μεγάλην διὰ τριῶν, τὴν ἐκ δύο ὀλοχυρῶν συνισαμένην τόνων,
 ὅπερ ἡ μέσος, ἡ διφώνια λέγεται. Ἄρα ἡ α' πρὸς ταύτην ὡς
 5 : 4. Ἐάν δὲ ληφθῇ τὰ 3. τῶν 5. τῆς ΓΒ. κατὰ τὸ Σ. δίδει
 τὸ Σεγκιάχ, τὴν μεγάλην διὰ ἑξ. ἡ ἡ α' πρὸς ταύτην ὡς
 5 : 3. Κατὰ δὲ τὸ α' ὅπερ τὰ 5. τῶν 6. τῆς ΓΒ. δίδει τὸ α-
 τζεμασιράν, τὴν μικρὰν διὰ τριῶν, τὴν ἐκ τόνος συνισαμένην
 ἡ ἡμιτόνιος, τὴν ἡ διφώνιαν λεγομένην. Κατὰ δὲ τὸ Ζ. ὅπερ
 τὰ 5. τῶν 9. τῆς ΓΒ. δίδει τὸ Ζαγκιάχ, τὴν μικρὰν δι'
 ἑπτά. Κατὰ δὲ τὸ χ. ὅπερ τὰ 8. τῶν 15. τῆς ΓΒ. δίδει
 τὸ χιτζάζ, τὴν μεγάλην δι' ἑπτά, κατὰ δὲ τὸ ν. ὅπερ τὰ
 5. τῶν 8. τῆς ΓΒ. δίδει τὸ νεχαβούτ, τὴν μικρὰν διὰ ἑξ.
 Δῆλον ἔν, ὅτι τὰ διαστήματα τῶν τόνων ἀνίστα, ἡ ὅτι τὸ
 μέσον Ἀρακ ἡ ῤας διαστημαῖσον τῷ ἡμίσει πᾶσι τὰ μέσον
 Γευκ. ἡ Αοσ. ἡ τὸ μέσον Σεγκ. ἡ Ζαγκ. ἡ τὸν ἡμίσει
 πᾶσι τὰ μέσον ῤας ἡ Δεγκ. ἡ δὲ ἡμιτόνια ρηθεῖται ἀν-
 ἄπερ ἡ λήμματα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ἐλέγετο μίξω τε
 ἡ ἐλάττω. Κατὰ δὲ τὸ Χ. ὅπερ τὰ 8. τῶν 9. τῆς ΒΝ.
 δίδει

δίδεται τὸ χυσεῖνι ὁ πρῶτος τόνος ἀπὸ τὸ Νεβά. δηλαδὴ
 ἢ δι' ὀκτὼ ἀντιφωνία τῷ Ἀσιράν. Οὕτω ἢ περὶ τῶν
 λοιπῶν εἰς ἀποπλήρωσιν τῆς δις διὰ πασῶν ἀρμονίας. κτ.
 Ἰσέον δὲ ὅτι τῷ τῇ ἀντικρυ χορδῇ τὸ μὲν α' δηλοῖ τὸν Πρῶ-
 τον ἤχον ἀνάεες. τὸ β' τὸν Δεύτερον νεανές. τὸ γ' τὸν
 Τρίτον νανά. τὸ δ' τὸν Τέταρτον ἄγια. τὸ α' δὲ ἀνευ τόνου
 τὸν πλά. ἀνέανες. τὸ β' τὸν πλβ' νεχέανες. τὸ γ' τὸν
 Βαρὺν ἀανές. τὸ δ' τὸν πλδ'. νεάγιε. Τὰ δὲ α' β' γ' δ' τὴς
 τετραφώνους τῶν τετραρῶν Κυρίων ἤχων. Καὶ ταῦτα μὲν
 καθ' ἡμᾶς· εἰ ἢ ἄλλως τισὶν ἔδοξε τῶν νεωτέρων κολωβέσι
 πως τὴς τόνους, χάριν, ἢ Φασί, τῆς ἀρμονίας, ἢ διὰ τὴν
 ιδιότητα τῆς ἡχῶδους ὕλης, ἣτις ἐλλείπει πάντοτε τῆς μα-
 θηματικῆς ἀκριβείας. Ὅπως δ' ἔχει τὸ Χρωματικὸν Γένος,
 ἢ τὸ Ἐναρμονικὸν πρὸς αὐτὸ τὸ Διατονικόν, ἣν Θεὸς δι-
 δῶ, ὡς ἄλλοις, ὅπερ ἢ περὶ τῶν ἀρμονικῶν λόγων τε ἢ
 φωνῶν, ἀποχρώντως ρηθῆσεται.

Τὸ δὲ παρ' Εὐρωπαίους με, ὡς παρασατικὸν τῷ πλδ'
 δύναμιν ἔχει τῷ Γευκιάχ, τῷ Ρὰς, ἢ τῷ Ζαργκιάχ.
 ἢ ἐπομένως τὸ μι ἤγεν ἢ μεγάλη διὰ τριῶν ἀπὸ τῷ πλδ'
 ἐμφαντικῇ ἔσεται τῷ Ἀράκ (Ἰπάτης ὑπατῶν), τῷ Σε-
 γκιάχ (Ἰπάτης μέσων), ἢ τῷ Χυσεῖνι (Μέσης), ὡς
 διακρίνεται καλῶς οἱ τὴν ἡμετέραν ἐπισάμνοι Μουσικὴν
 ἐπάδυσαν ἢ τοῖς περσικοῖς μέλλεσι τε ἢ ὀνόμασι τῶν ἡ-
 χων, ὡς ἢ ἐν τῷ ἀντικρυ ἐξεθέμεθα διαγράμματι.
 Συνωδὶ πως τῆτοις γράφει καὶ τις ἀνώνυμος τῶν νεωτέρων
 αὐταῖς λέξεσιν „Au lieu de mi, les Grecs auroient
 dit, suivant la différence des temps, ou l' hypa-
 te, ou la mèse, ou l' hypate des mèses.

Οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς ἴσοις αὐτῶν τῶν ἡχων, ἀλλὰ δι'
 ἢ ἐν τοῖς λοιποῖς οἱ Εὐρωπαῖοι ὅπως ἐν ὑπολαμβάνον-
 τες τὸ με, προβαίνουσι χρώμενοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῇ
 διὰ τριῶν μεγάλῃ. Ὅθεν ἢ τὰ ἄσματα αὐτῶν γίνονται
 τὰ πολλὰ εἰς ἡχον πλδ'.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Τῶ τῶν Ἑλλήνων συστήματος Πυθαγόρου
ἢ ἄλλων, διὰ τὸ Γένος τὸ Διατονικόν.

Τετράχορδον { la Νήτη Συνημένων. Μαχαίερ
Συνημένων { sol Παρὰν. Συνημέν. Κερδανιέ
Δι' αὐτῶ ὅ γ' { fa Τρίτη Συνημέν. . . Ἀτζέμ
ὡς πλδ. { mi Μέση . . . Χασεϊνί
γίνεται.

mi Νήτη Ὑπερβολ. Τις Χασεϊνί

re Παρὰνήτη Ὑπερβ. Τις Νεβά.

ut Τρίτη Ὑπερβολ. Τις Ζαργκ.

si Νήτη Διεζευγμ. Τις Σεγκιάχ

la Παρὰνήτη Διεζευγμ. Μαχαίερ

sol Τρίτη Διεζευγμ. Κερδανιέ

Παραμέση . . . Ἑβιτς

mi Μέση . . . Χασεϊνί

re Λιχανὸς Μέσων . . Νεβά

ut Παρυπάτη Μέσων. Ζαργκιάχ

si Ὑπάτη Μέσων . . Σεγκιάχ

la Λιχανὸς Ὑπατῶν. Δεγκιάχ

Παρυπάτη Ὑπατῶν. Ρας.

Ὑπάτη Ὑπατῶν . . Ἀράχ

Προσλαμβανόμενος Ἀσπιδαν.

ὁ χαμηλότερος ὢλων τῶ συστήματος τῶν τόνων.

Τετράχορδον

Ὑπερβολῶν

Συναφή.

Τετράχορδον

Διεζευγμῶν.

Διάζευξις.

Τετράχορδον

Μέσων.

Συναφή.

Τετράχορδον

Ὑπατῶν.

B

Γ

Χ

Ν

Ζ

Σ

Μ

Κ

Ε

Δ

Χ

Ν

Ζ

Σ

Μ

Κ

Ε

Δ

Χ

Ν

Ζ

Σ

Μ

Κ

Ε

Δ

Χ

Ν

Ζ

Σ

Μ

Κ

Ε

Δ

Χ

Ν

Ζ

Σ

Μ

Κ

Ε

Δ

Ἀνέστη Χριστὸς ἡ πεπλώχασι Δαίμονες.

Ἀνέστη Χριστὸς ἡ χαίρουσιν Ἄγγελοι.

Ἰωάν. Χρυστός. Ὁμιλ. εἰς τὸ ἁγ. Πάχα.

ΑΡΧΗ ΣΥΝ ΘΕΩ, ΑΓΙΩ,

ΤΗΣ

ΟΚΤΩΗΧΟΤ

ΗΧΟΣ, Α΄.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τὰς Ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι Ἄγιε Κύριε. ἢ παράδωκε ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος ὁ δόξας, ὢν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἡ οὐκλώσατε Λαοὶ Σιών, ἢ περιλάβετε αὐτὴν, ἢ δοτε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενός ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ἀεὖτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν, ἢ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δόξαζοντες αὐτὴν τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τῆς ἐχθρῆς, τὸν κόσμον λυτρωσάμενός.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ανατολὴς Πατριάρχῃ.

Εὐφράνθητε Οὐρανοί, σάλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς Γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανὴλ ταῖς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε, ἢ ζῶν ὁ διδούς, θάνατον ἐνεκρώσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἐν σαρκὶ ἐκκοσίως, σαυρωθέντα δι' ἡμᾶς, ταθόντα ἢ ταφόντα, ἢ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· σήριζον ὀρθοδοξίαν τὴν Ἐκκλησίαν σε Χριστέ, ἢ ἐρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος.

Ἐὡ ζωοδόχῳ σε τάψω, παρεσώτες οἱ ἀνάξιοι, δοξαλογίαν προσφέρομεν, τῇ ἀφάτῳ σε εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι Σταυρὸν κατέδεξω, ἢ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ Κόσμῳ δωρήσῃ, τὴν Ἀνάστασιν ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἐν τῷ Πατρὶ συναναρχον, ἢ συναίδιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθενικῆς Νηδύος, προσελθόντα ἀφράστως, ἢ Σταυρὸν ἢ θάνατον, δι' ἡμᾶς ἐκκοσίως καταδεξάμενον.

ἢ

ἢ ἀνασάντα ὡς δόξα, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Ζωοδότα
Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρήσαν,
ἢ τὸν Δεσπότην τεκῆσαν, τὴν ἐπεράνιον πύλην, ὑμνή-
σωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀστωμάτων τὸ ἄσμα, ἢ
τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδέιχθη Οὐρανὸς
ἢ Ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότηχον τῆς ἐχθρας
καθελῶσα, εἰρήνην ἀντεποίησε, ἢ τὸ Βασίλειον ἠνεώξε.
Ταύτην ἐν κατέχοντες, τῆς Πίσεως τὴν ἀγκυραν, ὑπέρ-
μαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθῶτα Κύριον. Θαρσύνω
τοῖνυν, θαρσύνω Λαὸς τὸ Θεῶ. ἢ γὰρ αὐτὸς καλεμήσει, ὅς
ἐχθρὸς ὡς Παντοδύναμος. Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρά.

Πῶ πάθῃ σε Χριστέ, παθῶν ἡλευθερώθην, ἢ τῇ
Ἀναστάσει, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθην, Κύριε δό-
ξα σοι. Ἔτερα Στιχηρά κατὰ Ἀλφάβητον.

Γαλλιάδω ἡ Κτίσις, Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθωσαν, χαί-
ρας κοιτῆτω τὰ Ἔθνη μετ' εὐφροσύνης. Χριστὸς γάρ
ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,
ἢ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῶν ἰδωρήσατο. πεπτω-
κότα τὸν Ἀδὰμ, παγγυνῇ ἀναστήσας ὡς Φιλάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων Οὐρανὸς ἢ Γῆς, ἀκατάληπτε, ἐκίων
θεαύρωσαι διὰ Φιλανθρωπίαν. Ὅν ὁ Ἄθης συναντή-
σας κάτωθεν ἐπικράνθη, ἢ Δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι ἠγάλ-
λασαντο. Ἀδὰμ δὲ ἰδὼν σε τὸν Κτίστην ὡς τοῖς καταχθονί-
οις ἀνέστη. Ὡς τῷ θαύματος. πῶς θανάτῳ ἐγεύσατο ἡ τῶν
ἀπάντων ζωὴ; ἀλλ' ἢ ὡς ἡβλήθη. Κόσμον φωτίσαι, κραυ-
γάζοντα ἢ λέγοντα· θάνατος ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Ενταῦθα Μυροφόροι, μῦρα φέρεσαι μετὰ σπυγῆς ἢ ὁ θυρ-
μῶ, τὸν τάφον σε κατέλαβον, ἢ μὴ εὐρεῖσαι τὸ ἄχραν-
τον σῶμά σε, παρὰ δὲ τῷ Ἀγγέλῳ μαρτυρεῖται, τὸ και-
νὸν ἢ παραδόξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον. Ἀ-
νέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸς πεπλήρωται ἡ τῇ Ἡσάει πόρροισι. Παρθένος
γὰρ ἐγκύησας, ἢ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμενας.
Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, διὸ ἢ φύσει ἐκακοτόμησεν. Ἀλλ'
ὡς Θεομήτορ, ἱκεσίας σῶν δούλων, σὺ Τεμενέι προσφε-

ρομένας σοι μὴ παρίδῃς. ἀλλ' ὡς τὸν εὐσπλαγχνόν, σαῖς ἀγκάλαις φέρεται, σοῖς ἰκέταις σπλαγχνίδῃτι, ἢ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Τὸ εὐλίθῃ σφραγισθῆναι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἢ σφατιῶν τῶν φυλασσόντων τὸ ἀχραντὸν σε Σῶμα, ἀνέστης τρίμηρος Σωτὴρ, δωρέμενος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν. διὰ τῆς αἰδινάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. δόξα τῇ Ἀναστάσει Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σε, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σε μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Τὸ εὐ Γαβριὴλ φθεγγαμένῳ σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ Φωνῇ ἐσαρχέτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ὡ σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῇ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ, ἐδείχθη πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, βασιάσατο τὸν Κτίστην σε. δόξα τῷ ὠοικήσαντι ὡ σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τῆς τόκῃ σε.

ΤΗ ΚΗΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰν τῷ Μεσονυκτικῷ. Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκροσ. Μίαν σε μέλπω τὴν Τρισήλιον Φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνης. Ω, δὴ, ἀ. Σὺ ἡ τροπαῖχος δεξιὰ.

Μεῖν τρισυπέσασαι ἀρχὴν, τὰ Σεραφίμ ἀσιγήτως δόξαζουσιν, ἀναρχόν, αἰδιόν, ποιητικὴν ἀπάντων, ἀκατάληπτον. ἦν ἢ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρητοῖς ἁμασιν.

Τὸ εὐ τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπὴ σε δειλῶσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν Ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν Εἰκόνα διεμόρφωσας, νῦν αὐτῷ ἢ λόγον, ἢ πνεῦμα δὲς ὡς Φιλάνθρωπος.

Τὸ εὐ δεικνύς Μοναδικόν, Θεαρχικῶς ὡ τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσχυρῷ Τίῳ σε ἢ τῷ Πνεύματι. δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγχέωμεν. Θεοτοκίον.

Ηὡς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται. Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμΦύης Υἱός, ἢ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸ ὡ τῇ Παρθένῳ, τῇ Λόγῳ κτίσαν τὴν σάρκωσιν. Ω, δὴ, γ'. Ο' μόνος εἰδός.

Εὐ παλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὤφθη Τρισυπόστατος, Μοναδικός τε φύσει Θεότητος, Θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφνης, ἢ πιστῶς ὑμνῶμέν σε, τὸν

τὸν Μονάρχην Θεόν, ἢ Τρισήλιον.

Εκ σὲ γυνηθεὶς θεοτρεπῶς, ἀρρέυσας Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός Υἱὸς ἀπαραλλακτός, ἢ Πνεῦμα θεῖον, φῶς ἐκπεπόρευται, ἢ μιᾶς Θεότητος, αἵ γλῃ Τρισυπόστατον, προσκυνῶμεν πιστῶς ἢ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριάς ὑπερφῶς, ἀρήτως ὑπὲρ ὧν οὐκ ἔστιν, ταῖς νοεραῖς ἐσῆς δοξάζεται, ταῖς τρισαγαίαις φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοῶσαι ἀνεστίν, αἷς συμφωνῶς ὑμνεῖται, ἢ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος. Θεοτοκίον.

Εκ σὲ χρονικῶς ἀνευ σποράς προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνέδρος, ἢ μίαν φύσιν ἢ κυριότητα, τῷ Πατρὶ ἐδίδαξε, ἢ ὅτις ἢ Πνεύματος, Θεότοκε. διὸ σε δοξάζομεν. Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Πατέρα ἢ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, ἢ Πνεῦμα τὸ εὐθεὶς ἢ ἰσότημον δόξα. Τριάδα τὴν ἀκτιστον, ἢ ὑπέρθεον δύναμιν ἢ δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἰ τάξεις. ταύτην σήμερον, ἢ γηγενεὶς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ἀδῶ μετανόιας, ἐκκλίνοντας καὶ πρὸς κακῶν ἀνοδίας, ἢ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρώγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεργασμένων ἀνθρώπων, Θεὸς ὠδιάστημα.

Ω δὴ, δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Τάμιλλον μοι Θεαρχία τρισήλιε λαμψέσι, σῶν θεογῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ καλὸς φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νῦν θεαρχικῆς σε λαμπρότητος, ἢ σωτηριῶς ἢ γλυκειᾶς μεθέξεως.

Τρότερον Οὐρανὸς ἐσερέωσας Κυριε, ἢ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σε τῷ παντεργῷ, ἢ Πνεύματι σώματος τῷ συμφυεῖ, μεθ' ὧν δεσπόζης τῷ σύμπαντος, ὡς τριλαμπῇ Μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ως ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν ἢ ὁμοίωσιν, θεαρχικῇ, παντεργικῇ, Τριάς ἀσίγῃς Μονὰς, συνέτισον, φώτισον, πρὸς τὸ παῖν, τὸ θελήμα σε τὸ Ἅγιον, τὸ ἀναθόν ἐν ὁρῇ ἢ τέλει. Θεοτοκίον.

Τέτοιας τῆς Τριάδος τὸν εὖα Πάναρχαντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σὲ καταναγάζοντα, τὰς γηγενεὶς τῆς τρισήλιε Θεότητος, τῷ ἐν εὐφρον φώτῃ ἢ ταῖς

ταῖς λαμπρῶσιν. Ὡς δὲ, ε. Ὁ Φωτίσας τῆ ἐλλάμψιν.

Η τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀ-
προσίτοις τῷ σὲ κάλλει, ἀκτίσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς
σაის αἰγλαῖς Φωτίσον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, τὴς ὁρ-
θοδόξως σε μέλποντας.

Η τὴν ἡ Φύσιν ἐνική Θεαρχία τρισηλῖε, ἀνυμνῆσε, ἡν
ἐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν,
ἢ πηρασμῶν ἐξαιτεμένη, ἢ τῶν θένων ἢ τῶν θλίψεων.

Φ ὃν Πατέρα, ἢ Υἱόν, ἢ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν
Φύσιν, ἢ Θεότητα πίσει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέρισον,
ὡς Θεὸν τῆς ἀοράτου, ἢ ὁρωμένης τε Κτίσεως. Θεοτοκίον.

Ρήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδίδραξαν Ἀχραντε, τὸν
σὸν τόκον τὸν ἀπόρρητον, ἢ ἀνεργήνευτον. ὃν ἡμεῖς
ἐγνώκαμεν, μυσαγωγὸν τῆς εὐαγγελίας, ἢ τρισηλῖε Θεότητος.

Ὡς δὲ, ε. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Εσόρροπον τὴν δυνάμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερύστος,
ὡς ταυτοῦτι βελήσεως Μονάς, πέφυκας ἀπλῆ, ἢ ἀδιαί-
ρετος. σὺ ἐν ἡμᾶς, ὡς τῇ δυνάμει σε περιφρέρησον. Δίς.

Εὐ πάντας τὴς αἰῶνας τῇ βελήσει σε, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστη-
σας, ἐξ ὅντων ἀκατάληπτε Τριάς. ἔτα καὶ τὸν
ἀνθρώπον διέπласας. ἀλλὰ ἢ νῦν, ἐκ πάσης ρύσαι με
περιστάσεως. Θεοτοκίον.

Ηλίχ τῷ ἀδύτῃ οἶκος γέγονας, τῷ κτίσαντος ἢ τὰ ξαντοῦ,
τῷ Φωτῆρας τῷ μεγάλῃ παροθενῶς, Ἀχραντε Παρθένε
Θεομήφευτε· ἀλλὰ ἢ νῦν, τῆς τῶν παθῶν μερύσαι ζοφώ-
σεως. Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Φερίδα τὴν σεπτὴν, ἢ ἀμέρισον Φύσιν, προσώποις ὡς
τρισὶ, τεμνομένην ἀτμήτως, ἢ μύωσαν ἀμέρισον,
καὶ ἐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, αἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου,
ἢ δοξάζωμεν, ὡς Παιστὴν ἢ Δεσπότην, Θεὸν ὑπερά-
γαθον. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηυβέρησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν με, ἢ οἰκτε-
ρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων βυθῷ ὀλιδοάνε-
σαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, ἢ ὡς ἄρα με, τῇ φοβεραῇ τῇ
θανάτῃ, σὺ ἐξάρπασον κατηγορούντων δαιμόνων, ἢ πᾶ-
σις κολάσεως. Ὡς δὲ, ε. Σὲ νοστήν Θεοτόκε.

Τόγε Θεὸς, συμφύες ἀταύφασμα, τῷ Παντοκράτορι Θε-
ῷ, ὡς ὑπέχεσθαι τὴν παρὰ σε, θεουργὸν ἐνοίκησιν, κτί-
σον

σον ὡς Εὐσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρὶ σὺ, ἢ τῷ Πνεύματι, ἢ φοβερὸν, τοῖς δαίμοσί με δέξον, ἢ πάθῃσι. Δίς.
Τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποια, δείξης τὸ τέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπινότητα αὐτῷ ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. ἀλλὰ ἢ νῦν, τῷ Θεῷ με συνέτισον Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Ο Χερσβίμ Θρόνῳ ἐποχόμενος, ἢ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ὡ γαστρί σου Παρθενική, ᾤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρεύμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος. ἀλλὰ ἢ νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περισφύρησον.

Ω δὴ, ἢ. Θαύματος υπερφύες.

Η εὐματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, Τρισυπόστατε, ἢ Παντοκράτορ, Οὐρανὸς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρον, ἔτα ἢ Γῆς, ἀπῆλῃσας τὸ βάθος πανδυνῆσαι δρακί. διὸ ἢ τῆς δάλης σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ ἢ πίστι τῇ σῇ Φιλάνθρωπε. ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας. Δίς.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τὰς ὑμνῶντας, τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐν αἷν αὐτῷ δε τῇ ἐστία, τῷ πρὸς τὰς σὰς, φωτοδότηδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν αἰ, δι' ὧν χορταθῆσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκερίαν ἢ φωτίζον ἢ παύλβιον, ἢ ὑπερυψῶ σε πιστῶς εἰς τὰς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Υψωσον εἰς Οὐρανὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου Πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ρυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς ὡ ἢ εὐχαρίστως ἀναμελλομεν, εὐλογέτω ἢ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερυψῶ, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ω δὴ, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς Κτίσεως, τῆς αἰδητῆς ἢ νεκρμένης τῆς δάλης σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβελῆς ἢ κακώσεως, Παναγία Τριάς ὁμοῦσι, ἢ φέρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβλεπτον. Δίς.

Εῶσον τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς ἐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισήλιε, ἢ Μονάρχα Θεῖ Παντοδύναμε, σωσικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ὡς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Η εὐσον ταῖς ἡμῶν δέησιν, ὁ ὡ τρισὶ θεαρχικῶς ὑποσάσῃ, μόνος ἢς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος, ἢ παράσχῃ σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς Ἀχαράντα.

χοάντε, ἢ Πανυμνήτε Θεομήτορες.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίστα.

Εὐν τάφον σε σωτήρ, Στρατιῶται τηρόντες, περὶ τῆς
ἡσρατῆ, τῷ ὁφθῶτος Ἀγγέλῳ, ἐκύνοντο κηρύττων-
τες, Γυναῖξί τὴν Ἀνάσασιν, σὲ δοξαζόμεν, τὸν τῆς
Φθορᾶς καθαιρετὴν. σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου, ἢ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν. Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκυσίως οἰκτιρῶν, ὡ μνήματι
γεθεὶς, ὡς θνητὸς ζωοδότα, τὸ κράτος συνετριψας,
Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σε, σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ
τῷ Ἀδᾷ, σὺ συνήγηρας, τὰς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς
μόνος Φιλάνθρωπος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεῷ, ἐπισάμεθα πάντες, Παρθύνῃ ἀλη-
θῶς, ἢ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφύ-
γοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁ-
μαρτωλοὶ προσασίαν. σὲ κεκτήμεθα, ὡ πηρασμοῖς
σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Καθίσματα.

Τῷ λίθῳ σφραγιζώτος.

Ευναῖκες πρὸς τὸ μῆμα, παρεγένοντο ὄρθραι, ἢ
Ἀγγελικὴν ὄπτασίαν, θεασάμεναι ἔτρεμον. ὁ τά-
φος ἐξησραπτε ζῶν. τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς. διὰ
τῷτο ἀπελθεῖσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυτον τὴν ἔγερσιν.
τὸν Ἀδὴν ἐσκύλευσε Χριστὸς, ὡς μόνος κραταῖος ἢ δυ-
κατός, ἢ Φθαρύτας συνήγηρε πάντας, τὸν τῆς κατα-
κρίτεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυρῷ. Δόξα.

Εὐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ἢ
ὡν νεκροῖς λογιθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριή-
μερος Σωτήρ. ἢ ἡ γῆρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς Φθορᾶς, διὰ τῷ-
το αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα. Δόξα
ταῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σε.
δόξα τῇ ευχκαταβάσει σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τῷ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστητον ἡ-
μᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώστεως,
ἢ πταισμάτων, ἢ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτω-
λῶν σωτηρία, ἢ βοήθεια, ἢ κραταῖα προσασία, ἢ σώ-
ζεις τὰς δούλῃς σε. Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἢ Ὑπακὴ.

Η'

Η τῷ Ληστῇ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὃ
 δὲ θάνατος τῷ Μυροφόρῳ τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν.
 ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέ-
 γα ἔλεος. Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον. Α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, ἠσάκυσόν μου τῶν ἐδυνῶν, Κύ-
 ριε σοὶ κράζω.

Τῷ ἐρημικοῖς, ἄπαυσος ὁ Θεὸς πόθος ἐγγίνεται,
 Κόσμη ἔσι τῷ ματαίῳ ἐκτός. Δόξα. ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, τιμὴ, ἢ δόξα, ὡς περ Πατρί, πρέ-
 πει ἅμα ἢ Υἱῷ, διὰ τοῦτο ὁσῶμεν τῇ Τριάδι μο-
 νοκρατορίας. Ἀντίφωνον. Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψώσας με νόμων, ἀρεταῖς ἐκ-
 λαμπρουνον ὁ Θεός, ἵνα ὑμῶσέ.

Λεξίσσε χεὶρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, Φύλαξόν με, Φερόν-
 τόν, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας. Δόξα. ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, πᾶσα ἡ Κτίσις καινεργεῖται, τα-
 λυνδρῶμεθα εἰς τὸ πρῶτον. ἰσοδυνᾶς γάρ ἐσι Πα-
 τοί, ἢ Λόγοι. Ἀντίφωνον. Γ'.

Επὶ τοῖς ἠερκόσι μοι, ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τῷ Κυ-
 ρίῳ, καὶ φράνθημε τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Επὶ αἶκον Δαβὶδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτε-
 θέντων, κριθήσονται ἅπανται, αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἢ
 γλῶσσαι. Δόξα. ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν, ἢ κρά-
 τος, ὡς Πατρί τε ἅξιον, ἢ τῷ Υἱῷ δὲ προσφέρειν.
 Μόνας γὰρ ἐστὶν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' ἔστωσαν τρεῖς.

Προκείμενον. Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστῷ. Καὶ ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ω, δὴ, α. Ὁ Εἰρμός.

Εὐ ἡ τροπαῖχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεσφάσας.

Γαίτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανδυνῆς ὑπεναντίας ἔθραυσες,

τῷ Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθῷ καινεργήσασα. Τροπᾶριον.

Ο Χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χορῆς, θεοργικῶς κατ' ἀρχὰς δια-

πλάσας με, χείρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ Γῆς

ἀνακαλύψαντες τὸ σῶμα, ὃ ἐκ Πνεῦστος ἐκλήφας.

Η ἐκρώσων ὑπέστη δι' ἐμέ, ἢ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ

προδίδωσιν, ὃ ἐμπνέσει θείῃ ψυχὴν μοι αἰθεῖς,

ἢ λύσεις αἰωνίων δεσμῶν, ἢ συνανασήσας, τῇ ἀφθαρ-
σίᾳ ἐδόξασε. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ ἢ πύλι-
νος. Χαῖρε ἡ λυχνία ἢ σάμνος χρυσοῦ, ἢ ὅρος ἀ-
λατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην Χριστὸν, τῷ κόσμῳ κηρύσσουσα.
Ἐτέρας Κανὼν Σταυροῦ. Ω, δὴ, ἀ. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸς θεοῦ με σαρκώμενος. Χριστὸς με ἀνιψοῖ ταπει-
νόμενος. Χριστὸς ἀπαθῆ ἐργάζεται, πάσχων ὁ
ζωοδότης. Οἶσθε σαρκός. Ὄθω ἀναμελπω, χαρισηρίον
ᾧδὴν, ὅτι δεδοξάσαι.

Χριστὸς ὑποῖ με σαρρώμενος. Χριστὸς συνανιστᾷ με νε-
κρώμενος. Χριστὸς μοι ζωὴν χαρίζεται. Ὄθω ἐν
εὐφροσύνῃ, χεῖρας κροτῶν, ᾄδω τῷ Σωτῆρι, ἐπινίκιον
ᾧδὴν, ὅτι δεδοξάσαι. Θεοτοκίον.

Θεὸν Παρθένε συνέλαβες, Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δε-
τέτοκας, ἐκ σὲ σαρκωθέντα Πάναγνε, ὡς τῇ ὑποστάσει
Μονογενῇ, ἐν δυσὶν ἑστίαις, γνωρίζομενον Υἱὸν, ὅτι δε-
δόξασαι. Ἐτέρας Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ω, δὴ, ἀ. Σὲ ἡ τροπαίεχος δεξιά.

Τροίαν σοι ἐπάξιον ᾧδὴν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀδέ-
λφεια, εἰ μὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυ-
σαγωγῆσε. Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῇ Ἀμπαρθίῳ ἢ Μητρὶ, τῇ βασιλεύσῃ τῶν ἀνω Δυνά-
μεων, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πίστι, πνευματικῶς
βοήσωμεν. Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῷ πειρὸς ἡ ἀβυσσὸς τῆς σῆς, ἀκαταλήπτῃ κηρύσσει
Πάναγνε. πίστι ἀδισάκτω ἐν, εὐλοκρινῶς προσφέ-
ρομένῃ σοι λέγοντες. Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μήτηρ ἀ-
νύμφευτε. Ω, δὴ, γ. Ὁ Εἰρμός.

Ομόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, ἑστίας τὴν ἀδελφείαν, ἢ
συμπαθῶς αὐτὴν μερφωσάμενος, περιζωσὼν με ἐξ
ὑψους δύναντι, τῇ βοῇ σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχός,
τῆς ἀχράντης σε δόξης φιλάνθρωπε. Τροπαίον.

Θεὸς με ὑπάρχων ἀγαθῇ, πεσόντα κατωκτείνας, ἢ
καταβῆναι πρὸς με κηρύσσας, ἀνιψώσῃς με διὰ
σαυρώσεως, τῇ βοῇ σοι Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ
ἀνίκητος ἐν ἀγαθότητι.

Θὴ ἀνυπόστατος Χριστὲ, ὑπάρχων ἢ φθαρτὰ με,
ὡς συμπαθῆς Θεὸς εὐδυσάμενος, εἰς χεῖν βατάτου

καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, ἢ νεκρὸς τρί-
μερος, ἀναστὰς ἀφ' ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον

Θ εὖν συλλαβῆσα ὡ Γαστρί, Παθύνε, διὰ Πνεύματος,
τῷ Παναγίῳ ἔμνηας ἀφλεκτος, ἐπὶ σὲ βάτος τῷ
νομοθέτῃ Μωσῇ, φλογμῶν ἀκαυσα, σαφῶς προεμή-
νυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄσεκτον.

Εἰρμός ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Π ὦ ἐπὶ τῶν ἁμῶν, τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραυτι
ἢ κατελόντι διὰ ξύλου, τὴν αὐτῆς ἁμαρτίαν. Χριστῷ τῷ
φωτὶ ἐσώσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος ἦ Κύριε.

Π ὦ ἀναγαρόντι, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ Ἄδου
Χριστὸν, ἢ τῇ αὐτῇ Ἱεραρχίᾳ, διὰ τῶν Ἀποστόλων,
σαφῶς τὰ ἔθνη ποιμαίναντι, ὡ ἀληθείᾳ, ἢ θείῳ πι-
στοί, πνεύματι λατρεύσωμεν. Θεοτοκίον.

Π ὦ ἐκ τῆς Παρθύν, σαρκωθῶντι ἀσπόρως βελήσει
τῷ, ἢ τὴν τεκέσαν μετὰ τόκον, θεικῇ δυναστείᾳ,
Ἀγνὴν Παρθένον φυλάξαντι, τῷ ἐπὶ πάντων βῶμεν
Θεῷ, Ἄγιος ἦ Κύριε. Ἄλλος. Ὁ μόνος ἰδιώτης.

Π ροφῆται σε κέφην αἰψείδως, Παρθένε ὀνομάζομεν,
προφητικαῖς ἐπόμηναι ῥήσεσιν. ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ
Κύριος, κατελεῖν Αἰγύπτια, πλάνης χειροποίητα, ἢ
φωτίσαι τὰ ταῦτα λατρεύοντας.

Π ροφῆται σε κέφην αἰψείδως, χορὸς Προφητικὸς, τη-
γνὴν τε κεκλησισμένην πύλιν ὠνόμασε, τῆς Παρθε-
νίας τῆς σῆς Παννύμνιτε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν
διαγοάζοντες, ἢ ἐφυλάξας ἢ μετὰ γέννησιν.

Π ροφῆται σε κέφην αἰψείδως, χορὸς Προφητικὸς, τη-
γνὴν τε κεκλησισμένην πύλιν ὠνόμασε, τῆς Παρθε-
νίας τῆς σῆς Παννύμνιτε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν
διαγοάζοντες, ἢ ἐφυλάξας ἢ μετὰ γέννησιν.

Π ροφῆται σε κέφην αἰψείδως, χορὸς Προφητικὸς, τη-
γνὴν τε κεκλησισμένην πύλιν ὠνόμασε, τῆς Παρθε-
νίας τῆς σῆς Παννύμνιτε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν
διαγοάζοντες, ἢ ἐφυλάξας ἢ μετὰ γέννησιν.

Π ροφῆται σε κέφην αἰψείδως, χορὸς Προφητικὸς, τη-
γνὴν τε κεκλησισμένην πύλιν ὠνόμασε, τῆς Παρθε-
νίας τῆς σῆς Παννύμνιτε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν
διαγοάζοντες, ἢ ἐφυλάξας ἢ μετὰ γέννησιν.

Γ' ὁδε

Τέτε λαός τῶν ἀπειθῶν, ἢ αἰχρύνθητε. ὅν ὡς κα-
κὲργον γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ὡς Σταυρῷ, Πιλά-
τον ἡτήσαθε Φρενοβλαβῶς, θανάτῳ λύσας τὴν δύναμιν,
Θεοπρεπῶς ἐξάνιση τῇ μνήματός. Θεοτοκίον.

Σύλον σε Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιζάμεθα. ἡ γὰρ τῆς
βρώσεως καρπός, θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς ἐκ σὲ
ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς τῆς αἰδίου ἀπόλαυσις, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνάντων σε.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Εἰς ἔτος ὠραίος ἐξ Ἑδῶν. ἢ τέτε τὸ ἐρούθημα, τῶν
ἱματίων ἐξ ἀμπέλης Βοσῶρ; ὠραίος ὅτι Θεός, ὡς
βροτός δὲ αἵματι σαρκός, τὴν γολὴν πεφονιγμένος, ὡς
μελωδῶμεν πιφοί. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Φανὴς Ἀρχιερεὺς ἡμῶν
τὴν ἀμαρτίαν διεσκέδασε, ἢ δέξας ξενὴν ὁδὸν,
τῷ ἰδίῳ αἵματι, εἰς κρείττονα ἢ τελειότεραν, ἐσέδρα-
με δὲ σκηνὴν, προδρόμος ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια. Θεοτοκ.

Εὐας τὴν πάλαι ὀφελὴν, ἀπέτισας πανύμνητε,
τῷ δὲ ἡμᾶς Φανέντι νέῳ Ἀδὰμ· ὡσας γὰρ ἐαυτὸν,
ἐξ ἀγνῆς συλλήψεως, σάρκα νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐκ
σὲ προήλθε Χριστὸς, εἰς τὸ συναμφοτερον Κύριος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὅρας σε τῇ χάριτι.

Τέτε θαυμάτων Οὐρανὲ, ὡτίζε δὲ ἡ Γῆ, ὅτι θυ-
γάτηρ χοῖκῃ, τῷ πεπτωκότος κοῖνῳ Ἀδὰμ, Θεὸς ἐ-
χηματίσθη, τῇ ἑαυτῆς Δημιουργῇ τε Λοχεύτρια, εἰς σω-
τηρίαν ἡμῶν ἢ ἀνάπλασιν.

Υμνεῖμεν τὸ μέγα, ἢ Φρικτόν σε Μυστήριον, ὑπερ-
κόσμιος γὰρ λαθὼν, ταξικρατίας ἐπὶ σὲ, ὁ ὢν κα-
ταβέβηκεν, ὡς νῆτος ὁ ἐπὶ πόρον Πανύμνητε, εἰς σω-
τηρίαν ἡμῶν ἢ ἀνάπλασιν.

Τέτε γίαν Ἀγία Θεοτόκε Πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν
Ἑθνῶν, ἢ σωτηρία τῶν Πιστῶν, ἐκ σὲ ἀνατέταλ-
κεν, ὁ Λυτρωτὴς ἢ ζωοδότης ἢ Κύριος, ὃν ἐκδυσώπη-
σαι θῆναι τὴς δόξης σε. Ὡ δὲ, ε. Ὁ Εἰσμός.

Οφωτίσας τῇ ἐκλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ,
ἢ Φαιδρίνας τῷ Σταυρῷ σε τῷ Κόσμῳ τὰ τέρατα,
τὰς καρδίας φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν
ὁρθοδόξως ὑμνάντων σε. Τροπᾶριον.

Ἀπρόσια Κεντρικὴ

Τὴν

Π ὃν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν Μῆσαν ἢ Κύριον, Ἰσραὴλ διὰ τοῦ Σταυροῦ ἐθανάτωσαν, ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρό-
 νεκερὸς, ὡς Ἀδελφαιμμένους, κράτης θανάτου ἐῤῥίσαιτο.

Π ὃ Σταυρῷ σε τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, ἢ κη-
 ρύσας αἰχμαλώτοις Σωτήρ με τὴν ἁφῆσιν, τὸν κρα-
 τῆντα ἡχύνας Χριστέ, γυμνὸν ὑπορημνόν, δείξας τῇ
 θείᾳ ἐγερσὶ σε. Θεοτοκίον.

Π ἄς αἰτήσης τῶν πιζῶς αἰτεμένων Πανύμνητε, μὴ
 παρίδης· ἀλλὰ δεῦχε ἢ ταύτας προσάγαγε τῷ
 Τῷ σε Ἀρχαυτε Θεῷ, τῷ μόνῳ εὐεργετῇ, σὲ γὰρ προ-
 εστίην κεκτήμεθα. Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ω πλέτος ἢ βάθος σοφίας Θεῷ, τὴς σοφίης ὁ δρα-
 σόμενος Κύριος, τῆς τέτων πανουργίας, ἐλυτρώσα-
 το ἡμᾶς, παθὼν γὰρ ἐκασίως, σαρκὸς ἐξ ἀδινείας,
 ἐξ ἰδίας ἰχθύος, ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θ εὖς ὢν νῦνται σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἢ σαυρῆται ἢ θνήσκει
 ἢ θάπτεται, ἢ αὐτίς ἐξανίσταται, ἢ αἰσι Φαιδρῶς,
 σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, μεθ' ἧς
 ἦκει ἢ σώσει, τὴς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντες. Θεοτοκ.

Π γίων Ἀγία Παρθένε Ἀγνή, τῶν Ἀγίων τὸν Ἀγιον
 τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρω-
 τήν, διό σε Βασιλίδι, ἢ Δέσποιαν ἀπάντων, ὡς Μη-
 τέρα τῇ Κτίσει, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκε. Ὁ Φωτίσας τῇ ἐκδήμῳ.

Εὐφραίνονται Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὀρῶσαι σε, ἀγάλ-
 λονται σὺν αὐτοῖς τῶν ἐσθλῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ
 ἡνῶνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Π ενέδωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτῆαι ἢ ὄνομαί, πρὸς
 ἔπαινον τῇ βροτῶν, ἀληθῶς καλλωπίσματος, ἢ
 Παρθένος πάρεση σαφῶς, δοξάζουσα τὴς πίσεϊ, ταύτης
 ὑμνῶντας τὰ θαύματα.

Δ οξάζεται ὕμνος ἅπας σοφῶν ἢ ἐγκώμιον, τῇ Παρ-
 θένῳ ἢ Μητρὶ τῇ Θεῷ προσφερόμενος, τῆς γὰρ δό-
 ξης γέγονεν, αὐτῇ ναὶς τῆς ὑπερθεῖς, ἣν ἐπαξίως δο-
 ξάζομεν. Ω, ἦ. 5. Ὁ Εἰρμός.

Ε κύνλωσω ἡμᾶς ἐχάτη ἀβυσσος, ἐκ ἔστιν ὁ ρύσμε-
 νος. ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν
 λαόν σε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰχθύς τῶν ἀδινέντων, ἢ
 ἐπανόρθωσις. Τροπάριον. Τῷ

Τὸ πταίσματι τῷ Πρωτοκλάστῳ Κύριε , θνήσκῃς ἐ-
τραυματίσθην . τῷ δὲ μύλωπι ἰάσθην τῷ σῶ ,
ὡ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης Χριστέ . σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀ-
δυνάτων , καὶ ἐκταράχων .

Τὴν γὰρ ἡμᾶς ἐξ Ἀδὰμ Κύριε , τὸ κῆτος χειρωσά-
μενος τὸ παμφαγον , Παντοδύναμε τῷ σῶ , κράτει
καθελὼν αὐτὴ τὴν δύαμιν . σὺ γὰρ ζωὴ , καὶ φῶς ὑπάρ-
χης καὶ ἡ ἀνάστασις . Θεοτοκίον .

Εὐφραίνονται ὡς τοὶ Παρθῶς Ἀχραντε , τῷ γυναικὶ οἱ
Προκάτρες , τὴν Ἑδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σὲ , ἣν ἐκ
παραβάσεως ἀπώλεσαν . σὺ γὰρ Ἀγνή , καὶ πρὸ τῷ τόκῳ ,
καὶ μετὰ γυνήσῃ . Ἀλλος . Σπλάγχχνων Ἰωάνν ,

Ἡὡς ὡν ἀπαθὴς καὶ αὐλὸς μέγνυται , Χριστὸς ὁ Θεὸς ,
τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ . μεσιτεύοντι , Θεία φύσις σαρκὸς
τε παχύτητι , καὶ ὁλῶ μοι ἀτρέπτως ὁλος ἥνωται , ἵνα
σωτηρίαν ὁλῶ μοι τῷ πεσόντι ὀρέξῃ σαυρόμενος .

Τῇ τῇ πτερνιδί , Ἀδὰμ καὶ συντρέβεται , ἐλπίδι
ψευδὲς παλαί Θεώσεως . ἀλλ' αἰσθάνεται , τῇ ἐνώ-
σει τῷ Λόγῳ θεούμενος , καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομί-
ζεται , Θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται , συνεδρεύων Πατρί τε ,
καὶ Πνεύματι . Θεοτοκίον .

Ἡὁλῶν ἐκ ἐκείνης , ἀνάρχῃ Γεννήτορος , ὡς κάλποις
Ἀγνῆς Κόρης αὐλίζεται , καὶ καθίσταται , ὁ Ἀμήτωρ
Ἀπάτωρ σαρχόμενος , ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός .
τάτῃ ἀγενεαλόγητος , ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπόρητος .
Ἀλλος . Ἐκίκλωσιν ἡμᾶς .

Ταῖς ἀνίστανται δολοπροπέως τῷ τόκῳ σου , αἱ τάξεις αἱ
ἐραίναι , ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς , ἀσπόμε-
λοχίας Ἀμπάρθων . σὺ γὰρ Ἀγνή καὶ πρὸ τῷ τόκῳ , καὶ
μετὰ γυνήσῃ .

Εσαρκίωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος , ὁ Λόγος ἐκ
σὲ Πάναγγε , ὁ τὰ σύμπαντα βελήματι ποιῶν , ὁ
τῶν Ἀσωμάτων τὰ κρατεύματα , παραγαγὼν ἐκ τῆ μη-
τρὸς ὡς Παντοδύναμος .

Ἡἐνέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωοφόρῳ σε , καρπῷ Θεοχα-
ρίτωτε , καὶ πεπάτῃται ὁ Ἀδὴς προφανῶς , καὶ οἱ ἐν
δεσμῷ ἡλευθερώθην . διὸ βοῶ , τὰ πάθει λύσον τὰ
τῆς καρδίας με . Κοιτάκιον . Ὅταν ἔλθῃς ,

Ἐξανέστης .

Εξάνεστης ὡς Θεὸς ἐκ τῆ τάφου ἐν δόξῃ, ἡ Κόσμον συνανέ-
 σηςας, ἡ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, ἡ
 Θάνατος ἡφάνισται, ἡ ὁ Ἀδὰμ χορεύει Δέσποτα, ἡ ἡ Εὐα-
 γλὴν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρωμένη, χαίρει κράζουσα· σὺ ἡ
 ὁ πᾶσι παρέχων Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν. **Ο' Οἶκος.**

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύ-
 ναμον, ἡ πύλας τῆς Ἀδὲ συνείψαται, ἡ ἡ ἀπ' αἰῶ-
 νος ἐκ τάφου ἐγήρανα. ὅς ὁφθαίς Μυροφόροις καθὼς ἡδούκη-
 σε, πρῶταις ταύταις τὸ Χαίρειτε ἔφητε, ἡ Ἀποστόλοις χαρὰν
 ἐμήνυσεν ὡς μόνος Ζωοδότης. ὅθεν πίσει αἱ Γυναῖκες, Μαθη-
 ταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, ἡ Ἀδὲς σπάζει, ἡ
 Θάνατος οὐδεύεται, ἡ Κόσμος ἀγάλλεται, ἡ πάντες συχαί-
 ρουσι. Σὺ γὰρ παρέχες πᾶσι Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ωδὴ, ζ'. Ο' Εἰρμός.

Εὐνοῖαν, Θεοτόκε Κάμινον, κατανοῶμεν οἱ πιστοί.
 ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψώμενος, ὅλον με-
 τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασιν, ὁ αἰνετὸς
 τῶν Πατέρων, Θεὸς ἡ ὑπερνύδοξος. **Τροπάριον.**

Εφρίξε Γῆν, ἀπεσπάφη Ἥλιος, ἡ συνεσκότασε τὸ
 φῶς, διερράγη τὸ τῆ Ναῦ θῆος καταπέτασμα, πέ-
 τραι δὲ ἐχρίθησαν. διὰ Σταυροῦ γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος, ὁ
 αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ἡ ὑπερνύδοξος.

Εὐγεγονώς, ὡς ἐν ἀβοήθητος, ἡ τραυματίας ἐν νε-
 κροῖς, ἐκασίως τὸ κατ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψώμενος, πάν-
 τας ἡλευθέρωσας, ἡ κραταῖε χερὶ συνανέστησας, ὁ αἰ-
 νετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ἡ ὑπερνύδοξος. **Θεοτοκίον.**

Χαίρε πηγὴ, κρίζου νάματος, χαίρε Παράδεισε τρυ-
 φῆς, χαίρε τέχος τὸ τῶν πιστῶν, χαίρε ἀπειρόγα-
 με, χαίρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξάνετι-
 λεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ἡ ὑπερνύδοξος.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Τεάλαι μὲν κατηράθη τῷ τῆ Ἀβελ. Φοινιχθῆσα αἵ-
 ματι, ἀδελφοκτόνω γῇ χερὶ. Θεορρίτω δὲ σε Αἵ-
 ματι, εὐλογεῖ τε φαντιθῆσα, ἡ σκιρτῶσα βοῶ· ὁ τῶν
 Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς ἦ.

Θερνίτω Ἰουδαίων ὁ ἀντίθεος λαός, τὸ ὀλεσθῆμα τῆς ἀναιρέ-
 σεως Χοιρῶν. τὰ δὲ Ἑβραῖα εὐφραίνεθωσαν, ἡ κροῖετῶσαν
 τὰς χεῖρας ἡ βοᾷτωσαν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς ἦ.

Ἦχος

Εδὲ ταῖς Μυροφόροις ἐξαεράπτων, ἀνεβόα Ἄγγελος τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα, τὰς συνδόνας ἢ τὸν τάφον, ἢ βοήσατε· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου, Σε νοστήν.

Εὖτε Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοῶ, διὰ σὲ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψώμενος, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ἠυδέκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπερνόθος.

Χαῖρε σεμνή, τῷ Ἀδὰμ τὸ κώδιον, ἐκ σὲ προήλθεν ὁ Ποιμὴν, ὠδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψώμενος, ὅλον με τὸν ἀνθρώπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκαταλήπτου, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπερνόθος.

Θεὸς Ἀδὰμ, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, ὁ προαιώνιος Θεός, ἐχηρμάτισεν ἀληθῶς. ὃν περ νῦν ἰκέτευε, τὸν παλαιωθέντα με, ἀνακαινίσαι κραυγάζοντα, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπερνόθος.

Ὡ δὴ, ἢ. Ὁ Εἰρμός.

Εν καμίῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς αὐτῶν χωνευτήριον, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέσιλβον λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Τροπάρ-

Οβελήσῃ ἅπαντα ποιῶν, ὁ ἢ μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου, εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ πάθει σε Λόγε Θεῶ, σὲ ἀπαύτως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνῶμεν, ἢ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Εὐ καθεῖλες σύντριμμα Χριστὲ, ἢ τὴν τλαιπωρίαν αὐτοῦ κύλαι, ἢ ὀχυρώμασι τῷ Ἄδῃ, ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος, σὲ ἀπαύτως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνῶσι, ἢ ὑπερυψώσιν εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Θεστοκίον.

Τ

Εἰρμός ἄλλος. Θαύματος ὑπερφύως.

Δεῦτε Λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ὃν ὥς ἐσησαν ἄχραντοι πόδες, ἢ αὐτῶν θῆαι Χριστὲ παλάμαι ζωοποιοῖ, ἐξετάθησαν ἡς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, ἢ τὰ φον ζωῆς κυκλῶντες μέλψωμεν. Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις

ὁμοῦ καὶ κεντρὸς πᾶσα

πᾶσα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερυψῶται εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Η λέγεται τῶν Θεοκτόνων Ἰουδαίων, ἢ παράνομος συκοφαντία· ὃν γὰρ πλάνον ἔφησαν, ἐξηγέρθη ὡς δυνατὸς μικτηρίαις τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. διὸ γενηθότες ἀναμείλῳμεν. Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερυψῶται εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τρισὶν ὡ ἀγιασμοῖς Θεολογῶντες, τῆς μιᾶς κυριότητος δόξαν, Σεραφὶμ τὰ ἄχραντα, μετὰ δέους δειλοπρεπῶς, τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα. μεθ' ὧν ἡ ἡμεῖς εὐσεβῶντες ἀναμείλῳμεν. Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερυψῶται εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεότητος. Ἐν καρδίᾳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Τὴν πασάδα τὴν Φωτοειδῆ, ἐξ ἧς ὁ τῶν ἀπάντων Δεσπότης, ὡς περ νυμφίος προελήλυθε Χριστός, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Χαῖρε Θρόνε ὑπόξε Θεῶ, πτωχῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, δι᾽ ἧς Φῶς τοῖς ὡ σκότει, ἐξανέταλε Χριστός, τοῖς σὲ μακαρίζουσι, ἢ βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Γωτηρίας αἴτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκῆσα, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν βοῶντων ἐκλυῶς, Παυθύνε πανύμνηε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Ω, δὴ, θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σε, περπολεμένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. ἢ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγρυπνῶσαν, κατασβέσαι αὐτῇ τὴν κάρμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύτως μεγαλύνωμεν. Τροπάριον.

Ω πῶς ὁ λαὸς ὁ αἶμος, ὁ ἀπηθῆς ἢ πονηρὰ βελευσάμενος, τὸν ἀλάστορα, ἢ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὴν δὲ Δίκαιον ξύλῳ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Γωτερο ὁ Ἀμνὸς ὁ ἁμῶμος, ὁ τὴν τῆ Κόσμου ἁμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀνασάντα τριήμερον, σὺν Πατρί τε ἢ τῷ θῆῳ σου Πνεύματι, ἢ Κύριον τῆς δόξης, Θεολογῶντες μεγαλύνωμεν. Θεοτοκίον.

Γῶσον τὸν Λαόν σε Κύριε, ὃν περ ἐκτῆσω τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, κατ' ἐχθρῶν ἰχὺν τῷ Βασιλεῖ χαριζόμενος.

Εὐχὴ ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ

καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις Φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην,
τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντευξέσιν. Ἄλλος. Μυστήριον ζῶν.

Λεδοῦσά σοι τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ Σταυρὸς σε
Κύριε. σὺ γὰρ τὸ ἀδινεῖς, ὑπὲρ δυνάμιν πᾶσιν
ἐδείχθη, δι' ἧς δυνατοὶ μὲν, καταβέβληνται εἰς γῆν,
καὶ πτωχοὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Ηνέκρωται ὁ ἀμειδῆς ἡμῶν Θάνατος, ἐκ νεκρῶν ἀνά-
στασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανείς, ταῖς αὐτῇ Ἀδῇ Χριστῷ ἐδω-
ρήσω. διὸ ὡς ζῶν σε καὶ ἀνέσασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστα-
τον, ὑμνῶντες μεγαλύνομεν.

Η ἀναρχος Φύσις καὶ ἀπερίοριτος, ἐν τρισὶ γνωρίζεται,
μόναϊς θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μία Θεότης, Πατὴρ,
Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα, ἐφ' ᾧ ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς, πεποιθὼς
σῴζεται. Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρίζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθένε τῇ
Θεοπάτορος. ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ, ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδο-
ξάσας, ὡς τεκῆσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς
δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τῆς ἐγκωμίων Πάναγνε, νόμος ἡττάται τῷ μεγέ-
θει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρίκετ' ἡ ἀνά-
ξιόν σε, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδεχού
Θεοτόκε, μετ' εὐμενίας τὸ ἐφύμνιον.

Ω τῶν ὑπὲρ πάντων Θαυμάτων σου, σὺ γὰρ Παρθένε μό-
νη ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας, κατανοῆν τὸ
καυώτατον θαῦμα Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς
ἀκαταλήπτου. διὸ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὰς Αἴνας. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Υμνῶμέν σοι Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζο-
μέν σοι τὴν Ἀνάστασιν.

Ο Σταυρὸν ὑπομένσας, καὶ τὸν Θάνατον καταργήσας, καὶ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἠρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν
Κύριε, ὡς μόνος Παντοδύναμος.

Ο τὸν Ἀδὴν σκυλεύσας, καὶ τὸν Ἀνθρώπον ἀναστήσας,
τῇ Ἀναστάσει σε Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς αὐ καθεῖ-
καθεν, ὑμνῆν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σε συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνῶμεν
σε Χριστέ, ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες
τῷ Πατρί. ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκασίως ὑπέμεινας

ἀπόστολο Κεντρικὸν Σταυ-

Σταυρόν. ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ πασάδος προσελθὼν, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον, Κύριε δοξάσοι. Ἑτέρα Ἀνατολικά.

Οτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τότε κενρώθη τὸ κράτος τῶ ἐχθροῦ. ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, ἡ δ' Ἀδὴς ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου, τὰς νεκρὰς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, ἡ τῷ Ληστῇ τὸν Παραδείσον ἤνοιξας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξάσαι.

Οδυρόμεσθαι μετὰ σπᾶδος, τὸ μνήμά σου κατέλαβον αἱ Τίμαια Γυναικες, εὗρεσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεωγμένον, ἡ μαθεῖσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου τὸ καινόν, ἡ παραδόξον θαῦμα, ἀτήγητοισι τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρόμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦν τῶν παθῶν θείαν μολώπωσιν, σὲ προσκυνῆμεν Χριστέ ὁ Θεός, ἡ τὴν ἐν τῇ Σιών Δεσποικίην Ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων, Θεοφανῶς γεγεννημένην, τὰς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ ἥλιος ἐφωτίσας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν. Κύριε δοξάσοι.

Ἦσιν αἱ Πιλάται προσελθόντες; εἴπωσιν αἱ φυλάσσοντες φρατίῳται, πῶς ἦσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; πῶς μετετέθη ὁ ταφίς; πῶς ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐκυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ Σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ἡ παρέχῃ τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Αγαθήσσεως ἐξήγαγε, τῷ Παραδείσῳ ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν, ἀνλίσσηγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, μνήθητί με κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἦσιν τῷ Ἀδὰμ ἡ τῷ Ληστῇ, μετὰ Φωνῆς ἀναδύσσοι λαμπρᾶς, μνήθητί με Κύριε, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εσταυρώθης ἀναμάρτητε, ἡ ἐν Μνημείῳ κατεβέβης ἐκών, εἰ δὲ ἐξανέστης ὡς Θεὸς συνέγειρας σεαυτῷ τὸν Ἀδάμ, μνήθητί με κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἦσιν Ναὸν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριήμερῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τὰς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστέ ὁ Θεός, Μνήθητί με κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΟ ΜΥΡΕΟΦΟΡΟΥ

Η υροφόροι ἤλθον κλαίοντα, ἐπὶ τὸ μνημά σου Χριστέ ὁ Θεός, λίαν πρὸς ἡμᾶς λευκίς, εὖρον Ἄγγελον καθήμενον, τί ζητεῖτε κράζοντα; Ἐξάνεσθ Χριστός, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος εὐεταξίᾳ αὐτοῖς, παραβέβηκεν Σιωτήρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν, ὡς ἡ ἑξαπέσηλας, εἰς τὰ Ἔθνη, διδάσκειν ἡ βαπτίζειν αὐτούς. Δόξα.

Πὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, ἡ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, ἡ τὸ Πανάγιον ὁμῶς, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες ἡ λέγοντες, Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῆν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ Λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τὰς οἰκτιρμὰς σου δὲς ἡμῖν Ἀγαθὲ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τὰ Φω ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Τέλος τῆς Πρώτης Ἠχῆς.

Τέχνη μελετῶν, σὺς ἀγαθὴσα κρότης.

Πρώτην νέμει σοι τάξιν· ὡς τῆς ἀξίας.

Ἠχος ὁ Πρῶτος Μωσικῇ κληθεὶς τέχνη.

Πρῶτος παρ' ἡμῶν εὐλογεῖσθαι τοῖς λόγοις.

Τὰ Πρῶτα Πρῶτε τῶν καλῶν λαχὼν φέρεις.

Πρωτεῖα νίκης πανταχῶς πάντων ἔχεις.

Ἕτεροι Στίχοι Εἰς τὸν Πρῶτον ἦχον τὸν Δώριον.

Πρῶτος θεοὶ μὲν ἀλλὰ τῇ φύσει πέλεις

Κλάδος Τετάρτος Ἰλαγίον πρώτῳ Τόνῳ.

Μικρὰν ἔχεις μὲν τὴν δια τριῶν σάφα.

Τερπνὸς δὲ πάντως ἀρετὴν βροτῶς φέρων.

Μάθησιν ὁ γνῶς, ἀρμονίας τὰς λόγους.

Μέλπει σε ὡς ἂν σὺν Τόνῳ θ' Ἠμιτόνῳ.

Η Χ Ο Σ. Β'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Πὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνή

σκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομένας, τῇ ταφῇ παρεδό-
θη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. ἢ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με
τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προ-
σηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, ἢ τῷ θανάτῳ τὸ
κράτος καθήρησε. προσκυνῶμεν αὐτῷ τὴν τριήμερον ἔφεσιν.

Εὐν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν Χριστὴ τὴν Ἀνάστασιν.
αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, ἢ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἢ
ὡ δόξα Φοβερά, ἢ κραταίᾳ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖ-
ναι Κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εὐ τὸν Σταυρωθῆντα ἢ ταφῆντα, Ἀγγελος ἐκήρυξε
Δεσπότην, ἢ ἔλεγε ταῖς Γυναίξιν· δεῦτε, ἴδετε, ὅ-
πως ἔκειτο ὁ Κύριος. ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν ὡς Παντο-
δύναμος. διό σε προσκυνῶμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, Ζωο-
δοτὰ Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὐ τῷ Σταυρῷ σε κατήργησας, τὴν τῷ ξύλῳ κατάραν,
ὡ τῇ ταφῇ σε ὑπέκρωσας, τῷ θανάτῳ τὸ κράτος· ὡ δὲ
τῇ ἐγέρσει σε, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. διὰ τῷ
τό σοι βοῶμεν, εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ηκούγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυ-
λωροὶ δὲ Ἀδὲ ἰδόντες σε ἐπτήξαν. πύλας γὰρ χαλ-
κὰς συνέτριψας, ἢ μοχλῶς σιδηρῆς συνέθλασας, ἢ ἐξη-
γαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, ἢ σκιᾶς θανάτου, ἢ τῆς δεσ-
μῆς ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ σωματίων ἀναμέλιψω-
μεν. δεῦτε πάντες, εἰ οἶκω Κυρίου προσπέσωμεν
λέγοντες, ὁ ἐπὶ ξύλῳ σταυρωθὴς, ἢ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς,
ἢ ὡς ἐν κόλποις τῷ Πατρὶ, ἰλαδίῃ ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοδοκίον.

Ηαῖσεν ἡ σκιά τῷ Νόμῳ, τῆς χάριτος ἐλθόντος.
ὡς γὰρ ἡ βάτος ἐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, ἔτω
Παρθένος ἔτεκες, ἢ Παρθένος ἔμεινας. ἀντὶ ξύλου πυ-
ρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλὶος· ἀντὶ Μωϋσέως,
Χριστὸς, ἢ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Στιχόν. Στιχηρὰ.

Η ἀνάστας σε Χριστὲ Σωτὴρ, ἡπάσαν ἐφώτισε τὴν
Οἰκὴν

Οἰκυμένην, ἢ ἀνεκαλέσαι τὸ ἴδιον πλάσμα, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ ἈΛΦάβητον.

Λιὰ ξύλῳ Σῶτες κατήργησας, τὴν τῷ ξύλῳ κατάραν, κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου. διδ βωμῶν σοι. Ζωοδότα Χοιρὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εν τῷ Σταυρῷ Χοιρὲ Φανείς καθηλωμένος, ἡλκίσας κάλλος κτισμάτων. ἢ τὸ μὴ ἀπάνθρωπον φρατίζται δεικνύμενοι, λέγῃ πλευράν σου ἐκείτησαν. Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ᾗτήσαντο, τὴν σὴν ἐκκυσίαν ἐκ ἐπιτάμεινοι· ἀλλ' ὁ δὲ οἶκτον σπλαγχνῶν σου, καταδεξάμενος ταφὴν, ἢ τριήμερος ἀναστὰς, Κύριε δόξα σοι.

Ζωοδότα Χοιρὲ, ἐκκυσίως πάθος ὑποστὰς διὰ θνητῆς, ἐν ᾧ ἄρῃ δὲ κατελθὼν ὡς Δυνατὴς, τῆς ἐκεῖ τὴν ἑλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταίῃς, Παράλειςον ἀνθ' Ἀδου, οἰκῆν δεδώρησαι. διδ ἢ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι, τὴν σὴν τριήμερον ἐγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ω θάυματος καινῆ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων, τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἀνευ ἀνδρὸς τετοκῆαν, ἢ ἐν ἀγκάλας φέρονταν, τὴν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα, Θεῷ ἐπὶ βελὴ τὸ κυθεύ. ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε-σαῖς ὠλεῖαις βασιλεύσασα, ἢ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ πάυσῃ δυσωπῆσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τῷ οἰκτερῆσαι, ἢ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος. τότε τὸν Ἀδὴν ἐνέκρωσας τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος. ὅτε δὲ ἢ τῆς τεθνεώτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυναμῆς τῶν ἐπερανίων ἐκραύγαζον. Ζωοδότα Χοιρὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Τὰ πάντα ὑπὲρ οἰνοῖαν, πάντα ὑπερέδωξα, τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια, τῇ ἀγνίᾳ ἐσφραγισμένη, ἢ παρθε-νίᾳ· ὑλατομένη, Μητὴρ ἐγνώθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκρὸς.
Τὸ Τριστὸν ὑμῶν τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ω, δὴ, α. Ἐν βυθῷ κατεβρωσε ποτέ.

Τὴν τρίτην ἢ μίαν ἀρχικὴν, Φύσιν τῆς Θεότητος,
σχηματικῶς ἀνυμνήσωμεν λέγοντες, τὴ ἐλεῖς πέλα-
γος ἀνεξάντλητον, βοῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ τὰς προσκυ-
νῶντας φέρησον ἢ σῶσον ὡς Φιλάνθρωπος.

Οὕτῳ ἢ ῥίζα πεφυκὼς ὁ Πατὴρ ὡς αἷτιος, τῆς οὐ-
κὴν ἢ Ἀγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος,
τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μὲ πηγασὼν σέλας, ἢ μετέξει
λάμπρυνον, τῆς θεωρῶν ἐλλαμψέως.

Πριφεγγὴς Μονὰς Θεαρχικὴ, πᾶσαν διατκέδασον,
ἁμαρτιῶν ἢ παθῶν μὲ τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν ἀκ-
τίνων σε, γλυκυτάταις ὡ μετεσσίαις, ἢ ποιήσον, σὲ τῆς
ἀπροσίτου, δόξης με ναδὺν, ἢ σκηνὴν ἄχραντον. Θεοτοκ.

Ροῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθῆναι ἄτοπον,
ἢ πρὸς φθορὰν ὀλιθισάσης Ἀχραντε, σαρκωθεὶς
ὡ Μήτηρ σε ὁ Θεὸς Λόγος, Φιλανθρώπως ἀνέτειλε, ἢ
τὴν Θεαρχίαν, τρίφωτον ἡμᾶς ἐμυσαγώγησιν.

Ω, δὴ, γ. Ἐν πέτρᾳ μὲ τῆς Πίσεως.

Εσότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε
τοῖς προσώποις. Ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προσελθούσα,
ἀρρέυσως πεφυκάς, εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ ἐκ ἑσιν Ἅγιος,
πλὴν σε Κύριε.

Εὐτάξας τὰς αὐλὰς ἢ θρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπ-
τρα τὴν σὲ κάλλος, Τριὰς ἢ ἀδιαίρετος Μοναρχία,
ὕμνῳ ἀπαύσας σε, ἀλλὰ ἢ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου εὐ-
ματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Ετερέωσον τῆς Πίσεως ὡ τῇ πέτρᾳ, ἢ πλάτυνον ἀ-
γαπῆς σε τῷ πελάγει, καρδίαν ἢ διάνοιαν τῶν σῶν
δούλων, Μονὰς Τρισήλιε. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν. ἐφ' ᾧ
περ' ἐλπίζοντες, μὴ ἀδυνάημεν. Θεοτοκίον.

Ο πᾶσαν πρὶν ὑπέστησιν οὐσιώσας, τῆς Κτίσεως ἐν
μήτρᾳ σε ἐσιώδη, ἀπέρω ἀγαθότητι Θεοτόκε. ἢ
Φῶς Τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος,
ἢ Κυριότητος.

Καθίσματα.

Δημοσιὰ Κεντοκί. Ὅτε

Ο "τε κατ' ἀρχάς τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ Λόγῳ σε τῷ ὑποστάτῳ ἐβόησας Εὐσπλαγχνε, ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν. τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπάρῃν Δημιουργόν. διὸ βοῶμύ σοι. Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο "τε πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐλθὼν κατήξωσε, τότε σε Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατάwichσε, ἡ ἔτισσε διὰ σὲ τῶν ἀνθρώπων τὸ Φύραμα, χαρισάμενος ἅπασιν Βασιλείαν Οὐρανῶν διὸ βοῶμύ σοι, Θεοτόκε Ἀγνή χαίρε Δέσποινα. Ὡς δὲ, δ. Ὑμῶν σε ἀκοῇ.

Η τριάς Μονὰς ἀναρχε. ἀλλ' ἐν ἡμῖς πληρὴν γλώττη, τὴν σὴν ἐσιώδῃ ἀγαθότητα, ἡ ἀνυμνῶμεν πίστι, ἡ δόξαζομεν.

Χ παρχων, Πλαστουργὸς τῆς φύσεως Παντοκράτωρ τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς παντοδυνάμει. διὸ κατοικτήρησον τὸν δελόν σε, ἡ πρὸς ζωὴν βελτίτη ἐπανάγαγε.

Η μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνῶμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα, ἡ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις. ἀλλ' ἐν ἡνωμείᾳ ἡ ἀμέριστα, ὡς τε βελή, ἡ δόξη, ἡ Θεότητι. Θεοτοκίον.

Η αἶν σε, καθαρὸν ἡ ἄχραντον, Ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντοεργὸς εὐρίκε, μόνην σαφῶς ἐκ τῶ αἰῶνος, ὡς κατοικήσας ἀνεμόρφωτε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ὡς φιλάνθρωπος. Ὡς δὲ, ε. Ὁ Φωτισμός.

Ως ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς ἐρηνοδόρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, ἡ σωτηρίας Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φάρισόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σε. Σὺ γὰρ εἰ ζωὴ, ἡ εἰρήνη τῶ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ, ὡς τῇ Βάτῳ ὡς ὥφθη πυρὸς ἐν εἴδῃ, ὁ Ἀγγελὸς ἐκλήθη Πατὴρ ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σε προηλθὼν παρυσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγηλας, κράτος Θεαρχίας μίᾳς τρισυπόστατον.

Η φυσικὴν, συναϊδίον δόξαν προβαλλομένη, Μοναρχικωτάτῃ Τριάς Ἀγία, τὴν ἀνυμνῶντας ὁρδοδοξῶν σε Πίστι, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἀναρχον ἡ μέαν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον. Θεοτοκίον.

Συνεχ

Συνεκτικός, κατ' ἔσιν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ Γαβρίση, Παρθενότητι συνεχέθη ἀφράτως, τὰς ἀνθρώπους ἀνακαλέμενος, πρὸς τὸν οἰκὸν τῆς μιᾶς Κυριότητος. Ὡς δὲ, ε'. Ἐν ἀβύσσῳ. **Θ**ελήτα τῷ ἐλέει ἐλέησον, τὰς εἰς σὲ πιστεύοντας Θεοῦ Τρισηλίου, ἢ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, ἢ παθεῖν ἢ κινδύνων τὰς δόλως σε. Δίς.

Εν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότης, τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐκλάμψεως, ἢ τριλαμπὲς Θεότητος, φωτοδοτῶν αἴγλην μοι βράβευσον. Θεοτοκίον.

Τὸρρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο. **Δ**ὲκ σὲ τὸν ἄνθρωπον, ὀλκῶς οὐδυσάμενος, ἢ φωτὶ τριλαμπῇ μεκατηύγασε. Καθίσματα. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδειξαι ἡμᾶς ἑλεῖμαν, βλέπον εἰς Λαὸν τὸν σὲ δόξαζοντα, δεῖσαι τὰς ὁδὰς τῶν αἰτημένων σε, Τριᾶς Μονᾶς ἀναρχε. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δῶναι τὴν συχώρησιν.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας κηύσασα πηγὴν, συμπάσης σὺ ὑπάρχεις Ἀγαθὴ Θεοτοκε. σὺ γὰρ τῶν Πιστῶν μόνη ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπεμένων ἢ παράκλησις, διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐκ πίστεως προσπίπτομεν, εὐρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πληττέντες μόνην σε βοήθειαν. Ὡς δὲ, ζ'. Εἰκόνος χουστῆς.

Εὐθμίζεις αἶ, τῶν Ἀγγέλων στρατίας πρὸς ἀτρέψιαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος. δεῖξον ἐν καρμὶ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δόξαζέμεν σε θερμῶς, ἢ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. Δίς.

Χερσὶ νοεροῖ, τῶν αὐτῶν ἑστιῶν ταῖς σαῖς ἀκτίσι, Θεοῦ Μονάρχου ἢ Τρισηλίου, καὶ αὐγαζόμενοι γίνονται, θεσι δευτερευόντα Φῶτα, ὧν καὶ μοι ταῖς ἐκλάμψεσι, ἢ μετὰ σίας δεῖξον Φῶς, ὡς Φωτογενὲς Τριλαμπής. Θεοτοκ.

Εθύνῃ ἡμᾶς, ἢ ὑπὲρ πρὸς Οὐρανὸν μὴ διαλίπης, τὰς σὲ φιλέοντας, ὁ οὐ ἀφάτον Φιλεανθρωπίαν γενόμενος ἄνθρωπος, ἐν Μήτρει Παρθένῃ, ἢ θεῶν τὸν ἄνθρωπον, ἢ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ὡς δὲ,

Ω δὴ, ἡ. Ἰνδ' ληματος χρυσῶ.

Τὲ πρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε Θεαρχία. ἡ
Απαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων ἰδιο-
 τήτων. πᾶσαν κούνην κατάρχῃσον, τῶν ἀντικημῶν βα-
 λην, ἡ νόηλῃσον τῶν Δαιμόνων, ἀβλαβῇ τηρῶν με γὰρ,
 Κύριε πάντων. Δίς.

Εοφῶς ἡ πανδοσιῶς, ἀπερίγραπτε Τρισήλιε Μονα-
 ρχία, ἡ ὑποήσασα τὸν Κόσμον, ἡ συντηρῶσα ἐν ἀ-
 λωβητῶ τάξει παντελεῖ, ἐνίκησεν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνῶν
 ἡ δοξάζεν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων εἰς πάντας
 τὰς αἰώνας.

Εοφία τῷ Πατρὶ, ἀκατάληπτε ἀνεκφράστε Θεῷ Λόγε
 τὴν ἀμετάβλητόν σε φύσιν ἐκ ἀλλοιώσας, τὴν τῶν
 ἀνθρώπων φύσιν, συμπαθῶς ἀνέλαβες, ἡ τὴν εὐαίαν
 Τριάδα ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς Κυριαρχίαν ἀπάν-
 των τῶν αἰώνων.

Ω δὴ, θ. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Εκ φωτός ἀνάρχε συνάναρχος Υἱός, Φῶς ἐξανέτειλε,
 ἡ συμφορῶς Φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται, ἀπορήτως,
 θεοπρεπῶς, ἀρρύεσσέ τῆς γενήσεως, πιστευομένης ἅμα δέ,
 ἡ τῆς ἀφράσε Ἐκπορεύσεως.

Ταίμενον ταῖς καρδίαις, Τρισήλιε Θεότης τῶν ὑμνῶν-
 των σε, τῷ τριλαμπεῖ Φωτί σε, ἡ δὲς σύνεσιν, τῷ
 ἐν πᾶσι κατανοεῖν, ἡ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀ-
 γαθὸν ἡ τέλειον, ἡ μεγαλύνειν, ἡ δοξάζειν σε.

Τῆς πρὸς τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεός, ἀπειρὸν πε-
Δλαγος τῶν οἰκτιρῶν, ὡς ἔχων κατωκτηρίστας,
 Τριάς πρῶν. ἔτω ἡ νῦν, οἰκτείρησον τὰς θύλας σε, ἡ
 τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, ἡ περασμῶν, ἡ περισά-
 σεων. Θεοτόκion.

Εὐσὸν με Θεέ μου, παντοίας ἐπιηρίας ἡ κακώσεως, ὃ
 ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνέμενος, ἀνεκφράστως, μονα-
 δικῶς, Θεός ἡ παντοδύναμος, ἡ τὴν σὴν ποιμνὴν φύ-
 λαττε, τῆς Θεότηός ταῖς ὑπεύχες.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Θεὸς εὐχόμενος Ἰωσήφ, ἀπὸ τῆς ἐξέως καθελὼν τὸ ἄχραν-
 τόν

τόν σε σώμα, σινδόνι καθαρῇ ἐλήσας ἢ ἀρώμασιν, ἐν
μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. ἀλλὰ τρίημερος ἀνέστης
Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Παῖς Μυροφόροις Γυναῖξί, παρα τὸ μνήμα ἐκίσας, ὁ
Ἄγγελος ἐβόα, τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρ-
μόδια. Χριστὸς δὲ διαφθορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος. ἀλλὰ
κραυγάζατε, ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνῶ-
μέν σε. διὰ γὰρ τῷ Σταυρῷ τῷ Υἱῷ σε, κατεβλήθη
ὁ Ἄδης, ἢ ὁ θάνατος τέθνηκε. νεκρωθέντες ἀνέστημεν,
ἢ ζωῆς ἡξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἁρ-
χαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ εὐχαριστῶντες δοξολογῶμεν, ὡς
κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἢ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Καθίσ. Ἀναστάσιμα.

Τὸν λίθον τῷ μνήματος, σφραγιδῆναι μὴ κωλύσας,
τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀναστὰς παρέχεις πᾶσι,
Κύριε δοῦξαι. Δόξα.

Πῶν Μιθῆτων σε ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις Γυναῖξιν, ἀ-
γαλλεῖται συμπωνῶν. καινὴν γὰρ Ἑορτὴν σὴν αὐτοῖς ἑορ-
τάζομεν, εἰς δόξαν ἢ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως. ἢ δι' αὐτῶν
φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ Λαῷ σε παράχεις τὸ μέγα ἔλεος.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε. διὰ γὰρ τῷ
ἐκ σε σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἐχμαλώτισται, ὁ Ἀ-
δάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενεκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθε-
ρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, ἢ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν.
Διὸ ἀνυμνῶντες βοῶμεν. εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ ἔτις εὐδοκήσας, δοῦξαι σοί. Ἡ' Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος περὶθεῖσθαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ
μυρίσαι τὸ Σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἦσαν Ἄγγελοι ἐν τῷ τάφῳ ἢ ἐξέστησαν. Φωνῆς γὰρ ἤκουον
ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρήμενος τῷ Κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος. Ο' Αναβαθμοί. Ἀντίφωνον. Α'.

Εν τῷ Οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω με τῆς καρδίας,
πρὸς σὲ Σωτὴρ. σῶσόν με σὴ ἐπιλάμψαι.

Ελέησον ἡμᾶς τὰς πταίσαντάς σε παῖδά, καθ' ἑκάστην
ῥαῖαν, ὦ Χριστέ μου ἢ ὅς πρὸ τέλους τρόπος, τῷ

μετὰ-

μετανοῶν σοι.

Δόξα, ἡ νῦν.

Γίω Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν
τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν. Θεὸς γὰρ ἐσιν, ὁμοῦστος
Πατρὶ ἡ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον, Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ὡς ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχ-
θῆναι, ἐκ τῶ ἐχθροῦ ἅμα, ἡ ἀνθρωποκτόνου;

Εἰς ὁδῶσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν ὁ-
δόν, λέοντες τρόπον κατ' ἐμὲ κινῶνται, ἡ γὰρ οἱ
ἐχθροί μου.

Δόξα, ἡ νῦν.

Γίω Πνεύματι, ζωαρχία ἡ γέρας, πάντα γὰρ τὰ
κτίσιν, ὡς Θεὸς ὢν δυναμεῖ, συντηρεῖ ὡς Πατρί δι'
Τῆς δέ.

Ἀντίφωνον, Γ'.

Θὶ ποταμοὶ ἐπὶ Κύριον, εἰκάσιν Ὅρη τῷ Ἀγίῳ,
ὡς ὁδοὶ σαλεύονται, προσβολαῖς τῶ Βελίῳ.

Εν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτινάτῃσαν οἱ θεῖως
ζῶντες. ἡ γὰρ ἐκ Χοιρῶν, τῇ ράβδῳ τὸν κλῆρον αὐτῶν.

Δόξα, ἡ νῦν.

Γίω Πνεύματι, προσπηγάει πᾶσα Σοφία, εἰδὼν
χαρὶς Ἀποστόλοις, ἡ τοῖς ἁθλοῖς κατατέφονται
Μάρτυρες, ἡ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμενον. Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προσάγ-
ματι, ὡς ἐνέτιλθω, ἡ συναγωγὴ λαῶν κυλιώσῃ σε.

Στίχος. Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀναστάσιν Χριστὸν θεασάμενοι.

Ο' Ν'.

Καὶ ὁ Ἀναστάσιμος. Κανὼν. Ω δὴ, α. Ο' Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέβρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, παν-
κρατίαν ἡ ὑπερόπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ,
τὴν παμμόχθηρον αἰμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
Κύριος. ἐνδόξως γὰρ δεδοξάσαι.

Τροπάριον.

Θτὸ Κόσμος ἀρχῶν Ἀγαθῆ, ὃ ἀπεργασάμεθα, τῇ
ἐντολῇ τῇ σὴ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σοι
κέκρίται. προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ περιπέττωκε,
τῷ τῆς ἐξουσίας κράτησε, ἡ ἀδυνάμει διήλευκται.

Ευρωτῆς τῇ γυναικὶ τῶν βροτῶν, ἡ τῆς ἀκράτου ζωῆς ἀρ-
χηγός, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας. τῇ γὰρ Ἀναστά-
σει, διεσπάρξας τὸ Θανάτε τὰ σπάργματα ἦν δοξο-
λογεῖν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξάσαι.

Θεοτοκίον.

Υ' περ-

Υπερέτα πέφνας Ἀγνή, πάσης ἀρετῆς τε ἢ δρα-
τῆς Ἀμάρθινε κτίσεως τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας,
ὡς ἠδούκησε σαρκωθῆναι ὡ Μῆτρός σου· ὦ σὺν παρή-
σια πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερος Κανὼν Σταυροανατολῆς. Οὗ ἡ ἀκροσιχίς.
Ἀδω τὸν αἶνον τῷ Φερεσβίῳ Λόγῳ. Σὺν τῇς Εἰρημῶς.
Ὡ δὴ, ἀ. Ἀτριπτον ἀσυνήθι.

Λύναμις ἀδυνάσῃ, Ἀνάστασις, πεσῶσι, ἢ ἀφθαρ-
σία, τοῖς τεθνεῶσι γέγονας Χριστὲ, τῆς σαρκὸς τῷ
πάθει σου, ὅτι δεδούξασαι.

Ωκτρε τὴν πεσῶσαν, Εἰκόνα ἢ ἀνέστησε, συντρι-
βῆσαν, ὁ πλαστεργὸς Θεὸς ἢ καινεργός, νεκρω-
θεὶς ὁ γέγονεν ὅτι δεδούξασαι.

Ἐτερος Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Οὗ ἡ ἀκρος.
Ἀδω τὸν αἶνον τῇ Φερεσβίῳ Κόρη.
Ὡ δὴ, ἀ. Ἀτριπτον ἀσυνήθι.

Εὐλος πάλαι κλίμας, ἢ ζῶντος χειρωθεῖσα, ὁδὸς
θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδήλω γυνήσιν Ἀγνή, ἣν ὑμνε-
μεν ἅπαντες, ὅτι δεδούξασαι.

Λύναμις τῇ Ὑψίς, ὑπέρτασις τελεία, Θεᾷ Σοφία,
σωματωθεῖσα Ἀχραντὲ ἐκ τῆς, τοῖς βροτοῖς ὠμί-
λισεν, ὅτι δεδούξασαι.

Ωδεύσε διὰ πύλης, ἀβάτης κεκλησμένης, τῆς σῆς
νῆδος, δικαιοσύνης Ἠλὸς Ἀγνή, ἢ τῷ Κόσμῳ
ἐλαμῖεν, ὅτι δεδούξασαι. Ὡ δὴ, γ. Ὁ Εἰρημός.

Εξήνθησεν ἡ ἐορμὸς, ὡς κρῖνον Κύριε, ἡ τῶν Ἑθνῶν
ἐσπεύμενα, Ἐκκλησία τῇ παρυσία σου, ὡ ἡ ἐσπεύω-
σα ἡ καρδιά μου. Τροπᾶριον.

Ηκτίσας ὡ τῷ Πάθει σου, ἡλθαῖτο βλέψασα, ὡ
ἐντελὲ προσχίματι, ὑπ' ἀνόμων μυχθηζόμενον,
τὸν ἐδράσαντα πάντα θῆναι νεύματι.

Εκ γὰρ κατ' εἰκόνα με, τῇ χερσί σου ἐπλασας, ἢ συν-
τριβῶντα πάλιν, ἡς χερσὶ θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστὲ
συνκαταβῆς εἰς ἔδην συνανέστησας. Θεοτοκίον.

Πὰ τὰ γάρματα ἐξέτισαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, ἢ
τῶν ἀνθρώπων ἑορῶν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου.
ὁ σε Θεοτόκεν πίστιν σέβομεν. Ἀλλος. Τόσον συνετέλει.

Οπάντων ἐπέκενα Χριστὸς, ἡλάνθισται βραχὺ, τῷ πάθει
τῷ

τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγελῶν φύσεως.

Ηεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεῖς, ἐκλάμπων Γυναῖξί,
σεφάνῳ δόξης Χριστῷ ὡφθης τῆς ἐγέρσεως.

Ο' αὐτός. Τῆς Θεότητος.

Θχρόνῳ ἐπέκεινα πάντος, ὡς χρόνῳ Ποιητῆς, ἐκ σὺ
Παρθένε ἐκὼν, βρέφος πεπλατυσθηταί.

Ηνδὺν πλατυτέραν Οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν πιστοί, δι'
ἧς Ἀδὰμ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, χαίρων πεπολιτεύται.

Ω δὴ, δ'. Ο' Εἰρμός.

Θλήλυθας, ἐκ Παρθένῃ, ἔπρεσβυς ἐκ Ἀγγελοῦ,
ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος ἢ ἔσωσας, ὅλον
με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι Δόξα τῇ δυνάμει
σε Κίριε.

Τροπᾶριον.

Ταρίζασαι, ὡς κριτὸς ὁ Θεός με τῷ βήματι, ἔκραυ-
γάζων Δέσποτα, κρίσιν ἀάγων τοῖς Ἑθνεσιν, ἣν
διὰ τῆς πάθης σε, τῇ Οἰκουμένῃ ἐργάσω σωτηρίαν Χριστέ.

Τῷ Πάθει σε, τῷ ἐχθρῷ αἰ ρομφαίᾳ ἐξέλιπον, τῶν
ὑπωπαντίων δέ, ἐν τῇ εἰς Ἀδὰμ καθόδῳ σε, Πόλης
καθρέθισαν, ἢ τῷ Τυράννῳ τὸ θράσος καταβεβλή-
ται.

Θεοτοκίον.

Θἐ λιμένα, σωτηρίας ἢ τείχεος ἀκράδαντον, Θεοτόκε
Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιτάμεθα. σὺ γὰρ ταῖς
πρεσβείαις σε, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρεῖσαι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Ἄλλος. Ἀκήκοα Κύριε.

Τῶς αὐτὸς ἐξύλω σε Χριστέ, παγκύβη Παρθένος, ἡ ἀνο-
δύνως Σὲ κήνησας, τὰς μητρικὰς ὁδύνας ὑπέμεινε

Ηνίκηται θάνατος, νεκρὸς σκυλεύει Ἀδὰμ τὰς πύλας.

Ητῷ παμφάγῳ γὰρ ραγιώτος μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν
πάντα δεδωχται.

Τῆς Θεότητος. Ο' αὐτός.

Τὸ ἐπὶ ὑπερένωται, τὸ θῆλον ὅσος εἶκω Κυρίῳ, ὑπερά-
νω τῶν δυνάμεων, ἢ Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

Ηομίμων τῆς φύσεως, Παρθένε ἄτερ μόνῃ τεχῆσα,
τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως, κατηξιώθης θείας
κλήσεως.

Ω δὴ, ε'. Ο' Εἰρμός.

Ηεσότης Θεῷ, ἢ ἀνθρώπων γεγονας Χριστέ ὁ Θεός.

Ηδιὰ σὺ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀσχύρωτον Πα-
τέρα σε, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐχθήκαμεν.

Τροπᾶριον.

Ως

Ως κέδρος Χριστέ, τῶν ἐχθρῶν τὸ φράγμα συνέτριψας, ἐκυσίας Δέσποτα, ὡς τῇ κυπαρίσσω ὡς νύδκησας, ἢ τῇ πεύκῃ ἢ κέδρῳ, σαρκὶ συνανυψέμενος.

Εν λάκκῳ Χριστέ, κατωτάτῳ ἔθνωσέ σε, ἄπνυν νεκρὸν. ἅλ' οἰκέω μάλωπι, ἐπιλεησμένους τραυματίας Σωτήρ, τῆς ὡς τὰ Φοῖς ὑπνῶντας, σαυτῷ συνέξανέσῃσας. Θεοτοκ.

Λυσώπει τὸν σὸν Υἱὸν, ἢ Κύριον Παρθένε Ἀγνή, λαίχμαλῶτος λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ὠαντίας περιζάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ἄλλος ὁ ἄνδραξ τῷ Ἠσαΐα.

Ηγεύειν ἀπανηνάμενος, Ἀδὰμ γαίεται, θανατηθόρῃ τῷ ξύλῳ ὁ πρῶτος. ἀλλὰ τῷ τὴν ἀμαρτίαν ἐξαφανίζει, σαρρωθείς ὁ δεύτερος.

Τὴν φύσιν παθιτὸς, ἢ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς τῇ αὐτῷ Θεότητι, ἀφθαρτίσας νικηρωμένους Χριστέ, κευθμώνων Ἀδὰμ ἐξανέσῃσας. Τῆς Θεότητος, ὁ αὐτός.

Ηεφέλαι τῆς εὐφροσύνης, γλυκασμὸν ράνατε, τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δέδοται, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρρωθείς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ ἢ τῷ σαρκίῳ μὴ, τὸ φῶς ἔλαμψε, ἢ τὸ συγγόν τῆς ἀμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου, αἶνε σπέρμας σωματωθείς ὁ Υἱὸς.

Ὡδὴ, 5. Ὁ Εἰσμός.

Εν ἀβύσσῳ πταίσμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίασον τῆς εὐσπλαγχνίας σε, ἐπικαλέσμαι ἄβυσσον, ἐκ θοοῦς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Ως κακὸς γὰρ ὁ Δίκαιος κέκριται, ἢ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνους ἄφεςιν, τῷ οἰκέτῳ ὑπαρέμινος αἵματι.

Αὐτὸς μὲν ἀνθρώπων τῷ πρώτῳ Ἀδὰμ, πάλαι εἰς τὸν Κόσμον ἐσῆλθεν ὁ Θάνατος, ἢ οἱ αὐτὸς Ἀνάστασις, τῷ Υἱῷ ἢ Θεῷ πεφανέρωται. Θεοτοκίον.

Τηράνδρος Παρθένε ἐκήσας, ἢ διαωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνεσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τῷ Υἱῷ ἢ Θεῷ σε τὰ σύμβολα. Ἄλλος. Ἦχος ρημάτων.

Φύλακας ἔθω τῷ πταίσαντι, τὰ Χερυβὶμ τῷ ξύλῳ τῆς Ζωῆς, ἅλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἠνοιξαν, ὡφθης γὰρ ὁδοποιῶν, τῷ Ἀρσῇ Παράδεισον.

Ἔοχος

Εὐφροσύνη ἡ ἀπορία, διὰ θανάτου γέγονεν ἐνός.
ὁ πολὺν γὰρ πλῆτον ἐθισαύρισεν, ἥς ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν, ὁ Χριστὸς ἐκάνυσε. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Εἰσι ἀνθρώπων δαλεύοντα, τῇ ἀμαρτίᾳ Δίσποινα
Ἀγνή, διὰ σὲ ἐλευθερίας ἔτυχε. σὸς γὰρ Υἱὸς ὡς
Ἀμνός, ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Εἰς βωόμεθα πάντες, σὲ τὴν ἀληθῆ Μητέρα τῆ Θεοῦ
παροργισάντας οἰκέτας λύτρωσαι. μόνη γὰρ πρὸς
τὸν Υἱόν, παρρησίαν κέντησαι.

Κοντάκιον. Τὰ ὦν ζητῶν.

Τῆς Σωτῆρ ἐκ τῶν Παντοδύναμη, ἡ ἄδης ἰδὼν,
τὸ θαῦμα ἐξαπλήττετο, ἡ νεκροὶ ἀνίσταντο, ἡ ἡ
Κτίσις ἰδὼσα συγχαίρει σοι, ἡ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται,
ἡ Κόσμος Σωτῆρ με ἀνυμνεῖ σε αἶ. Ὁ Οἶκος.

Εὐ εἰ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἰ ἡ Ἀνάστασις
ἐπάνων, ἡ ἡ ζωὴ τῶν βοστών, ἡ πάντας συνανέστησας,
τῷ Θανάτῳ τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, ἡ τῷ Ἀδὰμ
τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, ἡ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ
θαῦμα ἐθαύμαζον, ἡ πᾶσα Κτίσις συγχαίρει σὺ τῇ σῇ
Ἀναστάσει Φιλάνθρωπε. διὸ ἡ πάντες δοξάζομεν, ἡ
ὑμνεῖμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, ἡ Κόσμος Σωτῆρ με
ἀνυμνεῖ σε αἶ. Ὡ, δὴ, ζ. Ὁ Εἰσμός.

Εὐτίθειον πρόσχημα παρανεμνόντος, Τυράννου με-
τάρσιον, τὴν Ολόγα ἀνερρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφῆ-
πλωσε θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος. ὁ
ὦν εὐλογημένος, ἡ ὑπερνόθος. Τροπάριον.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν, θανάτῳ τὸν ἄνθρω-
πον, καθορᾶν τυραννέμενον· ἀλλ' ἦλθες ἡ ἐσώσας ἰδίῳ αἵ-
ματι, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ὦν εὐλογημένος ἡ ὑπερνόθος.

Εἰδόντες σε ἐπτήξαν ἡμῶν, πολὺν ἐκοιμήσεως,
εἰς πύλῳ τῷ Ἀδὰμ Χριστῷ ἀγνώμονα τυράννον,
οἰκέτην Δέσποτα, ἦλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ὦν εὐλο-
γημένος ἡ ὑπερνόθος. Θεοτοκίον.

Εὐγίων Ἀγίαν σε κατανέμει, ὡς μόνην κυήσασαν Θεὸν
τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε Ἀμόλυντε, Μητὲρ Ἀ-
νύμφευτε, πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν
τῷ θεῷ τόκῳ σῷ. Ἄλλος. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Εὐκρίνε τὸν προπάτορα πάλαι, σὺ τῇ Ἐσθὲ παρακοῇ.
αἶ.

ἀλλ' ἐκυσίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λύων τὸ ἔγκλημα, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Εἰσωκας τὸν τρωθέντα τῇ γλώσῃ, τῇ ἰσθμῷ ἐν ἔδρῳ, τὸ ἐθελύσιον ὄργανον, τῷ ἐκυσίῳ πάθει. ἰσσω γὰρ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Ράινοντα ἐν σκιά με θανάτῳ, ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ Φῶς, τὸν σκοτεινόμενον Ἄδην, τῇ ἀσραπῇ βαλὼν τῆς Θεότητος, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Τῆς Θεότητος. Ὁ αὐτός.

Εώρα ἐν νυκτὶ Ἰακώβ μὲν, ὡς ἐν αἰνύματι, Θεὸν σεσαρκωμένον. ἐκ σὲ δὲ ἐν φρικτωρῇ ὥρῃ τοῖς μέλπεσιν, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Εὐμβολὰ ἴς ἐσὶ ἀπορήτε, προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, τῷ Ἰακώβ προσπαλαίει, δι' ἧς ἐκὼν ἠνώθη ἀθρώταις Ἀγνῇ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ εἰς κηρύττων, τὸν τῆς Παρθένου σε Υἱὸν, τῆς πανυμνήτης Τριάδος, ἢ ἀδιτάκτῳ γνώμῃ, ἢ γλώσσῃ βοῶν. ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Ὡ δὲ, ἢ. Ὁ Εἰρμός.

Ηρίμος ποτὲ, πρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τῆς νεοργίας διεμέριζε, τῷ Θείῳ προσάγματι, τῆς Χαλδαίας καταφλέγσας, τὰς δὲ πειρὰς δροσίχσας ψαλλόντας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆματι Χριστὲ, τῷ σῶ πεφονευμένῳ, τὴν τῆς σαρκὸς σε καθορῶντα ἐσλὴν, ἐν τρώμῳ ἐξίσαντο, τὴν πολλὴν μακροθυμίαν σε, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κράζοντα εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐ με τὸ θνητὸν, νέδυσας Οἰκτίρων, ἀθανασίαν τῇ εὐερεσει σε, διὸ ἀγαλλόμενος εὐχαρίσως ἀναμέλπει σοι, ὁ ἐκλεκτὸς Λαὸς Χριστὲ κράζων σοι. κατεπόθη ὄντως εἰς νίκης ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Εὐ τὸν τῷ Πατρὶ ἀχώριστον ἐν μήτρῃ, Θεανδρικῶς πολυτευσάμενον, ἀσπρόως συνελαβες, ἢ ἀφράσως ἀπεκλήσας, Θεογεννήτηρ Πάναγνε. ὅθεν σε σωτηρίαν πάντων ἡμῶν ἐπαμεθα.

Ἄλλος. Ἰνδάλματος.

Ωράθης ἐν Σταυρῷ, καθηλόμενος ἐ πλεσίος ἐν ἐλέμῃ. ἐκὼν ἐτάφης δὲ, ἢ τριήμερος ἐξανέστης, ἢ ἐλυτρώσω πάντας τὰς βροτὰς Φιλάνθρωπε, πῆσαι μελωδῶντας.

δέντας· ὑμνέτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, ἢ ὑπερυψώτω ἡς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ψυχοῦσαι τῆς Φθορᾶς, ὑπελθόντα τὰ καταχθόνια Θεῷ
Λόγῳ, ἐν περ διέπλασας, δυνάμει Χριστοῦ σε θείᾳ,
 ἢ ἀφαστίσας, δόξης αἰδοῦ μετοχόν, τῆς σῆς ἀπειρά-
 στω, ὑμνέτω κραυγάζοντα πᾶσα Κτίσις, ἢ ὑπερυψώτω
 Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Τῆς Θεοτόκε. Ὁ αὐτός.

Ψαῖδι ἐπὶ γῆς, διὰ σὲ ἢ τοῖς ἀνθρώποις συνανέ-
 ψαφῇ, ὁ ἀγαθότητι αἰσίγχεϊτες ἢ δυνάμει. ὧ
 μελωδῶντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν· ἡ ἐσιωθῆσα
 ὑμνέτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, ἢ ὑπερυψώτω ἡς
 πάντας τὰς αἰῶνας.

Ψυρίως σε ἀγνῇ, καταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεοτόκε.
 Σὺ γὰρ τοῖς οὐα ἀπεκύνσας, τῆς Τριάδος σεσαρκω-
 μένῃ, ὧ σὺν τῷ Πατρὶ, ἢ Πνεύματι πάντες μελωδῶ-
 μεν, ὑμνέτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, ἢ ὑπερυψώτω
 ἡς πάντας τὰς αἰῶνας. Ὡδὴ, θ'. Ὁ Εἰσμός.

Ψνάρχῃ Γενήτορος, Υἱὸς Θεός ἢ Κεῖρος, σαρκωθεὶς
 ἐκ Παρθένῃς ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτί-
 σαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον,
 Θεοτόκον μεγαλύνομεν. Τροπῆριον.

Ψὲς ὧ Παραδείσῳ φυτευθῶν, ὧ τῷ κρανίῳ Σωτῆρ,
 τὸ τοισόλβιον ξύλον τῷ σὲ ἀχράντῃ Σταυρῷ, αἵ-
 ματι ἢ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς
 σε, Χριστὲ ἀδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνθησε.

Ψαθῆϊδες Δυναστας, σαυρωθεὶς ὁ Παντοδύναμος, ἢ
 τὴν κάτω κεμάνῃ, ἐν τῇ τῷ ὄντι Φορῷ, φύσιν τῶν
 ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ Πατρὶ ὡιδευσας Θρόνῳ. μεθ'
 ἡς σὲ ἐρχόμενον, προσκυνῶντες μεγαλύνομεν.

Ψονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοῦσιον, ὁδοδῶς
 ὑμνῶντες πιστοὶ δοξάζομεν, ἄτμητον ὑπέρθεον φύ-
 σιν τριστοφεγγῇ, ἀνεσπερον αἴγλην, τὴν μόνην ἀκήρατον,
 τὴν τὸ Φῶς ἡμῶν ἐκλάμψαν.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν, Λόγον.

Εν μέσῳ τῶν καταδίκων, ὡς Ἀμνὸς ἀνηγομένης, Χρι-
 στὲ ἐπὶ κρανίῳ τῷ Σταυρῷ, λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντή-
 μενος τὴν ζωὴν ἐδώκῃς, ἡμῖν τοῖς χοῖκοις ὡς ἀγαθός,
 τοῖς ὧ πίσει τιμῶσι, τὴν θείαν σε Ἀνάσασιν.

Τὸν

Πάν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ, τῷ θανάτῳ τὸ κράτος, δύνα-
μι καταργήσαντα Θεόν, πάντες πιστοὶ προσκυνή-
σωμεν, ὅτι τῆς ἀπ' αἰῶνος, νεκρῶς συνεζήνεσθε, ἢ
τοῖς πᾶσι παρέχει, ζωὴν ἢ τὴν Ἀνάσασιν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁλος ὑπαόχης ἔδεσις.

Ράβδος ἰχθύος δέδοται, φύσει τῇ σαφειᾷ, Λόγος Θεοῦ.
ὡ Μήτηρ σε Ἀγνή, ἢ ταύτην ἀνέσχε. πρὸς ἄδην
ὀλιθήσασαν. διό σε Πάναγνε, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ην ἡρετίσω Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς, πρέσβιν
Μητέρα, σὴν ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ σὲ τῆς χρηστότητος, τὰ
σύμπαντα πληθήσονται, ἵνα σε ἅπαντες, ὡς εὐεργέτην
μεγαλύνωμεν. Εἰς τὰς Αἰῶνες. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τᾶτα πνοή, ἢ πᾶσα Κτίσις σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι
διὰ τῷ Σταυρῷ τὸν θάνατον καθήργησας, ἵνα δέξῃς τοῖς
Λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάσασιν, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ τραυιῶται ἀπώλεσαν,
τηρῶντες τὸν Βασιλέα; διὰτί γὰρ ὁ λίθος, ἐκ ἐφύλα-
ξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφόντα δότωσαν, ἢ ἀνα-
στάντα προσκυνήτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν. Δόξα τῷ
πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

**Χτὸν λίθον τῷ μνήματι, αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσαστο εἰ-
πάν Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ἢ ἐπλή-
ρωσε τὰ σύμπαντα εὐδοίας, χαίρετε Λαοὶ ἢ ἀγαλλιάδε.**

Αγγελος μὲν τὸ χαῖρε πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε,
τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν. Ἀγγελος δὲ τὸν λίθον
τῷ ὑπόδξας σε Μνήματι, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν.

Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα κινῶν.
ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν.
διὸ βοῶμέν σοι, εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εῷραναι μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ μνήμά σου αἱ Γυ-
ναῖκες, ἢ ἐπλήθη χαρῆς τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡ τῷ λε-
γῶν, Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ενεσάτωσαν ἔθνη ἢ Λαοὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν
ἐκασίως δι' ἡμᾶς Σταυρὸν ὑπομείναντα, ἢ ὡ τῷ Ἀδῶν
τοιμημερεύσαντα, ἢ προσκυνήσάτωσαν αὐτῷ τὴν ἐκ νεκρῶν
Ἀνάσασιν, δι' ἧς πεφώτισται, πάντα τῷ Κόσμῳ τὰ πέρατα

Ἐσαν-

Εξαυρώθης, ἐτάφης, Χοιρὲ ὡς ἡβελήθης, ἐσκύλευ-
σας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς ἢ Δεσπότης, δωρέμενος
τῷ Κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Οὕτως παράνομοι, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μέizones
ἡμῶς θαύματος ἠξιώσατε. Ἰσι τὴν γινώσκιν οἱ Φί-
λακες· σήμερον προῆλθε τὸ μνῆμα, ἢ ἔλεγον, ἔπαυε,
ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθεν ὁ Μαθηταί, ἢ ἔκλειψαν
αὐτὸν· ἢ τίς κλέπτει νεκρὸν, μάστιγα δὲ ἢ γυμνόν; αὐτὸς
ἀνέστη αὐτεξούσιως ὡς Θεὸς, καταλιπὼν ἢ ἐν τῷ τάφῳ τὰ
ὑτάφια αὐτῷ· δεῦτε ἴδετε Ἰκδοῖοι, πῶς ἐδιέρρηξε τὰς
σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον παλῆσας, ἢ τῷ γένει τῶν ἀν-
θρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρέμενος, ἢ τὸ μέγα
ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Πρὴν Φωτὴν σοι προσάγωμεν, τῷ Ληστῇ ἢ βοῶμῳ σοι,
Μνήμῃτι ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Πρὸν Σταυρὸν σοι προσάγωμεν, εἰς πταισμάτων συγ-
χώρησιν, ἐν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω Φιλανθρωπε.

Προσκυνῶμίν σε Δεσπότη, τὴν ταφὴν ἢ τὴν ἐγερσιν,
δι' ὧν ἐκ θορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν Κόσμον Φιλάνθρωπε.

Πρὸ Θανάτῳ σε Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, ἢ τῇ
Ἀναστάσει σε Σῶτερ, τὸν Κόσμον δίσσωσας.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες, σὲ τὸ Φῶς θεασάμενοι, ἐν
τοῖς κατωτάτοις τῷ Ἀδῷ, Χοιρὲ ἐξανέστησαν.

Προφύροις ὑπήντησας, ἀναστὰς ἐκ τῷ μνήματός, ἢ
τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἰπὲν σε τὴν ἐγερσιν.

Δόξα.

Πρὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν,
πάντες ἢ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε,
χαῖρε ἢ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε κυήσασα.

Τέλος τῆς Δευτέρας Ἠμέρας.

Καὶ δευτέραν ἠλθῶς ἐν τάξει θεῶν.

Ἄλλ' ἡδονὴ πρώτη σοι τῷ μελιχρόντι.

Τὸ σὺν μελιχρόν, ἢ γλυκύτατον μέλος.

Ὅσα πικρὰ, καρδίας τ' ἐνηδύνει.

Σειρήνες ἦδον Δευτέρᾳ πάντως μέλη.

Οὕτω πρῶτος σοι ρῆ μελιγαγὲς μέλος.

Ἐτεροι

Ἄλλοι Στίχοι εἰς τὸν Δεύτερον ἤχον τὸν Λυδίον.
 Ἀπλῆς ὑπάρχης Δεύτερος μὲν ὁς τόνους,
 Παιὶς Τετάρτη Πλαγίον τῶν οὖς δυσὶν.
 Ἄλλ' ἐν Φθορικῷ Δεύτερός γε ἤχος ὢν,
 Ὅδ' ἐν Βαλίζῃς ὡς Φθορᾷ ὡς σοι πρέπει.
 Ὁργίλος ἀπλῆς, ἡδονὴ δ' ὡς Φθορᾷ,
 Σὺν κατὰ θυμὸν ποικίλως ἡμᾶς κινεῖς.

Η Χ Ο Σ. Γ'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτῆρ, θανάτῳ κράτος λελυταί,
 ἢ διαβολῇ ἢ πλάνῃ κατήργηται. Γένος δὲ ἀνθρώπων
 πίσει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Η ἐφωτίσαι τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σε Κύριε, ἢ
 ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνεώχται, πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις
 ἀνευφημῶσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τὴν Πατὸρ, ἢ τὴν Υἱὲν τὴν δύναμιν, ἢ Πνεύ-
 ματος Ἁγίου, ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιάριτον ἁκτιστον
 Θεότητα, Τριάδα ὁμοῦσιον, τὴν βασιλεύσαν ἐν αἰῶνα
 αἰῶνος.

Ἄλλοι Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Τὸν Σταυρόν σε τὸν Τύμιον, προσκυνοῦμεν Χριστὲ, ἢ
 τὴν Ἀναστάσιν σε, ὑμνοῦμεν ἢ δοξάζομεν. τῷ γὰρ
 μαλωπί σε, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Υμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκω-
 θῆντα. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, ἢ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 ἀνέστη, δωροῦμένος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ὡς Ἄθῃ καταβὰς, Χριστὸς εὐηγγελίσατο, θαρ-
 σῆτε λέγων, νῦν κινήθηκα. Ἐγὼ εἰμι ἡ Ἀνάστασις,
 ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτῳ τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐσώτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σε Οἴκῳ, ἐσπει-
 ρὸν ὕμνον ἀναμελπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες, Χρι-
 στὲ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον, τῇ τριήμερῃ Ἀνα-
 στάσει σε, ἐξελὲ τὸν Λαόν σε, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σε
 Φιλάνθρωπε.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηὡς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανδρικόν σε Τόκον Παν-
 σεβά-

σεβασίμῃ; κέραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμῃ,
 ἔτεκες Ἀπάτορα Υἱὸν σὺ σαρκί; τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πα-
 τρός γεννηθῆναι Ἀμήτορα, μηδ' αὖτις ὑπομείναντα τροπὴν,
 ἢ Φυρμόν, ἢ διαίρεσιν. ἀλλ' ἑκάτερας ὑπὸ τὴν ἰδιότητα
 σώαν φυλάξαντα. διὸ Μητροπαράθενε Δέσποινα; αὐτὸν
 ἔχέτευσε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον
 ὁμολογούντων σε. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Ο τῷ Πάθει σε Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν Ἥλιον, ἢ τῷ
 ὧπτι τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαίδρυνάς τὰ σύμπαν-
 τα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.
 Ἡ κατὰ Ἀλφάβητον.

Η ζωοδόχος σὲ ἔγερσις Κύριε, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν
 ἐφώτισε, ἢ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρτὴν ἀνεκαλέ-
 σατο. διὸ τῆς κατάρτης τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγώτης βοῶ-
 μεν. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Θ εὐδὲς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἡλλοῖωται.
 ὃν ἡ Κτίσις μὴ φέρεσα κρεμάμενον ὄραν, τῷ φόβῳ
 ἐκλονεῖτο, ἢ σωτὴς ὤμνη, τὴν σὴν μακροθυμίαν, κα-
 τελεθῶν ἐν Ἀθῇ δε, τριήμερος ἀνέστη, ζωὴν τῷ Κόσμῳ
 δωσάμενος, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Τ ἡ τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τῆ θανάτῃ Χριστέ λυτρώσθι;
 θάνατον ὑπὴνεγκας, ἢ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς,
 σεαυτῷ συνανέστησας, τὴν σὲ Θεὸν ἐπιγινώσκας, ἢ Κόσμον
 ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ σπύρος ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, βελήσει δὲ Πατὴρ
 συνελθὼν Υἱὸν τὸν τῷ Θεῷ, ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα
 πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα. δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σὲ Ἀπάτο-
 ρα γεννῶντα, σαρκὶ ἀπεκύνθης, ἢ βρέφος ἐγαλάνθησας.
 Διὸ μὴ παύσῃ προσβεῖναι, τῷ λυτρωθῆναι κινδύνῳ τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Ε υφραίνεθω τὰ ἑράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι
 ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. ὁ Κύριος ἐπάτησε
 τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότεκος τῶν νεκρῶν ἐκένετο,
 ἐκ καλίας Ἀθῆς ἐρύσατο ἡμᾶς, ἢ παρέχε τῷ Κόσμῳ
 τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ε ἐ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τῷ γένει ἡμῶν;
 Γάνυμειμον Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ
 σὲ

σὲ προσλ. φθείρη, ὁ Υἱὸς σε, ἡ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς Φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκρος.

Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μίαν Θεαρχίαν. Μητροφάνες.

Ωδὴ, α. Ὁ τὰ ὕδατα.

Τατάληπτε μόνη Κυριαρχία, ἡ μία Τριαδικὴ Θεαρχία, τριλαμπὲς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσης νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνωμένην ἀπαύτως, Τρισαγίοις ᾠμασιν, Ἀγγέλων σόμασιν.

Ερῶς τῶν αὐλῶν, πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνεῖσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν ἐνίκην τρέφωτεν, ἀρχικωτάτην σαφῶς, ἡν συμφώνως μέλψωμεν, ἡ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, ἡ πῖσως δοξάσωμεν, πηλίνοις σόμασι.

Ἡ εὖν ἡ Λόγον ἡ Πνεῦμα, οἱ Θεολόγοι προσφῶρος συμβολικῶς σε καλεῖσιν, ἀπαθῆ γέννησιν ἐξ ἀγεννήτης Πατρὸς, τῷ Υἱῷ σημαίνοντες. Θεὸ Μονάρχη τῶν ὅλων, ἅμα ἡ τῷ Πνεύματος, Θέαν ἐκπόρευσιν. Θεοτοκ.

Ὡς Φιλάνθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων εὐσίαν, προσελήφως Θεῷ Λόγε, τὸ τοιοῦτόν ἐλαμψας μοναρχικωτάτον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δέξας τὴν τεκυσάν σε, Παρθένον ἀχραντον.

Ωδὴ γ. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Εριογεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προσεταχώς. Ἡλίας ταῖς χίδαξι, τυπικῶς παρυνέφινε, τὴν τριττὴν Ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεῷ Κυριαρχίας.

Εὐώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν Γηγενῶν, τὸν εἶνα ἡ τρίφωτον. Πλασθεργὸν ἀναλλοκίωτον, ἡ βοᾶ σοι Δεσπότη· παντοδαπῆς με τροπῆς ρῦσαι ἡ εἰσὼν με.

Εσχηροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων τε, ἡ Κηρυκῶν τῆς Πίστεως, ισχυρὸν Τριάδα σε, δοξολογεῖμεν πιστοὶ Θεῷ τῶν ὅλων. Θεοτοκίον.

Τὸ ἴε Θρόνον κατήλθε ἴε ὑψηλῶς, ὁ Χριστὸς τὸν ἀνθρώπον, ἀνυψῶν ὡς Φιλάνθρωπος, διὰ σε Πανάχραντε, ἡ τὸ Τρισήλιον φῶς ἐλαμψε πᾶσι. Καθίσματα.

Ὁ ὑπερέσσις ἡ μόνος Κύριος. Χριστὸς ἀπαύγασμα τῷ προανάρχη Πατρὶ, ἡ Πνεῦμα τὸ Θεότατον, ἐλέησον

τὴς δούλης σε. πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλ' ἃ σὺ ἐκ ἀπέστη-
μεν. ὅθεν δυσωπῶμί σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων
ἐξουσίαν τὸ πλάσμα σε, σῶσον ἐκ πάσης περιπάσεως.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ ὑπερέσιος Θεός ἡ Κύριος, ἐκ σὺ σεσάρκωται δι'
ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς ὤσιωθεις, ἡ μείνας ὅπερ
πέφυκεν· ὅθεν ἡ Θεάνθρωπον, τῆτον σέβοντες Πανάγνε,
σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεότοκον κηρύττεται, δοξάζοντες
τὸ μέγιστον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου κηύσεως.

Ω δὴ, δ'. "Εδὲ πρὸς ἡμᾶς.

Ε τέλεχος διτόν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν ὁ Υἱός,
ἡ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστὶ ἡ Θεόφυτοι,
ἡ ἀνθὶ συνάναρχα, ὡς τρία ἓναι Φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

Ε τίφῃ νερῶν, ὤσιων ἀπαύτως ὑμνεσί σε, τὸν ἀπει-
νόητον Θεόν, μεθ' ὧν ἡμῖς δοξάζομεν λέγοντες. Τριάς
ὑπερέσιε, τίς σὺς οἰκέτας σῶσον ὡς φιλάνθρωπος. Θεῷ.

Ε θελξας ἡμᾶς εἰς ἀγάπην σὴν Πολυέλεε, Λόγε τῷ
Θεῷ, ὁ δὲ ἡμᾶς σωματωθὺς ἀτρέπτως, ἡ Τριφῶ-
τον, τὴν μίαν Θεότητα μυσαγωγῆσαι. ὅθεν σε δοξάζο-
μεν.

Ω δὴ, ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Εὶδὼν εἶα Κυριάρχῃν εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν,
ὡ τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις Φωναῖς
Σεραφίμ, ἀπεσάλῃ τῷ κηρύξαι παρευθὺς, τριφῶτον
Οὐσίαν, ἡ Μονάδα Τρισήλιον. Δίς.

Ε πάντων ἀοράτων ἡ δρατῶν, τὴν Φύσιν ἐξ ἐκ ὄντων
τὸ πρὶν, ὑποσησαμένη Μονὰς Τρισήλιε, τὴς εἶα
Θεόν σε πειρῶς εὐφηνέντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκ-
λυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Εὐμῶνα Φωτοφόρον ἡ καθαρόν, Παρθένε γεγενῆσαν
Θεῷ, σὲ ὑμνεῖται πόθῳ ἡ μακαρίζομεν, ἐκ σὺ γὰρ
ἐτέχθη Χριστός, ἐν ὤσιαις ἡ θελήσει διτταῖς, ὁ εἰς τῆς
Τριάδος, ἡ τῆς δόξης ὧν Κύριος.

Ω δὴ, ε'. "Αβυσσος ἐσχάτη.

Ετοιμος ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, κατηξιώθη τυτικῶς
ὑποδέξασθαι, σικκὸν μὲν Κύριον, ὡ τρισὶν ὑποτά-
σσειν, ὑπερέσιον, ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσι. Δίς.

Εὐνοον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς ὧς τὸ ἀπρόσιτον,
Εὐ Τρισήλιε Κύριε, ἡ σῆς δόξης ἔλλαμψεν, παρά-
χου

οχου τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῷ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος
τὸ ἀρρήτον.

Θεοτοκίον.

Τνοῖς τὰς πύλας μοι τῷ φωτὶ, τῷ κυθηνῶτος ἐκ
κηδύος σε Ἀχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα
τῆς Θεότητος, ἣ δοξάζω σε, τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματα. Θείας Πίσεως.

Θείας φύσεως ὁμοσίου, τὸ Τρισήλιον ὑμνεῖμεν κράτος,
ἣ τρισαγίας φωναῖς ἐκβοήσωμεν. Ἅγιος εἶ, ὁ Πα-
τήρ ὁ προάνειρκος, Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάνειρκος,
Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἰς αἰμερὴς Θεὸς ἡμῶν, ἣ πάντων
Ποιητὴς ἣ Φιλάνθρωπος.

Δόξα, ἣ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θαῦμα μέγιστον, πῶς συνεχέθη. ὁ ἀχώρητος ὡ τῇ
Γαστρὶ σε; ἣ ἐσαρκώθη, ἣ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ
ὑπομέναις φουρᾶν ἢ διαίρεσιν, τῆς Θεϊκῆς ἣ ἀτρέπτῃ
Θεότητος. Κόρη Πάναγνε. διὸ Θεοτόκον σε πεισῶς, κη-
ρύττομεν αἰ, ἣ δοξάζομεν.

Ω δὴ, ζ'. Ως πάλαι τὸς εὐσεβεῖς.

Ξαὐν με δείξον τῆς σῆς Θεότητος Δέσποτα, τῆς τρι-
λαμπῆς ὅλον φωτεινόν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δει-
νῆς, ἣ παθῶν ἀνωτερον, ταῖς φωτεργαῖς σε λάμπουσιν,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τοῖς
ὑποστατικαῖς, ἣ διαιρεταῖς ιδιότησι, Πατὴρ, ἣ Υἱὸς,
ἣ Πνεύματος, εὐλογητὸς εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Εφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς Τριεπιτάκτας, ἐν τῇ δρυὶ
πάλαι τῇ Μαμβρῇ, τῆς φιλοξενίας, μεθὸν τὸν Ἰ-
σαὰκ ἀντιδὸς δι' ἔλεον. ὃν περ ἣ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γινόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντοκρὴς
ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς ἣ ἀχραντὶς σε Γαστρί,
ἣ ἡμᾶς ἐτέωσεν, εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκε Πανά-
χραντε.

Ω δὴ, η'. Ἀσέκτω πυρὶ κωιδώτες.

Ενάρχε Πατὴρ ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος ἣ τὸ Πνεῦμα, συ-
νανάρχως πεφυκότες, ὡς ἐλασοί τῆς ἱεροσύνης Θεο-
χίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δοξαν μίαν τε ἣ δύναμιν, ἣν
ὑμνεῖμεν πάντες, πεισοὶ εἰς τὸς αἰῶνας.

Δίς.

Ρυθμί-

Εὐθιμίσεις ταῖς σαῖς Φρυκτωρίαις, τάξεις ἑρανίαις,
ἀναμέλπειν ἀσιγῆτως, Τρισαγίοις ἁσμασι θείοις,
Πάτερ Λόγε σύμμορφε, ἡ τὸ Πνεῦμα τρίψωτον, κράτος
ἡ ισόρροπον. ὁ Θεὸς σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Θεοτοκίον.

Χρησμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες,
Θεοτόκε ἀνευφήμεν, ὡς ἀσπάρως ἡ ὑπερφύως, γεν-
νηθέντα Δέσποινα, ἡ συμφώνως τῷτον ὑμνῶμεν ὡς Κύ-
ριον, ἡ ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ω δὴ, θ'. Καινὸν τὸ Θαῦμα.

Εἶδεν τὴν δόξαν, τὴν τριστολαμπῇ, αἱ Θεοειδῆς τῶν
Ἀσωμάτων Τάξεις, σαφῶς ἀνιῖναι πτέρυξιν ἀφίσ-
ται ἄνω. ἀλλ' εὐλαβέονται σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον Φῶς, ἡ
ὑμνον ἀπαύτως ἐκβοῶσι· τῷτοις συμφώνως, Μοναδικῇ
Τριάδι σε δόξαζομεν.

Δίς.

Επλέτω πόθω, ἡ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σῶ-
λαβόντες ἡ λογικὴν, σὲ ὑμνῶμεν Δέσποτα Θεὲ τῶν
ἀπάντων, τὴν νύκτιαν φύσιν ἀληθῶς, ἡ τριττὴν προ-
σώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. διὸ Οἰκτίρμων, ὡς πο-
λυέλεος ἡμᾶς οἰκτερον.

Θεοτοκίον.

Ελὼν με δειξὸν τῆς μοναρχικῆς, ἡ τριφεγγῆς σε Θεαρ-
χίας Φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοὶ τῷ Κτίσῃ τῶν
ὅλων, ἡ τῆς ἀφράσε δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς
μόνης Θεοτόκε, ἣν ἐπαξίως ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμη-
μένων. ὁ Πρωτότοκος τῆς Κτίσεως, ἡ Δημιουργὸς πάν-
των τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρῆσαν φύσιν τῆ γυναι-
κῆς ἡμῶν, αὐτῷ ἀνεκαίνισεν, καὶ ἔτι θάνατε κυριεύσεις. ὁ
γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σε κατέλυσε. Δόξα.

Εὰρ κὶ τῷ Θανάτι γευσάμενος Κυριε, τὸ πικρὸν τοῦ Θανά-
του ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σε, ἡ τὸν Ἀνθρῶπον κατ'
αὐτῷ νύχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρτας τὴν ἥτταν ἀνακα-
λέμενος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐὴν ἀραιότητα τῆς Παρθενίας σε, ἡ τὸ ὑπέροχα-
στον

προν τὸ τῆς Ἀγνείας σε, ὁ Γαβριήλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, ἢ ἐξίσταμαι διὸ ὡς προσετάγην βοᾷ σοι. χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμ. Τὴν ωραιότητα.

Πρὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος, ἢ τὸ ἐκέσιν Πάθος σε Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγείς, ὁ Ἄδης ἐπωδύρετο. τρέμω τὴν τῆς σώματος, μὴ φθαρῆσαν ὑπόστασιν. βλέπω τὸν ἀόρατον, μουσικῶς πολεμῶντά με. διὸ ἢ ἐς κατέχω κραυγάζωσι. Δόξα Χριστῇ τῇ Ἀναστάσει σε. Δόξα.

Πρὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Σταυρώσεως, ἢ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολογῶμεν οἱ πιστοί, ἀπόρητον Μυστήριον. σήμερον γὰρ θάνατος, ἢ ὁ Ἄδης ἐσκόλευται. γένος δὲ ἀνθρώπων, ἀσφαλείαν ἐδέδυται. διὸ ἢ εὐχαρίστας κραυγάζομεν· δόξα Χριστῇ τῇ Ἀναστάσει σε. Καὶ νῦν. Θεο.

Πρὸν ἀκατάληπτον ἢ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρί ἢ Πνεύματι, ὡς τῇ Γαστρί σε μουσικῶς, ἐχάριστας Θεομήτωρ, μίαν ἢ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἀνέργειαν, ἐγνωμεν τῷ Τόκῳ σε, ὡς τῷ Κόσμῳ δοξάζεσθαι. διὸ ἢ εὐχαρίστας βοῶμύ σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἀνωμόν, ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήττων τῇ ὁράσει, ὁρῶντων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀσφαλείᾳ Ἄγγελος ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε. τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ὡς Μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ Μνήματα. τῆς Φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· ἔπαυε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερά ταῖς ἔργοις σε, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον, Α'.

Πρὸν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξῆλθες ἐκ Βαβυλώνας, καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Εν τῷ νῶτῳ οἱ σπείροντες δάκρυσιν ὠθέοις, θερῶσι σάχους, ἐν χαρᾷ αἰεζώϊας. Δόξα, ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, πάσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρί, ἢ Υἱῷ συνασράπτῃ, ὡς ὅτι τὰ πάντα ζῇ ἢ κινεῖται.

Ἀντίφωνον, Β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν. τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, ὠθεῖς ἡμῶν πορεύεται τὴν Πόλιν.

Πρὸς καρπὸν τῆς Γαστρός, τῷ Πνεύματι Υἱοποιήταις σοι

σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατέρι, οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσι.
Δόξα, ἡ νῦν.

Γίω Πνεύματι, ἀνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία.
ἔσοι πᾶσαν γὰρ Κτίσιν. αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς
γὰρ, ὡς Πατέριτε, ἡ Λόγῳ. Ἀντίφωνον, Γ'.

Οἱ Φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τριῖνες βαδίζονται,
τῶν αἰτολῶν φάγονται, ζωὴν γὰρ παγκαρτίαν.

Εὐκλῶ τῆς τραπέζης σε εὐφρανθήτι, καθορῶν σε
Ποιμναρχα, τὰ ἔγγονα φέροντα, κλάδες ἀγα-
θοεργίας. Δόξα, ἡ νῦν

Γίω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλῆτος τῆς δόξης, ἐξ ἧς χα-
ρεῖς, ἡ ζωὴ πάσῃ τῇ Κτίσει, τὸν Πατρί γὰρ ανυ-
μῶνται, ἡ τῷ Λόγῳ. Προκείμενον.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε.

Στίχος. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καίνον.

Πᾶσα πνὴ. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάσσειν Χριστὸ Θεασάμενοι. Καὶ ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ω δὴ, α. Ὁ Εἰρμός.

Οτὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγω-
γὴν συναθροίσας, ἡ τεμὼν Θάλασσαν Ἰσραηλῆτι
Λαῷ, ἔτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει, αὐτῷ
μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδοξάσαι. Τροπάριον.

Οτὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι ἰδωτός, φέρειν
καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν σεφανὸν ἐκ παρανό-
μι χειρὸς, ἔτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδογμένος,
τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδοξάσαι.

Ηικητὴς τροπαῖχος κατὰ θανάτε, ὁ θάνατον δεδουκώς,
ἀνεδείχθη. παθὴτὴν σάρκα γὰρ ἐμφυχωμένη λα-
βῶν, ἔτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ συμπλακὴς τῷ Τυράννῳ,
πάντας συνανέσκησεν, ὅτι δεδοξάσαι. Θεοτοκίον.

Τληθῇ Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζει σε, τὴν
ἀσπύρως τεκῆσαν, ὑποδὺς μήτραν γὰρ, ἡγιασμένην
τὴν σὴν, ἔτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐσωθή, ἡ
Θεὸς ἡ Ἀνθρωπος, ἐκ σὲ γεγενήται.

Ἔτερος Κανὼν Σταυροῦν. Ω δὴ, α. Ἄσμα καίνον.

Τὼς βροτῶν Αἵματι θείῳ, δεδογμένον Τυράννῳ Qi-
λαμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, ἡ θεοποιήσας
ἀπεκαίνισεν, ὅτι δεδοξάσαι.

Ως μὲν θνητὸς θανάτῳ θέλων, ὁ τῆς ζωῆς ταμιεύ-
χος Χριστὸς ἐγεύσατο. ὡς ἂν δὲ ἀθάνατος φύσιν τὴν
νεκρῶς ἐζωοποιήσῃ, ὅτι δεδόξασαι.

"Ετερος Κανὼν τῆς Θεότητος. Οὐ ἡ ἀκροσυχίς.

"Αὖθις τρίτον μέλισμα, Σοὶ Θεότοκε.

Σὺν τοῖς Εἰρμοῖς. Ἄσμα Κανόν.

Εὐν κάμπτει ἅπαντα Φύσιν, ἐπερανίων Παρθένε,
τῷ Σαρκοθῶτι ἐκ σὲ, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιο-
πρεπῶς τὰ καταχθόνια, ὅτι δεδόξασαι.

Ω συναλλαγμάτων τῶν ἐν σοί. ἀγαθῶν γὰρ ἀφ' ὅ-
πως, παρεκτικὸς ὡς Θεός, Πνεῦμα Θεῖον δις ἡ-
μῖν, σάρκα ἐκ σὲ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδόξασαι.

Ὡδὴ, γ'. Ο' Εἰρμός.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κλι-
ζόμενα, τελειόμενα Πνεύματι. Παντοκράτορ Δέσποτα,
ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ σερέωσόν με. Τροπῶν.

Λία Σταυρὸς σὲ ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής. ἐργάσατο Βόθρον
γὰρ, ὃν οὐρύξας ἐσπέπτωκε. ταπηνῶν ὑψώθη δὲ
Χριστὸς τὸ κέρας, ἐν τῇ σὴ Ἀναστάσει.

Φῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκά-
λυψε, τὰς θαλάσας φιλάνθρωπε. ἀναστὰς ἐκ τάφου
γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας Φέγγος. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σὲ, ἡ Πόλις ἡ ἐμφυ-
λτος τῷ αἰ βασιλεύοντος· διὰ σὲ γὰρ Δέσποινα, τοῖς
ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη. Ἄλλος. Τόξον ἔδραυσεν.

Τὸ ὕψος Ἀχραντὸς Σταυρὸς, ἡδωλικῶν ἐδέχθη σὺ καθαρ-
μάτων, ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ἐν σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασε.

Εἴνα πάντες οἱ πιστοί, τὸ ζωοδόχον Μῆμα σὲ προσ-
κυβώμεν, τεθάρπαι ἐν σοί, ἢ ἐγῆγερται Χριστὸς,
ὄντως ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τῆς Θεότητος. Ο' αὐτός.

Εὐδοκίαν ρίζης Ἰεσοῦ, προφητικῶς βλαστήσασα, ἡ Παρθέ-
νος ἀνέσχεσε Χριστὸν, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, Ἄγιος ἡ Κύριε.

Εἴνα θείας κοινωνίας, τὰς γηγενεῖς ἐργάσῃ, ἐκ τῆς Παρ-
θένης, σάρκα τὴν ἡμῶν, σὺ ἐπτάχουσας λαβὼν,
Ἄγιος ἡ Κύριε. Ὡδὴ, δ'. Ο' Εἰρμός.

Εὐφρανέσθω ἡμῖς, κραταῖαν ἀγάπην Κύριε. τὸν Μο-
νογενῆ γὰρ σὲ Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας.
διό σοι κραυγάζομεν εὐχαριστῶντες· δοξα τῇ δυνάμει σὲ
Κύριε.

Κύριε.

Τροπάριον.

Επίγµατα Χριστέ, συμπαθῶς ἢ μώλωπας ἤνεγκας.
Εὖβριν ράπισμάτων καρτερῶν, ἢ μακροθύμως φέρων
 ἐμπτύσματα. δι' ὧν κατηργάσω μοι τὴν σωτηρίαν. δόξα
 τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐματι θνητῷ, ἢ ζωῇ θανάτῳ ὠμίλησας, τῆς τα-
 λαιπωρίας τῶν πτωχῶν, ἢ συναγμῶς πινύτων σου
 ἔνεκεν. ἢ φθείρας τὸν φθείραντα, δεδοξασμίνε, πάν-
 τας συνανέστησας μόνε φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Μνήσθητι Χριστέ, ἥς ἐκτίσω πόιμνης τῷ πάθει σε,
 τῆς δεδοξασμίνε σε Μητρὸς, τὰς συμπαθεῖς ὠτεύ-
 ξεις δεξάμενος, ἢ ἐπισκεψάμενος, κεκακωμένῃν ρύσαι, τῇ
 δυνάμει σου Κύριε. Ἄλλος. Τὸ ξόνον ἢ ἀπόρρητον.

Οπλάσας κατ' εἰκόνα σε, φιλάνθρωπε τὸν ἄνθρωπον,
 ἢ νεκρωθῆντα τῇ ἁμαρτίᾳ, διὰ τῆς παραβάσεως,
 σταυρωθεὶς ὡς Κρανίῳ διέσωσας.

Ηεκρὲς μὲν ὥς κατέπιεν, ὁ θάνατος ἀπέδωκε, κατελύ-
 θη δὲ ἢ τὸ τῷ Ἄρθε, φθοροποιὸν βασιλεῖον, ἀνα-
 σάντος ἐκ τάφου σου Κύριε. Τῆς Θεότητος. Ο' αὐτός.

Οψήσας Ὁρη Δέσποτα, ζυγῷ τῆς θείας γνώσεως,
 λελατόμησαι ἐκ τῆς Παρθένου, λίθος χειρῶν ἀνευ-
 θω, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ησοῦσαν ἐθεράπευσας, ἡμῶν τὴν φύσιν Δέσποτα,
 θρασικώτατον ὡς τῇ Παρθένῳ, ταύτῃ ὡς ὡς φάρ-
 μακον, τὴν σὴν ἄχραντον Λόγε Θεότητα.

Μερίς με ἢ ὁ Κύριος, ἢ κληρὸς ἐπιπόθητος, ὁ ὡν-
 σάς με ἐκ τῆς Παρθένου, Λόγε τῇ ὑποστάσει σου,
 τῇ σαρκὶ χρηματίσας ὑπόστασις. Ὡς δὲ, εἰ. Ο' Εἰρμός.

Πρὸς σὲ ὁρθρίζω, τὸν τῷ πάντας Δημιουργόν, τὴν ὑπε-
 ρεχούσαν πάντα νῦν ἐρόην. διότι φῶς τὰ προσάγ-
 ματα σου, ὡς εἰς με καθοδήγησον. Τροπάριον.

Ηριτὴ ἀδίκῳ, Ἐβραίων φθόνῳ, προσδοθεὶς ὁ Παντε-
 πόκτης, ἢ ἀπασαν δικαίως κρίνων τὴν γῆν, τὸν
 Ἀδὰμ τῆς πάλαι ἐρρύσω κατακρίσεως.

Πρὴν σὴν ἐρόην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστέ, τῇ ἀληθί-
 νῃ δυνάμει τῷ Σταυρῷ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀνάστας πα-
 ράχης, ἢ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εκηνὴ ἀγία, ἢ πλατυτέρα Οὐρανῶν, ὡς τὸν ὡς πάσῃ
 ἀχῶ-

ἐκχώρητον τῇ Κτίσει, Λόγον Θεῷ δεξαμένη, μόνη ἐδέχθη
 ἡς Ἀπαράθετος. Ἄλλος. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὴν γὰρ πλευρὰν, ᾧ Χριστὸς νυγείσας, τὴν ἐκ πλευ-
 ρᾶς ἀνθρωπίνης κτιθεῖσαν, ὁλέθρας πᾶσι βροτοῖς
 γενουῖαν πόρρον, τῆς κατάρας ἡλευθέρωσας.

Ἔσος πατρί, κατ' εὐρίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερόν ἐξανέστη-
 σας δόμον, τῷ παναχράντισε, ἢ πανσέπτε σώματος,
 ἐν νεκρῶν Χριστὸς Σωτὴρ ἡμῶν. Τῆς Θεότητος. Ο' αὐτός.

Λόγος Θεῷ, ὁ Υἱὸς σε παρθένε, Δημιουργὸς Ἀδάμ
 τῷ πρωτοπλάστῃ, ὁ δημιουργημα, εἰ ἢ σάρκα ἐμ-
 βληκόν, ἐαυτῷ ἐκ σὲ διέπλασιν.

Ἔσος Πατρί, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, Λόγε Θεῷ, ὁ Υἱὸς
 τῆς τελείας, ὡς δύο φύσεις, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς
 τέλειος ἢ Ἄνθρωπος. Ὡς δὲ. Ο' Εἰρηός.

Ἔσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με, ἢ ἐκλείπει τὸ
 Πνεῦμά μου, ἄλλ' ἐκτίνας Δεσπота, σὸν ὑψηλὸν θρα-
 νίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διάσωσον. Τροπ.

Ἔσος ἐλέες ἢ αἰκτιρῶν ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλαγ-
 χνῇ καθόδῳ σε. σαρκωθεὶς γὰρ Δεσπота, ἢ γεννώς
 ὡς ἄλλῃ μορφῇ ἐδεύρωσας, ἢ σεαυτῷ συνεδόξασας.

Ἔσος ἐκράσιν ὑπέστη ὁ νεκρωθεὶς, τὸν νεκρωθέντα ζωοθέντα
 Θεώμενος, τῆς σῆς Ἀναστάσεως, ταῦτα Χριστὸς τὰ σύμ-
 βολα, ἢ τῷ πάθος σε, τῷ ἀχράντε τὰ ἔπαθλα. Θεοῦ.

Ἔσος ἀνάγει ἢ μόνη τῷ Πλάστῳ ἢ τοῖς Ἀνθρώποις
 ὑπὲρ νῦν μεσιτεύσασα, τὸν Υἱὸν σε ἴδων, τοῖς ἐπ-
 ταικόσι δέλοις σε, ἢ ὑπέρμαχον χορηγίσαι δυσώπησον.

Ἄλλος. Σκηνώσεως.

Ἔσος πᾶσι σὺ παραδείς, Ἀδὲ τραυματίας, πάθει
 Σταυροῦ συνανέστης. ὅθεν σοι κραυγάζω ἀνάγαγε,
 ἐν ὁδοῦς τὴν ζωὴν μου φιλάνθρωπε.

Ἔσος ἰούρονταί σοι Χριστὲ, φόβῳ πύλαι Ἀδὲ, σκευὴ ἐχθρῶ
 ἢ ἀρτάζονται. ὅθεν σοι γυναῖκες ὑπήντησαν, ἀντι-
 λήπτει χαρὰν κερμαίνουσαι. Τῆς Θεότητος. Ο' αὐτός.

Ἔσος ὁφθαλμοὶ τῷ καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκράτης Κόρης, ὁ
 σχήματος αἰμοῖρος, σχήματι ὑπάρξας ἢ πράγματι,
 μὴ ταυτεῖς τὴν Θεότητα ἄνθρωπος.

Ἔσος βύσας αἰμασιῶν, ἢ τῆς καταγίδος Πάναγνε, τῷ
 Παθῶν ρυταί με. πέφυκας Λιμὴν γὰρ ἢ Ἀβυσσος
 τῶν

τῶν θαυμάτων, τοῖς πίεσαι προστρέχουσι.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εξάνεστη σήμερον, ἀπὸ τῆς τάφου Οἰκτιρῶν, ἡ ἡμᾶς
ἐξηγάγετο ἐκ τῶν πυλῶν τῆς θανάτου, σήμερον Ἀδάμ
χορεύει, ἡ χαίρει Εὐα. ἀμα δὲ ἡ οἱ Προφῆται σὺν
Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύτως, τὸ θεῖον κράτος
τῆς ἐξουσίας.

Ὁ Οἶκος.

Θεὸς ἄνδρες ἡ γῆ σήμερον χορεύετωσαν, ἡ Χριστὸν τὸν
Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τὰς δεσμίαις ἐκ τῶν
τάφων ἀνέστησε. συχαίρει πᾶσα ἡ Κτίσις, προσφέρουσα
ἐπ' αἶμα ἄσματα, τῷ πάντων Κτίσει, ἡ Λυτρωτῇ ἡμῶν.
ὅτι τὰς βροτὰς ἐξ Ἀδὲ σήμερον, ὡς Ζωοδότης συνανελεύ-
σας, πρὸς Οὐρανὸς συνανυφοῖ, ἡ καταρράσῃ τῆς ἐχθρῆς
τὰς ἐπάροις ἡ πύλας τῆς Ἀδὲ διαθλάττει, τῷ θεῷ
κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτῆς.

Ω δὴ, ζ'. Ὁ Εἰσμός.

Ως πάλαι τὰς εὐσεβεῖς τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισας, ἐν
τῇ Φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ Φωτιστικῷ τῆς Θεότητος
πυρὶ, ἡ ἡμᾶς καταύγασον. Εὐλογητὸς ἡ κρᾶζοντας,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Εράγη τὸ τῆς Ναῦ Φαιδρὸν καταπέτασμα, ἐν τῷ Σταυ-
ρῷ τῆς Δημιουργῆς, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμμα-
τι ὁμῶν, ταῖς Πιστοῖς ἀλήθειαν. Εὐλογητὸς ἡ κρᾶζε-
σιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ησυχίης σε τῆς πλευρᾶς ρανίδες θεορρύται, ζωοποιεῖ
Αἵματος Χριστοῦ, οἰκονομικῶς ἀποσάξουσαι εἰς γῆν,
τὰς ἐκ γῆς ἀνέπλασαν. Εὐλογητὸς ἡ κρᾶζοντας, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Πρὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν Πατρὶ συνδοξάσωμεν, ἡ τῷ
Υἱῷ τῷ Μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ πῖσι σεβόντες
Ἀρχὴν, ἡ μίαν Θεότητα. Εὐλογητὸς ἡ κρᾶζοντας, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄξις. Σοβαρὸς ὁ Τύραννος.

Θὺ μὲν ὁ ἥλιος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἀνθρώπον,
ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται, σεσαρκωμένον ὄντων, ὧς ἡ φά-
λομεν. Εὐλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τσχυρὸν Θεότητι, δεδουμένους Ἀδὲς ὁ δέλιος, τὸν ἀφ-
Ἐφαρσίας πάροχον, Τυχὰς Δικαίων βοῶσας ἡμεῖς.
Εὐλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεστοκ.

Θησαυρὸς πολύτιμος, εὐλογίας Πάναγνε πέφυκας, τοῖς
καθαροῖς

καθαρά καρδιά, σὲ ὁμολογεῖς Θεογενήτριαν, ἣ γὰρ ἐκ
σὲ σεσάρκωται, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ο' αὐτός.

Θ τῆς Δόξης Κύριος, ἣ κρατῶν τῶν ἀνω Δυνάμεων, ὁ
σὺν Πατρὶ καθήμενος, παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερό-
μενος, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τ ταμὸς ὁ Θάνατος, ἀλλὰ τὸν σοὶ ὁμιλήσανται ἐκ τῆς
Παρθένου ὤλεσας, Θεοῦ πόσατος σὰρξ γενόμενος. Εὐ-
λογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θ εοτόκον πάντες σε, τὸν Θεὸν κυήσασαν ἔγνωμεν, τὸν
τῆς Τριάδος εἷς γὰρ, σεσαρκωμένον ἐκ σὲ γεγενή-
κας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σε.

Ω δὴ, ἦ. Ο' Εἰρμός.

Τ σέκτω πυρὶ ὠσθέντες, οἱ Θεοσεβεῖα προσεῴτες
Νεανίαι. τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες Θεῶν ὕμνον
ἐμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπαίριον.

Ε ρράγη Ναῦ ἡ Φαιδράτης, ὅτε ὁ Σταυρὸς σε ἐπάγη ὡ
κρανίον. ἣ ἡ Κτίσις συνεκλονεῖται, φόβῳ ἀναμέλπω-
σα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τ νέσης Χοιρεῖ ἐκ τῆς Γάφης, ἣ τὸν πεπρωκότα τῆς ἀπάτης διὰ
ἐξύμνῳ ἀνωρθώσω, θεία δυνάμει κράζοντα, ἣ λέγοντα.
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Η αὐς τῆ Θεῶς ἀνεδεῖχθης, ἐμψυχον χωρίον Κιβωτὸς τε,
τὸν Ποιητὴν τοῖς ἑσπέραις γὰρ, Θεογενήτορ Ἀχραντε κα-
τήλλαξας, ἣ ἀξίως πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, ἣ ὑπερυψώ-
μεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Ἄλλος. Ἐνύμνῳ φλόγα πυρός.

Θ λόγος ἐπαθής. ἀπαθής γὰρ τῇ Θεότητι. πάχει
σαρκὶ δὲ Θεός, ὧς ἣ ψάλλομεν. Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υ πνώσας μὲν ὡς θνήσκας, ἐξηγέσθης ὡς ἀθάνατος Σῶ-
τερ, ἣ σώζεις θανάτῳ τὰς μέλποντας. Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Τριαδικόν.

Τ ατρεύομεν εὐσεβῶς, Τρισυπόστατον Θεότητα, ὠζομέ-
νην ἀπαύτως, ἣ ψάλλομεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Τῆς Θεοτόκου. Ο' αὐτός.

Η Θεὸς χρηματίσασα. εὐλογεῖμεν Εὐλογημένη Παρθένε
τὸν

τὸν Τόκον σε, ἢ ὑπερυψῆσαι εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Πὸ κάλλος τὸ Φυσικόν, ὠραιότερον ἀνέδειξας, ἔξα-
στράπτουσα σάρα Θεότητος. εὐλογῶμεν Εὐλογημέ-
νη Παρθένε τὸν Τόκον σε, ἢ ὑπερυψῆσαι εἰς πάντας τὰς
αἰώνας.

Ω δὴ, θ'. Ο' Εἰσμός.

Καὶ τὸ θαῦμα, ἢ θεοπρεπές· τῆς Παρθύνης γὰρ τὴν
κεκλεισμένην πύλιν, σαφῶς διοδεύει Κύριος. γυμνὸς
τῇ εἰσόδῳ, ἢ σαρκοφόρος ὡφθῇ ὡς ἐξόδῳ Θεός, ἢ μένει
ἡ πύλη κεκλεισμένη, ταύτην ἀφράσως, ὡς Θεομήτορα
μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Φρικτὸν ἰδεῖναι σὲ τὸν Ποιητὴν, ἐπὶ ξύλῳ ἀναρτηθῶντα
Λόγε Θεῶ· σαρκικῶς δὲ πάχοντα, Θεὸν ὑπὲρ ὅλων.
ὡς μνημεῖον ἄπνεν κατακείμενον, νεκρὸς δὲ τῷ Ἀδελυ-
κότῳ· ὅθεν Χριστέ, σὲ ὡς Παντοδύναμον μεγαλύνομεν.

Φθορὰς θανάτῳ ἔσθρας Χριστέ, τὰς Προκρίτους κα-
τατεθείς ὡς τάφῳ νεκρὸς, ἢ ζωὴν ἐξήνθησας νεκρὸς
ἀναστήσας. χειροαγωγῆσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς Φῶς,
ἢ θείαν ὠδύσας ἀφ' θαρσίαν. ὅθεν πηγὴν σε φωτὸς ἀειζῶς
μεγαλύνομεν.

Θεοτόκιον.

Καὶ ἡ Θρόνος ὡφθῇ τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ ὠκῆσεν ὁ ὡς ὑψί-
στοις πέλων, τεχθεὶς ἀπειράνδρως Πάναγνε, σαρκὸς
μὴ ἀνοίξας ὅλως σε πύλας. ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις Σεμνῇ,
λιταῖς σε τὰ φύλα τῶν βαρβάρων, θάπτον εἰς τέλος, τῷ
Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον. Ἄλλος. Οἱ τῷ γλυκῇ.

Εῖρας βροτοῖς, ἐξ ἀτίμῳ θανάτῳ, πᾶσιν ἐπήγασας, ἔ-
δωκεν Σταυρώσεως Σῶτερ γευσάμενος. τῇ ὑστάτῃ τῇ θνήσκῃ
ἀφ' θαρσίαν μοι ἐδώρησεν. Χριστέ ὁ Θεὸς ὡς Φιλάνθρωπος.

Εἰσωσάς με ἀναστήσας ἐκ τοῦ τάφου, Χριστέ ἢ ὕψωσας, ἢ
Πατρὶ προσήγαγες τῷ σὺ Γενήτορι. δεξιᾷ τε τῇ
αὐτῇ συνεκάθισας, διὰ σπλάγχνα ἐλίας σε Κυριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ο' αὐτός.

Κόρος τῶν σῶν ἐφ' ὀμνίων Παρθένε, τοῖς εὐαγέσι πι-
κτεῖς, ὅλος ἐ προσγίνεται. πόθῳ γὰρ πόθον αἰεὶ θεῶν.
ἢ πνευματικὸν προσλαμβάνοντες, ὡς Μητέρα Θεῶ με-
γαλύνομεν.

Εἴθι ἡμῖν ἀκατάσχυντον πρέσβυν, τὴν σὲ τεκέσσαν Χριστέ.
ταύτης ταῖς ἐν τεύχεσιν ἰλεων νέμοις ἡμῖν, Πνεῦμα με-
ταδοτικὸν ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σὲ προερχόμενον.

Εἰς

Εἰς τὰς Αἶνες. Στιχηρὰ, Ἀναστάσιμα.

Λεῖτε πάντα τὰ Ἔθνη, γινώτε τὸ Φρικτὸν, Μυστήριον τὴν δύναμιν. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἀρχὴ Λόγος, ἐσαυρώθη δι' ἡμᾶς, ἢ ἐκὼν ἐτάφη, ἢ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὸ σῶσαι τὰ σύμπαντα, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ληγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ Φύλακές σε Κύριε. ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρώσαν ὄψων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν αἰσίζον τὴν Ἀναστάσιν σε, ἣν ὁ Κόσμος δοξάζει, ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πῆραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν. εὗρεν Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξασπρόντα ἢ λέγοντα· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἐκ ἔσιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς ἔπε, προάγων αὐτὴ τὴ Γαλιλαίᾳ.

Εν τῷ Φαίῳ σε Δέσποτα, εὐόμεθα Φῶς Φιλάνθρωπε, ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτήριαν τῷ γόνι τῶν ἀνθρώπων δωρημένος· ἵνα σε πᾶσα Κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Υμνον ἐωθινόν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχευσαι, τὸ Μνήμα σε κατέλαβον, τὸ ἀνχαντὸν σε Σῶμα μυρίσαι σπυδαίσεις. Ἀγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσας, τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ παῖσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εξασπρόντων Ἀγγελος, ἐπὶ τὸ Μνήμα σε τὸ ζωοποιόν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν. ἐκένωσε τὰς τάφους ὁ Αὐτρωτὴς, ἐσκύλευσε τὸν Ἀδὴν, ἢ ἀνέστη τριήμερος, ὁ μόνος Θεός ἢ Παντοδύναμος.

Εἰς τὸ Μνήμα σε ἐπέζητησεν, ἐλθῆσα, τῇ ματρὶ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. μὴ εὐρῶσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα. εἴ μοι Σωτὴρ με, πῶς ἐκλαπῆς πάντων Βασιλεῦ; ζεύγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, αἶδομαι τὸ μνημεῖον ἐβόα· τί κλαίεις ὦ Γόνι; κλαίω φησὶν, ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν με τὴν τάφῳ, ἢ ἐκ οἶδα πῶς ἔθηκαν αὐτόν. Αὐτὴ δὲ σφαφῆσα ὀπίσω, ὡς κατέβη σε, εὐθέως ἐβόα· ὁ Κύριος με, ἢ ὁ Θεός με, δοξα σοι.

Εβραῖοι συνέκλησαν αὐτὴν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν. Ληστὴς δὲ ἀνέστη

ἀνέωξεν αὐτῇ τῇ γλώσσῃ τὴν τουφὴν, κραυγάζων ἢ λέγων,
ὁ μετ' ἐμὲ δι' ἐμὲ θανούθης, συνεκρεματό μοι ἐπὶ τῇ
ξύλῃ, ἢ ἐφάνετό μοι ἐπὶ τῷ Θρόνῳ, τῷ Πατρὶ σύγκα-
θήμενος. αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Τετήσαντα Χριστὲ τὴν ὑπόληψιν σου, τὸν Προπάτορα
Αδάμ τῇ Παραδείσῳ ἐξώρισας, τὸν δὲ Λησὴν οἰκ-
τιρμών, ὁμολογῆσαντά σε ὡς Σταυρῷ, αὐτῷ εἰσώκι-
σας κράζοντα. Μνήθητί μιν Σωτὴρ, αὐτῇ Βασιλείᾳ σου.

Τμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τῷ θανάτῳ κατεδίκασας ἀρχῇ,
Κὸ Ζωοδότης ἢ Κύριος. αὐτῷ τῷ Σώματί σου, ἀνα-
μαρτήτως Δεσποτὰ παθῶν, τὸς θνήσκοντες ἐξώωσας κράζον-
τας. Μνήθητί ἡμῶν, αὐτῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῆς ἀνάστασιν σου ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξάνεστης ἡμᾶς ἐκ τῶν
Παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε. τῷ δὲ θανάτῳ πᾶ-
σαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτὴρ. διὰ τοῦτο πίσει σοι
κραζόμεν. Μνήθητί ἡμῶν, αὐτῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριήμερῳ σου ταφῇ, τὸς αὐτῷ τῷ Ἄδῃ νεκρωθῆντας
Ως Θεός, ζωοποιήσας συνήγειρας, ἢ ἀφθαρσίαν
τάσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς αὐτῷ πίσει κρά-
ζομεν πάντοτε. Μνήθητί ἡμῶν, αὐτῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῶν Μυροφόρων Γυναικῶν, πρώταις ἐφάνης, ἀναστὰς
Εκ τῶν νεκρῶν, Σωτὴρ βεήσας τὸ χαίρετε, ἢ δι' αὐ-
τῶν τοῖς φίλοις, τὴν σὴν μηνύεις ἐγερσιν Χριστὲ. διὰ τοῦτο πί-
σει κραυγάζομεν. Μνήθητί ἡμῶν, αὐτῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ Ὄρει Μωϋσῆς, χεῖρας ἀπλώσας, προστύπεν τὸν
Σταυρόν, τὸν Ἀμαλὴκ τροπώσας. ἡμεῖς δὲ πίσει
τῆτον, κατὰ δαιμόνων ὀπλὸν κραταῖον, εἰληφότες πάντες κραυ-
γάζομεν. Μνήθητί ἡμῶν, αὐτῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα ἢ Υἱόν, ἢ Πνεῦμα Ἅγιον ὑμνήσωμεν πι-
Σοί, αἶα Θεὸν αἶα Κύριον, ὡς ἐξ αὐτοῦ Ἡλίου. Τριτο-
λαμπτὴς γὰρ ἐστὶν ἡ Τριάς, ἢ Φωτίζει πάντας τὸς κράζοντας.
Μνήθητί ἡμῶν, αὐτῇ Βασιλείᾳ σου. Καὶ ὦν. Θεοτοκ.

Χαῖρε ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, αὐτῇ ἡ δόξης σαρκωθεὶς ὁ Πλασθε-
Ργός, ἐκ Φραγισμῶν Φιλαίας σε. Χαῖρε Νεφέλη κα-
θη, τὸν Θεὸν ὁμοῖον φέρονσα Χριστόν. Χαῖρε κλίμαξ ἢ
Θρόνε Οὐράνιε. Χαῖρε Ὁρὸς σεπτὸν, πῖον, ἀλατρώηον.

Τέλος τῆς Τρίτης Ἦχης.

Εἰ

Εἰ ἢ Τρίτος σὺ, πλὴν πρὸς ἀνδρικούς πόνας,
 Συνεγγυς ἢ πῶς, τῷ προάρχοντος Τρίτε,
 Ἀκομψος, ἀπλῆς, ἀνδρικός πάνυ Τρίτε,
 Πέφικτος ὄντως, ἢ σὲ τιμῶμεν Τρίτε,
 Πλήθες κατάρχων, ἰσαριθμῶ σοὶ Τρίτε,
 Πλήθει προσήκεις προσφυῶς ἡμεροσμῶ.
 Ἕτεροι Στίχοι εἰς τὸν Τρίτον ἤχον τὸν Φρύγιον.
 Τρίτον σε τάξει θεῖε ὑμνήσι Τρίτε,
 Τρίτον Πλαγίῃ τῷ Τετάρτῳ τὸν κλάδον.
 Μέλπεις δὲ ἢ σὺ Τριάδα τὴν ἁγίαν,
 Τριφωνίας σε εἰς Τρίτον μετατρέπων.
 Σὺ δ' ἔν ὑπάρχεις ἢ πρὸς λυπηρὰ πάθη,
 Λυγρὸς ἤχων, ὡς φέρει σε ἡ φύσις.

Η Χ Ο Σ. Δ'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀνασάσιμα.

Τὸν ζωοποιόν σε Σταυρὸν, ἀπαίσεις προσκυνῶντες Χρι-
 στέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σε Ἀνάσασιν δοξάζομεν. δι'
 αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρέσαν τῶν ἀνθρώπων
 φύσιν Παντοδύναμε, ἢ τὴν εἰς Οὐρανὸς ἀνοδὸν, καθυ-
 πέδηξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος.

Τῷ ξύλῳ τῆς παρακῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτῆρ.
 τῷ ξύλῳ τῷ Σταυρῷ ἐκασίως προσηλωθεὶς, ἢ εἰς
 Ἀδὲ κατελθὼν Δυνατὲ, τῷ θανάτῳ τὰ δεσμὰ ὡς Θεός
 διέρρηξας. εὖδὲ προσκυνῶμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάσασιν,
 ὡ ἀγαθῶς βιώντες. Παντοδύναμε Κύριε δοῦξαι σοί.

Πύλας Ἀδὲ συνέτριψας Κύριε, ἢ τῷ σῶ θανάτῳ, τῷ
 θανάτῳ τὸ βασιλεῖον ἔλυσας. Γίγος δὲ τὸ ἀνθρώπι-
 νον ἐκ φθορᾶς ἡλευθέρωσας, ζωὴν ἢ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ
 δωρησάμενος, ἢ τὸ μέγα ἔλεος. Ἕτερα Στιχ. Ἀνατολικά.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν Λαοὶ, τὴν τῷ Σωτῆρος τριήμερον
 ἔγερσιν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τῷ Ἀδὲ αὐτῶν
 δεσμῶν, ἢ ἀφθαρσίαν ἢ ζωὴν πάντες ἐλάβομεν κρά-
 ζοντες. Οὐταυρωθεὶς ἢ ταφείς ἢ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς
 τῇ Ἀναστάσει σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἄγγελαι

Τῆ γὰρ ἡμερᾷ ἡ Ἀνθρωπὸς Σωτὴρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς κατηυγάθη τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, ἡ τῆς θελείας τῆς ἐχθρῆς, πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες· Ζωοποιεῖ Παντοδύναμε Σωτὴρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνετριψας, ἡ μοχλᾶς συνεθλασας· Χοιρὲ ὁ Θεὸς, ἡ Γένος Ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας, διὰ τῆτο συμφώνως βοῶμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρὸς σε γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει ἡ αἰδώς, ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἀφρατος ἀνθρώποις, ἡ ἀνερομήνευτος, ἡ ἡ εἰς Ἀδὰμ καθόδος, φοβερά διαβόλω, ἡ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῇ. Θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, ἡ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο διὰ σὲ Θεοπάτερ Προφῆτης Δαβὶδ, μελωδικῶς περὶ σε προανεφάνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι, παρέστη ἡ Βασιλεία ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ Μήτερα προέκρινον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ Ἀπατωρ ἐκ σε ἡνθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτῆς ἀναπλάσῃ Εἰκόνα, σφαρῆσαν τοῖς πάθεσι, ἡ τὸ πλανηθῆναι ὀρεάλωτον εὐρών πρόσβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, ἡ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις συναΐψῃ· Δυναμέσι, ἡ σῶσιν Θεότοκε τὸν Κόσμον, Χοιρὲ ὁ ἔχων τὸ μέγα, ἡ πλέστιν ἔλεος. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάρσιν ἐκκλειψας, ἡ κατελθὼν ἐν τῷ Ἀδὰμ, τὴν αἰώνος δεσμίαν ἡλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρέμενος, τῶν ἀνθρώπων τῷ Γένει, διὰ τῆτο ὑμνῶντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιόν, ἡ σωτήριόν σε ἔγερσιν. Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Κρεμάνων ἐπὶ ξύλῳ μόνε Δυνατὲ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλευσας, τεθῆς ἐν τάφῳ δέ, τὰς κατοικῆντας ἐν τάφῳ ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν ἡ ζωὴν δωρέμενος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, διὸ ὑμνῶντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σε ἔγερσιν.

Πατρὸς παραινόμε· Χοιρὲ, σὲ προδὸς τῷ Πιλάτῳ, ταυρωθῆναι κατεδικάσιν, ἀγνώμων περὶ τὸν Εὐεργέτην Φανείς. Ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας τὰφὴν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρέμενος ἡμῖν, ἀτελεῦτητον ζωὴν, ἡ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ

Μετὰ δακρύων γυναῖκες, καταλαβῆσαι τὸ Μῆμα, σὲ ἐπεζητήσαν. μὴ εὐρεῖσαι δέ, ὁλοφυρόμεναι μετὰ κλαυθμῷ βοῶσαι ἔλεγον· οἴμοι Σωτὴρ ἡμῶν, Βασιλεὺς τῶν πάντων. πῶς ἐκλάπης; πῶς δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σε; Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτάς ἀπεκρίνατο· μὴ κλαίετε Φησιν, ἀλλ' ἀπελθῆσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλιάσιν, ὡς μένος εὐσπλαγχνος. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσον παρακλήσεσι τῶν οἰκετῶν Παναγίωμε, παύσα δειῶν ἡμῶν ἐπανασάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττεσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, ἡ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, ἡ τὴν σὴν προσασίαν κεκτήμεθα, μὴ αἰχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλεσμένοι. σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοῶντων. Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, ἡ σκέπη, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Απολυτίκιον.

Τὸ Φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τῆ Ἀγγέλου μαθεῖται αἱ τῆ Κυρίου Μαθήτριάι, ἡ τὴν προγοικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· ἐσκύλευται ὁ Θάνατος, ἡγάγη Χριστὸς ὁ Θεός, ὀδωρ μένος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, ἡ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σὲ Θεότοκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανερωται, Θεὸς ὡ ἀσυγχύτῳ αἵματι σαρκόμενος, ἡ Σταυρὸν ἐκστασίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' ἐξ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσιν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΩΤῃ.

Εν τῷ Μεσονυχτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκρὸς. Τέταρτος Ὕμνος τῷ Θεῷ, ΜητροΦάνης.

Ὡ δὲ, α. Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον.

Τριτάτῃ Θεαρχικὴν δοξάσωμεν ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναῖδιον σύνθρονον, ἡν ὁσὺσιν πάντες λέγομεν· σῶσον τὰς πίσει σε δοξάζοντας.

Εχρίθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι ἀγαλλιάσεως, Θεαρχικῶς ἐλαίῳ ὁ Υἱός, ἡ βροτὸς ἐχρημάτισε, ἡ τῆς μίας Θεότητος, τὸ Τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σε, Μονὰς Τρισήλιε, τὰ Σεραφίμ ἐ φέροντα ὄραν, συγκαλύπτονται πτερυγί, ἡ

ἢ τρισαγίοις ἄσμασιν, ἀκαταπαύτως σε δοξάζουσι. Θεοτοκ.
Τὴν φράσιν τὸν ποιητὴν γεγνήνηκας τῶν ὅλων Πάναγνε,
 τῆς παλαιᾶς λυτρεμένου ἀρχῆς, τῆς βροτῆς, ἢ θανα-
 τῆς φθορᾶς, διὰ σὲ ἐπέγνωμι, ὡς Θεὸν τὸν Τρισυ-
 πόδατον. Ὡδὴ, γ'. Οὐκ ὦ σοφία.

Τὴν ὥμην ἐξ ὕψους, τοῖς Ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σε,
 ὡς ἀπέστειλας Χριστὲ, παρὰ Πατρός τὸν Παράκλη-
 τὸν, τὴν μίαν ἐνέφνης φύσιν Τρισήλιον.

Τὴν Πατριάρχῃ. Ἀβραάμ ὅτε ἠφθης ἐν χήματι, ἀν-
 δρικῶ Τριτῇ Μονᾷ, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας,
 τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἢ Κυριότητος.

Οὕτως χαρακτηρῶν, ὡς τρισὶν, εἰς Θεὸς πίσειν, ἀπε-
 γράφτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασιν, ρῦσαι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης θλίψεως. Θεοτοκίον.

Ετοιμασθέντες, τῷ Υἱῷ σε σοφαῖς ἐσηγήσεσιν, ὡς-
 κὴν ἢ τριλαμπῇ, θεαρχίαν δοξάζομεν, ἢ σὲ μα-
 καρίζομεν τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε, ἄκτιστε, ἢ ὁμοῦσιε, Μονᾷ τρισυπόδατε,
 ἢ ἀκατάληπτε, τῆς θύλης σε οἰκτιρον, σῶσον ἐκ-
 τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων. σὲ γὰρ Κύριε μόνον,
 Λυτρωτὴν ἢ Δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες· γινῶ ἡμῶν
 ἰλέως. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πολλὰς περιστάσεις, ἢ συμφορὰς τῶν δεινῶν, Παρθένε
 κυκλῆμενοι, ἢ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἢ περικείμενοι,
 μόνῃ σε σωτηρίαν, ἢ ἐλπίδα, ἢ τῆχος, ἔχομεν Θεότο-
 κε, ἢ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, προσπίπτομεν νῦν ἐν πίσει,
 σῶσον τῆς θύλης σε. Ὡδὴ, δ'. Οὐ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερῶν Τριάδα, ὡς Μονάδι Θεότητος, ἢ Κυριαρ-
 χίαν σὺν τοῖς Σεραφίμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιάρετον
 φύσιν, ὡς ἀπρόσιτον, ὡς ἰσορρόπον, δόξῃ Θεὸς ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν ἔσαν ἀφράσως, τοῖς Προσώποις Θεότητα, ἢ
 ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ Κυριότητι, ἀπεριόρι-
 ζον μόνῃ, ἀπερίγραφτον, ἀνομνῆμόν σε, τὸν Ποιητὴν
 πάσης Κτίσεως.

Νεὺς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγνήνηκε, ἢ
 τὸ ὅλον Πνεῦμα, τὸ ἰσοδυνές ἐκπεπόρευκε, ἢ διὰ
 τῆς Τριάδος ὁμοῦσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Θεὸν

κα-

καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Οπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν
ἐκ σὲ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος. ἀλλ' ὕψερν, ἐπι-
φανείς τῷ ἀνθρώποις, καὶ ἀλήθειαν Τρισυπόστατον μίαν
ἀρχὴν ἐφάνερωσε. Ὡ δὲ, ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ευνέντες ἐκ πίστεως, τῆς πανταρχῆς Θεότητος, μίαν μὲν
ἀπρόσιτον ὕψιν, τρεῖς δ' Ὑποστάσεις ζωαρχικὰς συμ-
φυῆς. σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
συναΐδιον ὑπαρξιν.

Τὸ σέλας Τρισήλιε, τῆς ὑσιώδους αἰγλης σε, λάμ-
ψον ἐνίαί μοι Θεότης, ἀκτίσε Φύσις, καὶ φωταρ-
γαῖα Πηγὴ, πάσης φωταυσιότητος αὐγῆς. ἵνα κατοπτρί-
ζωμαι, σὲ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Ως μόνον ὑπάρχοντα, Δημιουργὸν τῶ σύμπαντος, καὶ
συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάντοφον ὄντως, καὶ τῆς
ζωῆς χορηγόν. αἰνέντες βοῶμεν σοι πιστῶς, Δέσπστα
τρισήλιε τὰς ὑμνέντάς σε Φρονήσον. Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βελλόμενος, τὸν πρὶν φθαρύτα ἀνθρώπον, ὁ δι'
ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δέξας εἰκόνας θείαν
μορφὴν, ἀνθρώπος ἐγίνετο ἐκ σὲ, καὶ μίαν τρισυπόστατον
Θεαρχίαν κατήγγειλε. Ὡ δὲ, ε. Ἐβόησε, προτυπῶν:

Ενέφηνεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν Υἱότητα, καὶ τὸ
Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισάτι ὁρώμενον. διὰ τῆτο
μίαν καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ως εἶδε σε, Τρισαγίαις Φωναῖς ἀνυμνέμενον. Ἡσαΐ-
ας, ὑψηλῶς ἐπὶ ὄρον καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐ-
πέφηνεν, τῆς μιᾶς Θεαρχίας Ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρ-
δίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδηξον, ἵνα τῆς
ἐκείνης δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν Φαιδρότητα. Θεόλεκ.

Μεξίσσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρ-
θένε, ὁ Υἱὸς τῷ Θεῷ ὡς Φιλάνθρωπος, καὶ τῆς
θείας δόξης, κοινωνῆς τὰς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταυτὶ προκατάλαβε.

Τετέρα αἰγώνητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονέντες κηρυτ-
τομεν, ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν. ἦν περ δο-
ξολογῶντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν. Τρεῖς ὁμοῦσις, σῶσον
ἡμᾶς

ἡμᾶς ὁ Θεός. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάν χρόνων ἐπέκεινα, ἡ πρὸ αἰώνων Θεὸν, ὡ χρό-
νω ἐκύησας, ὑπερφυῶς ὡ σαρκί, Θεάνθρωπον Ἄ-
χραντε. ὅθω σε Θεοτόκον, ἀληθῶς ἡ κυρίως, πάντες
ὁμολογῶντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· τῆς δόξης τῆς αἰωνίης
πάντας ἀξιώσων. Ω δὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πᾶς τεταγμένης, ἐπυρανίης φύσεως ἡ νοεράς, τάξεις ὁ-
δοῶσας πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμῶμενοι δοξάζομεν,
μίαν Θεότητα, ὡ τρισὶν ἰσοστασίαις ὑποστάσει. Δίς.

Τῆς Ἁγίας Ἀγίας, ὑποφωτιστῶν σε πάλαι συμβολικῶς,
ὡ αὐτῶν αἰώνων πάντων Δημιουργόν, προσέδηλωσαν
ἀνεκφράστον, Θεὸν ἡ Κύριον, Θεαρχικαῖς ὡ τρισὶν ὑπο-
στάσει. Θεοτοκίον.

Ο Κατ' ἐστίαν ἀφωρόντος Λόγος, ἡ πανουργός, ὡφ-
θῆς τοῖς ἀνθρώποις, Ἄνθρωπος ἐξ Ἀγνῆς Θεομήτο-
ρος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλέμενος, πρὸς μετεστίαν τῆς σῆς
Θεότητος. Ω δὴ, η'. Χείρας ἐκτετάσας.

Φῶς μοναρχικόν ἡ τάλαντες, ἐστία ἀναρχε, κάλλος
ἀμήχανον, ὡ τῇ καρδίᾳ με οἴκησον, ἡ ναὸν τῆς σῆς
Θεότητος, φωτεινὴ ἡ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δίς.

Τὸ τῶν παικίδων με παθῶν, Τριάς Ἀμέρισε, Μο-
νάς ἀσύγχυτε, ἡ τῆς ζωώσεως λυτρώσαι, τῶν
πταισμάτων, ἡ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σε Θεῖκαίς,
ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, ἡ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης
τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ηὺς μὲν ὁ Ἀγαπήτης Πατήρ, ἡ Λόγος σύμμορφος,
ἡ Πνεῦμα σύνθρονον, Οὐσία, Δύναμις, ὑπαρξίς,
ὑπερῶς, ἀνεκφράστῃ, μεγαλουργέ, Τριάς Μονάς, φέρον
τὴν κοίμνην σε, ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσιν
Φιλάνθρωπος. Ω δὴ, θ'. Ἀπας γηγενεῖς.

Ο λην νῦν πρὸς σε, κινῶ τὴν καρδίαν με, ἡ τὴν διάνοιαν,
ἡ τὰς διαθέσεις δε, ψυχῆς ἀπάσας, ἡ τὰς τῆ σώ-
ματος, τὸν Πλαστουργόν ἡ ῥύστη με, Μονάρχᾳ τοίτωτε,
ἡ βοῶ σοι· σῶσόν με τὸν δούλόν σε, πηρασμῶν ἐκ παν-
τοίων ἡ θλίψεων. Δίς.

Υψωσον ἡμῶν, ἡ νῦν ἡ διάνοιαν, πρὸς σε τὸν Ὑψι-
στὸν. Φώτισον σαῖς λάμπουσιν, ἀχράντοις Πάτερ, Λό-
γε.

γε, Παράκλητε, ὁ Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἡ-
 λιε, Φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν Μονάρχην
 Θεὸν Τρισυπόστατον. Θεοτοκίον.

Εὐσον τὰς εἰς σε, πιεύοντας Κύριε, ἢ καταγέλλοντας,
 Γάλαρχον, αἰῶδιον, ἑστίαν μίαν, τρία δὲ Πρόσωπα,
 Θεαρχικά ἢ σύμμορφα, σῆς Κυριότητος ἢ τῆς θείας,
 δόξης σε ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ταβλέψασαι τὰ τάφους τὴν εἴσοδον, ἢ τὴν Φλόγα τῆ
 Ἀγγελία μὴ φοβεσθαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξί-
 σαντο λεγέσθαι· ἄρα ἐκλάπη ὁ τῷ Ἀπὸ ἀνοίξας Παρά-
 δεισον; ἄρα ἠγέρθη ὁ ἢ πρὸ πάσης κηρύξας τὴν ἔγερσιν;
 Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, τοῖς σὺ Ἀδὴ παρέχων
 ζωὴν ἢ Ἀνάστασιν. Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκκρίσας σε βελῆ, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτῆρ, ἢ σὺ μὴ-
 ματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητὰ, τὸν διὰ λόγῳ
 τὰ πέρατα συστήσαντων. ὅθου δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος,
 θάνατος θηνῶς ἐσχυλεύετο. ἢ οἱ σὺ Ἀδὴ ἅπαντες ἐκραυ-
 γάζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σε. Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδό-
 τῆς, μένων εἰς τὰς αἰῶνας. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, ἢ ἐλάμ-
 βανεν εἰς νῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑέτον, σὺ τῇ ἀσπορίῳ
 συλλήψῃ σε Θεοτόκε. Βάτον σὺ πυλὶ ἀκατάφλεκτον.
 Ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, ἢ μαρτυρῶν ὁ Μνή-
 σωρ σε ἢ Φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος
 τίκτη, ἢ μετὰ τόκον, πάλιν μὲν Παρθένος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ενέσης ὡς Ἀθάνατος, ἀπὸ τῆ Ἀδὴ Σωτῆρ, συνήγερās
 τὸν Κόσμον σε, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.
 ἔθρασυας σὺ ἰσχυί, τῇ θανάτῳ τὸ κράτος, ἐδείξας ἐλεημῶν,
 τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι. διό σε ἢ δοξάζομεν μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, ἢ
 τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, ὧθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευ-
 χιμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαίονσαις. παύσαδε ἡμεῖς,
 τῆς

τῆς θρησκείας κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεὶ, τὸ εὐσυνπαθήτον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίεσαι, θαρσείτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγγε-
ραι. διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκόν. Ὁμοίον.

Ψατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ
Μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ
πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὲς ταῖς
σαῖς συνέχεται; ἢ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, ἢ γα-
ληνχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτω χρηστότητι,
ἢ σὲ ὡς ὄντως, Θεῶ Μήτηρα, εὐφημῶντες δοξαζέσθαι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον. ἡ Ὑπακοή.

Ψα τῆς σῆς παραδόξῃ ἐγέρσει, προδραμῆσαι αἱ Μυ-
ροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις, ἐκήρυττον Χριστὲ, ὅτι ἀ-
νέστης ὡς Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον, Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῶ με πάθῃ. ἀλλ' αὐτὸς
ἀντίλαβόν, ἢ σῶσον Σωτὴρ μου.

Οἱ μισούντες Σιών, αἰχλύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου. ὡς χορ-
τος γὰρ, περὶ ἑσέδε, ἀπεξηραμένοι. Δόξα, ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζῶται, ἢ καθάρεται
ὁφείλει, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱερο-
κρυφίως.

Ἀντίφωνον, Β'.

Εκκραῶ σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου,
καί μοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὤτα.

Επὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλό-
τερός ἐστι, πάντων τῶν λυπέντων. Δόξα, ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα,
ἀρδύοντα, ἅπαντα τὴν Κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον, Γ'.

Η καρδία μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψώθῃτω, ἢ ἡδὼ θέλ-
ξαι με, τῶν Κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζελίαν.

Επὶ τὴν Μητέρα αὐτῆς ὡς ἔχει τις σφραγὴν ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεώσεμιν. Δόξα, ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, Θεωγνωσίας πλέτος, θεωρίας ἢ
σοφίας. πάντα γὰρ ὡς τῷ τὰ Πατρὶα δόγματα,
ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενων. Ἀνάσα Κύριε βοήθησον ἡμῖν.

Στίχος. Ὁ Θεὸς ὡς τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκέσασμιν.

Πᾶσα

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάσασιν Χριστὲ θεασάμενοι.

Καὶ ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ω, δὴ, α. Ο' Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔγχεσιν,
ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, ταυροτύποις Μωσέως
χερσὶ, τῷ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώ-
σατο.

Τροπάριον.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἐκπῶσιν ἐπανορθώμενος, ἐν τῷ
ἀγνάντῳ ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος,
πικρολεθερίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς ἢ Παντοδύναμος.

Εν τῷ σωματικῷ, ἐν ᾧ ἄρα δε μεταψυχῆς ὡς Θεός.

Εν τῷ Παραδείσῳ δε μετὰ Ληζῶ, ἢ ἐν Ὄρνῳ ὑπῆρχες
Χριστὲ, μετὰ Πατρὸς ἢ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ
ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Εστὼς τῷ τῷ Πατρὶ βελήματι, ἐκ Θεῶ Πνεύματος.

Ετὼν τῷ Θεῷ συνέληφας Ἰὼν, ἢ σαρκὶ ἀπεκύησας,

τὸν ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, ἢ δι' ἡμᾶς ἐκ σῶ Ἀπάτορα.

Ἐτερος Κανὼν Σταυροῦ. Ω, δὴ, α. Ἀνίστω τὸ σῶμα μὲ.

Εἴσω τὸ σύνθημα, τῆς Ἀνθρωπότητος Κύριε, τῷ θείῳ

σε αἵματι, ἀνασκευάσας αὐτὴν, ἢ συνέτριψας, δυνά-

μιν ἐν ἰσχύϊ, τὸν πάλαι συντρίψαντα, σὺ τὸ πλασθένημα.

Εκρῶν ἐξανάσας, διὰ νεκρώσεως γέννας, ἰσχύς γὰρ ἀ-

φῆρται τῆς θανατώσεως, ἐμίλησας, ζωῇ τῇ αἰωνίῳ.

τῷ πάντων δεσπόζοντι σεσαρκωμένῳ Θεῷ. Θεοτοκίον.

Ωραῖος ὑπέρτερος, τῶν Οὐρανίων δυνάμεων, ὁ Θεός

σε γέγονεν, οἶκος ὁ ἐμψυχός, ἢ ἐν μήτρᾳ σε, βασι-

σας Παρθένος, τὸ Ὅρος τὸ Ἅγιον σὺ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεότοκον. Οὐ ἡ ἀκρος.

Τέταρτος Ὕμνος τῇ πανευκλεῇ Κόρῃ.

Σὺν τοῖς Εἰρμοῖς. Τριζάτας κραταίς.

Εσείδωσαν Λαοὶ, ἐταράχθησαν Ἔθνη, Βασιλεῖαι

κραταίαι, δε ἐκλιναν Ἀγνὴ, ἐκ τῷ φόβῳ τῷ Τόκῳ

σε. ἤλθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς μὲ, ἢ καθῆκε τὸν Τύραννον,

ἢ τὸν Κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Πρὸ σκῆνωμα αὐτῷ, ὁ οἰκὼν ἐν Ὑψίστοις, τοῖς βροτοῖς

συγκαταβῆς, ἠγάπησε Χριστὲ, ἢ ἀσάλευτον ἔδειξε.

μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον, Παρθενίας κημήλιον, ἢ τὸν Κτί-

στην τεκῶσα διέμενον. Ω, δὴ, γ. Ο' Εἰρμός.

Εὐφραϊ-

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κράζουσα.
Εσύ μὲν οὖν Κύριε, ἡ καταφυγὴ ἡ σπέρωμα. Τροπ.
Εὐλόγον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοστή ἡ ἀληθὴς Ἀμπελος.
Εὐδὶα Σταυρὸν κρέμασαι, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.
Εὐς μέγας, ὡς φοβερὸς, ὡς τὸ τῷ Ἀδὲ καθεδρῶν
 Οὐράγμα, ἡ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς
 ἐξεγήγερται. Θεοτοκίον.

Εὐ μόνῃ τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρό-
 ξενος, Μήτηρ Θεῷ γεγονας. ὅθω σοι τὸ χαῖρε προ-
 σαγομεν. Ἀλλος. Τῆς σὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εὐ ἀναμέσους μοι ὁ Ὁφίς, οὐδόντας ἐνέκρη Σωτήρ. ἔς
 Παντοκράτορ Δέσποτα, ἡλοῖς χειρῶν σου ἔθλασας,
 ὅτι ἐκ ἑσίν Ἅγιος, Ἅγίων πλήν σε φιλάνθρωπε.

Εὐράθης φιλάνθρωπε βελήσει, ὡς τὰ Φω νεκρὸς ζω-
 ποῖς, ἡ πύλας ἀνεπέτασας, Ἀδὲ ταῖς ἀπ' αἰώ-
 νων ψυχαῖς ὅτι ἐκ ἑσίν Ἅγιος, Ἅγίων πλήν σε φιλάν-
 θρωπε. Θεοτοκίον.

Εὐήροτος ἀρεθὰ ὠράθης, τὸν εἶχυν τεκῆσα τῆς ζωῆς
 τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν, ἀθανασίας προξενον, τὸν
 ὡ Ἅγιος Ἅγιον, ἀγίως ἀναπαυόμενον.

Ἀλλος. τῆς Θεοτόκῃς. Ἀδὲ ὕψους κατῆλθες.

Εὐπρεταί βροτῶν ἡ εἶσα, διὰ σὲ ὀμνήσασα, ἀσέκτω
 θεῷ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας Πάναγνε Παρθένε ὡ σοι,
 ἄρτος ἐξοπτηθεῖσα, τῷ ἡ σὲ ἀλώβητον διαφυλάξαντι.

Εὐίς αὐτῇ ἡ ὄντως πλησίον τῷ Θεῷ, ὡς ὑπερβάσας
 ἅπαντα τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἡ μόνῃ ὡ τῷ
 καλλεῖ τῆς Παρθενίας, οἷα Μήτηρ λάμπουσα τῷ Παν-
 τοκράτορι. Ὡ δὲ, δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐπαρθέντα σε ἰδῶσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυρῷ τὸν
 ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔση ὡ τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκό-
 τως κραυγάζουσα. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Τροπ.

Εὐνέληλυθας τὰ πάθῃ με θεραπεύσων, ἐπὶ Σταυρῷ
 τῷ πάθῃ τῆς ἀχράντης σαρκός σου, ἡν ἐκὼν ἐφάρε-
 σας, διὸ κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐναμαρτήτῃ ὁ θάνατος γεγευμένος, ζωοποιῶν τε σώμα-
 τας τῷ σὲ ἐπαξίως, Δέσποτα κενέκρωται. ἡμεῖς δὲ
 βοῶμεν σοι. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκ.

Εὐπερογάμῃς ἐκύψας ὡ Παρθένε, ἡ μετὰ Τόκον ὡφ-
 θης

της παρθευούσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις Φωναῖς, τὸ χαῖρέ
σοι Δέσποινα, πίσει ἀδιδάκτω κραυγάζομεν.

"Αἶμος. Τὴν ἀνεξήχνησον.

Η νομοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ, σὲ Χοιρὲ τὸν νομοθε-
τήσαντα, Θεὸν ἔκ ἔγνω, ἀλλ' ὡς ἄνομον Σταυρῶ,
παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος.

Η τεθεωμῶν σε Σῶτερ ψυχῇ, "Αδὲ θησαυρὸς προνο-
μεύσασα, τὰς ἀπ' αἰῶνος συνανέστησε ψυχὰς. τὸ ζωη-
φόρον σῶμα δέ, πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγαγε. Θεοτοκ.

Ε ἐ τὴν Ἀειπάρθιον ἢ ἀληθῇ, πάντες Θεοτόκον δο-
ξάζομεν, ἣν προετύπε, τῷ θεόπτη Μαῦσῃ, ἀκατα-
φλέκτως Πάναγνε, Βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

"Αἶμος. τῆς Θεοτόκης. Ὁ Καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ε νανερράφι ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ ἀόρατος, ἐν μορφῇ ὑ-
πάρχων, τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος, ἢ μορφωθείς ἐκ σὺ
Κόρη τὸ ἀλλότριον τὰς εἰδὼτας σε, σάξει Ἀγνὴ Θεομήτορα.

Υ πεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ Παρθένος τὸν αἶλον, ἐν μετέξει
ὕλης, βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα, ὅθεν ἐν δύνῳ
ἐστὶς εἰς γνωρίζεται, σαρκοφόρος Θεός, ἢ βρεθὲς ὑπερύσιος.

Η μετὰ Τόκον σε Παρθένον, ὁ Παρθένον οἰκήσας σε,
ἢ τεχθεὶς ἀσπόρως, Λόγος ἢ Θεὸς διεσώσατο, ἢ
ἐν τῷ τίχτην Παρθένον διεφύλαξεν, ὡς Δεσπότης, ἢ
Δημιουργὸς πάσης Κτίσεως. Ὡδὴ, ε. Ὁ Εἰρμός.

Ε ὦ Κύριέ με Φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας, Φῶς
Ἁγίον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνῳίας, τὰς πίσει
ἀπυμνέντάς σε. Τροπάριον.

Ε ὦ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας, σὺ
ἐλθὼν τὴν πεσῶσαν, τῶν ἀνθρώπων ἐσίαν, ἐν
ξύλῳ ἀναρτῶμενος.

Ε ὦ ἡράς με Χοιρὲ, τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα, σὺ
ἐλθὼν τὰς οὐνάς, τῶ θανάτῳ Οἰκτιρῶν, τῇ Θεῷ
Αναστάσει σε. Θεοτοκίον.

Ε ἐ ὅπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ
ἄγκυραν ἢ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνημφε
κεκτῆμεθα. "Αἶμος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ε δέξατο ὅλον σε, Ἄδης ὁ ἄφρων τόματι. ξύλοι γὰρ
παγύτα σε ἀθρήσας, λόγῃ νυγύτα, ἄπνεν τὸν
ζῶντα Θεόν, ψιλὸν ἐλογίσατο βροτὸν. ἔγνω πηραθείς
δὲ

δε σὺ, τὴν ἰσχύν τῆς Θεότητος.

Πυθιάτα Φιλάνθρωπε, σὺ τὸν ναὸν τῆς σώματος, τά-
φος μεριστάμινος ἢ Ἀδης, ἀκόντες ἄμφω δίκας ἐσ-
πράττονται, ὁ μὲν τῶν Ἀγίων σε ψυχὰς, σώματα δὲ
ἑτέροις, συνεχπέμπων ἀθάνατε. Θεοτοκίον.

Εδὲ νῦν πεπλήρωται, ἡ τῆς Προφῆτης προόρησις. σὺ
γὰρ ἀπερόγαμε Παρθένε, ἔχες ὡς Μητέρα τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, ἢ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμν-
οῖς σε σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σε ὄρος Θεῶ, Ἀγιον Ἀγνή, Νύμφην
Πασιάδα, Ναὸν ἀγιάσματος, ὁ Υἱὸς ὁ τῆς Θεῶ, ὡς σοὶ
οικήσας, ἢ Παραδείσον τρυφῆς, αἰδίς ἡμῖν ἐργάσατο.

Εἰσοκα ἐξ αἵματος παρθενικῆ, ἤληφας Χριστὲ, ἄσπορον,
ἄχραντόν, ἢ ὑπόστατον, λογικὴν ἢ νοεράν, ἐμψυχω-
μῶν, ὡσεύγῃ, θελητικὴν αὐτοδεδεσποτον ἢ αὐτεξέσπον.

Εὐρανον φρόνημα Παρθενικῆ, ἤχυνε Γαστήρ. βύ-
θος ἀσπίδων γὰρ, τρώγλην ψυχάλεθρον, ἐξηρέυνησε
Χριστὲ, ἢ ἀποσάτην ἀλαζονα καθελόν, τῶν Πιστῶν τοῖς
ποσὶν ὑπέταξεν.

Ὡς δὲ. ε'. Ο' Εἰσμός.

Θύσω σοι, μετὰ Φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
σοι, ἐκ Δαιμόνων λυθροῦ κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκ-
τον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σε ρέυσαντι Αἵματι. Τροπάριον.

Ενῆλθες ὡς Σταυρῷ δυνασίαν ζωσάμενος, ἢ συμ-
πλακείς τῷ Τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέρρα-
ξας, τὸν Ἀδὰμ δὲ, ἀηγιτήτω παλάμη ἀνέστησας.

Ενέσης, ἐξασράπτων ὠραίος ἐκ τάφου Χριστὲ, ἢ διεσκέ-
δασας πάντας, τὰς ἐχθρὰς τῇ θείᾳ σε δυνασίᾳ,
ἢ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας. Θεότοκ.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων Θαυμάτων καινότερον, ὅτι
Παρθένος ὡς μήτρα, τὸν τὰ σύμπαντα περιέπον-
τα, ἀπηνείκρας, συλλαβῶσα ἐκ ἐσποχωρήσε.

Ἄλλος. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Λήνοιζε Φάρυγγα ὁ Ἀδης, ἢ καταπέτωκέ με, ἢ
ψυχὴν ἐπλατυνεν ὁ ἄφρων. ἄλλ' ὁ Χριστὸς καταβάς
ἀνέγαγε, τὴν ζωὴν με ὡς Φιλάνθρωπος.

Εἰλω ὁ θάνατος θανάτω. ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη, ἀφθα-
σίαν μοι δωδωρημένος. ἐμφανιδεῖς, Γυναῖξ, προσ-
φθεύ-

Φεγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος. Θεοτοκίον.

Τεκετὲ Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδὺς σε, ἀναδεδίχεται ὡς Θεοτόκε. ἡ ἀδελφὲς, Οὐρανῶν τὰ τέμνατα, αἰωνίσαι, ὡς δεδύνηται. Τῆς Θεότητος. Ο' αὐτός.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ Ὁφίς, ἡ ἐθανάτωσέ με διὰ τῆς Προμήτορος με Εὐας. νῦν δὲ Ἀγνή, διὰ σε ὁ πλάσας με, ἐκ Φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Τρυφὸς σε Ἀβυθόν ἀρήντως, τῆς εὐσπλαγχνίας Κόρης, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων. ἡ γὰρ ἐκ σε, ἀτραπὴ Θεότητος, Μαργαρίτης Χρυσὸς ἔλαμψε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο σωτὴρ ἡ ρύσις με, ἀπὸ τῆς τάφου οἰκτιρῶν, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τὰς γυναικας, ἡ πύλας Ἀδὲ συνέτριψε, ἡ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος. Ο' Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χρυσὸν τὸν Ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, ἡ πύλας τῆς θανάτου σήμερον συνθλάσαντα τῇ δυνάμει τῇ αὐτῇ, τὸν Ἀδὲν τε νεκρώσαντα, ἡ τὸ κώτρον τῆς θανάτου συντρίψαντα, ἡ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐφῇ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γυναικας, εὐχαρίσως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταὺς Θεὸς ἡ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὡ δὲ, ζ'. Ο' Εἰρμός.

Εν τῇ Καμίνῳ, Ἀβραμαῖσι Παῖδες τῆς Περσικῆς, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον, ἢ τῇ φλογὶ πυρπολούμενοι ἐκραύγαν· εὐλογημένος ἢ ὡς τῷ Ναῶ τῆς δόξης σε Κύριε. Τροπ.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λυσαιμένη αἱματι τῆς Χρυσῆς, εὐχαρίσως ἀναμέλτῃσα· εὐλογημένος ἢ ὡς τῷ Ναῶ τῆς δόξης σε Κύριε.

Ως ζωηφόρος ὡς Παραδείσῳ ὑψαιότερος, ὅντως ἡ πασάδος πάσης Βασιλικῆς, ἀκαθέδηται λαμπρότερος. Χρυσὸς ὁ τάφος σε, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῆς ὑψίστης, ἡγιασμένον θείον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σε γὰρ δίδεται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ὡς Γυναῖκιν, ὑπάρχῃς πανάμωμος Δέσποινα. Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Εταπένωσας, ὡς ξύλῳ ἀναρτῶμενος, ὄμμα μετέωρον, ἡ ἐπ' ἡμῶν ὄφρυν, εἰς γῆν καταβέβληκας, σώσας τὸν

τὸν ἄνθρωπον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, ἡ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς τὴν δύναμιν σου, τὸ κέρας ἡμῶν ὕψωσον, τῶν λατρεούν-
των σοί, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἡ Ἀδὰ κενώσας
πρὶν, τὸν πολυάνθρωπον, πλῆστον Δέσποτα, ὁ τῶν Πα-
τέρων Κύριος, ἡ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τριαδικόν.

Τῇ ἡμερᾷ θείᾳς, ἐπόμενοι δοξάζομεν μίαν Θεότητα,
ὡς περ λαμπᾶσι τρισὶν, ἀσύγχυτον, ἀτμητον, ἀ-
γλῆν ἀνέσπερον, τὴν φωτίζουσαν, πᾶσαν τὴν Κτίσιν
ψάλλουσαν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος, τῆς Θεότητος. Νέοι τρεῖς ὡ βαβυλῶνι.

Ελκε με πρὸς ὑμνωδίαν, πόθι τὸ παρθενικόν, τὸ πῦρ
τὸ ἐγκάρδιον, βοᾶν τῇ Μητρὶ ἡ Παρθένῳ, εὐλο-
γημένη Κύριος, μετὰ σὺ τῶν δυνάμεων.

Υπερτέρα τῶν κτισμάτων, ὡφθης ὡς τὸν Ποιητὴν, τε-
κῶσα ἡ Κύριον. διό σοι βοῶ Θεότοκε. εὐλογημένη
Κύριος, μετὰ σὺ τῶν δυνάμεων. Τριαδικόν.

Ηριότητά σε μίαν σέβων ὡ ἁγιασμοῖς, τρισὶν ἀδιαί-
ρετον, ὑμῶν τρισυπόστατε Φύσις. εὐλογημένη κράζων
σοί, ἡ τὸ πᾶν διΰψυνεσα. Ὡ δὴ, ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Χείρας ἐκπέλασας Δανιὴλ, Λεόντων χάσματα ἐν λακ-
κῇ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περι-
ζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἑρασαὶ Παῖδες κραυγάζοντες·
εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπάριον.

Χείρας ἐκπέλασας ὡ Σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυ-
νήγαγες, ἡ μίαν ἔδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀνυ-
μῶσαν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς ἡ Οὐρανῷ, συμφῶνως ψάλλου-
σιν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πευχεύων ὠράθι Γυναῖξ, τῷ ἀπροσίτῳ Φωτὶ τῆς
Ἀναστάσεως κατὰσραπτόμενος Ἀγγελος, τί τὸν ζῶντα
ὡ τῷ τάφῳ βῶν, ἐκζητεῖτε ὡς θνήσκον· ὁὕτως ἠγέρθη Χριστὸς
ὡ βῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Εὐ μόνῃ ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε Ἀχραντε, Μητὴρ
ἐδέχθης Θεῷ, σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαιτήμα
Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τῷ ἀπροσίτῳ Φω-
τός. ὅθι πάντες σε εὐλογεῖν Μαρία Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Παῖδας εἰαγείς ἐν τῇ Καμίνῳ.

Πρὸν ἄδικον βλέψασα σφαγὴν σε, ἡ Κτίσις κατηφιῶ-
σα

σα ἐπιιδύρετο. γῆς ταρασμονίης γὰρ, ζόφον ὡς ἱμάτιον, μελεμβαφές ὁ ἥλιος περιεβάλλετο. ἡμῖς δέ σε ἀπαύτως ὑμνῶμεν, καὶ ὑπερυψώμεν Χριστὲ ἐν τῷ αἰῶνι.

Ο σφικαλιβάς μοι μέχρ' Ἀδὲ, καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν Ἀνάστασιν, αὐτὸς ἀναβέβηκας, ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες, ὅθεν κραυγάζω σοι. τὸν Κύριον ὑμνῶντες τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψύετε ἐν παντὶ τῷ αἰῶνι. Τριὰδ.

Ἡ οὖν πρῶτον καὶ αἰτίον ἀπάντων, Πατέρα μόνον ἀνὰ τιον δοξάζομεν. Λόγον τε τὸν ἀναρχον, Πνεῦμα τὸ Παράκλητον, εἰς Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ ποιητὴν τῶ πάντος, Τριάδα συμφυῆ προσκυνῶντες, καὶ ὑπερυψύοντες ἐν παντὶ τῷ αἰῶνι. Ἄλλος, τῆς Θεότητος. Λυτρωτὰ τῶ πάντος.

Εκ πλευρᾶς τῆς Ἀδὰμ πλασθεγγήσας σε, ἐκ τῆς σῆς Παρθυνίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, ὃν ὑμνῶντες βεδῶμεν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνῶντες τὸν Κύριον.

Εν σπητῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ Θεότοκε Μωσῆσιν. τὸν γὰρ Τύον σε ἀναρχον, ὑπεδέξατο μέλπων. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνῶντες τὸν Κύριον.

Τσαρίθμους Τριάδος διέσωσε, τὸ τῆς σῆς Παρθυνίας προχάραγμα. ἐν γὰρ παρθυνίᾳ σώμασι, κατεπάτην τὴν φλόγα Κόρη βεδῶντες, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ω δὲ, θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τῶς ἀχειρόλημτος Ὄρες, ἐξ ἀλαξέυσης Παρθυνίας, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη Χριστὸς συναΐσας, τὰς διεσώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεότοκε μεγαλύνομεν. Τροπῆριον.

Ολον με ἀνέκλιψας ὅλως, ἐν συναφείᾳ ἀσυσχύντῳ, ὅλω μοι διδὼς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τῆς Πάθους σου. Ἐν Σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Ο ἰ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεωγμένον σε τὸν τάφον, καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας, κεκνωμέναις τῇ Ἀναστάσει σου, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον. ὄντως ἐγήγερται ὁ Κύριος. Τριαδικόν.

Ἡ μονάδα μὲν θείας ἑσίας, ἄλλ'. Ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνῶμεν, ἐν ὁμοθυμαῖς ταῖς Ὑποστάσεσιν, ἰσοδυνῇ ὁμότητι, ἣν εὐσεβῶντες μεγαλύνομεν. Εἰρμός ἄλλος. Ἀπας γηγενής.

Λόλω τῆς Ἑδῆς ἐρπύσας ὁ ὄφεις με, εἶλεν αἰχμάλωτον. πρὸς τὴν τῆς κρανίης δὲ, κρατίστην πέτραν ἱετὸν ἡδάφισιν.

ὁ Παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νήπιον, τῆς τρυφῆς δέ, αὐθίς μοι τὴν ἔσοδον, διὰ ξύλης Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Εἴθ' κραταῖα, ἐχθρῶν ἀχειρώματα, νῦν εἰς ἐρήμωσιν, τῇ Παναλχεσάτῃ δέ, χειρὶ τὸν πλῆτον τῆς διηπάσας, ἐκ κινεωμένων Ἀδὲ με, συνανασήσας Χριστέ, ἢ τὸν πάλαι, αἰμετρα καυχώμενον, ὡς γελοῖον παιζομένον ἔδειξας.

Τῇ τῶ πτωχῷ, Λαῖσεν τὴν κάκωσιν ἐπισκεψόμενος, τῇ συμπαθεσάτῃ δέ, ἢ κραταῖα σε χειρὶ δυνάμωσιν, τὸν Σταυροφόρον Ἀνακτα, κατὰ βλασφημιῶν ἐχθρῶν, ἐξελέδαι, σὺ τὴν περισσίον, κληροχίαν Χριστέ ὡς Φιλάνθρωπος. Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Κρυπτὸν Θεόν.

Ορῶμεν ὡς κρῖνον σε τῇ ἀλουργίᾳ, βεβαμμένη Ἀχραντε, τῇ Θεῷ Πνεύματι, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπυσαν, ἢ εὐωδίας πληρῶσαν, τῆς σὲ γηισίως μεγαλύνοντας.

Ρευστήν προσλαβόμενος βροτῆαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς Πανάμωμε Γαστρὸς ὁ ἀφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν ἄρρευσιν, οἱ εὐσπλαγχνίαν. διὸ σὲ ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Η Πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σε δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθέσθα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἰς τὰς Αἰῶνες. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ο Σταυροῦν ὑπομείνας ἢ θάνατον, ἢ ἀνάσας ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομεν σε τὴν Ἀνάστασιν.

Εν τῷ Σταυρῷ σε Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρτας ἡλευθέρωσας ἡμᾶς, ἢ ἐν τῷ θανάτῳ σε, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας. ὡς δὲ τῇ ἐγέρσει σε, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. διὸ βοῶμεν σοι, ὁ ἀνάσας ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δοῦξαι σοι.

Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτῆρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σε, ἢ ῥῖσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τῶ ἐχθρῷ ὁ ἀνάσας ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτίνας τὴν χεῖρά σε, Φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ προσβίᾳ τῶν Ἀγίων σε.

Τῶν Πατακῶν σε κόλπων, μὴ χωριθεῖς Μονογενὲς Λόγε τῇ Θεῷ, ἡλθες ἐπὶ γῆς διὰ Φιλανθρωπίαν. Ἀνθρώπος γενόμενος ἀτρέπτως, ἢ Σταυρὸν ἢ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, ἀνάσας δὲ ἐκ νεκρῶν ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος

παντο-

παντοδύναμος.

Ἑτέρα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Θάνατον κατεβέβω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγμα-
τευσάμενος Σωτὴρ· ἢ ἐν ταφῇ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς τῷ
Ἀδὲ ἐλευθερώσῃς, συναναστήσας σεαυτῷ, παθῶν μὴ ὡς
Ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀνάσας ὡς Θεός. διὰ τῆτο βοῶμεν· δό-
ξα σοι Ζωοδότα Κύριε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῆσαι ἐσχιάσθαι Σωτὴρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυ-
ρός σε ἐπάγῃ. Ἐφοῖσαν Ἀδὲ Πυλῶροι, ὅτε ἐν τῷ
Μνήματι ὡς θνητὸς κατετέθης. ἢ γὰρ τῷ θανάτῳ καταργή-
σας τὴν ἰσχύν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρεσχες
τῇ ἀνάστασι σε Σωτὴρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Επεθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖν σε τὴν Ἀνάσασιν, Χοῖρε
ὁ Θεός. ἤλθε προλαβέσα Μαρία ἡ Μαγδαληνή. εὔρε
τὸν λίθον ἀποκυλιστά τῷ μνήματι. ἢ τὸν Ἀγγελον
καθεζόμενον ἢ λέγοντα. τί ζητῆτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Τῆ εἰσὶν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε Φιλάττην; εἶπατε Ἰου-
δαῖα; πῶς εἰσιν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λί-
θον σφραγίσαντες; ὁτε τὸν νεκρὸν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησά-
μενοι. ὁτε τὸν ταφέντα, ἢ πεισέστατε τῷ ἀνάσάντι. καὶ
ὑμεῖς σιγήσητε τῷ Κυρίῳ τὴν ἔγερσιν, εἰ λίθοι κεκραῖον-
ται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθείς ἐκ τοῦ Μνήματος. Μετὰ σε τὸ ἔ-
λεος, μέγα τὸ Μυστήριον τῆς Οἰκονομίας σε, Σωτὴρ ἡ-
μῶν δόξα σοι.

Εἰς τὴν Λητ. οἱ Μακαρ.

Λιὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσῳ γέγονεν ἀποικος. διὰ
ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ἀδὲς Παραδείσῳ ἀπέκτισεν· ὁ μὲν
γὰρ γευσάμενος, ἐν πολλῇ ἡθέρησε τῷ Ποιήσαντος, ὁ δὲ
συσταυρωμένος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήμητι
μὲ βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Οὕψωθίς ἐν τῷ Σταυρῷ, ἢ τῷ θανάτῳ λύσας τὴν δύ-
ναμιν, ἢ ἐξελήψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρό-
γραφον Κύριε. Ἀπὲς τὴν μετάνοιαν, ἢ ἡμῖν παράσχῃ μόνε
Φιλάνθρωπε, τοῖς πίσει λατρεύουσι, Χοῖρε ὁ Θεός ἡμῶν,
ἢ βοῶσί σοι Μνήμητι ἢ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρ-
ρηξας, ἢ λογιθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκίσσε Τύ-
ραννον ἐδήσας. ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τῷ Ἀδὲ
τῇ Ἀνάστασι σε. δι' ἧς ἐφωτίσθην, Φιλάνθρωπε Κύριε.

βοῶμαι σοι. Μνήθητι ἡ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.
 σταυρωθῆς ἡ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος,
 ἡ τὸν Πρωτόπλαστον Ἀδάμ, ἐξαναστήσας μόνε ἀθά-
 τε, καὶ με εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κυριε καταξίωσον,
 ὅλης παρδίας μου, ἡ ἐν θερμῇ τῇ πίστει σὺ κραυγάζειν
 Μνήθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

ἡ ἡμᾶς ὁ ἀπαθὴς, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, ἡ ἐκε-
 σίως ἐν Σταυρῷ, προσηλωθῆς ἡμᾶς ἐξανέστησε. διὸ
 δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ πάθος ἡ τὴν Ἀνά-
 σιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν ἡ σωζόμεθα ἀνα-
 αζοντες. Μνήθητι ἡ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

ὃν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ἡ τὸ τῷ Ἀδὲ κράτος σκυλευ-
 σαντα, ἡ ὁραθῶντα Γυναῖξί. Μυροφόροις λέγοντα Χαί-
 τε, πιστοὶ δυσωπῆσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς
 ὧν κραυγάζοντες πάντοτε. Ληστὴ τὸν εὐγνώμονος τὴν Φωνὴν
 ρὸς αὐτόν. Μνήθητι ἡ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε. Δόξα.

ὃν Πατέρα ἡ Υἱόν, ἡ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ Ἄγιον, ὁμο-
 φρόνως αἱ Πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονά-
 α Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσιν Ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυ-
 ον μέγιστον, ἀπλὴν, ἀδιαίρετον ἡ ἀπόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρώ-
 εθα τῷ πυρὸς τῆς κολάσεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ὃν Μητέρα σε Χριστέ, τῆς ἐν σαρκὶ ἀσπύρας τεχῆσάν
 σε, ἡ Παρθένον ἀληθῶς, ἡ μετὰ Τόκον μέναισαν
 Φθόρον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα
 Ιωυελέε, πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς
 οἰσίσσοι. Μνήθητι ἡ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Τέλος τῷ Τέταρτῳ Ἦχῳ.

Ιασηγυρίσῃς, ἡ χορευτὴς ὧν, Φέρεις.
 Τέταρτον εὖχος μεσικωτάτῃ κρίσει.
 ὁ τὸς χορευτὰς δεξιόμενος πλάττης.
 Φωνὰς βραβεύεις, ἡ κροτῶν ἐν Κυμβάλας.
 ἡ τὸν Τέταρτον Ἦχον, ὡς εὐφωνίας
 Πλήρη, χορευτῶν εὐλογεῖν τὰ εἶφη.
 Ἔτεροι Στίχοι εἰς τὸν τέταρτον Ἦχον τὸν Μεξολύδιον.
 Λάδος τέταρτος τῷ Πλαγίῳ σε πέλας
 Ἀρχὴ δ' ὑπάρχεις ἡ πέρας διαπατῶν.
 ὡς μεσάζεις ἐν ἐκπλῶ τέτων σάββα.
 Ιασηγυρίζων ὡς τε ἀρχὴ θ' ὡς τέλος.

Πάντας

Πάντως χάρις ἡ βροτοῖς δοῦν λύσις.
Τέταρτε λαμπρὸς ποικίλα δρῶν τὰ μέλη.

Η Χ Ο Σ. Πλ. Α'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Λιὰ τὴν ἡμῶν Στρυγὲ Χοιρὲ, διάβολον ἡγῶνας, ἡ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν λύσας, ἡ ἐσώσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τῆς θανάτου, δοξάζομεν σε Μονοφύων.

Ο τὴν Ἀνάστασιν διδὼς, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἔφριξαν τέτον οἱ Ἀρχόντες τῆς Ἀδῆς, ἡ ἐπὶ ῥηθισαν πύλαι ὀδυνηραί. εἰσεληλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων τοῖς αἰ δεσμοῖς, ἐξέλθετε. ἡ τοῖς αἰ τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Μετὰ θαῦμα, ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ Φιλανθρωπίαν, σαρκὶ παθὼν ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. δευτε Πατρίαι τῶν Ἑθνῶν, τέτον προσκυνήσωμεν. τῇ γὰρ αὐτῇ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυθίντες, αἰ τρισὶν Ὑποστάσεσιν, ὡς Θεὸν ὕμνῃν μεμαθήκαμεν. Ἔτερα Στιχηρὰ, Ανατολικά.

Εσπερινὴν προσκύνῃσιν προσφέρομεν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς αἰ ἐσέπτρω διὰ σαρκὸς, λάμπαντι τῷ Κόσμῳ, ἡ μέχρις Ἀδῆς κατελθόντι, ἡ τὸ ἐκῆσε σκότος λύσαντι, ἡ τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Φὸν Ἀρχηγὸν τῆς Σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογῶμεν. αὐτῇ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, Κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται. Χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, Φεύγει Δαιμόνων πλάνη, Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατήργηται.

Ο ἰ τῆς Κεφαλῆς αἰχμῶντο ὑπὸ τῶν παρανόμων, καλῶντα Χριστὸν τὴν ἐγερσιν. ἡ λάβετε ἀργύρια, ἡ ἡπάτε, ὅτι ἡμῶν κοιμημένων, ἐκ τῆς μνημῆς ἐσυλήθη ὁ νεκρὸς. τίς ἦδε; τίς ἦκουσε νεκρὸν κλαπῶντα ποτέ. μάστιγα ἐσμυρτισμένον ἡ γυμνόν, καταλιπόντα ἡ αἰ τῷ τῷ Φῶς τὰ ἑντάφια αὐτῆς; μὴ πλανᾷς Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, ἡ γινώτε, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἀληθὺς, ὁ Λυτρωτὴς τῆς Κόσμου ἡ Παντοδύναμος.

Κύριε

Ἦ ὅτις ὁ τὸν Ἀδὴν σκυλεύσας, ἢ τὸν θάνατον πατήσας
 Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ Φωτίσας τὸν Κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῷ
 τιμῷ, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε ν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς Ἀπιοργάμης Νύμφης εἰκὼν
 διεγράφη ποτὶς. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τῆ ὕδατος, ἐνθά-
 δε Γαβριὴλ ὑπηρετῆς τῆ θαύματος. τότε τὸν βυθὸν ἐπέ-
 ζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγαύησεν
 ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τῆ Ἰσ-
 ραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ ἀμεμπτος μετὰ τὴν κήνην τῆ Ἐμ-
 μανυῆλ, ἔμεινεν ἀφθoρος· ὁ ὢν, ἢ προὖν, ἢ φανείς ὡς ἀν-
 θρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρά.

Ε ν τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἢ τῶν Οὐρανῶν μὴ
 χωριζόμενα, ὡς Φαπαῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν. Ὅτι
 Σταυρὸν ἢ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γνῶς ἡμῶν, ὡς Φιλάν-
 θρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἀδὲ πύλας, τριήμερος ἀνέ-
 σης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἦ γνήσις σὺ τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα, κενὸς ἀφέσεως,
 πᾶσιν ἐξέβλυσας ζωῆς ἢ σωτηρίας. σαρκὶ δὲ θά-
 νατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρέμενος οἰκήσας τὰ
 Φαί· δὲ, ἡμᾶς ἡλευθέρωσας, συναναστήσας σεαυτῷ ἐνδόξως
 ὡς Θεός, διὰ τὸτο βοῶμεν· Φιλάνθρωπε Κύριε δόξα σοι.

Σ αῖσε ἢ Σταυρώσει, ἢ ἢ ἐν ᾧ καὶ ἀφθoτος, Φιλάνθρωπε
 ὑπάρχει, σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, ἢ τὰς πάλαι δεσμίους
 συναναστήσας σεαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν Παράθεσον
 ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τὸν ἡμῶν ἐξίσωσας. διὸ ἢ ἡμῖν τὰς δοξαζο-
 μεν, τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρηται ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν,
 Παραδείσῃ οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος Εὖςπλαγχνος.

Ο δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξιόμενος, ἢ τριήμερος ἐκ νε-
 κρῶν ἀναστὰς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεοπέπυσεν,
 ἢ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, Φιλάνθρωπε, ἢ
 σῶσον ἡμᾶς. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ αὖς ἢ πύλη ὑπάρχεις, Παλάτιον, ἢ Θρόνος τῷ Βα-
 σιλεύῃ, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ Λυτρωτὴς μὲν
 Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ὡ σκότῃ καθευδουσιν ἐπέσπικεν,
 Ἡλὸς ὑπάρχων δικαιοσύνης, Φωτίσαι θέλων εἰς ἔπλα-
 σε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χερὶ τῇ ἑαυτῇ. Διὸ πανύμνητε,
 ὡς μητρικὴν παρόχησιν πρὸς αὐτὸν κεντημένη, ἀδιαλείπτως
 πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Τὸν

Εν συναναρχον Λόγον Πατρί ἢ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἢ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠδοκίμησεν σαρκί, ἀνελθὲν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἢ θάνατον ὑπομείναι, ἢ ἐγῆραι τῆς τεθνεώτας ἐν τῇ ἐκδόξῳ Ἀναστάσει αὐτῆς. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίε ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τέχος, ἢ σκέπη τῶν προστρέχόντων εἰς σέ. χαῖρε ἀχέμασε λιμῆν, ἢ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκῆσα ἐν σαρκί τὸν ποιητὴν σε ἢ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, ἢ προσκυνούντων τὸν τόκον σε.

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὗ ἡ ἀκρὸς.

Κανὼν ὁ πέμπτος Φωτὶ τῷ Τρισηλίῳ.

Ω δὴ, α. Ἰππεν ἢ ἀναβάτην.

Εράτος τῆς αἰαίας, ἢ τρισηλίου μορφῆς, ἀνυμνῶντες βοῶμεν. τὸν νέον ἡμῶν καταύχασον, Θεὲ παντοδύναμε, ἢ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα, μετεώρισον δοξάν ἀφρασον.

Ενωσε τῶν Ἀγγέλων διάκοσμοι νεεροὶ, ἀσιγήτως ὑμνῶσιν ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, Μονάδα τρισάριθμον, ἢ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερῶσιν παντοδύναμον.

Εκλαρτῆς σῆς ἀγάπης, γλυκυτάτον Φωτισγόν, τῇ ψυχῇ με παράχες, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, ἢ θείαν κατάνοξιν, καθαρὴν Δέσποτα, πολυέλεε πάσης Κτίσεως. Θεοῦ.

Ωσπερ ἐπὶ τὸν τόκον κατήλθω ἀψοφῆτι, ἐρανόθεν Παρθένε, ὁ υἱὸς ἐν μήτρᾳ σε, ὁ Θεὸς ἢ ἔσωσε, ἐξρανθείσαν ἀπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν Ἀχραντε.

Ω δὴ, γ. Ο' πῆξας ἐπ' ἐκνός.

Εοήσας τὰς νεεράς υἱίας ὑπέστησας, ὑμνωδῶς ἀπαύσας τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεέ, ἢ παντρεγῆ, ἀλλὰ ἢ τῶν πληνῶν, ἢ γηγενῶν δέξαι τὴν δόξιν, ἢ τὴν ἱκεσίην ὡς εὐσπλαγχνος.

Οπάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς ἀλλοιμένοις ἡμῖν ἢ μέλλουσι, τὴν ἀνεξιχνίασον πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθοσύνης, πλημμελημάτων δὲς συγχώρησιν, ἢ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Εατῆρα, ἢ τὸν Υἱόν, ἢ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν ἀπαράλλακτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν οἶκον ἢ τριλαμπτῇ Κύριον τῶν πάντων, ὡς οἱ Προφῆται ἢ Ἀπόστολοι

παροῦ

παρὰ σὲ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Εφάνης τῷ Μωϋσῇ, ὡς βάτω ὡς Ἄγγελος, βελῆς τῆς μεγάλης τῆ Παντοκράτορος, σὲ τὴν ἐκ Παρθένου προδῆλων, σάρκωσιν Θεῷ Λόγε, δι' ἧς ἡμᾶς μετεσώχειώσας, καὶ πρὸς Οὐρανὸς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελέημων ὑπάρχης Τριάς ἀμέρισε. ἐλεῖς γὰρ τὲς πάντας ὡς Παντοδύναμος, καὶ παννικτίμων συμπαθὲς, καὶ πολυέλεος, διὰ προσφύεσθαι πρὸς σέ, οἱ ἀμαρτήμασι πολλοῖς, ἐσθόμενοι κεκραγότες ἱλαΐδι τοῖς σοῖς δόλοισι, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τὲς προσφύγοντας πίσει εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτεμύνης τὴν θερμὴν σε νῦν ἀντίληψιν. δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τὲς πάντας σώζειν ὡς ἔσα, Μήτηρ Θεῷ τῇ ὑψίστῃ, ταῖς μητρικαῖς σε πρεσβείαις αἰὶ χρωμύῃ Θεοχαρίτωτε.

Ω, δὴ. δ'. Τὴν θείαν ἐνόησας σε κύνωσιν.

Μεταίτις τῆς μίας Κυριότητος, τὸ τριφάες ὁ Δανιὴλ Χριστὸν Κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν. Δίς.

Τηλίοις τὲς ὑμνεῦντάς σε εἰσάσας, τὸν ὑπερῷον Θεόν, Τριαδικὸν ὑποσάσας, Μοναδικὸν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Εξ ὅρας τὸ βασύ καὶ κατὰσκιον, εἶδε πρὶν ὁ Ἀβραάμ, ἐξ ἧς προῆλθω ὁ Ἅγιος, τὸν δυσεώρητον Τόκον, ἐδήλωσας Παρθένε συλλήψεως. Ω, δὴ. ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ο δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν Ἄνθρωπον, καὶ κατ' Εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ὡς ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνός.

Εὐ με καθοδήγησον Μονὰς Τρισήλιε, πρὸς τρεῖς θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐκλάμψεως, πλήρωσον ὡς οἶσιν, Θεὸς ἀπικροδύναμος.

Φως τὸ ἀδιαίρετον τῆς μίας φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτήρεσι, τριλαμπές, ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καταύγασον ταῖς ἀγλαῖς σε. Θεοτοκίον.

Ως καλεῖς πάλαι σε, Ἄγνη Πανάχαλτε, ὁ Ὑποφῆης, βλέπωνσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀδύλον, εἰδὼς σε ἐπὶ γνω Θεῷ καλοικητήριον. Ω, δὴ. ζ'. Μαινομένη κλύδωνι.

Τριφάες

Τριφάης υπάρχετα, Θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνίαία
πέφυκας ὡς σύμμορφος, ἢ ἰσμεργὸς ἢ κατ' ἐσίαν
ἢ βέλῃσιν. Δίς.

Εκάνως ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σὺ
Φωτὶ ἐφύμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱόν, ὡς
Θεὸν τὸν Τρισηλίον. Θεοτοκίον.

Εὼν πταισμάτων λύτρωσιν, ἢ κινδύνων, Δέσποτα
Θεέ, ἐνίκη ἢ τριφῶτε κατάπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς,
προσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ Τρισηλίον σέλας δοξολογήσωμεν, ἢ ἀπλὴν τὴν
Τριάδα νῦν προσκυνήσωμεν. ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, ἢ ἡ-
λέησε, ἢ ἐρρύσατο φθοράς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βοσῶν.
λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδῶλων πάντα τὸν Κόσμον,
ἢ Βασιλείαν ἡμῖν παρέχετο. Δέξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκρήσας ἐκ πάντων πρὸς σέ κατέφυγον, τὴν ἐλπί-
δα ἀπάντων, ἢ τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν ἢ τα-
πεινῶν, κράζων τὸ ἡμάρτον· ἁ. ἐπιμύνω ταῖς χερσίν,
ἀναιδιτῶν ὁ ἄθλιος. ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίσφελόν
με, ἢ ῥύσαι, πάσης καλασεως τὸν ἀνάξιον.

Ὡδὴ, ζ'. Ο' ὑπερυψώμενος.

Ως ἐλέες ἄβυστον, κεκτημένος Κύριε, ἢ πέλαγος
ἄπειρον, Οἰκτιρῶν ἐλέησον, τὰς ὡς σε ὑμνῶντας,
τρίλαμπὴ Θεὸν τῶν ὄλων. Δίς.

Εὸν ἀπερινόητον, οἰκδὸν ἢ τριφῶτον, Θεὸν σε ἢ Κό-
ριον, ὑμνῶντες βοῶμέν σοι· παράχε τοῖς σοῖς δούλοις,
ἰλασμόν ἀμαρτημάτων. Θεοτοκίον.

Ράδαμνον ἐβλάησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς
Θεότητος, βλαστὸν συνάιδιον, Παρθένε τὸν διδόντα,
τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὡδὴ, η'. Σοὶ τῷ Παντοκρῶ.

Ενα τῆς μιᾶς ἀνακαλύψης, πάλα, σαφῶς Κυριότητος,
Τριττὴν ὑπόστασιν, ὡφθης Θεέ μου, ἐν χήματι ἀν-
θρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνῶντι, σὸν κράτος ἐνίαιον. Δίς.

Εύμε πρὸς τὰς σὰς Θεουργικὰς ἀκτῖνας, δόξα κα-
σταζήσω, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ Οἰκτιρῶν, ἢ
Λόγε, ἢ τὸ Πνεῦμα, τὸ εὐαρεσθῆν σοι, ἅι Κυριε πάν-
των. Θεοτοκίον.

Ηστράφας ἡμῖν τῆς Τρισηλὸς δόξης· τὸν ὡς Πανύ-
μνητε

μνητε Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυῖντα τὴν μίαν Θεοαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις, ὑμνεῖν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ὡς, θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ταλαίᾳ σε βρότεια, κατ' ἀξίαν ἀναρχε Μονάρχῃ Θεῷ, σὺν ὑμνῶν· πλὴν ὡς ἐφικτὸν, τολμῶντες ἐκ Θεαρχικῆ συνθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν κράτει, καὶ τὴν αἰνεσιν.

Δίς.

Εὐδοκίῳ δόξῃ σε, τὸν Μονάρχῃν τρίφωτον Θεόν, ὁ ξάζει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, ἀχράντοις ἐν σῶμασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς τὰς ἀμαρτωλὰς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἀγνή, καὶ Ἀμώμος, Παρθένος τέτοκας Υἱόν, λυτρώμενον ἡμᾶς ὑπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον. ἀλλὰ καὶ νῦν ἄφρονι ἡμῶν, τῶν παραπίψεων, τῶτον δέξαι καθικέτευε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχ. Καθίσμ.

Ἀναστάσιμα. Τὸν συνἀναρχον Λόγον.

Εὐν Σταυρὸν τῷ Κυρίῳ εὐκαρμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν αἰώνιον ὑμνοῖς τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ υπερδοξάσωμεν. ὅτι συνήγαγε νεκρὰς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβολῆς, καὶ τοῖς ἐν Ἀδὴ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Εὐοίε νεκρὰς προσηγχορεύθης, ὁ κενώσας τὸν θάνατον. Εὐὶ μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα, ἀναστρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τὰς ἀπ' αἰῶνος νεκρὰς ἐξανέστης. παντοδύναμε, καὶ ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἀβὼν Ὄρος, καὶ Θεοδόξισον. Χαῖρε ἐμψυχε Βάτε, καὶ ἀκατάφλεγε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν Κόσμος γεφυρά, ἡ μετ' ἄγνοια θνητὰς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπεραντοῦς τεκεῖσα. τὴν Σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Εὐριε μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν· ὁ Πέτρος ἐβάσταί, Γυναικὲς ἐπετόλμησαν, καὶ γὰρ ἐδειλίασα. Ληστὴς ἐθεολόγησε, καὶ γὰρ ἠνθισάμην σε. ἀρα καλέσεις με τὸ λοιπὸν Μαθητὴν; ἢ πάλιν διήξεις με ἀλίστα θυθῆ; ἀλλὰ μετανεντὶ με δεῖξαι, ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Εὐριε ἐν μέσῳ σε προσήλθον, οἱ παράνομοι τῶν καλαδίων.

κων.

κων, ἡ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκάντησαν, ὡς ἐλέημον.
 Ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας Ἀδὲ τὰς πύλας, ἡ ἀνέ-
 σης τριήμερος. Ἰδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, ἡ ἀπήγγειλαν
 Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν, ὑπερυψώμας Σωτῆρ, ὃν ὑμνῶσιν
 Ἀγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Τηρόγαμε Νύμφη Θεογενήτρια, ἡ τῆς Εὐαῆς τὴν λύ-
 πην χαρποποίησας, ἀνυμνῶμεν οἱ πιστοί, ἡ προσ-
 κυνῶμεν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς,
 ἡ νῦν δυσώπει ἀπαύσως, πανύμνητε Παναγία, ἡς τὸ
 σωθῆναι ἡμᾶς. Μετὰ τὸν Ἀρμών, ἡ Ὑπακοή.

Εγγελικὴ ὁράσει τὸν νῦν ἐκθαμβέμενοι, ἡ θεῖκῃ ἐγέρ-
 σει τὴν ψυχὴν φωλιζόμενοι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστό-
 λοις εὐηγγελίζοντο, ἀναγγέλατε ὡς τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνά-
 σασιν τῷ Κυρίῳ, συνεργῶντος τοῖς θαύμασι, ἡ παρέχοντος
 ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον. Α΄

Εν τῷ θλίβεσθαί με, Δαβιτικῶς ἄδω σοι Σωτῆρ μου.
 Ὡσαύτως τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Εποῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, Θεῖκῃ ἔρωτι, πτε-
 ρευστοῖς. Δόξα, ἡ νῦν.

Εγὼ Πνεύματι, περικρατῆται πάντα τὰ ὁρατά τε
 σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὃν τῆς Τριάδος ὡς
 εἰν ἀψεύδως. Ἀντίφωνον. Β΄

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῖξο ἐκῆ σε. ὅθεν βοή-
 θηα ἦκη.

Εξιά σε χερὲ καὶ Χερεῖ ἱπταμένη, σκαιωρίας πά-
 σης περιφυλαξάτω. Δόξα, ἡ νῦν.

Εγὼ Πνεύματι, θεολογῶντες Φῶμι, σὺ ἦ Θεός,
 ζωὴ, ἔρως, Φῶς, νῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεὺς
 ἡς τῶς αἰῶνας. Ἀντίφωνον. Γ΄

Επὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, ἡς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυ-
 ρίε, χαρὰς ποδῶς πλινθίς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Επὶ εἰκὸν Δαβὶδ, τὰ φοβερά τελεσιουργῆται, πῦρ γὰρ
 ἐκείνῳ ὄλεον, ἅπαντα αἰχρὸν νῦν. Δόξα, ἡ νῦν.

Εγὼ Πνεύματι, ζωαρχικῇ ἀξίᾳ, ἐξ ἑ παν ζῶων ἐμ-
 ψυχῆται, ὡς σὺ Πατρί, ἅμα τε ἡ Λόγῳ.

Προσκείμενον, Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Στιγν. Ἐξομολογήσῃ σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Εὐαγγέλιον τὸ, Ἐαθρόνον, Ἀνάσασιν Χριστῷ. ἡ ἡ Ν΄.

Κανὼν

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ὡδὴ, α. Ο' Εἰρμός.

Εἰπὼν ἢ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν εὐοθραν, ἢ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι. Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα. Τροπάρ.

Εὐε ἢ ἀκαίνθοφόρος Ἑβραίων συναγωγῇ, ἢ κορυβὴν εὐεργέτα πρὸς σέ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐπεφάνω σε, τῷ γενναίῳ λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Ηγέρας με πεσόντα τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεὶς, ζωοδότη ἀπώτως, ἢ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς Χριστὲ ἀναρχόμενος, ἀπεράσως Θείας ἐσίας, μύρω με, εὐωδίαςας.

Θεοτοκίον.

Ηέλυσται ἢ κατάρα, ἢ λύπη πέπαυται, ἢ γὰρ εὐλογημένη, ἢ κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφορέσσει, Χριστὸν τοῖς πέρασιν.

Ἄλλος Κανὼν Σταυροαναστάς. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ θυλήσει Σταυρῷ, προσκλυθῶντι σαρκί, ἢ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδοξάσαι.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ, ἐξανασάντι Χριστῷ, ἢ τὸν πεσόντα συνεγείραντι, ἢ συνεδρία Πατρικὴ κατακωσμήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδοξάσαι. Θεοτοκίον.

Τῷ κραντῇ Μητρὶ Θεῷ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σῆς, ἢ ἐκ τῶν κόλπων τῇ Γυνήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα, Θεὸν ἀπαύτως πρέσβευε, πάσης περιστάσεως, σῶσαι ἡμᾶς ἐπλάσσει.

Ἄλλος Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἢ ἢ ἀκρῆς.

Φῶς ἢ τεκῆσα, φώτισόν με Παρθένε.

Ἰπκον, ἢ ἀναβάτην.

Φῶς τὸ κατασκηνώσαν ἐν σοὶ Πανάκραντε, ἢ φωτίσαν τὸν Κόσμον μαρμαρυγαῖς Θεότητος, Χριστὸν ἐκδυσώπησον φωτιθῆναι ἅπαντας, τὰς ὑμνῶντάς σε Μητροπαράδωκε.

Ως ὑπαιζομένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἢ κεχαριτωμένη καλλιοποιὸν εὐπρέπειαν, τῇ αἵγλῃ τῇ Πνεύματος, ὑπεδέξω Πανάγνη, τὸν τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα.

Εὐε πάλαι προτυπῆσα, ἢ Βαίτος ἢ ἐν Σινᾷ, ἐκ ἐφλέχθη Παρθένε, τῷ πυρὶ ἐμιλήσασα. Παρθένος γὰρ τέτοκας, ἢ Παρθένος ἔμενας, ὑπὲρ αἰῶνα Μητροπαράδωκε.

Ὡδὴ, γ. Ο' Εἰρμός.

Οπῆξας ἐπ' ἐδούς τὴν γῆν τῇ προσέξῃ σε, ἢ μετεώρισας

ωρίσας ἀχέτως βρίζουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ,
πέτραν τῶν ἀντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου σφραγίσον,
μόνε ἀγαθὴ καὶ Φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ὡ-
τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσκυνησάσιν Χρι-
στέ, ὅς ἐστι δ' ἀντὶ τῆς Μάννα, εὐεργεσίαν σοὶ ἡμέψαντο,
παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Οἱ πάλαι Φωτοκίδει νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν αἰ-
τάφῳ Χριστέ κατέθεντο. ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστὰς,
πᾶσι πιστοῖς παρέχες, τὴν μουσικῶς ἐπισκιάζεις, ἀνω-
θεν τῷ Πνεύματι ἑξαμύλιν. Θεοτοκίον.

**Εὐ Μήτηρ Θεῷ ἀσυνδυάτως γεγενῆσαι, τῆ ἐξ ἀκηρά-
του Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν,
ὁθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὁρ-
θούδως κηρύττομεν.**

Ἄλλος Σταυροῦ σου. Δυνάμι τῆ Σταυροῦ σου Χριστέ.

Τῆς ἐκ τῆς τάφου Χριστέ, φθορᾶς θανάτου λύτρωσάμενος,
τὴν ἀνυμνῶντας ζωοῦσα, τὴν ἐκείσιν σου Σταυρώσιν.

Μυρίσαι σου τὸ σῶμα Χριστέ, αἱ Μυροφόροι κατεπέ-
λυνον, καὶ μὴ εὐρεῖσαι ὑπέσπερον. ἀνυμνεῖσαι σου τὴν
ἐγερσιν. Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπαύστως Ἀγνῆ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ λαγό-
νων σου, ρυθῆναι πλάνης διαβόλου, τὴν ὑμνεῖσας σε Παρ-
θόνε Ἀγνῆ, Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ πῆξας ἐπ' ὀδόνος.

Με κλίμαξ, ἥ πρὸς ἡμᾶς κατέβη ὁ Ὑψιστος, τὴν
φθορᾶν φύσιν ἐπανορθώσασθαι, σὺ ἀριδιλότα-
τα Σεμνὴ, πᾶσι νῦν καθωράθης. διὰ σε γὰρ ὁ ὑπερά-
γαθος, Κόσμῳ ὁμιλῆσαι ἠδύκῃσε.

Πρὸ πάλαι προοριδὴ Παρθόνε μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν
αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ,
χρόνον νῦν ἐπ' ἐσχάτων, ὡς τῇ νηδίῃ σου Πανάμωμε, πέ-
ρας ἡλιφῶς ἀνασδεικται.

Ελπίθῃ τῆς ἀοᾶς τῆς πάλαι κατάκρισις, σὺ τῇ μεσι-
τείᾳ Παρθόνε ἄχραντε. ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ὁφθεῖς,
πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ὡς ὑπεράγαθος ἀνέβλυσες, μόνῃ τῶν
βοστῶν ἐγκαλλώπισμα. Ωρὴ, δ'. Ὁ Εἰρημός.

Τὴν θείαν ἐντολῆς σου κύνεισιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββᾶ-
κέμ. Χριστέ αὐτὸν τρόμῳ ἐβόα σοι, ἡς σωτηρίαν λαὸς σου.
τῷ

τῇ σῶται τὰς Χριστὸς σε ἐλήλυθας. Τροπῆριον.

Τῆς Μερρᾶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προ-
τυπῶν, τὸν ἀκραντὸν σε Σταυρὸν ἀγαθὲ, τῆς ἀμαρ-
τίας νεκρῶντα, τὴν γεῦσιν διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Σταυρὸν κατὰ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, κατὰ γλυκέας ἐδώ-
δης, χολὴν Σωτῆρ με προσέσαι, κατὰ Φθορᾶς δὲ
θανάτου τὸ Αἷμά σε τὸ Θεῖον ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Εκτός μὲν συναφίας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γα-
στρί, ἢ πρὶν ὠδυνῆσαι τέτοκας, ἢ μετὰ τόκον Παρ-
θῆναι, Θεὸν σαρκὶ τεκῆσα πεφυλάξαι.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Τὴν ἀκοὴν.

Ως ἐπάγει ἐπὶ γῆς, ἐν τῷ κρανίῳ ὁ Σταυρὸς, συνεβρίβη-
σαν μοχλοὶ, ἢ πυλωροὶ αἰώνιοι, ἢ ἐβόησαν· δόξα τῇ
δυνάμει σε Κύριε.

Ως κατήλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὰς δεσμίαις ὡς θνητός,
συνανέστησαν αὐτῷ, οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες, ἢ ἐβόη-
σαν· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκε, ἢ τὰ Μητέραν ἐκ ἔγνων. Ἄλλος
Μήτηρ μὲν ἐστὶ, Παρθένος δὲ διέμεινεν. ἦν ἀνυμνῶν-
τες, Χαίρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Τὴν θείαν ἐνόησας σε.

Καρδίᾳ, νῷ, ψυχῇ τε, ἢ σώματι, ὁμολογῶν πνευ-
σεβῶς, σε Θεοτόκον κυρίως Ἀγνὴν, τὴν σωτηρίαν
καρτέραι, ἢ σώζομαι Παρθένε προσβέβαις σε.

Οκτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα, ἐκ σὲ κτιθῆναι
τῆς Ἀγνῆς, ὡς εὐεργέτης κυδοκῆσε, πρὸς σωτηρίαν
τῶν πίσει, ἢ πόθω σε ὑμνῶντων Πανάμωμε.

Υμῶσι τὸν σὸν Τόκον Πανάμωμε, οἱ ὑπερκόσμιοι
Χερσὶ, τῇ σωτηρίᾳ γηθόμενοι, τῶν ἀληθῆ Θεοτό-
κον, φρονούντων σε Παρθένε Ἀμόλυντε.

Ερᾶσθον Ἡσαΐας ἀνόμασιν, ἐξ ἧς ἐβλάστησεν ἡμῖν
ῥαῖον ἀνθὸς Χριστὸς ὁ Θεός, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίσει, ἢ
πόθῳ προσερχόντων τῇ σκέπῃ σε. Ὡς, ἔ. Ὁ Εἰσμός.

Ο ἀναβαλόμενος Φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σε ὀρθεῖζω.
ἢ σοὶ κραυγάζω· τὴν ψυχὴν με Φώτισον, τὴν ἰσχο-
τισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὐσπλαγχνός. Τροπ.

Ο τῆς δόξης Κύριος, ἐν ἀδοξίᾳ μαρτυρῶ, ἐπὶ τῷ ξύλῳ
ἡτιμαμένος, ἐκείνως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν,
ἀφράστως

ἀφάρως προηχόμενος.

Εὐ με μετῆμφίσας, πρὸς ἀφαρσίαν Χριστὲ, φθορᾶς
θανάτε ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, ἢ ἐξα-
νατίλας τῷ μνήματι τριήμερος. Θεοτοκίον.

Εὐ δικαιοσύνην τε, ἢ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκῆσα Χρι-
στὸν ἀσπύρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀρᾶς, Θεοτόκε,
τὴν φύσιν τῷ Προπάτορος.

Ἄλλος, Σταυροῦν. Ὁ θρῖζοντες βοῶμῃ σοι Κύριε.

Εξέτινας τὰς χεῖρας Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τῷ ξύλῳ, πάν-
τας προσκαλόμενος, πρὸς σεαυτὸν ὡς Φιλάνθρωπος.

Εσκόλευσας τὸν Ἄδην Σωτὴρ ἡμῶν, τῇ ταφῇ σε, ἢ τῇ
Ἀναστάσει σε, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. Θεοτοκ.

Παρθεῖν μετὰ Τόκον ὑμνῶμῃ σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν
Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκης. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τπαντες Προφῆταί σε, παφῶς προήγγειλαν, γυνησιμέ-
νην Θεῷ Μητέρα, Θεοτόκε πάνσομνε. μόνη γὰρ εὐρέ-
της, Ἀγνή τελείως ἄμωμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε, τῷ ζῶντος ὕδατος, ἡμῖν τὸν ὕμ-
νον τῆς ἀφαρσίας, τὸν Χριστὸν ὀμβρήσασαν, τότε
ἀπεγνωμῶσι, σερμνὴ ἐπιγινώσκοντες.

Ως πλησίον ὤλην σε, καλὴν ἢ ἄμωμον, ἐσφραγισμένην
τῇ Παρθενίᾳ, καθαρῶς ἡγάπησεν, ὡς σὺ ὁ σκηνώσας
Θεός, ὡς μόνος εὐσπλαγχνός. Ὡς ὁ, εἰς. Ὁ Εἰρμός.

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ, Δέσποτα Χριστὲ,
τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασεν, ἢ ἐκ φθο-
ρᾶς ἀνάγαγε με ὡς εὐσπλαγχνός. Τροπάριον.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ Γυνάρχης, Δέσποτα Χρι-
στὲ παρῆκός βρώσεως γευσάμενος, ἢ πρὸν ζωὴν ἀνῆλται
διὰ τῷ Πάθῳ σε.

Η ζωὴ κατήνησας, πρὸς τὸν Ἄδην, Δέσποτα Χρι-
στὲ, ἢ φθορὰ τῷ φθίραντι γνώμενος, διὰ φθορᾶς
ἐπήγαγας τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Η παρθεῖως ἔτεκε, ἢ τεκῆσα, ἔμεινεν Ἀγνή, ὡς
χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς Παρ-
θεῖος Μητὴρ βασιλεύσασα.

Ἄλλος, Σταυροῦν. Ἐκύκλωσέ με Ἄβυσσος.

Εξέτινας παλάμας σε, συναγων μακρὰν διεσώτά σε,
ἔθνην

ἐθνῶν τὰ συστήματα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ σε ὡς Φιλάνθρωπος.

Εσκύλευσας τὸν θάνατον, ἢ πύλας τῷ Ἀδὰμ συνέτριψας. Ἀδὰμ οὖν ὁ δεσμιος, λυθὲς ἀνεβόα σοι, διέσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ράτον σε ἀκατάφλεκτον, ἢ Ὅρος ἢ Κλίμακα ἡμιλυχον, ἢ Πύλην ἡράνιον ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία αὐδοῦ, Ὁρθόδοξον καύχημα. Ἄλλος, τῆς Θεότοκος, Μαινομένην κλύδωνι.

Πῆ παῖδες ὁ αἴτιος, ἢ τὸ εἶναι πᾶσι παραγῶν, ὡς αἰτίαν ἔχκει σαρκήματος, τὸ καθ' ἡμᾶς, σὲ Θεομήτορ Πανάμωμε

Εματῶν Δέσποινα, ψυχотρόφον βούσσαν πηγὴν, τοῖς ἐπισῶς προσέρχοι τῇ σκέπῃ σου, τῇ εὐκλείᾳ, γινώσκοντά σε Πανάμωμε.

Εωτηρίας αἰτίον, ζωοδότην τέτοκας ἡμῖν, αἰωνίαν λύτρωσιν δωρέμενον, τοῖς ἀληθῇ, σὲ Θεοτόκον κηρύττει. Κοντάκιον. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτήρ με συγκαταβέβηκας, ἢ τὰς πύλας συντρίψας ὡς Παντοδύναμος, τὰς θανόντας ὡς Κτίστης συνεξάνευσας, ἢ θανάτῳ τὸ κύτρον Χριστέ συνέτριψας, ἢ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρύσω Φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοι κράζομεν. σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Ὁ Οἶκος.

Εκίσασαι Γυναικὲς τῷ Ἀγγέλῳ τὰ ῥήματα, ἀπεβίβλουντο τὸν θρόνον, προχαρῶς γενόμεναι, ἢ σύντρομοι τὴν Ἀνάσασιν ἐβλεπον· ἢ ὡς Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τὸ, χαίρετε· θάρσετε, ἐγὼ τὸν Κόσμον νενίκηκα, ἢ τὰς δεσμίους ἐρύσάμην. σπενδάσατε ἐν πρὸς τὸς Μαθητάς, ἀπαγγέλλοντας αὐτοῖς, ὅτι πρῶτον ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τῷ κηρύξαι, διὸ πάντες σοι κράζομεν· σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Ω δὴ, ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο ὑπερυψώμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τὰς Παῖδας ἐδόξασε, συμφώνως μελωδῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τροπάριον.

Εώρακα περιθήμεος, ὡς ἀγκίστρον ἔλεα, τῇ θεῇ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθεύκοντα, ἀνάγων τὰς βοῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο τῆς Γῆς τὴν ἀπλετον, ἐσιώσας σίεσας, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος. ὦ πάντες μελωδῶμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εἶ. Θεοτοκίον.

Μίαν

Μείαν μὴ ὑπόσασιν, ὡς δυσὶ ταῖς Φύσεσι, Πανάμω-
με τέτοκας, Θεὸν σωματέμνον. ὃ πάντες μελωδῶ-
μεν. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἄλλος. Ὁ ὃ καμίνω πυρός.

Ο διὰ ξύλου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην,
εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀνάσας ἐκ νεκρῶν, ἡ τὴς ὡς Ἀδὴ συνεγείρας, εὐ-
λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτόκίον.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἡ Θεοτόκον ταύτην δέξας, εὐ-
λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὑπερυψώμενος.

Ο ἀπεριόριστος, διαμένεις ἀτρέπτος, σαρκὶ καθ' ὑπό-
στασιν, ἡνώθη ὡς εὐσπλαγγιστος, ὡς σοὶ τῇ Παναγίᾳ,
ὁ μόνος εὐλογημένος.

Ηύμῳ σε Πανάμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώ-
νως δοξάζομεν, ἡ Θρόνον τῆ Κτίσεως, ὃ πάντες
μελωδῶμεν. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μήτηρ τῆ Παντάνακτος, ἀγνιδεῖσα Πνεύματι, Παρ-
θένη γεγώνησαι, τῆ σὲ πλαστρούσαντος, ὃ πάν-
τες μελωδῶμεν. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἴσωσέ με Κύριος, Θεομήτορ Ἀχραντε, σαρκὸς περιβό-
λαιον, ἐκ σοῦ περιτρεμμένος, ὃ πάντες μελωδῶμεν. ὁ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ωδὴ, ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Εοὶ τῷ Παντοκρῶ, ὃ καμίνω Παῖδες, παγκόσμιον
πλέξαντες, χορεύαντες. πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε, ἡ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Τροπ.

Εὐ τὸ θελήτον, τῆ σωτηρίας πάθης, ἀπὸ τοῦ ποτήριον,
ὡς περ ἀβέλητον. δύο θελήσεις, δυσὶ γὰρ καταλλή-
λας, φέρεις ταῖς ἡσυχίαις, Χοῖς εἰς τὰς αἰώνας.

Εὐ τῇ Πανίμερῳ, τῇ καθαβάσει Ἀδὴς Χοῖς, καλαγέλα-
τος, γεγονώς ἡμεσέ, πάντας τὰς πάλαι, τῇ πλάνῃ νεκρω-
θώτας, σὲ ὑπερυψῶτας εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Θεοτοκ.

Εὐ τὴν ὑπὲρ νῆν, θεανδρικῶς τῷ Λόγῳ, τεκῆσαν τὸν
Κύριον, ἡ παρθενεύσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθέ-
νε εὐλογῶμεν, ἡ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ὡς Σταυρῷ ἐκβσίως, τὰς θαλάμους ἐκπετάσαντα,
ἡ τὰ δεσμά τῆ θανάτου διαρρήξαντα, Χοῖς τὸν Θεόν,
Τρεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τὸν

Πὺν ὡς Νυμφίον ἐκ τάφου, ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν,
 ἢ Μυροφόροις ὀφθαίτα, ἢ χαρὰν αὐταῖς φεγγάζαμενον.
 Τροῖς ὑμνεῖτε. Λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς. Θεοτοκ.

Πῶν Χερσβιμ ὑπερτέρα, ἀνεδήχθης Θεοτόκε Ἀγνή, εἰ
 τῇ Γαστρί σου τὸν πᾶσι, ἐποχάζμενον βασιλεύσαντα. ὃν
 σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

"Αἰῶς, τῆς Θεοτόκης. Σοὶ τῷ Παντεργῷ.

Πέπαυται τὰ νῦν, ἡ Προπατόρων λύπη, χαρὰν τεξα-
 μένης σε τῆς Θεομήτορος. ἔθιν ἀπαύτως, ὑμνεῖμὲν σε
 Παρθένε, ἢ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν σὺν ἡμῖν, τῶν Ἀσωμάτων δῆμος, Παρθένε τὸν
 τῶν σε τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χορείαν, τησάμενοι
 σὺν πόθει, ἢ ὑπερυψῶντες αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τῆς διαυγῆς, ἀθανασίας Κόρης, ἐκ σὲ ἐξελέλυ-
 θεν, ὁ πάντων Κύριος, ῥύπον ἐκπλύνων, τῶν πί-
 σει σὲ ὑμνούντων, ἢ ὑπερυψούντων εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεὸν ἀληθῆς, ἢ Φωτοφόρον Θρόνον, ἢ Πλάκα τῆς
 χάριτος, ὁμολογῶμεν σε, Λόγον Παρθένε, Πατρός
 ὡς δεξαμένην· ὃν ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡ δὴ, θ'. Ο' Εἰρμός.

Ησαῖα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔχω ἐν Γαστρί, ἢ ἔτεκεν Τὸν
 τὸν Ἐμμανὴλ, Θεὸν τε ἢ Ἄνθρωπον. Ἀναβολὴ ὄνομα
 αὐτοῦ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένου μακαρίζομεν. Τροπ.

Πὺν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστέ, ἐκ
 Μήτρας Παρθενικῆς, ὅλω σιναφθεῖς. μόνον ἀμαρ-
 τίας δὲ μὴ μεταχών, ὅλον ἐκ φθοῆς, σὺ ἡλευθέρωσας,
 τοῖς ἀχραντοῖς σε παθήμασι.

Θεοῦ ῥυτὰ Αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα Χριστέ, ἐκ τῆς
 ἀχραντῆς πλευρῆς, ἢ ζωοποιῷ, θυσιᾷ μὲν πέπαυ-
 ται εὐδαλκή. πᾶσα δὲ ἡ Γῆ, σὲ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυ-
 σίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Οὐ Θεὸν Ἀσωμάτων, ὅδε πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προ-
 σήγαγεν ἡ Ἀγνή, Κόρη ἢ σεμνή, ἀλλ' Ἄνθρωπον τέ-
 λειον, ἢ ἀψευδῆ, τέλειον Θεόν. ὃν μεγαλύνομεν, σὺν
 Πατρίτι ἢ τῷ Πνεύματι. "Αἰῶς. Σὲ τὴν ὑπὲρ νῦν.

Εν τὸν ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη δεξάμενον, ἢ θανάτου
 συντρίψαντα, τῷ Ἀδὲ τὴν δύναμιν, εἰ πιστοὶ ὀρθο-
 δόξως μεγαλύνομεν.

Σε

Εξ τὸν ἀναστάντα, ἐκ τὰ Φε τριήμερον, ἢ τὸν Ἀδὴν
 σκυλεύσαντα, ἢ Κόσμον φωτίσαντα, οἱ πιστοὶ ὁμο-
 φρόνως μεγαλύνουσιν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μητὴρ Χριστὸ τῷ Θεῷ, ὃν ἐκύησας αἰτή-
 σαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, ὠρηθῆναι τοῖς πίσει
 ἀνυμνεῖσί σε. Ἄλλος, τῆς Θεοτόκης. Ἡσαΐα χόρευε.

Εξ ἁγνῶν αἱμάτων σε, ἐτυρώθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ
 πάντων Δημιουργῷ ἢ Μονογενεῖ, Υἱῷ τῷ Γεννήτορος,
 ἐκ ἐξ ἀνδρός, ἀνευ θεοσποῦς, ὧντος ἢ ἐμφυχος, Θεο-
 τόκε Ἀπαρθνε.

Ηεμομνήν ἔστησας, τῷ θανάτῳ ἄχετον ὁρμήν, γεννήσασα
 σαρκικῶς, ὁλῶς ὑπὲρ νῦν, ζῶν τὴν αἰώνιον, ἢ προσβαλὼν
 τόματι πικρῷ, Ἀδὴς κατήρηται, Παναγία Μητροπαρθνε.

Εν Ὁρόνῳ καθήμενος, ὁ Υἱὸς σε, τῷ Δεσποτικῷ, χρυσοῖς σε
 ὡς κροσσῶσι, θείαις ἀρεταῖς, Φαιδρῶς διαλάμπευσαν, ἐκ
 ὁρίων, ἔστησεν αὐτῷ, νέμων τὰ αἵσια, ὡς Μητρί σοι Πανα-
 μώμητε. Εἰς τὴς Αἴνας. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ηύριε, ἐσφραγισμῶς τῷ τάφῳ ὑπὸ τῶν παρανόμων, προήλ-
 θες ἐκ τῷ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκης.
 ἐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σε Ἀγγελοι,
 ἐκ ἡδοντο τότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε κρατῶνται. ἀμ-
 φότερα γὰρ ἐσφραγίσαι τοῖς ἐρευνῶσι. πεφανέρωται δὲ τὰ
 θαύματα, τοῖς προσκυνῶσιν ὡς πίσει τὸ Μυστήριον. ὁ
 ἀνυμνεῖσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Ηύριε, τῆς μοχλὸς τῆς αἰώνικης συντρίψας, ἢ δεσμά-
 διαρρήξας τῷ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σε τὰ ἐν-
 τάφια, ἡς μαρτυριον τῆς ἀληθῆς τριήμερῃς ταφῆς σε, ἢ
 προήγες ὡς τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ὡς σπηλαίῳ τηρέμενος. μέ-
 γα σε τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ηύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τῷ ἰδεῖν σε τὸν
 Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα, ἢ προσελθῆσαι, εὐρόν
 Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλιθῶντα, ἢ
 πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων ἀνέστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς Μα-
 ρθαταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ηύριε, ὡς περ ἐξῆλθες ἐσφραγισμῶς τῷ τάφῳ, ἔτως ἐ-
 στήλθες ἢ τῶν θυρῶν κεκλησιμῶν, πρὸς τῆς Μαθητῶν σε,
 δεικνύων αὐτοῖς τὰ τῷ σώματος πάθη, ἄπερ καλεοῦντο Σωτὴρ
 μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, μὴ λωπασὺ πῆνε/κας
 ὡς

ὡς Υἱὸς θεοῦ Θεοῦ, Κόσμον ἡλευθέρωσας, μέσας τὸ ἔλεος ἀκατάληπτε Σωτῆρ, ἐλεησον ἡμᾶς. Ἑτέρα Στιχηρὰ Ἀναθ.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ἡ Ποιητὴς τῶν πάντων, ὁ δὲ ἡμᾶς Σταύρωσιν, ἡ ταφῇ σαρκὶ καταδεχάμενος, ἵνα ἡμᾶς τῆς Ἀδὲ ἐλευθερώσης πάντας. σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον ἔχ οἶδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σε θαύματα, τίς διηγῆται; ἡ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σε μυστήρια; ὡς ἀνθρωπίνης γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανερώσας τῆς δυνάμεώς σε. ὡς γὰρ τῷ σταυρῷ σε, τῷ Ἀγῇ Παράδεισον ἤνοιξας, ἡ ἐν τῇ ταφῇ σε, τῆς μοχλὸς τῆς Ἀδὲ συνετριψας, ἡ ἐν τῇ Ἀναστάσει σε, τὰ σύμπαντα ἐπλέτισας, εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

Μυροφόροι Γυναῖκες, τὸν τάφον σε καταλαβῆσαι, λίαν πρῶτον, ἐπέζητην σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον ἡ Θεόν. ἡ τῆς Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ὠνυχθῆσαι, ὑπέσρεφον ἡ χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μνηύσαι ἐμφανῶς, ὅτι ἀνέστη ἡ ζωὴ τῶν πάντων, ἡ παρέχεις τῷ Κόσμῳ ἰλασμόν, ἡ τὸ μέγα ἔλεος.

Φε Θεοδεδεγμένος τάφω, πρὸς τῆς Ἰουδαίῳ Φυλάκεσιν ἐλθόν, ὡς τῆς ὑμῶν ματαίου φρονος συμβουλῆς. Φυλάσσειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε κρύψαι τὴν Ἀνάστασιν τῆς σταυρωθείας ἐσθλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε. ὡς τῆς ὑμῶν ματαίου φρονος συνεδρίῳ, τί πάλιν κρύψαι συμβουλευέσθε, ὃ ἡ κρύπτεται; μαῖλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκύσατε, ἡ πιεῦσαι θελήσατε τῶν γινόμενων τὴν ἀλήθειαν. Ἀγγελος ἀσραπηνφόρος ἐρανοῦθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν. ἐν τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεχέθημεν, ἡ φωνήσας ταῖς κραταύφοροις Μυροφόροις, ἔλεγε Γυναῖξιν· ἔχ ὁράτε τῶν φυλάκων τὴν νεκρώσιν, ἡ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τῆς Ἀδὲ τε τὴν κώσιν; τί τὸν τὸ νίκος τῆς Ἀδὲ καταργήσαντα, ἡ τῆς Θανάτῃ τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητήτε; εὐαγγελίσασθε δὲ, ταχύ πορευθεῖσαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι· ὅντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ἀγῆς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἰναί σε πιεῦσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εὐκρινῶς ἐκ καρδίας· μνήθητί με Κύριε βῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Φὸν ἐν τῷ ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, ζῶν ἀνθήσαντα τῷ γε-

ναι ἡμῶν, ἢ ξηράναντα τὴν ἐκ τῆ ξύλης καταράν, ὡς
 Σωτῆρα ἢ Δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ Θανάτῳ σε Χριστέ, Θανάτῳ ἔλυσας τὴν δύναμιν,
 ἢ συνήγηρας τὸς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, σὲ ὑμνῶντας
 τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἢ Σωτῆρα ἡμῶν.

Επὶ τὸ μνημά σε Χριστέ, παραγνώμεναι Γυναῖκες σε-
 μναί, ἐπεζητήεν σε Ζωοδότα μυρίσαι, ἢ ὠφθη ταύταις
 Ἄγγελος βοῶν· ἀνέστη ὁ Κύριος.

Εταυρωθέντος σε Χριστέ, ὡ μέσῳ δύο καταδίκων Λη-
 σῶν, ὁ μὲν εἰς βλασφημιῶν σε, κατεκρίθη δικαίως·
 ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ὤκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χρεὼν, παραγνώμεναι Γυναῖκες
 σεμναί, ἀνεβόησαν ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ὡς Δεσπότην ἢ
 Δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Δόξα.

Τριᾶς ἀμέριξε Μονὰς, ἢ παντογνός, ἢ παντοδύναμος, ὁ
 Πατήρ, ὁ Υἱός, ἢ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνῶμεν τὸν
 ἀληθινὸν Θεόν, ἢ Σωτῆρα ἡμῶν.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἐμψυχε Ναὲ Θεῶ, ἢ πύλη ἀδιόδευτε, χαῖρε
 ἄφλεκτε, ἢ πυρίμορφε Θρόνε· χαῖρε Μητὴρ τῆ
 Ἐμμανυῆλ, Χοιρὲ τῆ Θεῶ ἡμῶν.

Τέλος τῆ πλ. Α'. ἮΧΘ.

Θρηνώδες εἶ σὺ, ἢ Φιλοκτιρμῶν ἄγαν.

Ἄλλ' εἰς τὰ πόλλα ἢ χορεύεις εὐρύθμως,

Ὁ μουσικὸς νῦν, ὃν ἐγνώρισε τέχνη.

Τίς ἢ παρεκλίνας κλήσις πλαγίων;

Πέμπτον σε τάξις, ἀλλὰ πρῶτον τῆ μόνης,

Ἐχῃ σε, ἢ λέγῃ σε πρῶτε πλαγίων.

Ἔτεροι Στίχοι εἰς τὸν Πλ. α' ἦχον τὸν Ὑποδωρίον.

Πρώτῃ Πλάγιος Κυρίων πρώτῃ λεγῶ.

Κεῖνος μιμῆσαι μέλος ἔπερ Πλάγιος.

Ἄδων ἀντίος ἐν τριφωνίᾳ κλίνων,

Οὐχ ὡς δ' ἐκείνος τετραφωνία πρέπεις.

Οἱ ἀρμενικαὶ διδάσκι τὸν λόγον,

Καθ' ὃν Πλάγιος λήξῃς ἐν τριφωνίᾳ.

Η Χ Ο Σ. Πλ. Β'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχῆρά 'Αναστάσιμα.

Ηίκιν' ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τὸ 'Αδμ, ἐν τῷ Σταυρῷ
ἀνῆλθες, ἵνα τὲς ἐν σκότει θανάτῳ καθημιώμεν, συνα-
κρίσεις σεαυτῷ ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐκ
οὐκείης φωτός, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἡμερον ὁ Χριστὸς, θάνατον πατήσας, καθὼς ἔπεν ἐν ἡμῶν,
ἐν τὴν ἀγαλλίασιν τῷ Κόσμῳ ἐδώρησατο, ἵνα πάντες
κραυγάζοντες τὸν ὕμνον, ὅτως ἔπωμεν' ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
τὸ ἀπρόσιτον Φῶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὖ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ Κτίσει, ἀμαρτωλοὶ πᾶ-
σι Φύγωμεν; ἐν τῷ Οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικῆς, ἐν τῷ
'Αδμ; ἐπάτησας θάνατον. εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλά-
σσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σε Δεσποτα. πρὸς σε καταφύγωμεν,
οἱ προσκίπτοντες ἐκτελείομεν' ὁ ἀλάσας ἐκ τῶν νεκρῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ Σταυρῷ σε Χριστέ καυχώμεθα, ἐν τὴν 'Ανα-
στάσειν σε, ὑμνῶμεν, ἐν δόξαζομεν. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον ἐκ εἶδαμεν.

Δὶα πάντες εὐλογῶντες τὸν Κύριον, ὑμνῶμεν τὴν 'Ανάστασιν
αὐτῆ. Σταυρὸν γὰρ ὑπεμείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τῷ
κράτος ἔχοντα τὸ θάνατον, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τῆ
Σταυρῶ σε, δωρούμενος ἡμῖν, ζωὴν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ηταφῆ σε Κύριε, τὰ δεσμὰ τῷ 'Αδμ συντρίψας
ἀνέστης. ἡ ἐκ νεκρῶν 'Ανάστασις, τὸν Κόσμον ἐφω-
τίσε, Κύριε δόξα σοι. Δόξα, ἐν νῦν. Θεοτοκίῳν.

Εἰς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυ-
μνήσει σε τὸν ἀλόχευτον Ἰσχυι; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πα-
τρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σὲ τῆς Ἀγνῆς
προηλθεν ἀφράτως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, ἐν
φύσει γινόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. ἐκ εἰς δυάδι προσώ-
πων τετιμώμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνω-
ριζόμενος. αὐτὸν ἐκέλευε, σεμνὴ παμμακάρισε, ἐλεηδή-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχῆρά.

Τὴν

Πρὴν Ἀνάστασιν σε Χριστέ Σωτήρ, "Αγγελοι ὕμνεον
Εν Οὐρανοῖς, ἢ ἡμᾶς τὰς ἐπὶ γῆς καταξιώσων, ἐν
 καθαρᾷ καρδίᾳ σε δοξάζειν. Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, ἢ μοχλὸς τῆς Ἀδυσιν-
 θλάσας, ὡς Θεὸς Παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων
 πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τὸτο ἢ ἡμᾶς συμφάνως βοῶ-
 μεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοί.

Τὸ εὐσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χοιρὸς, ἐπανορθώσαι θέλων,

Σταυρωθῆναι προσήνυται, ἢ τὰ ὦτα τεθεῖναι, ἐν Μυροφόροι
 Γυναῖκες, μετὰ δακρύων ζητῆσαι, θογγῆσαι ἔλεγον, οἱμοὶ Σω-
 τὴρ τῶν ἀπάντων, πῶς κατεδόξω τὰ ὦτα οἰκῆσαις οἰκῆσας δὲ
 θέλων, πῶς ἐκλάττεις, πῶς μετέδδεις τοῖς θε τοῖς, τὸ
 σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε Σῶμα· αἱ δὲ Λέσποδες, αἱ οὐπέχαι,
 ἡμεῖς ἐμφορεῖ, ἢ παῖσιν αὐτῶν ἡμεῖς τὴν εὐορμὴν τῶν δακρύων
 θογγῆσαις δὲ αὐταῖς, "Αγγελος πρὸς αὐτάς ἀπεβόησε, τῶν
 θύωνων παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔπαυσε, ὅτι αὐτοὶ ὁ

Κύριος, τῷ Κόσμῳ δωρεόμενος ἰλασμόν, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθῆς ὡς ἠβελήθης Χοιρὸς, ἢ τὸν θάνατον τῆς
 σταυρῶσαις σκυλευσας, τοῖς ἡμέτερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ
 δόξης, τῷ Κόσμῳ δωρεόμενος, ἀτελοῦς τὴν ζωὴν, ἢ τὸ
 μέγα ἔλεος. Δόξα, ἢ νῦν, Θεοτοκίην.

Οπαικτὴς ἢ Λυτρωτὴς με, Πάναγνε, Χοιρὸς ὁ Κύριος, ἐν
 τῆς σῆς νηὸς προσελθὼν, ἐμὲ ἐνδοξάμενος, τῆς προση-
 κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. Δό σοι Πάναγνε, ὡς τῷ
 Θεῷ Μητρίτε, ἢ Παρθένῳ ἀληθῶς, βιώμων ἀσχητῶν
 τὸ χαῖρε τῷ Ἀγγέλῳ, χαῖρε Δέσποτα, προσελθὼν ἢ
 σκεπῇ, ἢ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀπολυτικὴ.

Αγγελικάι δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμασιν, ἢ οἱ Φυλάκοντες
 ἀπικνεράθισαν· ἢ ἱεστο Μαρία ἐν τῷ τὰ ὦτα ζητῶσα
 τὸ ἀχραντὸν σε Σῶμα ἐσκέλευσας τὸν Ἀδὰμ μὴ τηρεῖν
 ὅτι αὐτὰς ὁπῆντῃσας τῇ Παρθένῳ, δωρεόμενος τὴν ζωὴν
 ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοί. Θεοτοκίην.

Οτὴν εὐλογηματὴν καλέσας σε Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ
 Πάθος ἐκασία Βαθὺ, λάμβανας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀνα-
 ζητῆσαι θέλων τὴν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις, συγ-
 χάρητέ μοι, ὅτι εὗρήθῃ ἡ ἀπολλυμένη δραχμὴ, ὁ πάντων
 σοφῶς εὐκοιμήσας δόξα σοί.

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ . Κανὼν Τριαδικός . Οὐ ἡ ἀκρὸς .
 Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρωσι Θεότης .
 Ὡς δὲ ἂν . Ὡς ἐν ἡμέρᾳ πεζεύσας .

Πρὸς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν Θεαρχικὰς , αἰνάας Φύ-
 σεως , ἀπαράλλακτον μορφήν , ἀγαθὸν φιλόανθρω-
 πον Θεόν , τῶν πταισμάτων ἰλασμόν ἡμῖν δωρόμενον .

Οὐπερὸς ὅς μόνος ἢ τριλαμπής , χαρακτῆσι Κύριος ,
 ὡς Θεότητι μιᾷ , πεφυκὼς συνέτισον ἡμᾶς , ἢ ἀξίω-
 σαι τῆς σῆς Θείας ἐλλάμψεως .

Ἦυμφοσόλισας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἔθνων . Ἐκκλησίαν
 ἦν σε . Τριεπτόσατον Θεόν , προσκυνῆν ἐδίδαξεν ἐξ
 ἑ . ἢ δι' ἔπερ , ἢ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονον . Θεοτοκ .

Εκ τῆς Γαστέρας προήλθεν ὁ νεκτός , Θεοτόκε Ἥλιος , ἢ
 κατηύχασεν ἡμᾶς , τριφάης Θεότητος αὐγαῖς ὄν ὑμνῶντες
 εὐσεβῶς , σε μακαρίζομεν . Ὡς δὲ γ' . Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ .

Ἦεσμήσας τριφῶτε Θεέ , τάξας τὰς ἐραυίας , κατὰ
 ἡκεύσας μέλτων . Τρισανίας σε Φωτῆς . δεῖξαι μεθ'
 ὡς ἢ ἡμᾶς , ἀνυμνῶντας σε τὴν ἀγαθότητα .

Ἦν μόνην ἀτρεπτον τριττὴν , σύμμορφον αἰαίαν , Θεα-
 ρχίαν ὑμνῶντες , λιτάζομεν σε θερμῶς , ἀμαρτημάτων
 πολλῶν , καταπέμψαι νῦν ἡμῖν συγχώρησιν .

Οὐκ ὁ ἀναρχὴς Πατὴρ , σύμμορφε Θεῷ Λόγε , ἢ τὸ Πνεῦ-
 μα τὸ θεῖον τὸ ἀγαθὸν ἢ εὐδὲς , τὰς ἀνυμνῶντας
 πιστῶς τὸ σὸν κράτος , φέρησον ὡς εὐσπλαγχνος . Θεοτοκ .

Ἦομὴν ἀνέστης φθορᾶς , ἀνθρώπος κατ' ἐσῖαν , γε-
 γονώς ὁ Θεός μιν , ἐν τῇ μήτρᾳ σε Ἀγνή , ἢ τὰς
 Γυναρχας τῆς πρίν , καταδικῆς μόνος ἡλευθέρωσε .

Καθίσματα . Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν .

Λέσποτα Θεέ , ἐπιβλέψον ἐρανόθεν . ἴδε τὴν ἡμῶν τα-
 πείνωσιν ὡς Οἰκτίρμον , ἢ σπλαγχνίδῃτι φιλόαν-
 θρωπε πανάγαθε , ἑδαιμόδιω γὰρ ἐλπίζομεν , συγχωρή-
 σεως τριῖνασαι , τῶν κακῶν ὧν ἡμαρτομεν . διὸ γὰρ μεθ'

ὕμνων , ἢ ὁδὸς καθ' ὕμνων . Δόξα , ἢ νῦν . Θεοτοκίον .

Λέσποινα Ἀγνή ἐπιβλέψον Θεοτόκε , ἴδε τῶν ἡμῶν τραυ-
 μαμάτων τὰς ἀλγηδόνας , ἢ σπλαγχνίδῃτι Πανάχαρτε ,
 ἢ ἴασαι τὸ συνειδότες τὸν καῖςωτα , τῷ σῷ ἔλεει δροσίζε-
 σα , ἢ βοῶσα ταῖς δούλῃς σε . ἐγὼ ἐμὶ μεθ' ὕμνων , ἢ

εὐδὲς

ἐν τῇ καθ' ἡμῶν. Ὡς δὲ, δ'. Χριστὸς με δύναμις.

Υψὲ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τριφῶτες, ἢ ψυχὴν, ἢ καρ-
διαν σὺν ὑμνητῶν, θάπτον ἀναβίβασον. ἢ τῆς ἐλ-
λαμψεως τῆς σῆς, ἢ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μεταχημάτισον, ἢ μελαμόφωσον, ἐκ κακίας με πά-
σης πρὸς ἀρετὴν, μόνῃ ἀχημάτιζε· ἢ ἀναλλοίω-
τε Τριάς, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς καταλάμπρυνον.

Τέρας πρέτερον, σοφῶς ὑπέστης, τῶν Ἀγγέλων τὰς
ταύτας λειτουργικὰς, σὺ τῆς ἀγαθότητος, ἡ Τρισυπό-
στατος Μονὰς, μεθ' ἧν δεῖξαι με τὴν αἰεσιν. Θεοτοκ.

Θύση ἀκτιστος, Θεὸς αἰδὶς, τὴν χτισὴν τῶν Ἀν-
θρώπων προσελθὼς, φύσιν ἀνεμόφωσσω, σὺ τῇ
Ἀγίᾳ σε Γαστρί, Θεοτόκε Ἀειπάθνε.

Ὡς δὲ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθῇ.

Ηοῦντες φύσιν Θεουργικὴν, προνοητικὴν ἢ σωτικὴν πάν-
των ὑπάρχουσιν Δεσπότης, τριφῶνόν τε μίαν πρὸς σὲ
δοξοῖσιν, συγχώρησιν αἰτῶντες τῶν παραπτώσεων.

Ηατὴρ ὁ ἀναρχος ἢ Θεὸς, ἢ ὁ συναΐδιος Υἱός, Πνεύ-
μα τὸ Ἅγιον στήριξον. Μοναρχικωτάτῃ Τριάς τῆς
σῆς ὑμνητὰς, ἢ πάσης ἐκφράσεως ῥῦσαι ἢ θλίψεως.

Εὐφραίμων λάμψει θεογονίᾳ, ἢ πρὸς εὐαρέσῃσιν τῆς
σῆς, Τρισυπστάτε Θεότητες, ἥλιε τῆς δόξης καθοδη-
γῶν με αἰεὶ, ἢ Θείας Βασιλείας μέτοχον ποίησον. Θεοτοκ.

Θπάντα φέρων ἢ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμει σε χερσὶ,
Λόγε Θεὸ ἀναλλοίωτε, φράξαι ἢ συντηρεῖς τὴν σὲ δο-
ξαζόντας, πρεσβείας τῆς τελευτῆς σε Θεομήτορες.

Ὡς δὲ, ς'. Τῷ βίῃ τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν ἢ σύνεσιν, Θεοκρατὴν τριφῶς, ταῖς ὑμνηταῖς σὺ
δύωσαι, ἢ τῷ κάλλει ἀκτίσῃ τῷ φωταυγῇ, τῆς σῆς
ἀγαθότητες, καταλάμπειν πάντας καταξίωσον. Δίς.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' ἐπίαν τριλαμπές, Παντοκράτης ἀ-
πόσιτος, τὰς καρδίας καταυγασὼν τῶν πιστῶν, αἰνάντων
τὸ κράτος σε, ἢ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον. Θεοτοκ.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάθνε παῦρος, ὁ συντηρὴς
ἢ Κύριος, τῶν ἀπάντων, ἢ μίαν τρισταλαμπῇ, μερῶν
τῆς Θεότητος, προσκυνῇν τὴν ἀνθρώπου ἐσχημάτω.

Κάθισμα Τριεδικόν. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ηάτος ἢ Υἱὸς σὺν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, βλέποντες ἡμᾶς
ΤΗΣ

τῆς πίστεως ποικιλιῶντας, ἢ δοξάζοντας τὸ κράτος σου
εὐεπλάγχεσι, σὺν τοῖς πυρίνοις εἰρήνησι· ἄλλοι γὰρ πλην
σου ἐκ εἰδόμενι, ἢ βόησον τοῖς ὑμνοῖσί σε· ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑ-
μῶν, ἢ ὁδοὺς κατ' ὑμῶν. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Βλέποντες ἡμᾶς Πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον Φαῖσμον
καρδίας σκοτισμένας, ἢ καταύγασον τὴν ποίμνην
σου Παναγχαρίτε, ὅσα γὰρ θέλεις, ἢ δύνασαι ὡς Μητὴρ ὅσα
τε Κτίεις σε, ἢ βόησον τοῖς αἰτῶσί σε· ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν,
ἢ ὁδοὺς κατ' ὑμῶν. Ω δὴ, ζ'. Δροσβέλον μὲν.

Βημαλαίαν μοι διάνοιαν προύανουσον, τρίψατε χαρὰν
τῆρος Μόνας, τῇ Φιλιάττειν σε, ἢ τῆσιν τὰς θείας
αἰτοῦσας, ἢ πάντες ψάλλουσιν σοὶ πιστῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως Παντότητις φύσεως ἱμνήμενος, ἀφράστως αἰαῖος Θεός,
τοῖς Προσώποις δὲ τῆς Τριάδος Φέρων ἀριθμὸν, συνήρη-
σον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων κινεσμῶν, ἢ περιστάσεων.

Ευμνοῦ ἢ συναΐδιον δοξάζομεν, ὡς σε κατ' ἑστῶν
Θεόν, ἰδιότητιν ἀσυγχύτως ὑπεστατικῆς. Τριάς το
διάφορον ἁπλῶς, προβαλλομένη εἰ μερῶν, ἀπαρᾶλλοι-
κῶς σαφῶς. Θεοτοκίον.

Θεὸς ὁ ὑπερόσιος προσέληφεν, Ἀχαρντεῖς ἐκ Γαστρός σου
Ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον Φιλανθρώπως Φύσῃ σαφῶς, ἢ
πάντας ἐδίδαξε βροτῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν. Ω δὴ, η'. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ελπίμον τῶν πταισμάτων θάττον καρδῶν μοι, ἢ παθῶν
πολυτέρων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς ἢ Μο-
νάς τρισυπόστατε· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θελήτην τῇ ἐλπίδι καταγεγνημένος, ὡς Θεὸς ἐλέημων
πάντας ἐλέησεν, τρίψατε Μόνας, ἢ Τριάς ὑπερί-
γαθε, τὰς δοξολογῆντας τὴν σὴν ἀγαθωσύνην.

Εκ φωτὸς αἰθῆς Φῶς συναΐδιον, τῇ Πατρὶς γεννηώτα,
Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκτορευτῷ Φωτὶ πίστεα δοξάζο-
μεν, ἢ ὑπερυψώμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εκ τῶν τοῖς ἀνθρώποις, Ἀχαρντε τέττας, Παντοδύνα-
μον Λόγον Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς
πάντας ἰάμενον, τὰς ὑπερυψῶντας αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω δὴ, θ'. Θεὸν ἐνθρώποις ἰδὲν ἀδύνατον.

Θρῶν αἱ τάξεις Χερυβιμ Δέσποτα, κάλλος τῷ σου τὴν
δοξαν.

δοξάν, ἢ δυνάμιναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύ-
τως τριττόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ Τρισυπόστατον, τῆς
σῆς Θεαρχίας εὐκῆς, κράτος δοξάζουσαι.

Πρὸς σὰς ἐκκλησίας αὐτε Ἦλιε, σὼν εἰκετῶν παρά-
λυσαι τὰς καρδίας ἢ Φώτισον, τὰς ψυχὰς ἢ λύ-
τρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε Παντελεήμων, ἢ Τα-
συπόσατε, ἢ τῆς ἀκηράτης ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ηφῶς ὁμῆτιμον ἢ τρετήλιον, ἢ φωτίζον Θεότης πε-
φυκῆα καταύγασον, τὰς πιεῖς σε μέλποντας, ἢ
τῆς ζωῆς, ῥῦσαι κακοπραγίας, ἢ καταξίωσον τῶν φω-
τεινοτάτων σε Σκηνῶν, ὡς ὑπερέχων. Θεοτοκίον.

Εφῶς τὸν Ἄνθρωπον πρὶν διέπλασαι, ὁ σὲ Υἱὸς Παρ-
θένης, ἢ φθαρῖντα ἀνέπλασε, διὰ σε Πανύμνηε, ἢ Θεὸς
Φῶς, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντα ἐπλήρωσε, τὰς σε Θεο-
τόκου ἀληθῆ, πίστι δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α. Στιχοδ. Καθίσ. Ἀναστά.

Πρὸς τὰς ἀνεωγμένους, τῷ Ἀδὲ ὀδυρομένῃ, ἢ Μαρίᾳ εὐδο-
κίᾳ, πρὸ τῆς κεχυρμένης Ἀποστόλης, ἐξέλθετε οἱ τῷ ἀμ-
πελῶνι Ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον,
ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ημεῖς τρέψατο τῷ Τάφῳ σε Μαρία ἢ Μαγδαληνή,
ἢ ἐκλαίεσθαι, ἢ κηρὸν σε νομίζουσα ἔλεγε, πῶς ἐκρυ-
ψας τὴν αἰώνιον ζωὴν, πῶς ἔθικας τὸν ἐπὶ Θρόνῳ Χερυβείμ, πῶς
γὰρ ἴσταν φυλάσσοντες, ἀπὸ τῷ φόβῳ ἀπνεκρώθησαν, ἢ τὴν
Κυρίον μὲς δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάζατε, ὁ ὧ νεκρῶς, ἢ
τὰς νεκρῶς ἀναστήσας δόξα σοι. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρὸς τὴν ὁ Γεδοῶν τὴν σύλληψιν, ἢ ἐρμηνεύει ὁ Δαβὶδ τὸν
τόκον σε Θεοτόκε, καλεῖται γὰρ ὡς υἱὸς ἐπὶ πόκον, ὁ λόγος
ὡς τῆ Γαστρίσε, ἢ ἐκλάσησας ἀνευ σπερμῆς, ἢ Ἁγία, τῷ Κόσμῳ
τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἢ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β. Στιχοδ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ηζωὴ ὡς τῷ Τάφῳ ἀνέκειτο, ἢ σφραγίς ὡς τῷ λίθῳ ἐπὶ-
κείμενῳ, Βασιλεῖα ὑπενῆλθε σφαλίωται ἐφύλαττον Χριστὸν
ἢ τὰς ἐκ θούρας αὐτῆς ἀπορροία παλάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος. Δόξα.

Πρὸς τὴν ὁ Ἰωάννης τὸν τάφον σε, ἢ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν
ἐργασίαν τὴν ὡς τὸν ἀθάνατον Κύριε, κατέβης γὰρ οἷον
νεκρῶς ὡς τῷ Τάφῳ, ὁ λύσας Ἀδὲ τὰς πύλας, ἀνέστης δὲ ἀνευ
φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τῷ Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

μαν, σωτίσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίαν.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκ κοίτης
προπαύοντα αὐτὸν Σταυρῷ, ἢ ἀναστήσει ἐκ νεκρῶν,
Χοιρὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἀμώμον, ἢ Ὑπακὴν.

Πρὸ ἐκκοίτης ἢ ζωοποιῶ θανάτῳ Χοιρὸς πύλας τῆς Ἀδ-
συντροφίας, ὡς Θεὸς, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδει-
σον, ἢ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρύσῃ ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
ἡμῶν. Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον. Α'.

Εν τῷ Οὐρανῷ, τὰς ὀφθαλμούς μου ἀνῶν, πρὸς σὲ Λό-
γε, οἰκτιρὸν με, ὡς ζωοποι.

Ελεῆστον ἡμᾶς τὰς ἐξ ὀφθηνιμῶν, καταρτίζων εὐχρη-
στα, σκεῖψον Λόγε. Δόξα, ἢ νῦν.

Τρίω Πνεύματι πανσρωτική αἰτία, ἥτιν τέτων κατ'
ἁλίαν πνύσει, ταχὺ ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτερὰ,
αὔξει, τάττει ἄνω. Ἀντίφωνον. Β'.

Εἰμὶ ὅτι Κύριος ἦν αὐτῶν, εὐχὴ ἡμῶν ἀνταχὲν ἰδοῦνα-
το. ἐχθρὸς παλαίσματι ἐνικῶντες γὰρ αὐτῶν ἔλυνται.

Ποῖς ὁδοῦν αὐτῶν, μή με λησθῆτω ἡ ψυχὴ ὡς σαρ-
θρὸν Λόγε. εἰμὶ πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ρυθῆνα,
Φιλαμαρτυρίων ὑπάρχων. Δόξα, ἢ νῦν.

Τρίω Πνεύματι, ἀνθεωσις τοῖς πᾶσι, εὐδοκία σύ-
νεσις, εἰρήνη, ἢ ἡ εὐλογία. ἰσχυρὸν γὰρ τῷ Πα-
τρὶ ἐσι, ἢ Λόγω. Ἀντίφωνον. Γ'.

Οἱ πεκαθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροὶς φεθεροῖ, ἢ πᾶσι
θαυμασικῇ. ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Εν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν Δικαίων κληρὸς, ἐπὶ-
κροῦν σὲ ἔχων, Σωτὴρ ἐκ ἐκτέμης. Δόξα, ἢ νῦν.

Τρίω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω
σεαυτοῦ προσηκῶν, σὺν πᾶσι πνεύ τῶν κατω.
Προσηκῶν. Κύριε, ἐξέμαρτον τὴν δυναστείαν σου, ἢ ἐλθέ
εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχος. Ο' παρμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόδρες.
Πᾶσα πνεύ. Ἰσαγγελῶν τὸ Ἐωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστὸ Θεοσάμνοι. Καὶ ὁ Ν'.
Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ω δὴ, α. Ο' Εἰσιμός.

Ως αὐτὸν ἡπεῖρω πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, αὐτὸν Ἀβύσσῳ ἔχυσ-
σι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθάρῳ ποντομένον Θε-
ὸν ἐπὶ νίκην.

ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάριον.

Εκτεταμένης παλάμας ἐπὶ Σταυρῷ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα διὸ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄσωμεν.

Θόβω σοι ὡς θεράπων, ἡ τελευταῖη προσευχθεῖσα, πρόσσι τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῶν, ἀτελεύτητον ζωὴν, ἢ τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Πρὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἡθέλησιν, ἐξ ἀσπόμεν Γαστρός, ὑπὲρ νῦν σαρκώμενον, Ἀγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐοίκυθις Δέσποινα.

Ετερος Κανὼν Σταυροῦ. Ὡ, ὦ, ἂ. Κύματι θαλάσσης ῥήματι Πιλάτου, παρίσταται θέλων, ἀνόμῳ κρίματι, ὥς περ κρίτος ὁ Κριτὴς, ἢ ἐκ χειρὸς ἀδικίας εἰς τὸ πρῶτον ῥακίζεται, ὁ Θεὸς ὃν Φρίττεσιν, ἡ Γῆ ἢ τὰ Οὐράνια.

Ηπλώσας τὰς θείας, παλάμας σε Σῶτερ, ἐν τῷ ἀχραντῶ σου, ἢ ζωκρόῳ Σταυρῷ, ἢ συνηγάγω τὰ Ἔθνη, εἰς ἐπίγνωσίν σε Δεσποτα, προσκυνῶντα Κύριε τὴν ὑπόθεσόν σου Σταύρωσιν. Σταυροθεοτοκίον.

Εστατο δακρύων, πηγὰς ἀφείσα, ἡ ὑπεράμωμος ἐν τῷ Σταυρῷ σε Σωτὴρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σε ρανίδας, τῶν αἱμάτων καθορῶσα Χριστὲ, ἢ τὴν σὴν ἀνείκαστον συμπάθειαν δοξάζουσα.

Ετερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Οὐ, ἡ ἀκρος. Μῆτερ Θεῷ, τὴν ἀφ' ὁνόν μοι ὁδὸς χάριν.

Ὡ, ὦ, ἂ. Ὡς ὡ ἡπέρω περυσας.

Ημεταλαβούσα ἡ Εὐα τῆς τῆ Φωτῆς, παρηκόσθω βρώσεως, ἐπιτάγει τὴν ἀράν. ἂλλ' αὐτὴν διέλυσας Ἀγνὴ, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χριστὸν κυήσασα.

Ημαρμαρτίην τῆς θείας ἑξαεραπῆς, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τῶν παθῶν μετὰ τὴν ἀχλὺν, ἢ πταισμάτων τάρραχον Ἀγνὴ, διασκέδασον Φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Πρὴν τῶν ἔθνων τρεσδακίαν ὁ Τακῶβ, τὸν ἐκ σε σαρκώμενον, προσέωρα μυστικῶς, νοεραῖς τοῖς ὄμμασι Θεόν, τὸν εἰσάμεινον ἡμᾶς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εκλειπαπύτων Ἀρχόντων ἐκ τῆς Φυλῆς, τῷ Ἰούδα Πατριάρχῃ, ὁ Υἱὸς σου ἢ Θεός, προσελθὼν Ἠγέρμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὡ, ὦ, ἂ. Ὁ Εἰσμέσ.

Οὐκ

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψίστος
τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σε ἀγαθῶν, ἢ σφερέσας ἡμᾶς,
ὡ τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σε. Τροπάριον.

Θεὸν σαυρούμενον σαρκί, καθαρῶσα ἡ Κτίσις, διελεύεται
Φόβῳ, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ παλάμῃ τῶν δι' ἡμᾶς, σαυ-
ρούμενός κραταιῶς συνάχεται.

Θανάτῳ θάνατος λυθῆς, καίται δόλιμος ἅπναι. τῆς
Ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν αὐθεὶν προσβολὴν, νεκρῶ-
ται ὁ ἰσχυρὸς, ἢ δωρεῖται πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις. Θεοτοκ.

Τὴν σε τοκεὺς Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερ-
βαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες
ἐν Γαστρὶ, ἢ τεκῆσα μὴνις Αἰκπαόθενος.

Ἔτερος Σταυρομναςάσιμος. Σε τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Τὴν σε τοκεὺς Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερ-
βαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες
ἐν Γαστρὶ, ἢ τεκῆσα μὴνις Αἰκπαόθενος.

Αὐτὸς τῇ σε ἐγέρσει, Σωτὴρ ἡμῶν, ὅτι ἡμᾶς ἐξ Ἀδῆ,
ἢ Θρασκῆς τῷ θανάτῳ. ἐρούσω ὡς Παντοδύναμος,
ἢ μελωδῶντες λέγομεν. ἔκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σε Κύριε
φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Αὐτὸν ἐκ σε τεκθῶτα, ὡς ἐβλεψας τιτρωσκόμενον
λόγγῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Τραπεζία Πανάμω-
με, ἢ θαμβημένη ἔλεγες· τί σοι ἀπέδωκε Τέκνον, δῆ-
μος ὁ παράνομος;

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Τρεῖς ἡμερᾶς καὶ θνητὴν, Πάναγνε Θεομήτορ, ἐκ
Γαστρός σε ἀφράτως, προσλαβὼν ὁ ἀγαθός, ἢ
ὁ Θρασκίτας αὐτὴν, αἰωνίως ἐκὼς συνέδρασε.

Θεὸν σαυρούμενον ἐκ σε, καθαρῶν σε Παρθένε, ἐξ-
πλήττοντο Φόβῳ, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, ἢ ὡς
Μῆτερα Θεοῦ, ἀσυνήτοις ὕμνοις σε γεραίρουσιν.

Εἰς τὴν ὁρὴν κλητὸν, βλέπων σε ὁ Προφῆτης, Δαυὶδ ἐξ
ἐλπίδος, ἰτμήθη ἀνευ χειρῶν, ἢ τῶν δαιμόνων βω-
μῆς, Θεομήτορ, κραταιῶς συνέτριψεν.

Οὐδὲν λόγος σε βασίλει, ὅτε γλῶσσαι Παρθένε, εὐφραίν-
σαι αἰῶνις, ἐκ σε γὰρ ἀνευ σποράς, ὁ Ζακλότης Χριστὸς
σαρκωθῆναι Πάναγνε κηρύττει.

Χριστὸς με δύναμις, Θεὸς ἢ Κύριος, ἢ σεπτὴ Ἐκκλη-
σία

σία θεσπετώ, μέλτη ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας κα-
θαράς, ὡς Κυρίῳ εὐχαρίστουσα. Τροπαρίου.

Τὸ ξύλον ἠνθίκε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς, ὁ Σταυρὸς
γὰρ ἐπαύη ἡ ἀρδευθεῖς, αἵματι ἡ ὕδατι, ἐξ ἀκη-
ρατῆ σε πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐβλάστησεν.

Ουκέτι ὄφισ μοι ψευδῶς, τὴν θέωσιν ὑποβάλλῃ. Χρι-
στὸς γὰρ ὁ θεουργός, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκω-
λύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν. Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεικτα, ἡ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς
θεοτόκε θεσπετῶς, πέφικε κηρύσεως, τοῖς ἐπὶ
γῆς ἡ Οὐρανῷ, Ἀμπάρθινε Μυστήρια.

Ἄλλος Σταυροῦν, τὴν ὡς Σταυρῷ σε θείαν κεύσω.

Τὸν τίμιόν σε Σταυρὸν σέβουσα, ἡ τὸς ἡλῆς Χριστὲ, ἡ
τὴν Ἀγίαν Λόγην, σὺν τῷ Καλάμῳ Στέφανον, τὸν
ἐξ ἀκανθῶν, δι' ὧν, ἐκ τῆς τῷ Ἀδὰμ φθορᾶς ἐρρέθημεν.

Τῷ σὺ Σωτῆρ σε ὑπεδέξατο, ἐκασίως νεκρὸν, ὑπὲρ ἡμῶν
ὁ θάνατος. ἀλλ' ὕδαμῶς δεδυνήται Λόγε καταχεῖν.
ὡς Θεὸς γὰρ ἀνέστης, σώζων τὸ γένος ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Προκυήτωρ Ἀμπάρθινε, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν βροτοῖς
ἀπέτεκῃσα, κινδύνων ἡ κολάσεων λύτρωσαι ἡμᾶς,
τὸς προσφεύγοντας πίσει, τῇ θείᾳ σκέπῃ σε.

Ἄλλος, τῆς θεοτόκε. Χριστὸς με δύναμις.

Υμῶν μὲν Ἀχραυτὲ, σὲ τὴν Πανάμωμον, διὰ σὲ οἱ
σωθέντες ἡ εὐσεβεῖς, μέλλοντες κραυγάζομεν. Εὐ-
λογησὼμὴ ἡ Θεὸν, Ἀμπάρθινε κηρύσσασα.

Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Παρθένε τέτοκας, τοῖς ὡς σκότι
τῷ βίᾳ διὰ σαρκὸς, σαῖνον Παμμακάριστῃ, ἡ τοῖς
ὀμνύσιν σε χαρὰν, Ἀμπάρθινε ἐπήγαγας.

Η Χάρις ἠνθίσω, ὁ νόμος πέπαυται, διὰ σὲ Πανα-
γία. σὺ γὰρ Ἀγνή, τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν πα-
ρεγγεμένον ἡμῶν, Ἀμπάρθινε τὴν ἀφῆσιν.

Ηεκρὸν με ἔδειξε, οὐτὲ ἀπογεύσεις, τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον
ἐκ σε φαγὼ, Πάναγνε, ἀνέστης, ἡ Παραθήσῃς τῆς
τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε. Ὡς δὲ, ἡ Ὁ Εἰρημός.

Τὸ θείον φέγγει σε Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθροζήντων σοι ψυ-
χὰς πόθῳ καλαινύσσεν δοῦμαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῷ
ἐν ὀνόματι Θεῶν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλύψουσα. Τροπ.

Υποχωρεῖ μοι τὰ Χερσβίμ, νῦν ἡ ἡ Φλογίνη ῥομφαία,
Δέσπο

Δέσποτα, νῦτά μοι δίδωσι, σέ ἰδόντα Λόγε Θεῷ, τὸν
ὄντως Θεόν, Ληστὴ ὁδοποιήσαντα τὸν Παραδείσον.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν Δέσποτα Χριστέ ὑποστροφῇν, σὺ
γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήλασες, ἐπιλελησμένον δι' εὐσπλαγχνίαν
πολλήν, πρὸς ὕψος ἀφ' ὀφθαλμοῦ τῆς ἀναστάσεώς σου. Θεοτοκί.

Τὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τῷ Κόσμῳ ἀ-
γαθῇ, ὁμολογῶντας διάσωσον. σέ γὰρ προσείλκεν
ἀκατήμαχτον κεκτήμεθα, τὴν ὄντως Θεργυνήτριαν.

Ἐτερος Σταυροναστάσιμος. Θεοφανείας σε Χριστέ.

Βρώσῃ τῷ ξύλῳ ἐν Ἑδέμ, ἀπατηθείς εἰς Φθορὰν κατ' ὀλί-
γον, ὁ Γενάρχης παρακῆσας Κύριε, ἐντολῆς τῆς σῆς
ὑπεράγαθε· ἀλλὰ τῆτον διὰ Σταυροῦ πάλιν ἀνῆγαγες, εἰς
τὸ πρῶτον καλῶς, ὑπῆκος τῷ Πατρὶ Σῶτερ γνωσμένος.

Τῷ σῷ θανάτῳ ἀγαθῇ, τὸ τῷ θανάτῳ ἡφάνισαι κράτος, ἢ
πικρὴ ζωὴς ἡμῖν ἀνέβλυσε, ἢ ἀθανασία δεδώρηται, διὰ
τὸτό σε τὴν Ταφὴν, ἢ τὴν Ἀνάστασιν τίσει προσκυνέμεν,
δι' ἧς ὡς Θεός, Κόσμον πάντα κατεφώτισας. Θεοτοκίον.

Οκατοικῶν ἐν Οὐρανῶς, ἢ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων Κύ-
ριος, ἐν τῇ σῇ Πανάμωμε κατέφικισεν, ἀπορρήτως
μήτρα δόξασας σε, ὑπερέβραν τῶν Οὐρανῶν, ἀγιωτέραν τε
Ταγματῶν αὐλῶν, διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σε μακαρίζομεν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Τῷ θείῳ Φέγγει σου Ἀγαθῇ.

Τὴν εἰς λάμψασα τηλαυγῶς, θείον ἰδιώτημα, τῷ Δε-
σπότη Πανύμνητε γέγονας· σὺ γὰρ μόνῃ Μητρὶ ἐδέχ-
θης Θεῷ, ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος τῆτον βασιλεύσασα.

Φοῦσα καλῶς τὸ νοητὸν, τῆς ὑπαιφάντης σου ψυχῆς, Νύμ-
φη Θεῷ ἐχευμάτισας, καὶ σφραγισμένη τῇ Παρθενίᾳ
σεμνῇ, ἢ Φέγγει τῆς Ἀγνείας Κόσμον Φαιδρύνουσα.

Θρηνείτω σύζημα δυοσεβῶν, τῶν μὴ κηρυττόντων σε δια-
ρῆθην Ἀγνὴ Θεομήτορα, σὺ γὰρ Πύλῃ Θεῷ Φῶτος ἐδέχ-
θης ἡμῖν, τὸν ὄφρον τῶν πταισμάτων διασκεδάξουσα.

Ω δὴ, σ'. Ο' Εἰσός.

Τὺ βίβη τὴν Θάλασσαν, ὑψομένην καθαρῶν, τῶν πειρασ-
μῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμνῇ σε προσδραμῶν,
βοῶ σοι ἀναγαγε, ἐκ Φθορᾶς τὴν ζωὴν με Πολυέλεε. Τροπ.

Εταυρέμενος Δέσποτα, τοῖς μετ' ἡλούς τὴν ἀρὰν τὴν καθ' ἡ-
μῶν ἐξήλειψας, τῷ δελάτῃ κηρυττόμενος τὴν πλευρὰν, Ἀδάμ
τὸ χιρὸν γραφόν, διαρρήξας, τὸν Κόσμον ἡλευθέρωσας.

Ἀδάμ

Τὸν καλὸν ἐκείνου, δι' ἀπάτης πληρωθεὶς, πρὸς τὸ τὸ Ἄδ' αὖ
Εξάρθρον· ἄλλ' ὁ Φύσι Θεός τε καὶ συμπαθὴς, κατήλθε
 πρὸς ἑρμηναν, καὶ ἐπ' ὤμων βασιάσας συναγένησας. Θεστοκ-

Ηπάναγνος Δέσπυνα, ἡ τεκῆσα τῶν ἐροῖσιν, τὸν Κυβερ-
 νήτην Κύριον, τῶν παθῶν μετὰ τὸν ἄσκατον καὶ δεινὸν, κα-
 τεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ἐτερος Σταυροάνας. Συνεχέσθῃ, ἄλλ' ἔκατεχέσθῃ.

Χριστοκτόνος, καὶ προφητοκτόνος, ἔφυ Ἐβραίων ἡ πλη-
 θύς. ὡς γὰρ Προφῆτας πάλαι, ἀληθείας ὄντας μυ-
 στικὰς ἀκτῖνας, κτεῖναι ἐκ ἐδεδοίκει, ἔτι καὶ νῦν τὸν Κύ-
 ριον, ὃν ἐκήρυττον ἐκείνοι τότε, φθόνῳ βαλόμενοι ἐκτε-
 ναν· ἄλλ' ἡμῖν, γέγονε, ζωὴ αὐτῇ ἡ νεκρωσις.

Συνεχέσθῃ, ἄλλ' ἔκατεχέσθῃ, Σῶτερ ὦ τῷ Μήματι.
 Γεῖ γὰρ καὶ ἐκκύσις, ἀπεψεύσω τὸ θανάτου Λόγε, ἄλλ'
 ἀνέστης ὡς Θεὸς ἀθάνατος, συνεγείρας τὰς δεσμῖνες ὦ Ἄδ' ἡ
 καὶ χαρὰν Γυναιξὶν ἀντὶ τῆς λύτης, τῆς πρὶν ἀνταλλαξά-
 μενος.

Σταυροθεοτ.

Τιμὸν σε, καὶ ἐκλείπον ὡφθῇ, ἔδος σαρκὸς παρὰ ἐροῖσιν.
Αὐτῷ καιρῷ τὸ πάθος τῆς Θεότητος καὶ γὰρ ἡσία, ὡραῖος
 καλὴ καὶ τῷ Δαυὶδ ἐδείκνυτο, ἄλλ' ἡ ράβδος σου τῆς Βασιλείας,
 ἐχθρῶν συντρίψας ἰσχύϊν, ἔλεγεν ἡ Ἀγνή, ὦ Υἱέ μου καὶ Θεῷ,
 τὰς ἀνάστη. Ἄλλος, τῆς Θεότητος. Τὸ εἶναι τὴν Θεόλαστον.

Ο μέγας προέγραψεν, ὡ Προφῆταις Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν
 καὶ Τράπεζαν, καὶ Λυχνὶον καὶ Στάμνον συμβολικῶς ση-
 μαίνων τὴν Σάρκασιν, τὴν ἐκ σε τὸ Ὑψίσις Μηροπάθους.

Ηεκρέται ὁ Θάνατος, κατὰργεῖται καὶ φθορά, τὸ τὸ Ἄδ' αὖ
 κατάκριμα, τῷ καρπῷ σε ὡ Δέσπυνα προσβαλὼν.
 Ζωὴν γὰρ ἐγώνησας, ἐκ φθορᾶς λυτρωμένη τὰς ὑμνῶντάς σε.

Ο νόμος ἠδυνήσε, καὶ παρήλθεν ἡ σκία, τῆς ὑπὲρ νῦν
 καὶ ἄνοιαν, ἐκφανθείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σε, Παρ-
 θεῖς κυήσεως, τὸ Θεῷ καὶ Σωτῆρος Πολυμήνῃ.

Κοντάκιον. ἦχος, ὁ αὐτός. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆ ζωαρχικῇ παλάμῃ τῆς τοῦ νεῶτατος, ἐκ τῶν ζωοφρῶν κε-
 μῶνων ὁ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἀπαντας Χοιρὸς ὁ Θεός,
 τὴν Ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ Φυλάματι, ὑπάρ-
 χῃ γὰρ πάντως Σατῆς, Ἀνάστασις, καὶ Ζωὴ καὶ Θεός
 τὸ πάντος.

Ο Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν σε Ζωοδότα, ἀνυμνῶμεν οἱ
 π.

πιστοὶ καὶ προσκυνῶμεν. Ὅτι τὸν Ἀρρηνέδισας ἀθάνατε ὡς
 Θεὸς Παυλοδύναμος, καὶ νεκρὸς συνανέστησας, καὶ πύλας τῆ
 Ἀδὲ συνέτριψας, καὶ κράτες τῶν θανάτων καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ
 οἱ γηγενεῖς δοξολογῶμεν σε πάθος τὸν Ἀναστάνα, καὶ καθελόν-
 ται ἐκ θανάτου τὸ κράτος τῆς πανώλης, καὶ πάλης ἀναστήσαντα, τὸς
 ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ Κόσμον λυτρώσάμενον ἐκ τῶν θανάτων
 τῆς ὀφείας, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τῆς ἐκ θανάτου λυ-
 τρώσάμενον ἡμᾶς. Ὅθεν ἀνυμνῶμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνα-
 στασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς ὡς Θεὸς τῶ πάντος.

Ω, δὴ, ζ. Ὁ Εὐδοκίος.

Δροσεβόλον μὲν τὴν Κάμινον, εὐχαίσατο Ἀγγέλους
 τοῖς Ὀσίοις Παισὶ· τῆς Χαλδαίας δὲ καταφλέγον
 πρόσφαγμα Θεῷ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοῶν· Εὐλογητὸς
 εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁμολογούμενος τῷ Παθί σου ὁ ἥλιος, ζῶσον περιεβάλλετο, καὶ
 ὡς ἡμέρας ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ Φῶς συνεσκό-
 τασε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡμεφάσαντο Χοῖσὲ τῇ καταβάσει σου, Φεγγῆς τὰ κα-
 ταχθέντα, ὁ Προπάτωρ δὲ θυμολογίας ἐμπλεως ὁφ-
 θεῖς, χορεύων ἐσχίρτησε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτακίον.

Αἰσὲς Μητὴρ Παρθένε Φῶς ἀνέτηλε, πάση τῇ Οἰκουμένῃ
 Φαυρόν. τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων Ἰστοκας Θεὸν
 ὃν αἰτήσαι Πάναυτε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς Πιστοῖς τὸ μέ-
 γα ἔλεος. Ἐτερος Σταυροαναστάσιμος. Ἀφρατὸν θαῦμα.

Ὡς εὖ τρέψῃ τὸν Ἰσραὴλ ὁ ρυσαίνων, ἐκ δουλείας τῆς τῆ
 Φαραὼ, σαρκοῦται ἐκωνύπ' αὐτῆς, καὶ λύσει πᾶς ἀμπλα-
 κημάτων· ὡς Πίστι μελωδῶμεν· Αὐτοῦ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ

ἐπὶ τὴν Σωτῆρα, ὃν τῷ κρανίῳ ἐσαύρωσαν, παρὰ νόμων
 παῖδες ἀτεβῆς, τὸν πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλὸς
 συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδόντων. Λυ-
 τρωτὰ ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτακίον.

Εὐας τῆς πάλαι, ἐλευθερίαν κηρύσσας, τῆς πατάρης λύτης
 τὸν Ἀδὰμ, Παρθένε Ἀνῆ, διὸ μετ' Ἀγγέλων σε, σὺν τῷ
 Τῷ δοκίμῳ, καὶ βοῶμεν· Αὐτοῦ ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου, Δροσεβόλον μὲν.

Ἡεανίας τρεῖς καὶ καμινὸς ἐκ ἐφλέξε γυνήσιν προτυπῶσα
 τὴν σὴν· τὸ γὰρ θῆναι πυρὸς σὲ μὴ φλέξαι, ὡς καὶ ἐν

σοι, ἢ πάντα ἐβίδαξε βοᾶν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η ἀκαρίζεσι τὰ πέρατα σὲ Πάναγνε Μῆτερ ὡς προσφύτουσας, φωτιζόμενα φωτοβόλοις λάμπουσι ταῖς σοῖς, ἢ χάριτι μέλποντα βοᾶν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ληθρίαι μὲν ὀδόντας μοι ἐνέπικριν, Ὁφίς ὁ πονηρότατος ὁ δὲ αὐτὸς ὁ σὸς Θεομήτωρ ἔβλασεν Υἱός, ἰχὺν δὲ μοι δέδωκε βοᾶν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τ λασήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας, μόνῃ Θεομακάρισε. τὸν ἐπ' ὧμων γὰρ Χερσβίμ καθήμενον Θεὸν ἀγκάλαις βασιλεύσας βοᾶς. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὡ δὴ, ἢ. Ὁ Εἰσμός.

Ε κ Φλογός ταῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήσας, ἢ δικαίαις θυσίαις ὕδατι ἐφλέξας. ἀπαντα γὰρ ὄρας, Χριστέ μόνῳ τῷ βεβλῆσαι σὲ ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Τροπάριον.

Τ εὐδαίων τὸν κάλαι προφητοκτόνον λαὸν, Θεοκτένον ὁ Φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ Σταυρῷ ἀναρτήσαντα. Λόγε Θεῷ ὃν ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ο υρανίαις ἀψίδας καὶ καλαλέλαιπας, ἢ εἰς Ἀθὴν φοιτήσας, ὅλον συνήγαγας, κείμενον Χριστὲ ἐν σαπρία τὸν ἀνθρώπον, σὲ ὑπερυψῆντα, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Θεοτακίον.

Ε κ Φωτός, Φωτοδότη, Λόγον συνέλαβες, ἢ τεκῆσα ἀφράσως, τῆτον δεδόξασαι. Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ Κόρη Θεὸν ἐσκήνωσιν. ὅθεν σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἔτερος Σταυροαναγ. Ἐκζηθι φρίττων Οὐρανέ.

Ε φρίξε πάσα ἀκοή, ὅπως ὁ Υἱός ἐκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τῷ Ἀδὲ τὴν ἰχὺν χειρώσασθαι, διὰ Σταυρῷ ἢ ταφῆς, πάντας διεγείρει, κραυγάζειν οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερῆς ἀνυμνῶντε, Λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Π ἑπαυται Ἀδὲ Τυρανίς, ἢ τὸ Βασίλειον ἐξεδύνεται λοιπόν. Σταυρῷ γὰρ ἐπὶ γῆς τηνύμενος, ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, τὴν τότε δυναστείαν καθῆλθεν ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερῆς ἀνυμνῶντε, Λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ω τῇ ἀφάτῃ σε Χριστέ, Φιλανθρωπότητος, ἢ ἀρετῶν ἀγαθῶν. ἐμὲ γὰρ καθορῶν ὀκλύμενον, ἐν τῇ τῷ Ἀδὲ ἀρετῇ, τὰ πάθη ὑπομείνας ἐδόξω. διό σε εὐλογῶμεν, τῶν ἑλῶν Δεσπότην, ἢ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Αἶψα.

"Αλλος, τῆς Θεοτόκου. Ἐκ φλογός τοις ὁσίοις.

Διαχρίσω ἐδῆτι ὥσπερ Βασιλιόταν, ὁ Υἱός σε λαμπρύνας αἴγλη τῷ Πνεύματι, σὲ ἐκ δεξιῶν αὐτῷ ἔθηκε Πάναγνε ὃν ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θελήματι μόνῳ Κόσμον πηξάμενος, ἐξ ἀχράντος σε μήτρας σάρκα δανείζεται, ἀνωθεν αὐτὴν ἀναπλάσαι βεβλόμενος ὃν ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Συναφίας τῷ Λόγῳ πρὸς με τὸν αἰθροπον, εὐδιάτημα θεῖον Πάναγνε πεφυκάς, λάμψασα σαφῶς Παρθενίας λαμπρότησιν. ὅθω σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Χρουσαυγῆς σε Λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφ' ὧς φῶς τὸ ἀπόσιτον, γνάσῃ τῇ αὐτῷ καταυγάζων τὰ συμπάντα. ὅθω σε ὑμνῶμεν, Ἀγνή εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω δὴ, θ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἡ τολμῇ Ἀγγέλων ἀτρεῖσαι τὰ τέγμετα. διὰ σὲ δὲ Πάναγνε ἀράθῃ βροτοῖς, Λόγος σεσχημένος ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ἐραναῖαις Στραταῖς σε μακαρίζομεν. Τροπάριον.

Παθῶν ἀμέτεχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεέ σαρκί προσμιλήσας τοῖς πάθεσιν· ἄλλα λείπεις τῶν παθῶν τὸν Ἀνθρώπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος Σωτῆρ ἡμῶν. μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθής ἢ Πατοσύνημος.

Φεραν θανάτῳ καταδεδήμενος, διασώζεις ἐτήρησας τὸ Σῶμά σε αὔγεις. ἡ δὲ σὴ ζωοποιός, ἢ θεὰ Λυχή. Δέσποσα ὦ τῷ Ἀδῇ, ἐκαταλέλειπται· ἄλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστῆς, ἡμᾶς συνήγειρας. Τριαδικόν.

Θεὸν Πατέρα Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χελεσὶν αἰγνοῖς μὲν δι' ἑαζόμεν, τὴν δὲ ἀόρητον ἢ ὑπερούψαν Πνεύματος Παναγίαν, ἐσταμιν σέβουμεν μὴ γὰρ ὑπάρχεις πανθενός, Τρεῖς ἀχώριστοι.

"Ετερος Σταυρῶν. Μὴ ἐπαθῆς με Μήτηρ.

Εἰ ἢ ὡς τὰς κατὰ θεὸν ὡς θνητὸς Ζωοῦτα, ἄλλα τῷ Ἀδῇ τὴν ἰσὺν, διελυσας Χρῆς, συνηγάρας νεκρῶν, ἐς ἢ συγκατέτις, ἢ Ἀνάστασιν πᾶσι παρέχεις ὡς Θεός, τοῖς ὦ τίς ἢ τίς σε μεγαλύνει.

Τγαλλιάδω ἢ Κτίσις, ἢ ἀνθρώτῳ ὡς κοῖνον, ὃ γὰρ Χοιτὸς ἐκ τῶν νεκρῶν ἡγειράς Θεός, τῷ σε θάνατον τὸ κώτρυν κραζόμεν, τῷ σε Ἀδῇ τὸ νῆκος, καθέλε σε ἐν γῇ ὡς ὕψας

ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ὡς εὐσπλαγχνός. Σταυροθετόν.
Φέρης τὸν Θρόνοντα πάντα, ἢ κατέχεις ὡς Βρέφος, ἐν
 ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς, ρύομενον ἡμᾶς, πολέμιος
 ἐν θρῶν. Ἀχραντε Δέσποτα, ἢ ὅσας ἐπὶ ζύλῳ, ὑψοῦμενον
 Σταυρῷ, τὸν ἐκ βόθρου πακίᾳς ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Ἄλλος, τῆς Θεότητος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Εξῆς ἐκλάμπων αὐγαῖς Θεότητος, ἐξ Ἰακώβ τῆς
 Ἰσοφῶν κρατερούσις ἀνέταλε. διὰ σὺ νῦν Πάναγνε
 Χριστὸς ὁ Θεός. Λόγος σαρκαρῶν. ὃ φωτίζομεν,
 σὺν ταῖς Οὐρανίαις Στρατίαις σὲ μακαρίζομεν.

Εὐδοίης δυνάμει τῇ σὴ ἢ χάριτι, σοὶ τὴν αἰδὼν προ-
 θύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα. ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι.
 Παρθένε Ἀγνή, χάριν ἀντιδίδουσα, σὲ τὴν πολὺφωτον,
 ἐκ τῶν ἀκηράτων Θεσαυρῶν Θεομακάρισε.

Εὐδοίης ἐδύχθη σαφῶς Θεότητος, ὃ ὃ σολὴν τῷ σώ-
 ματος ὁ Λόγος ἐξύφανε. Θεουργήσας τὴν ἐμὴν Παρ-
 θένε μορφὴν, ἥνπερ ἀνδεδυμένος, πάντας διέσωσε, τῶν
 ἐκ διανοίας καθαρᾶς, σὲ μεγαλύνοντας.

Ηεκουσίᾳ Ἀνάσσεις νῦν δαδωρήται, διὰ τῆς σῆς ἀφρά-
 ντης, ἢ ἀρήτης κοήσεως, Θεότοκε Πάναγνε. Ζωὴ
 γὰρ ἐκ σὺ, σάρκα περικημήνη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, ἢ τῇ
 τῷ θανάτῳ ἀμειδῶς, σαφῶς διέλυσε.

Εἰς τὰς Αἰῶνας. Στιχηρὰ Ἀνασάσιμα.

Ο Σταυρός σὺ Κύριε, Ζωὴ ἢ Ἀνάσσεις ὑπάρχει τῷ
 Λαῷ σου. ἢ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀνασάντα
 Θεὸν ἡμῶν ὑμνῶμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Η ταφὴ σὺ Δέσποτα. Παράδεισον ἡνοίξε τῷ γένει τῶν
 Ἀνθρώπων. ἢ ἐκ φθορᾶς λυτρωθώτες, σὲ τὸν
 ἀνασάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνῶμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν Πατρὶ, ἢ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν
 ἀνασάντα ἐκ νεκρῶν, ἢ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν. σὺ
 Ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν, ἢ Ἀνάσσεις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ερημέρος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γεγραπτά.
 συνεγέρης τὸν Προπάτορα ἡμῶν. διὸ σὺ ἢ δοξάζει
 τὸ γένος τῶν Ἀνθρώπων, ἢ ἀνυμνεῖ σὺ τὴν Ἀνάσασιν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ανατολικά.

Εὐρίε μέγα, ἢ φοβερόν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστά-
 σεως, τὸ Μυστήριον. ἔτω γὰρ προήλθες ἐκ τῆς τάφου.
 ὡς

ὡς Νυμφίος ἐκ πασάντος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα
τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς. ὁθεν ἐν Οὐρανῶς Ἀγγέλαι
χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς Ἀνθρώποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς
γενουμένην, εὐσπλαγχνίαν σε Φιλάνθρωπε.

Ω παράνομοι Ἰουδαῖοι, πᾶς εἰσὶν αἰσφραγίδες, καὶ τὰ ἀρ-
γύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις. ἐκ ἐκλάπη ὁ Θη-
σαυρὸς, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός. αὐτοὶ δὲ κατηχύνθητε,
ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα, καὶ
ταφυντά, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Φραγιδῶτος τῷ Μνήματι, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι;
Φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θύετε. τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ Βασιλεὺς. καὶ ὡς νεκρὸν παρα-
στήσατε, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδούν-
τες· δοῦσα Κύριε τῷ Σταυρῷ σε, καὶ τῇ Ἀναστάσει σε.

Σὺ ζωοδόχον σε Μνήμα, αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες οὐδὲ
μνησθῆναι κατέλαβον Κύριε, καὶ μύρα βαζάζουσαι, τὸ Σῶμα
σε τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζητήσαν· εὗρον δὲ Φωτοφόρον Ἀγγε-
λον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον, καὶ
λέγοντα· τί θαυμάζετε τὸν ἐκ πλευρᾶς τηγασάντα τῷ Κόσμῳ
τὴν ζωὴν; τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνήσκον ἐν μνήματι τὸν ἀθάνατον;
δραμεῖσαι δὲ μύλλον, ἀπαγγέλατε τοῖς αὐτῷ Μαθηταῖς, τῆς
αὐτῇ ὑπόδεξις Ἀναστάσεως, τὴν παγκόσμιον χαρμόνην. ἐν ᾧ καὶ
ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήμητί με ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ με, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σε, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

Αὐτὸς τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθῶντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ
πάλιν ἑστῶσας, Ληστὴν βωῶντα· Μνήμητί με Κύριε
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Σὺ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ Σταυροῦ προσηλωθῶντα, καὶ τὸν Κόσ-
μον ἐκ πλάνης ρυσάμενον, συμφώνως πάντες, Χρι-
στὸν ἀνυμνήσωμεν.

Τὸς πύλας, καὶ μοχλοῖς συντρίβας ζωοδότα, ἀνέστησας
πάντας, Σωτὴρ βωῶντας· δοῦσα τῇ Ἐγερσει σε.

Μνήμητί με ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σε,
καὶ τῇ Ἀναστάσει σε, χαρᾶς τὰ πάντα, πληρώ-
σας ὡς εὐσπλαγχνός.

Μυροφόροι ἐν τῷ μνήματι ἔλθεσαι, τῷ Ἀγγέλῳ
κραυγὰ

κραυγάζοντος ἤχον, Χρισὸς ἀνέστη, Φωτίσας τὰ σύμ-
παντα. Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν δόξαλογίζμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον λέγοντες· Τριάς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβῶσα, καὶ τεκῆσα τὸν
Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τὰς σὲ μεγαλύ-
νοντας. Τέλος τῆ πλ. Β'. Ἦχκ.

Ἐκτος μελωδός, ἀλλ' ὑπέρπρωτος πέλης,

Ὁ δεύτερος σὺ, τῶν μελῶν δευτερείων.

Τὰς ἡδονὰς σὺ διπλοσυνθέτης φέρεις,

Τῆ δευτέρᾳ πῶς δευτερείων δευτέρως.

Σὲ τὸν μελιχρὸν τὸν γλυκύν, τὸν τέττιγα,

Τὸν ἐν πλαγίσις Δεύτερον, τίς ἔ φιλεῖ;

Ἔτεροι Στίχοι εἰς τὸν Πλ.β' ἤχον τὸ Ὑπολύδιον.

Φθορικὸς εἰ σὺ ἐν Φθορᾷ Φθορὰν φέρων,

Ἦδὺς δὲ βάλλων δευτέραν Φθορὰν ἄπο.

Καί σοι τὸ λήγειν ἐστὶν ἐν τριφωνίᾳ,

Ὡς τοῖς Πλαγίσις δυνατόν πρᾶττειν τόδε.

Ἦδὺς δὲ μᾶλλον πᾶσαν ἦν ρίψης Φθορὰν,

Φαίνῃ ἀρίστῃ τῶν Πλαγίων Δευτέρῃ.

Η Χ Ο Σ. Βαρύς. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Λεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίβαντι Θανάτη
τὸ κράτος, καὶ Φωτίζαντι Ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀ-
σμάτων κραυγάζοντες. Δημιουργέ, καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Εταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς. Θανά-
τω δὲ ὡς Θεὸς, θάνατον ἀνέκρωσας. διὰ προσκυνῆσαι
τὴν τοιῇμερόν σε Ἀνάσασιν, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ πόσοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τῆ Δημιουργῆ, ἐθαύμα-
σαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικὴν. αὕτη ἡ δόξα
τῆς Ἐκκλησίας, ἔτος ὁ πλεῖστος τῆς Βασιλείας· ὁ παθὼν
δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι. Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Η ἐν συνεκλήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ
ἐσὺ μὲν εἶ Θεός, καὶ ἐκ αἰσχύνομαι. Ἐμασίχθης τῶν
νῦτον.

νώτον, ἔκ ἀνῆμαι. Σταυρῷ προσηλώθης, ἢ ἔκ κρύπτω.
εἰς τὴν ἔγερσίν σε καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός σε ζωή με.
Παντοδύναμε ἢ Φιλάνθρωπε, Κύριε δόξα σοί.

Λαβιτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότη-
τα, ἐν Σιών τὴν οἰκίαν Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν. αἶνε-
τὸν δεικνὺς ἑαυτὸν, ἢ δοξαζόμενον αἶ, σὺν Πατρί τε, ἢ
Πνεύματι Ἁγίῳ. πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕπε-
ρον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον, ἢ νεκρωθέντα ὡς Ἄνθρω-
πον, ἢ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς Φιλάνθρωπον.

Πατήλθες ἐν τῷ Ἄδῃ Χριστὲ ὡς ἡβελήθης, ἐσκύλευ-
σας τὸν θάνατον ὡς Θεὸς ἢ Δεσπότης, ἢ ἀνέστης
τρίημερος, συναναστήσας τὸν Ἄδᾶμ, ἐκ τῶν τῷ Ἄδου
δεσμῶν ἢ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα ἢ λέγοντα· δόξα
τῷ Ἀναστάσει σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Εν τάφῳ κατετέθης ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, ἢ ἀνέστης τριή-
μερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ συναναστήσας τὸν Ἀδᾶμ,
ἐκ τῆς φθορᾶς τῷ θανάτῳ, ὡς Παντοδύναμος.

Δόξα, ἢ νῦν Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώδης ὑπὲρ φύσιν Θεότοκε, ἔμμενας δὲ Παρ-
θενός ὑπὲρ λόγον ἢ ὕψιον. ἢ τὸ θαῦμα τῷ Τόκῳ
σε, ἐρμηνεύσαι γλῶσσα ἔ δύναται. παραδόξῃ γὰρ ἔσθης τῆς
συλλήψεως ἀγνή, ἀκατάληπτος ἐσὶν ὁ τρόπος τῆς κηρύσεως.
ὅτε γὰρ βέλεται Θεὸς νικᾶται φύσεως τάξεις. διό σε πάντες
Μητέρα τῷ Θεῷ γινώσκοντες, δεόμεθά σε ἐκτενῶς, πρέσβευε
τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.
Ἄνεστης ἐκ τῷ Τάφῳ Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, ἢ συνήγει-
ρας τὰς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σε, Κύριε δόξα
σοί.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Πὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ἢ φωτίσαντα πάντα, δευ-
τε προσκυνήσωμεν. ἐκ τῆς τῷ Ἄδῃ γὰρ Τυραννίδος
ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτῆς τριήμερῃ ἔγερσεως, ζωὴν
ἡμῖν δωρησάμενος, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπὸ τὸν Ἄδῃ κατελθὼν Χριστὲ, θάνατον ἐσκύλευσας,
ἢ τρίημερος ἀναστὰς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξαζόντας
τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε Φιλάνθρωπε.

Φαβερὸς ὡφθης Κύριε, ἐν Τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν.
Ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατὸς, τὸν Ἀδᾶμ συνα-
νέστησας, κραυγάζοντα· δόξα τῷ Ἀναστάσει σε, μόνε Φι-
λάνθρωπε.

λάνθωπε.

Δόξα, ἡ κὴν. Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς,
προσπεφευγότες βοῶμέν σοι. Θεότοκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.
ρύσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, ἡ σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Εατέλυσας τῷ Σταυρῷ σε τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ
Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρόνον
μετέβαλες, ἡ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας.
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα, τὴς ἐπὶ σοὶ
πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου ἡ βυθῶ πταισ-
μάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ τὴς ὑπευθύνες τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσω-
σάς, τεκῶσα τὴν σωτηρίαν. ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, ἡ ἐν
τόκῳ Παρθένος, ἡ μετὰ τόκον Παρθένος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκρος.
Αἰνῶ Τριάς σε τὴν Μοναρχικὴν Φύσιν.

Ω, δὴ, ἀ. Νεύσει σε πρὸς γεώδη.

Ανοῖξόν με τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, ἡ χεῖ-
λη τὰ ὦτα, πρὸς ἀνεσίν σε τρίψατε, μία Θεο-
της ἀπάντων, ἄδῃν σοι ᾠδὴν φωταγογὲ χαρισήριον.

Ενα τὸ ὑπερβάλλον. τῆς σῆς χρηστότητος δείξαι, διέ-
πλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπεροδύναμε, μόνον εἰκόνα
πυλίνην, σὲ τῆς ἀρχικῆς, πλασεργὲ Κυριότητος.

Εὗς ὁ ἀναρχος Λόγον, συναϊδίως γενήσας, ἡ Πνεῦμα
συναναρχον ἐκλάμψας κατηξίωσεν, οὐα Θεόν κατ' ὁ-
σίαν σύμμορφον ἡμᾶς προσκυνεῖν Τρισυπόστατον. Θεοτοκ.

Ωφθης ἐπὶ τῆς Βάτῃ, τῷ Μαῦσῃ Θεῷ λόγε, ὡς πῦρ
καθαρθήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ Παρ-
θεύῃ προτυπῶν σε σάρκωσιν, δι' ἧς τὴς βροτῆς ἀνεμόρφω-
σας. Ω, δὴ, μ'. Ο' κατ' ἀρχὰς τὴς Οὐρανῆς.

Εὐν οὐκὸν ἡ τριλαμπή, ἡ πανταρχὸν σε Δεσπότην,
ἀνυμνῶντες τῶν ἁμαρτιῶν, ἡ τῶν πειρασμῶν αὐτῶ-
μεν λύτρωσιν, ἀπεροδύναμε Θεῷ. μὴ ἐν παρῶς τὴς
πίσει, σε τὴν Ἀγαθότητα δοξαζόντας.

Εὐαδαντος ᾠφθης ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ρίζης ἀναρχῆς
Θεὸς Λόγος ἡ ἰσοδυνῆς, σὺν τῷ συμφυεῖ ἡ Θεῷ
Πνεύματι.

Πνεύματι, ἢ διὰ τὸ οἱ Πιστοὶ, Τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

Τὸ σκελεῖ ἢ συμφυῖ, τὴν Τρισυπόστατον Φύσιν, ἀμερίσως ἢ διαμερίτως, ἢ μοναρχικὴν Τριάδα πάντες σε, δοξολογῶμεν οἱ πιστοὶ, ἢ προσκυνῶντες αὐτῶμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀλλοιωτῶς τοῖς ἑστέοις ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα, Θεὸς Λέξει, Κόρης ἐξ Ἀγνῆς προήλθες σαφῶς, ἢ πᾶσιν ἐδίδας τὴν Θεαρχίαν τριλαμπῆ, ἢ εὐκὴν τῇ ἐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλοκλήτων ὑποστάσεων. Κάθισμα Τριαδικόν. Ὁ δὲ ἐμὲ ἀναχόμενος.

Μαρτυκότητας ἐλέησον, Τριάς Ἁγία τὰς δούλῃς σε, ἢ δέξαι μετανῶντάς σοι εὐσπλαγχνε, ἢ συγχωρήσῃς ἁγίστως. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν ταῖς ἁμαρτίαις, ἀγάθον Πάναγνε Θεότοκε, ἢ λύτρωσαι πλαιομάτων, τὰς σε ὑμνῶντας Θεονύμφευτε. Ὡς δὲ, δ'. Ὁ Πατρικὸς κόλπος.

Ενεκτικὴ τρίφωτε Μονάς, Θεαρχικὴ ἢ σωτικὴ τῶν πόθων, τὰς ὑμνοῦσάς νῦν περιφύεσθαι, ἢ σῶσον ἐκ θλίψεως, ἢ παθεῖν, ἢ πάσης κακώσεως.

Ερημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτῃ τριφάει Θεότητος, ἀπορῶντες ἀνυμνῶμεν σε, Φιλάνθρωπε Κύριε, ἢ δοξάζομεν σε τὴν δύναμιν.

Επὶ τῆς γῆς ὡς ἐν ἑοραταῖς, σὺν Ἀσκημάτων τοῖς χοροῖς, Μονάς ἢ Τριάς, ἀμερίσως σε μερίζομεν, ἢ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων θεοπόρτισαν.

Τῆς Πατρικῆς δόξης ἕκαστος, εἰς τὴν ἡμῶν ἐρχατίαν κατήλθες ἐκάν, σαρκωθεὶς ὁ ὑπερβίσιος, ἢ πάντας ἀνύψωσας, πρὸς τὴν Θείαν δόξαν, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡς δὲ, ε'. Οἱ ὁμοθρόνους.

Μετὰ τὸν ἁγίωτον Φύσιν, Τριάς τοῖς χαρακτηριστῶν, ἢ Μονάς ἐν βυθίσῃ, ἢ δόξῃ, ἢ τιμῇ, κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπην.

Μετὰ τὸν ἁγίον καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν ἢ Τρισήλιον Φύσιν, δοξάζοντες αὐτῶμεν, ρυθίναται παρασμῶν, ἢ παντοίων θλίψεων. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὸν ἁγίον Θεὸν Λόγον, τὴν Φύσιν τῶν Ἀνθρώπων, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι ἐδίδας ὑμῶν, σύμμορφον ἢ σύνθετον. Ὡς δὲ, ς'. Ναυτιώτα σάλπι.

Ομοῦσιν κράτει, τὴν Μοναρχικὴν Θεαρχίαν, τοῖς ὡς Τρισά-
 σεσι πεφυκῆσαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν. τὴν
 οὐρανὸν ἐχέσταις μόνῃν, τῆς ὑπαρκτικῆς ἐκάστη ιδιότητος. Δίς
 Θεοῦ σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων, αἰνέσι.
Τρισήλιε Μοναρχία. μεθ' ὧν ἡ ἡμεῖς ὡς πληνέουσιν
 εὐμασίᾳ, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνῃν, ἀνυμναλοῦμεν, ἡ
 τῶς δοξάζομεν. Θεοτοκίον.

Τετάρτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου Πατρὸς,
 ἄλλος Ἡλῖος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως
 ἐκτεταλὲ, ἡ Μοναδικὸν τρισὶ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον
 Θεὸν ἐδίδαξε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Πυρὸς Φωτεινότερον.

Τριάς Ὁμοῦσι, Μονὰς Τρισυπόστατε, ἐλέησον ἐς ἔπλασας
 ἀθάνατε, καταφλέγῃς κακίας τῶν πλαιόντων, ἡ φω-
 τίζῃς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν εὐσπλαγχνίαν σε, ὁ
 Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Φωρὸς Φωτεινότερον, Φωτὸς ὑπεργέφερον, τὸ ἔλεος τῆς χά-
 ριτός σε Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώ-
 πων, ἡ δροσίζον διανοίας τῶν ὑμνούντων, τὰ μεγαλεῖά σε Θεο-
 τόκε Πανάμωμε. Ω δὴ, ζ'. Ὁ ὡς καμίνω τῷ πυρὸς.

Τῷ σεσι θεῶν Προφητῶν, κειθαρχούντες ὡς σε μόνον,
 Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ὡς τρισὶ χαρακτῆρσιν, ἔτι
 βωόντες. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Χοῖκαῖς χείλεσιν ἡμεῖς, σὺν αὐλοῖς Τάξεσιν ὕμνοις, Τριάς
 Ἀγία σε μέλπομεν ὡς Μονάδι ἑσίας ἀναβωόντες εὐλο-
 γητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ενα ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν, ἐκ
 σε σαφῶς ὠκιδρώτησε, τὴν Ἀνθρώπου θεώσας, ἔτι
 βωόντας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σε.

Ω δὴ, η'. Ἀφλεκτος πυρὶ.

Κρατὴς τῷ παντός, ἡ τρίτῃ ἡ νῦν, Κυριαρχία ἀναρχε,
 ἡ διέθνεις Οὐρανόν, ἡ τὴν γῆν, διόμε φίλτρῳ τῷ σῷ, κα-
 ταβελγόμενον αἶν, Φύλαξον ψάλλον σοι πάντα τὰ ἔργα Κυ-
 ρίε τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἡ ὑπερυψέτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ηλίε βολαῖς, τριλαμπῆς καταυγαδῆναι. Φωταρχικαῖς
 αἰνέωσον, τῶν ὑμνωδῶν σε τὰς καρδίας, ἡ νῦν δρῶν
 τὸ κάλλος τὸ σὸν, Τριάς Μονὰς ὡς ἐφικτὸν, δώρησαι
 πάντοτε, πάντων τῶν κίση πρεπέση, τὴν σὴν Μεγα-
 λωσύνην.

Λωσύνην, ἀνυμνολογούντων εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Καὶ ἄν με τῆς σῆς, τριφάως πόησον αἴγλης, ἀγαθουργέ
 Φιλάνθρωπε, ἢ μετρίαις ἢ μεθέξεως, ἀπρόσιτον
 τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, ἢ σαρκὸς πάθει. Δέσπο-
 τα δεῖξον Μονάρχα Θεέ με, ἢ Κύριε τῆς δόξης, τῷ ὑμνο-
 λογῆν σε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θὼς Θεοτοκίον, ἐκ Γαστροῦ σε ἀνατείλαν, Παρθενομήτορ
 Ἀχραντε, πάντα τὸν Κόσμον Τρισηλίω Φωτὶ κατήύρασε,
 ἢ τὴν γῆν καθάπερ ἄλλον Οὐρανὸν ἔδειξε φάλλεσσαν. πάντα
 τὰ ἔσχα Κυρίῳ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἢ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας
 τὰς αἰῶνας. Ω δὴ, ὦ Μήτηρ Θεῶ, ἢ Παρθένος.

Υψιγερῆν ἢ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ὡ ὑψίστοις ἀπαύτως,
 Σεραφίμ ἀνυμνῶσιν, ἐκ ἐξιχύομεν οἱ πῆλινος· πλὴν
 ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες, ἢ Φιλανθρωπότατον
 Θεὸν μεγαλύνομεν.

Εωματικῆς ἀληθόνας λύτρωσαι, ἢ ψυχικῆς ἐμπαθείας, τὰς
 ὕμνωδός σε, Μοναδικῇ Τριάδι ἀχώρισε, ἢ διαφυλάττε-
 δαι ἀτρώτως, ἐκ πάντων τῶν βιωτικῶν περαιοτήριων ἀξιώσον.

Εσσομένης Θεαρχίας τρέφωτε, προΐχομένη τὸ κράτος,
 ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς ἐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς
 τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δέλοις, ἢ τῶν περασ-
 μῶν ἢ παθῶν ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Καὶ τὴν ψυχὴν ἢ σαρκὸς τὸ Φύραμα, προσελήφως
 Θεοτόκε, ἐκ σῆς Μητρὸς ἀχεράντα, ὁ Θεὸς Λόγος
 κατ' ἀλήθειαν Ἄνθρωπος ὦφθη, ἢ θείας ἑσίας, κοινω-
 νὸν τὸν ἄνθρωπον, σαφῶς ὡapéφανε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Μετὰ τὴν ἁ. Στιχολογίαν, Καθίσμ. Αναστάσιμα.

Κεῖν ὡ τῷ τάφῳ ἀνέκχτο, ἢ σφραγίς ὡ λίθῳ ἐ-
 τέκχτο· ὡς Βασιλεὺς ὑπνύντα, ἐκτινῶται ἐφύλα-
 ττοι Χριστὸν, ἢ Ἀγγελοὶ ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον,
 Γενναῖκες οἱ ἐκραύγαζον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ
 Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Εὖ τριήμερῳ ταφῇ σε σκυλεύσας τὸν θάνατον, ἢ θθα-
 ρύτα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσῃ σε ἀναστήσας
 Χοιρεῖ ὁ Θεὸς ὡς Φιλάνθρωπος, δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Εὖν παυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ ἀναστάντα Χοιρὸν τὸν
 Θεόν, ἢ καθελόντα τῷ θανάτῳ τὸ κράτος, ἀπαύτως
 ἰκέτομεν.

ἡμετερε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν θ'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Θσφραγισμὸν τῆς μνήματος, ἡ Ζωὴ ἐκ τὰς ἀνέτειλας,
Χοιρὲ ὁ Θεός· ἡ τῶν θυρῶν κεκλησισμῶν, τῆς Μα-
 θηταῖς ἐπέσης, ἡ πάντων Ἀνάστασις. Πνεῦμα εὐθὺς δι-
 αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος. Δόξα.

Επὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον Γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέ-
 ρσαι, ἢ κρατιωτῶν φυλασσόντων σε τὸν τῶν ὅλων Βα-
 σιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λί-
 θον; ἀνέστη ὁ μεγάλῃς βελῆς Ἀγγελὸς, πατήσας τὸν θά-
 νατον, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν ἢ προ-
 χασία τῶ γένος τῶν Ἀνθρώπων. ἐκ σὺ γὰρ ἐσαρκώ-
 θη ὁ Λυτρωτὴς τῆς Κόσμου, μόνῃ γὰρ ὑπάρχεις, Μήτηρ ἢ
 Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη, ἢ δεδόξασμένη, πρέσβευε
 Χοιρῶ τῇ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ Οἰκουμένη.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Ἰσακὴ.

Θ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, ἢ ὑπομένας Σταυρὸν
 σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σε, Χοιρὲ ὁ Θεός
 ὡς Φιλάνθρωπος. Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον, Α'.

Τὴν αἰγματοσπίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κα-
Τμὲ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δολοπαθείας.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπέρων θλίψης, νηστίας μετὰ δακρύων
 ἔστος χαρῆς δρέψεται, δράγματα φειζωοτροφίας.

Δόξα, ἢ νῦν.

Τ γίω Πνέιμετι, πηγὴ τῶν θείων Θεσαυρισμάτων,
Αἱ εἰς Σοφία, Σύνεσις, Φόβος· αὐτῷ αἰνεσις, δόξα,
 τιμὴ, ἢ κράτος. Ἀντίφωνον, Β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μίτην
 κοπιῶμι. πλὴν γὰρ αὐτῆ, ἔπραξις, ἢ λόγος τελεῖται.

Πεκαρπὴ τῆς Γαστρός αἱ Ἅγιοι πνευματικοκινήτως, ἀνα-
Βθλαστὴ πατέρα δόγματα ὑποθεσίας. Δόξα, ἢ νῦν.

Τ γίω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὰ εἶναι ἔχει. πρὸ
Απάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων Κυριότης, Φῶς ἀπρό-
 σιτον, Ζωὴ τῶν πάντων. Ἀντίφωνον, Γ'.

Ο φοβέμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν ἢ
 αἰὶ μακαρίζονται, δόξη ἀκηράτοι.

Η κλη τῆς τραπέζης σε, ὡς τελέχῃ βλέπων τὰ ἔγ-
 χονα

κονά σε. χαῖρε, εὐφραίνε, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ
Ποιμέναργα. Δόξα, ἡ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλῆτος δόξης, κρι-
μάτων βάθος μέγα, ὁμόδοξον Πατρὶ ἡ Υἱῷ λατρευ-
τὸν γάρ. Προκείμενον. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχες. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.
Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.
Ἀνάστασιν Χριστῷ. Ο' Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ω, ὦ, ἂ. Ο' Εἰρμός.
Νεῦσε σε πρὸς γεώδη, ἀντίτυπιαν μετήχθη, ἡ πρὶν
εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε. ὅθεν ἀβρόχως πε-
ζεύσας, ἀδὴ Ἰσραὴλ σοι ὠδὴν ἐπινίκιον. Τροπάριον.

Ἐκρίται τῷ θανάτῳ, ἡ Τυραννὶς διὰ ξύλης, ἀδίκῃ
θανάτῳ σε, κατακριθείσος Κύριε. ὅθεν ὁ Ἄρχων
τῷ σκότεις σε μὴ κατιχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Τῷ σοι προσπελάσας ἡ τοῖς ὀδοῖσι μὴ δύναν, συνήρῃσαι
τὸ σῶμά σε, τὰς σιαγῶνας τέθλασαι. ὅθεν Σωτὴρ τὰς
ὀδύνας, λύσας τῷ θανάτῳ, ἀνέστης τριήμερος. Θεοτόκion.

ἔλυνται αἱ ὀδύνας, αἱ τῆς Προμήτορος Εὐας. ὀδύνας
λαθῆσα γὰρ, ἀπηρεργάμως τέτοκας. ὅθεν σαφῶς
Θεοτόκion. Πάναγνε εἰδότες σε, πάντες δοξάζομεν.

Ἄλλος Κανὼν Σταυροακας. Πόντω ἐκάλυψε.
Λύω πηγὰς ἡμῖν, ὡς Σταυρῷ ἀνέβλυσεν, ὁ Σωτὴρ
ζωήφορος, ἐκ τῆς αὐτῆς νυγείσης Πλευρᾶς ἄσωμεν
αὐτῷ, ὅτι δεδόξασαι.

Ἐφον οἰκήσας, ἡ ἀναπὰς τριήμερος, ἀφθαρσίαν
παύσων, ἀπεκδοχὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς ἄσωμεν
αὐτῷ, ὅτι δεδόξασαι. Θεοτόκion.

Μετὰ Παιδίως, ἡ μετὰ Τόκον ἐδείχθης, τὸν γὰρ
ἐκτίσεν τῷ Κόσμῳ, σεσαρκωμένην τέτοκας. Χαῖρε
σοι πάντες κραυγάζομεν.

Ἄλλος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκion.
Κατὰ Ἀλφάβητον. Νεῦσε σε πρὸς γεώδη.

Τῷ βουγον ἡ τεχῆσα, τῆς εὐσπλαγχνίας, Παρθένε, ψυχὴν
ἐμὴ καταύγασον, τῷ φωτοφόρῳ λάμψαι σε ὅπως
ἀξίως ὑμνήσω, τῶν σῶν θαυμασίων τὴν Ἀβυσσον.

Ἐλεῖ τῆς ἀμαρτίας, κατατρεφθείσας ὁ Λόγος, ἡμῶς
θεοπάμνος, ὡς Εὐεργέτης ὠχτερων. ὅθεν ἀφρατῶς
ὢνται.

ῶνται, Πάναυγε σαρκί, τῇ ἐκ σὺ ὁ Ὑπέρθεος.

Εἶγονε τῷ θανάτῳ, καταχεῖσαι ἡ φύσις, φθαρτὴ
ἢ ἐπίκληρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάναυγε, σὺ δὲ ζῶν
συλλαβεῖσα, ταύτην ἐκ φθορᾶς, πρὸς ζῶν ἐπανήγαγες.

Ω, δὴ, γ. Ὁ Εἰρμός.

Ο κατ' ἀρχὰς τὴς Οὐρανὸς παντοδυνάμω σε Λόγῳ σε-
ρεώσας Κύριε Σωτῆρ, ἢ τῷ Παντεργῷ ἢ Θείῳ
Πνεύματι, πάσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσφαλείῳ με-
πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σε φερέωσον. Τροπαρίου.

Εὐ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκκοίσε
γεῦσπλαγχνε Σωτῆρ, ἢ φέρεις πληγὴν ἡρόνης πρό-
ξενον, ἢ σωτηρίαν τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σὺ Ἐλεήμων,
πάντες κατηλλάγημιν Γυνήτορι.

Εὐ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετραμμένον,
δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, ἢ ἔδειξας φῶς ἐν σκοτει-
κάλαμοι κατωκισμένῳ ἢ φθορᾷ, διὰ Σταυρῷ γὰρ εἰς
Ἀθῆν, καταβεβηκίως με συνανέειπας. Θεοτοκίον.

Φῆς ἀπεράνδρου σε Μητρός, ταῖς ἱεσίσαις τῷ Κόσμῳ,
τὴν εἰρήνην βραβεύσον Σωτῆρ, ἢ ἢ τῷ Βασιλεῖ τὴν
νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, ἢ τῆς ἀφ-
ραῖς σε ὁδοῆς, τὴς δοξολογούντας σε ἀξίωπον.

Ἐτερος Σταυροῦν. Ὁ Οὐρανὸς τῷ Λόγῳ σερεώσας.

Ο ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη ὑπομείνας, ἢ τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης ἢ Θεός, σερεώ-
σόν με τὸν νῦν, εἰς τὸ θέλημά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο ἀναστὰς τριήμερος ἐκ τάφῳ, ἢ τὴν ζῶν τῷ Κόσμῳ
ἀνατείλας, ὡς Ζωοδότης ἢ Θεός, σερεώσόν με τὸν
νῦν, εἰς τὸ θέλημά σε μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Η Εὖαν ῥυσάμενῃ, Παρθενότητι Μαριὰμ, δυσώπη-
σον τὸν ἐκ σὺ σαρκωθέντα Θεόν, σώσαι τὴν πόλιν σου.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκου. Ὁ κατ' ἀρχὰς τὴς Οὐρανός.

Λράκων ἐρπίσας ἐξ Ἑδέμ, ἐμὲ θεώσεως πόθῳ, δε-
λεάσας ἐρρίψεν εἰς γῆν. ἀλλ' ὁ συμπαθὴς ἢ φύσις
εὐσπλαγχνός, κατοικτειρήσας θεουργῇ, ἐν τῇ Γαστρὶ σε
σκηνώσας, ἢ ὁμοιωθεὶς μοι Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας Παρθένε,
Θεοτοκε πάντων ἡ χαρά, χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ Κό-
σμῳ

μαί τέτοκας, ἢ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσιν λύπην, τὴν τῆς ἁμαρτίας Θεοῦ μφευτε.

Ὡν αἰώνιον ἢ φῶς, Θεογενήτορ Παρθένε, ἢ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα ἢ Θεόν, καταπραΰνουν πῖσι, ἢ ὁμολογία τῇ τῆς χάριτος. Ὡ δὴ, δ'. Ο' Εἰσμός.

Ο πατρικὺς κόλπος μὴ λιπὼν, ἢ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χρῖσε ὁ Θεός, τὸ Μυσήριον ἀήκοα τῆς οἰκονομίας σε, ἢ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Τὴν ἐαυτῇ νῶτον δεικνύς, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς ἢς μάστιγας, δάλε πταίσαντος, αἰκίζεται Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλίω μὲ τὰ ἐγκλήματα.

Τὴν ἀρετικῶς βήματι κριτῶν ταρανομένων, ὡς Κριτὸς εὐθύνεται, ἢ ραπίζεται κλητὴ χειρὶ, ὁπλάσας τὸν ἄνθρωπον ὡς Θεός, ἢ κρίνων δικαίως τὴν γῆν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς Μητὴρ τῇ Θεῷ, τὸν Ποιητὴν σε ἢ Τῖόν ἰκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθύναι με λιμένα Πανάμωμε, τῇ αὐτῇ ἐδόξεν δελήματος.

Ἄλλος. Ἄλλος Σταυρῶν. Κατανεύων ὁ Προφήτης.

Ὁ μὴ εἰδὼς ἁμαρτίαν, ἢ διὰ ταύτην γεγονώς Κύριε, ὁ ἐκ ἡδοῆς, μορφῶσαι λαβὼν τὸ ἀχόριον, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον, ἢ κτείνης δελεάσας τὸν Τύραννον.

Ἐπὶ Σταυρῷ ἀνηρέθης, ἢ τῷ Προπάτορος Ἀδάμ ἔλυσας ἁμαρτίαν· ὅτι πάντας τῷ σώσαι, τὴς χρηστῆς σε ἐλήλυθας. Θεοτοκίον.

Ὁ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, θνήσκεις, ζωοῖς δὲ τὸν Ἀδάμ γνῶμη τὸν πλανηθέντα. ἢ γὰρ κατέπληξε θάνατος τὴν ἰσχύν σε, ὅτι πάντας τῷ σώσαι τὴς φθαρνύτας ἐλήλυθας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ο' Πατρικὺς κόλπος.

Ἡ ἐκλεκτὴ ὅλη ἢ καλὴ, ἀναφανέσα τῷ Θεῷ πρὸς Κτίσεως, τῇ λαμπρότητι Πανύμνητε, τῆς Φωτοχυσίας σε, τὴς ὑμνῶντάς σε καταφαιδρουν.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας Ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐξ Ἀγνῶν αἱμάτων σε, τὸν λυτρώμενον πταισμάτων πολλῶν, τὴς πόθῳ γεραίροντας, ἢ ὑμνῶντάς σε Μητροπαρόθυγε.

Τὴν ἐργαί φῶσις λογικῇ, τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σε Πανύμνητε, τὸ Μυσήριον τὸ ἀφραστον τῆς κυοφορίας σε, μυηθεῖσα νῦν Παμμακάρισε. Ὡ δὴ, ε'. Ο' Εἰσμός.

Νύξ

Ηὺς ἀφεγγής τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός, ὡς τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σε· διὰ τούτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ἢ ἀνυμνῶ σε τὴν Θεότητα. Τροπάρ.

Υπὲρ σῶν δόλων πιπρώσκη Χριστέ, ἢ βαπτισμὸν καρτερῆς, ἐλευθερίας προξενον, τοῖς μελωδῶσι, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ἢ ἀνυμνῶ σε τὴν Θεότητα.

Τῇ Θεῇ σε δυνάμει Χριστέ, δι' ἀσθενείας σαρκὸς, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, ἢ νικητὴν με θανάτῳ Σῶτερ, δι' Ἀναστάσεως ἀνέδειξας. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγκύνησας, Μῆτερ Ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐκ σὲ θεοπροπῶς Πανύμνητε. Ἐπεὶ ἐκ ἔγνωσ ἀόριστος εὐνή, ἀλλ' ἐξ Ἀγίῃ κύβης Πνεύματος.

Ἄλλος Σταυροαναστάσιμος. Κύριε ὁ Θεός μου.

Οτε ὡς τοῖς ἀνόμοις λογιδοῖς, ὑψώθης αὐτῷ Κρανίῳ. Φωστῆρες ἐκρούποντο, ἢ διεκλονέτο ἡ Γῆ, ἢ Νεφέλαι φαιδρότης ἐρράγη, Ἐβραίων δηλῶσα τὴν ἐκπτώσιν.

Εὖ τὸν ἐξανελόντα, τῷ Τυράντῳ πάσαν τὴν δυναστείαν, Γίχρ' ὅ Θεότητος τῆς ἀκαταλήπτῃ σε, ἢ νεκρὸς τῇ σὲ Ἀναστάσει ἐγύροιντα, ὕμνοις δοξάζομεν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ τῷ Βασιλεῶς ἢ Θεῷ. Πανύμνητε Θεοτόκε, τοῖς πίσει ἢ πόδι σε, ὕμνοις εὐφημῶσιν αἰεὶ, ἱλασμοῦ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν παραπτωμάτων κατὰπεμψον.

Εἰρμός ὁ αὐτός. Τῆς Θεοτόκε.

Ηλίμακα θεωρήσας, Ἰακώβ πρὸς ὕψος ἐσηργιμένη, εἰκόνα μεμύηται τῆς Ἀπειρογάμσε· διὰ σὲ γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις ὡμίλησε, Πάναγνε Δεσποίνα.

Τύτρωσιν αἰώνιαν, διὰ σὲ Παρθένε νῦν εὐρηκότας, προθύμως βοῶμέν σοι· τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε. ἢ τῷ σὺ φωτὶ γεγηθότες Πανύμνητε, ὕμνοις σε μελοποιοῦμεν.

Μόνησε ὁ Νυμφίος, ἀκανθῶν ἐν μέσῳ κρίνον Παρθένε, εὐρὼν διαλάμπυσαν ἀγνείας σιλπνότητι, ἢ φωτὶ τῷ τῆς Παρθενίας Πανάμωμε, Νύμφην προσήκατο. Ω δὴ, εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Ηαυτιῶντα σάλω, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλοῖς ποντήμινον ἁμαρτίας, ἢ ψυχοφθόρῳ θνήσκειν προσριπτόμενον, ὡς ὁ Ἰωάννης Χριστέ βοῶ σοι. ἐκ θανάτου φέρε με βυθῷ ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Εμνημόνευσόν σε, αἱ κατακληιδῆσαι, τῷ Ἀδελφῷ ψυχῇ.

ἢ ἐκλείπειν τῶν Δικαίων, ἢ παρὰ σὲ σωτηρίαν προσκύνοντο· ἦν διὰ Σταυρῷ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις, ἐπιβάς ὡς εὖσπλαγχνος.

Τὸς τὸν ἐμψυχόν σε, ἢ ἀχαιοποιήτον ὄμον, λυθώτα παθήμασιν, ἐπιβλεῖν πάλιν χορὸς Ἀπεσώλων ἀπήλπισιν· ἄλλ' ὑπὲρ ἐλπίδας προσκυνήσας, ἀνεγινερμίσον πανταχῶς ἐκήρυξε. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀφράστ Τόκῃ, σὲ τῆς Παναμάμῃ τὸν Τρόπον, Παρθένε Θεόνυμφε, τὴν δι' ἡμᾶς, τίς ἐρμηνεύσαι ἀνθρώπων δινησεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ἐνώθης σαι, Σαρκὸς ἐκ σὲ ἐγένετο. Ἐτερος Σταυραὶν. Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλίας.

Εν τῷ Σταυρῷ ὕψωθης, Σωτὴρ ἐκασίως, τὸ τῷ ἐκθερῶ ἡχμαλώτευσας κράτος, ὡς τῷ προσήλωσας, τῆς ἀμαρτίας Ἀγαθὲ τὸ χερσόγραφον.

Εκ τῶν νεκρῶν ἀνάσας, Σωτὴρ ἐξασία, συνήγηρας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ζωὴν ἢ ἀφθαρσίαν, δωρησάμενος ἡμῖν ὡς Φιλάνθρωπος. Θεοτοκίον.

Οὐ νέτερες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωπῶσα μὴ παύσῃ, ρυθῆναι ἐκ κινδύνων, τὴν ὑμνῶντάς σε Ἀγνή Ἀπαρθῶνε. Ἄλλος, τοῖς Θεοτόκῃ. Ναυτιῶντα σάλας.

Μοιχαῖ σε τύποι, ἢ τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις, σαφῶς προεμήνυον, τὴν ἐξομῶν τὸν Εὐεργέτην Ἀγνή πάσης Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς ἢ πολυτρόπως, εὐεργετηκότα τῆς πίστεως ὑμνῶντάς σε.

Ζενοβώτα πάλαι, ἐξ ἐπιβελῆς ἐροδοτόν, Ἀδάμ τὸν πρότοπλαστον, τῆς ὡς τῇ Παραδείσῃ Ἰουφῆς Ἀπερόλαμ, ἀνδρὶ ἐπ' ἀνήλας ἰεχῶσα, τὸν ἐκ παραβάσεως ἡμᾶς ρυσάμενον.

Οβελήσαι θεία, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστήσαντες ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς Γαστρὸς σε Ἀγνή προσήλυθε, ἢ τῆς ἐν τῷ σκότει τῷ θανάτῃ, θεαρχικῶτάταις ἀσραπαῖς κατέλαμψε. Κοντάκ. Οὐκ ἔτι Φλογίνη.

Οὐκ ἔτι τὸ κράτος τῷ θανάτῃ ἰαχίση κατέχευεν τῆς ἐροδῆς. Χριστὸς γὰρ κατέβη συτρίβων, ἢ λύων τὰς δυνάμεις αὐτῆς. Δεσμεῖται ὁ Ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται, ἐπέση, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ὡς πίστι, ἐξέρχασθε οἱ Πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Ὁ οἶκος.

Ετρεμε κατωτέρω τὰ καταγθόνια σήμερον, ὁ Ἄδης, ἢ ὁ θάνατος τὸν ὡς τῆς Τριάδος, ἢ Γῆ ἐκλενέτω, πύλωτος σε Ἀδὲς.

Ἄδ' ἰδόντες σε ἔπληξαν· ἡ Κτίσις δὲ πάντα σὺν τοῖς Προφῆ-
ταις χαίρεσα, ψάλλει σοι ἐπινίκιον ᾠδὴν, τῷ Λυτρωτῇ ἡμῶν
Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτῳ τὴν δύναμιν, ἀλαλάζωμεν
ἢ βοήσωμεν τῷ Ἀδὰμ, ἢ τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, εὐλὸν τῆτον
ἡσθήγαγεν, ἐξέρχεσθε οἱ Πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάσασιν.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' Εἰρμός.

Ἐάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι· δροσοβολῶσαν ἀπέ-
δειξεν, ὡς Θεὸν ἀνυμνῶντες, ἢ λέγοντες· ὁ ὑπερυψύ-
μενος, τῶν Πατέρων Θεός, ἢ ὑπερώδοξος. Τροπάριον.

Σύλω νεκρῆται Ἀδὰμ ἐκασίως, παρακοὴν ἐργασά-
μενος, ὑπακοὴν δὲ Χριστῷ ἀναπέπласαι· οἱ ἐμὲ
ζαιρῆται γὰρ, ὁ Υἱὸς τῷ Θεῷ ὁ ὑπερώδοξος.

Ὁ ἀνασάν· ἅ Χριστὲ ἐκ τῆ γάρφα, ἡ Κτίσις πάντα ἀνύμνησε.
σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ὡς Ἀδ' ἐξήνθησας, τοῖς νεκροῖς Ἀ-
νάσασιν, τοῖς ὡς σκότῃ τὸ Φῶς ὁ ὑπερώδοξος. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ουγατίη Ἀδὰμ τῷ φθαρώτος, χαῖρε ἡ μόνη Θεό-
νυμφος· Χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορά ἐξωστράκισαι, ἡ Θεὸν
κυήσασα· ὃν δυσώπη Ἀγνή σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἐτερος Σταυροανα. Οἱ ὡ καμίνω τῷ πυρός.

Ὁ ὡ τῷ εὐλῷ τῷ Σταυρῷ, ἀμαρτίας κύντρον ἀμβλύνας, ἢ
τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως τὸ χροσόγραφον λύσας, λόγῳ
πλευρᾶς σε· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν πλευρὰν διανυγίς, ἢ ρανίσιν αἵματος θείης, τὴν γῆν
καθάρας τοῖς αἵμασι τῆς εἰδωλομανίας καταχρανθεῖσαν.
Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκ.

Πρὸν πρὸ ἡλίου φωτισμὸν, ἀνατέλλεις Κόσμῳ Θεοκυῖτορ
Χριστὸν, τῷ σκότῃς ρυσάμενον, ἢ φωτίζοντα, πάν-
τας Θεογνωσίᾳ· Εὐλογητὸς εἰ κράζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν. Ἄλλος, τῆς Θεοτοκῆς. Κάμινον Παῖδες.

Πεποικιλμένον διάχρυσον Κόσμον, σὲ κερτημύκην ἡγά-
πησιν, ὁ πλαστουργός σε Παρθένε, ἢ Κύριος, ὁ
ὑπερυψύμενος, τῶν Πατέρων Θεός, ἢ ὑπερώδοξος.

Ῥύπτεται Κόρη τὸν ἀνθρακα πάλαι, ὁ Ἡσαΐας δεξά-
μενος, συμβελικῶς τὸν σὸν τόκον θεώμενος, τὸν ὑ-
περυψύμενον, τῶν Πατέρων Θεὸν, ἢ ὑπερώδοξον.

Ὁ ὑμβολα πάλαι τῷ θεῷ σε τόκῳ θεοῖ Προφῆται θεώμενοι,
ἁρμονικῶς ἀνυμνῶντες ἐκράυγαζον· ὁ ὑπερυψύμενος, τῶν
Πατέρων Θεός, ἢ ὑπερώδοξος. Ω, δὴ, η'. Ο' Εἰρμός.

Ἄφλεκ-

Τὸ φλεκτός πυρὶ, ὡς Σινᾶ προσομιλῆσα, βάτος Θεὸν ἐ-
Αγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ ἢ δυσήχῳ Μωσῇ, ἢ
 Παύλῳ ζήλος Θεῷ, τρεῖς ἀναλώτες ἐν πυρὶ, ὑμνωδῶν
 εὐαῖε. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ ὑ-
 περυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Τροπᾶριον.

Τὸ χραντός Ἀμνός, λογικὸς ὑπὲρ τῷ Κόσμῳ, σφαγια-
Αδὲς κατέπαυσε, τὰ κατὰ Νόμον προσφερόμενα,
 καθάρας τῷτον χωρὶς παραπτωμάτων ὡς Θεός, εἰς αἰὲν
 κράζοντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ
 ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τὸ φθαρτός ἐκ ἑσᾶ πρὸ πάθος, ἢ ληφθεῖσα ὑπὸ τῷ
Ακτίστῳ σαρξὶ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος ἢ τὴν ἔγερσιν,
 ἀπόσιτος τῇ φθορᾷ κατεσκευάσθη, ἢ θνητὸς καινουργῇ,
 κράζοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
 ἢ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Θεοτοκίον.

Ρῶ το καθαρὸν, ἢ Πανάμωμον Παρθένον, τὸ ῥυπαρὸν ἢ ἔμμου-
Τσον, τῆς Οἰκονομίας ἀπέκαθρε, ἢ γέγονας τῆς ἡμῶν, πρὸς
 τὸν Θεὸν κατὰ θεαγωγῆσά Πάναθεν, πάντα τὰ ἔργα διόσε
 Παρθένου εὐλογῶμεν ἢ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ἔτερος Σταυραῖος. Τὸν μόνον ἀναρχόν.

Τὸν ὑπομέναντα, ἐκείνως τὰ πάθη, ἢ ὡς Σταυρῷ προ-
Τσηλωθῆντα βελήσει, ἢ λύσαντα τὰς τῷ Ἀδὰμ δυνάμεις,
 ὑμνεῖτε Ἱερῆς, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τὸν καταργήσαντα, τὸ θανάτῳ τὸ κράτος, ἢ ἀναστάντα ἐκ
Τῷ Τάφῳ ὡς δόξῃ ἢ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,
 ὑμνεῖτε Ἱερῆς, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τὸν μόνον εὐσπλαγγνόν, ἢ προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐπ'
Τῇ ἐσχάτῳ ἐκ Παρθένου τεχθῆντα, ἢ λύσαντα τὴν ἀρ-
 γαίαν κατὰρξαι, ὑμνεῖτε Ἱερῆς, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάν-
 τας τὰς αἰώνας. Ἄλμα, τῆς Θεοτόκου. Ἄφλεκτός πυρὶ.

Τὸ φέγγον τῆς σὺ Τοκετὲ, τὴν Οἰκονομίαν ἐνωπρεπῶς
Τεφώτισας, Θεογενήτωρ, τὸν γὰρ ὄντως Θεόν, ἀγκά-
 λαις φέρεις ταῖς σαῖς, καταλαμπρύνοντα πιστὸς τὰς αἰ-
 κράζοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
 ἢ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Υμνεῖται Ἀγνή, εἰσεβὼς τὴν σὴν γαστέρα, τὴν τὸν Θεὸν
Τχωρήσασαν, ἀνεργησάσας παρατρεμένον, τὸν δόντα πᾶσι
 πιστοῖς, Θεωσιώσας Φωτισμόν, τοῖς αἰὲν κράζουσι· πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου.

Κυρίε, τὸν Κυρίε, ὑμνεῖτε, ἢ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Φωτὸς σὺ ταῖς μαρμαρυγαῖς, τὰς σὲ ὑμνῶντας Φωτοειδὲς ἀπέργασαι, Φωτογενῆτορ Θεοτόκε Ἀγνή. Φωτὸς γὰρ ὡφθης σκηνή, καταφαιδρύνουσα Φωτὶ τὰς αἰεὶ κράζοντας. πάντα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Ω δὴ, ὦ. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ τῆς Φθορᾶς διατείρα κυοφορήσασα, ἢ παντε-
χνήμονι Λόγῳ, σάρκα δανείσασα, Μήτηρ ἀπεί-
ρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχῆον τῷ ἀσέκτῳ, χωρίον
τῷ ἀπέκτῳ, Πλαστρογῆ σὺ σὲ μεγαλύνομιν. Τροπ.

Οὐ τῇ Θεότητι πάθῃ προσαρμόζοντες, ἐπισομίζεσθε πάντες
ἄλλοι τρεῖς Φρονες. Κύριον δόξης γὰρ, σαρκεὶ ἐσαυρωμένον,
ἀσαυρώτον δὲ Φύσιν, τῇ Θείᾳ ὡς ἐν δύο, ὡς Φύσει με-
γαλύνομιν.

Οὐ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες, πρὸς τὸ Χρι-
στὲ πορευθῶντες μῆμα διδάχθητε, ὅτι νεκρῶται,
ἢ ἐγήγερται πάλιν, ἡ Σὰρξ τῷ Ζωοδότῃ, εἰς πίσωσιν
ἐσχάτης, Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομιν. Τριαδικ.

Οὐ Θεότητων Τριάδα, ἀλλ' ὑποστάσεων, ὡς Μονάδα
Προσώπων, ἀλλὰ Θεότητος, σέβοντες τέμνομιν, τὰς
ταύτην διαφρῆντας, συγχέομεν δὲ πάλιν, τὰς σύγχυσιν
τολμῶντας κατὰ ταύτης, ἣν μεγαλύνομιν.

Ἄλλος Σταυροειδής. Μήτηρ Θεῶ ἢ Παρθένος.
Φῶς ἐκ Φωτὸς Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης, ἀχρόνως
ἐκλάμψαν, ὡς ἐν σιότητι τῷ βίῳ τῷ ἀνθρωπίνῳ
Χριστὸς ἐλάμψε, ἢ τὸ διῶκον ἀπῆλασε σκότος. ὃν ἀκα-
ταπάντως οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομιν.

Πάθῃ σαρκὸς, ἢ ἰοχὺν Θεότητος, ἐν Χριστῷ καθορῶν-
τες, αἱ φρονῶντες τὴν μίαν σύνθετον Φύσιν, αἰ-
σχυνέθωσαν. ὁ γὰρ αὐτὸς, ὡς μὴ ἀνθρωπος ἐνόηκει, ὡς
δὲ τῷ παντὶ Διμιουργὸς ἐξανίσταται. Θεοτοκίον.

Πλὴν σὺ Θεὸν, ἐγνώσκω ἕτερον, ἢ Ἐκκλησίαν βοᾷσαι, ἐξ
ἑθνῶν με ἀπίστων, οἰκίαν Νύμφην ἐκλεξάμενος. δίδως
ἐν Λόγῳ πιστοῖς σωτηρίαν, σὺ τῆς Κυνησάσης, πρεσβύτης
ὡς Εὐσπλαγχνος. Τῆς Θεοτόκης. Ὁ αὐτός.

Χαῖρε ἡμῖν αἰώνις πρόξενος, ἢ εὐφροσύνης ἐδέχθης.
Ἀμπάρθινε Κόρη, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα,
τὸν

τὸν ἀληθινά, ἢ Πνεύματι Θεῷ, τὰς αὐτὸν τιμῶντας
ὡς Θεὸν ἐκλυτρεμένον.

Ψάλλον Δαβὶδ, σὺς Προπάτωρ Πάναγνε, σὲ Κιβω-
τὸν ὀνομάζει, ἁγιάσματος Θεῖς, ὑπερφύως Θεὸν
χωρήσασαν, τὸν ὡ Πατράσις καθήμενον κόλποις, ὃν
ἀκαταπαύτως εἰ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ως ἀληθῶς ὑπερίερα πέφυκας, πάσης τῆς Κτίσεως Κόρη,
τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς ἡμῖν ἐγύνησας.
ὅθεν ὡς Μητὴρ τῷ μόνῳ Δεσπότη, φέρεις κατὰ πάντων ἀρχι-
κῶς τὸ ἐκνέχημα. Εἰς τὰς Αἰῶς. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τένη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτῳ τὰ δεσμά.
Εὐαγγελίζε Γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνῆτε Οὐρανοὶ Θεῷ
τὴν δόξαν.

Τνάσασιν Χριστὸν Θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἄγιον
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Χριστὸν τὴν Ἀνάσασιν, προσκυνῶντες ἡμεῖς παύομεθα.
αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄ-
γιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δέξας τὴν Ἀνάσασιν.

Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀντα-
πέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ὡ ἀνθρώποις, διὰ τὴν
καταφθαρθεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος Σὰς ἐγνώετο, ἢ ἐσκη-
νωσεν ὡ ἡμῖν. πρὸς τὰς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης. πρὸς
τὰς αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής. πρὸς τὰς ὡ σκότει
καθημένας ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ
ἀπαθής, ἐπὶ τὸν Ἄδην τὸ Φῶς, ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωὴ.
ἡ Ἀνάστασις διὰ τὰς πεσόντας, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι. Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Πύλας Ἀδὲ συνέτριψας Κύριε, ἢ θανάτῳ τὸ κράτος
κατήργησας, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σου, ἢ συνήγησας
νεκρὰς τὰς ἀπ' αἰῶνος ὡ σκότει καθεύδοντας, τῇ Θεῷ
ἢ ὡδῶν Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τῶ παντός, ἢ
Θεὸς Παντοδύναμος.

Λεῖπν ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἢ εὐφρανθῶμεν ἐν
τῇ Ἀναστάσει αὐτῇ, ὅτι συνήγηρε νεκρὰς, ἐκ τῶν
τῷ Ἀδὲ ἀλίτων δεσμῶν, ἢ ἐδώριστο τῷ Κόσμῳ ὡς
Θεός, ζῶν ἀιώνιον, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Εκστράπτων Ἄγγελος ὡ τῷ λίθῳ ἐκάθητο, τῷ Ζωῶ-
δόχῳ μηνίματος, ἢ Γυναῖ· Μυροφόροις εὐαγγελίζε-

το λέγων, ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν. ἀπαγγέilate τοῖς Μαθηταῖς αὐτῷ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. τῷ δὲ Κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πρί ἀποδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαίον, ὃ παρὰ νομοὶ Ἰουδαῖοι; Ἔτος ἐστὶν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὃ ἐκ πέτρας πηγάσας ὡς ἐοίκει τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν. Ἔτος ἐστὶν ὁ λίθος, ὃ ἐξ Ὄρους Παρθενικῆς ἀποτμηθεὶς, ἀνευ θελήματος ἀνδρὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ, πρὸς τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς ἔπε Δανιὴλ, καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν, καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὃ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χριστὸς ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ ἧς φαγὼν ἐθνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ. μνήθητί με Κύριε, ὡς τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ Σταυρῷ ὑψωθείς Οἰκτίρμων, τοῦ Ἀδάμ τὸ χερσόγραφον, τῆς πάσαις ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἐσώσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν. ὅθεν ἀνυμνεύω σε, εὐεργέτα Κύριε.

Προσέλωσας ἐν Σταυρῷ Οἰκτίρμων, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστέ, καὶ διὰ τοῦ σου θανάτου, τὸν θάνατον ἀνέκρωσας, ἐγείρας τὸς τεθνεώτας ἐκ νεκρῶν. ὅθεν προσκυνεῖμύ σου, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Εσχέσει τὸν ἰὸν ὁ ὅφιος, ἀκοῖας ταῖς τῆς Εὐᾶς ποτέ. Χριστὸς δὲ ὡς τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπήγαγε τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκάσμον· μνήθητί με Κύριε ὡς τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν πάντων Χριστέ, καὶ ἐθάλασας τῷ Ἄδῃ τὸς μοχλῆς, καὶ ἀνάσας, ὡς ὄξυς, τριήμερος ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτισας, ὅθεν τῇ ἐγερσὶ σε.

Ο Κύριος ἀνάσας τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο ἐν ῥήνῃ τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς, καὶ τὰς εὐλογήσας ἐξαπέστειλεν εἰπών· πάντας προσαγάγετε εἰς τὴν Βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, Φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, Φῶς τὸ Πνεῦμα

μα

μα τὸ Ἅγιον· ἀλλ' ἐν Φῶς τὰ τρία. Ἐς γὰρ Θεὸς ἐν
 τρισὶ μὲν Προσώποις, μιᾷ δὲ Φύσει καὶ Ἀρχῇ, ἄτμη-
 τος, ἀσύγκυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίαι.

Ἐκύησας τὴν Υἱὸν, καὶ Λόγον τῷ Πατρὶ, ὡς σαρκί
 ἐπὶ γῆς, ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός. διὸ Παρθενομή-
 τωρ, οἱ Θεωθύτες διὰ σὲ, χαῖρε σοὶ κραυγάζομεν, τῶν
 Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Τέλος τῷ Βαρύς Ἦχος.

Ὁπλητικῆς Φάλαγγος οἰκῆιον μέλος.

Ὁ τῷ Βαρύς σὺ, κλήσιν ἡλιφῶς Φέρεις.

Ἦχον τὸν ἀπλὲν τὸν Βαρύς ἐπώνυμον,

Ὁ τῶς λογισμῶς ὡς βοαῖς μισῶν, Φιλῆ.

Ἀνδρῶν δὲ ἄσμα, δευτερότερε βρέμης.

Ποικίλος δὲ ὦν, ὁ ἀπλῆς ἔχεις Φίλως.

Ἔτεροι Στίχοι εἰς τὸν Βαρὺν Ἦχον τὸν Ὑποφρύγιον.

Βαρὺς κεκλησάι ἐπὶ Πλάγιος τῷ Τρίτῳ.

Πῶς τῷτο; ὡς γὰρ Πρωτόβαρος, ἐκ ἔχεις

Φωνῶν τετάρτην, ὡς δὲ Βαρὺς τὴν τρίτην,

Ὁρθῶς. σὺ δ' ἐν γε ἡχέεις ὑπὲρ λόγον,

Τὰς Φωνὰς αὐτὰς τρισὶ ποιῶν τόνοις.

Ἐντεχνος ἐν πέφυκας καὶ ὑψηπέτης.

Η Χ Θ Σ. ΠΛ. Δ'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρίαν, σοὶ Χριστέ
 προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τῷ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ
 τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῷ προσώπῳ σου.

Ἀλλὰ εὐδόκησον, τῷ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιών Ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοκα-
 τοικηθῆριον. Σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
 διὰ τῆς Ἀναστάσεως. Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς,
 οἱ ἐκ ἑαύτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπηνε-
 γαρμε σαρκωθεὶς, βελήσῃ σαύρωσιν θανάτῳ ὑπέμεινε,

ἢ τὸν πάλαι νεκρωθῆναι Ἀνθρώπον ἕως, διὰ τῆς
ἐκ τῆς Ἀναστάσεως.

Πᾶν ἐκ νεκρῶν σὺ Ἀνάσσειν, δοξολογῶμεν Χριστέ, δι
ἧς ἡλευθέρωσας Ἀδαμῖαὸν γένος, ἐκ τῆς τῆς Ἀδ
τυραννίδος, ἢ ἐδώρησθαι τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώ
νιον, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτὴρ Υἱὲ Θεοῦ Μονογενὲς, ὁ προσπα
γεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ, ἢ ἀνάσας ἐκ τάφου τριήμερος.

Εὐδοκῶμεν Κύριε, τὸν ἐκκρίνεις δι' ἡμᾶς, Σταυρὸν
ὑπομέναντα, ἢ σὲ προσκυνῶμεν, Παντοδύναμε Σω
τὴρ, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσώπῃς σου, ἀλλ' ἐπά
κυσσον, ἢ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν διὰ Φιλάνθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς
ᾤκησθαι, ἢ τοῖς ἀνθρώποις συνανενράφῃ, ἐκ Παρθένου,
γὰρ Ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, ἢ ἐκ ταύτης προελθὼν
μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς εἰς Ἰῶς διπλῆς τὴν φύσιν, ἀλλ'
ἐν τῇ Ὑπόστασιν, διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, ἢ τέλειον Ἀν
θρώπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογῶμεν Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτετε, Μήτηρ Ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρά.

Ἦλθες ἐπὶ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ Οὐρανοῦ,
ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, πρὸς τὰς
ὡ σκοτεῖ τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τὰς πεσόντας ἢ πάν
των Ἀνάσσεις, ὁ φωτισμὸς, ἢ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν Ἀναπάντα ἐκ νεκρῶν, ψυ
χὴν ἢ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλή
λων διέτεμε, τῆς ἀχράντε μὲν ψυχῆς, ὡς Ἀδὲς κατελθε
σης, ὃν ἢ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθερᾶν, ἐκ οὗ το
Ἁγίον Σῶμα, τῇ Λυτρωτῇ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς ἢ ὕμνοις δοξολογῶμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σὺ
Ἀνάσσειν, δι' ἧς ἡμᾶς ἡλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τῆς
Ἀδὲς, ἢ ὡς Θεός ἐδώρησθαι, ζωὴν αἰώνιον, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Ω Δέσποτα τῶν ἀπάντων ἀκατάληπτε Ποιητὰ Οὐρα
νῆ, ἢ γῆς, διὰ Σταυρῷ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθηναι
ἐτήγασας, τάφῳ δὲ καταδεξάμενος, ἢ ἀνάσας ἐν δό
ξῃ, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, χερὶ παντοδυνάμει. Δόξα

τῇ σὴ τριήμερῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἢ ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος Εὐσπλαγχνος.
Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὺ μόνε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφραΐτως συλλαβεῖσα σαρκί, Μητὴρ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, σὺν οἰκετῶν παρακλήσεως δεχῶ Πανάμωμε· ἢ πᾶσι χορηγεῖσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, ἀσώπῃ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς. Ἀπελυτίκιον.

Εξ ὧς κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν, ἢ ζωὴ ἢ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, ἢ Σταύρωσιν ὑπομένας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, ἢ ἔγερσιν δέξας ὡς Θεός· μὴ παρίδῃς ἐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σὲ, δῆξον τὴν φιλανθρωπίαν σὲ Ἐλεήμων, δέξαι τὴν τεχῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσων ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, Λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΩΤῃ.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκαρτε-
Τριάς Μονὰς σῶσον με τὸν σὸν Οἰκέτην.

Ὡδὴ, α'. Ἀρματιλάτην Φαραώ.

Τῷ τρισχιλίῳ Βασιλεῖ, ἢ Πρίταμ, ἢ τρισημίδει τῷ παντός, ἢ ἀγαθῷ μόνῳ, Ουσικῶς ὑπάρχοντι, ἢ κτῆσιν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μοναρχῇ προσκίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ρῆσαι τὰς θείας, ἢ χρησμέες τὰς ἀνωθεν, μεμνημέναι σαφῶς, Θεαρχικὴν Φύσιν, κτῆσιν δόξαζομεν, αἰδίων συνάναρχον, ὡ τρισὶ τὰς Προσώποις, Πατρί, Υἱῷ, ἢ τῷ Πνεύματι, διμετρικὴν παντοδύναμον.

Ερμηνεύεις Ἀβραάμ γενόμενος, ἱερωτικῶς τὸ πρῶν, τὸν Ποιητὴν πάντων, ἢ Θεὸν ἢ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποτάσσουσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τῶν ὑποτάσσων, κράτες κτῆσιν ἐγνώρισε. Θεοτοκίον.

Τημερῶς τὸν Χριστὸν ἐκίχσας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, ἀληφότα Φύσιν Πάναρχον ἢ ἀτρέκτον, κατ' ἄμω διαμείναντα· ὃν δὲ σῶσκει ἀπαύτως, ἁμαρτιῶν μοι δωρῆσάδαι, ἢ τῶν πηρασμῶν ἀπολυτρώσιν.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ φρεῖσας κατ' ἀρχάς.

Επὶ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, ἡ βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ Θρόνον
 Ἡσαΐας κατέβη, ὕψις ἡ Χερεβίμ, ἡ Σεραφίμ δο-
 ξάζοντα, ἀκαταπαύσις ὕμνοις, Μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον Πατρόςθεν ὡς ἐκ Νῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον,
 ἡ τὸ Πνεῦμα προελθὼν ἀπορήτως, καταβλήσας
 λογισμοῖς, ἡ γραφικαῖς διδάγμασι, κατηλιφότες ὡς,
 Θεὸν τρισήλιον σέβωμεν.

Οὐρανὸν ἀγκύνητος Πατὴρ, ἡ τῆς ἰδίας ἑστίας, τὸ ἀπαύ-
 γασμα γεννήσας ἀρρέουσας, τὸν Υἱὸν Φῶς ἐκ Φωτὸς,
 ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς Φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ
 παντεργὸν ἡ ὁμοτίμον. Θεοτοκίον.

Ηαὖς ἐδέχθης καθαρὸς, Παρθενότητι Μαρία, τὰ τὰ
 πάντα πανδυνῶς ἡ πανσόφως, ὑποσχέσας Χριστὸν,
 ἡ τάζαντος ἡ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς
 σε δεήσεσι. Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸ προσαχθῶ.

Φῆς τρισηλὺς ἡ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστίας
 οἱ πῖσοι νῦν εὐφημῶμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ Πᾶν
 συνέστησε, τὰς ἀνω Χοροσασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κατω
 Τεταρχίας Ἐκκλησιῶν, τὴν κραυγάζειν τὸ Ἅγιος, Ἅγιος,
 Ἅγιος ὢ, Θεὲ ὑπεράγαθε, δόξα ὕμνος τῷ κράτει σε.
 Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πρὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἡ τέτοκῃα, ἀλλοιομένην εἰς αἰ-
 τῇ ἁμαρτία, ταῖς προσβολαῖς τῆ δολίᾳ ἡ τῇ ῥαθυ-
 μίᾳ, σερύωσον τὴν καρδίαν μου ἀγαθῇ, προσβείαις ταῖς
 μητρικαῖς σε, ὅπως καγώ, εὐχαρίσως δοξάζω σε. Θεο-
 γεννήτωρ Μαριάμ. ἐλεῆσον τὴν ποιμένην σε, ἣν ἐκθήσω
 Πανάμωμε. Ωδὴ, δ. Σὺ με ἰσχύς Κύριε.

Ενατελὴ, ἐπιφανῆσα Θεότητος, τοῖς ὠσκότοι, πᾶσαν
 διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγὴ νύκτα τῶν παθῶν, ἡ δικαιο-
 σύνης, τὸν Ἥγιον ἐξανέτειλε, ἀπλᾶν μὲν κατ' ἑστίαν,
 τριλαμπὴ δὲ προσώποις, ἣν ὑμνῶμεν αἰεὶ ἡ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, εἰσάμασι τὸν ἀνυμνῶμενον, τοῖς πηλίνοις χείλε-
 σι δοξάζομεν, μοναδικὸν ἡ τριαδικὸν Κύριον τῆς δόξης, τῇ
 Φύσει ἡ ὑποστάσει, βεῶντες ὡς Παντάναξ, τοῖς σοῖς δόλοις
 παράχῃ, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Ενεκτικῇ, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμων, εὐ-
 σπλαγχνε φιλόφρονε, Τριάς σεπτῇ, ἡ Θεοαρχικῇ, μὴ
 με ἐπιλήσῃ, τὴν σε οἰκέτω τὸ σύνολον, μὴδε διασκέδασῃ, ἣν
 διέθε

διέδωκε τοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ωραίαν σε Πάναγνε μόνην εὐράμιμος, ἐξ αἰῶνος. Λό-
γος ὁ πρωτοάρχος, τὴν Ἰακώβ Κόρη καλλομένην, ἣ
ὡ σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν σω-
σιν τῶν ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύτως, ἀπὸ πάσης
οὐδυνάί με θλίψεως. Ὡ δὴ, εἰ. Ἰνατί με ἀπώσω.

Συνάβια τρία, Πρόσωπα δοξάζομεν, ὡς δὲ Κύριον,
σὲ τὴν θεάν Φύσιν, διαορθντες ἀπλῶς ἢ συνάπτον-
τες, ἢ πιστῶς βοῶμεν Θεοαρχικὴ Τριάς Ἀγία, τὰς σὺς
δύλας ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ολοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀδιώκειαν τῆς διανοίας
μου, πῶς μὴ θέλων πάχω, τὴν ἀβέλητον ὄντως
ἀλλοίωσιν. διὰ τὸτο κράζω, ζωαρχικὴ Τριάς Ἀγία,
τῶν καλῶν ὡ τῇ εἰσὶ με σύνταξον.

Ηυσαγμῷ βαρυνθύντα, τῷ τῆς ἀμαρτίας με, ἢ συ-
νωθεμένον, πρὸς θάνατον ὕπνον, ὡς φιλάνθρωπος
ἢ υπεράγαθος, ἢ παντελεήμων, Θεοαρχικὴ Τριάς Ἀ-
γία, κατοικτήρησον ἢ διανάστησον. Θεοτοκίον.

Ημετροπάρθενε Κόρη, Πάναγνε Πανάμωμε Θεοχαρί-
τωτε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τὸν Υἱὸν ἢ Θεὸν σε ἢ
Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, ἢ τῶν παθῶν ἢ τῶν πταισμά-
των, τὸν σὸν δῆλον ἐκλύτρωσαι τάχυν.

Ὡ δὴ, εἰ. Ἰλαδίητί μοι Σωτήρ.

Επρωτίων Νέων, ταξιαρχίας μιμνήμεναι, Μοναρχικὴ
τῶ παντός, Τριάς ὑπερέσιε, τρισαγίοις ἁγμασι,
σε δοξολογῶμεν, τοῖς πηλίοις ἡμῶν φόμασι.

Τὴν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα,
ἢ ἐξ ἑκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν Τρι-
συπόστατον, προσκυνῶ, ἢ σέβω, ἢ ὑμνῶ ἢ μεγαλύνω σε.

Οπαντοκράτωρ Θεός, ἢ μόνος ἀπειρώτος, ἐνείκησον
ὡ ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε Δέσποτα, ἢ κα-
ταύγασόν με, ἢ συνέτισον ὡς εὐσπλαγχνός. Θεοτοκίον.

Ηαῖς ἐδύχθης Θεᾷ, τῇ ἀχωρήτῃ Πανάχαρτε, Ναὸν
καί με τῆς αὐτῆς, δέξον Θείας Χάρτος, Παναγία
Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ἢ συντήρησον ἀλάβητον.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸ πρῶτον.

Πατέρα ἀναρχόν πιστοί, Υἱὸν συνἀναρχόν, ἢ Πνεῦμα
Θεὸν ἀληθῶς ὁμολογῶμεν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως

ἢ

ἢ ἀναβλαστῶς, Τριάδα ἀπλὴν Ἀγίαν ἢ συμφυῆ,
 βωῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις· Ἄγιος εἰ. Πάτερ ὦν σὺν
 τῷ Πνεύματι, τῷ Παναγίῳ ἢ σεπτῷ, ἐλέησον ὡς ἐπ-
 λτας, κατ' εἰκόνα σε Δεσποτα.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εὐχαριστῶμέν σοι ὦ Θεοτόκε, ἢ μεγαλύνομεν Ἀγνή
 ἢ προσκυνῶμεν, ἀνυμνῶντες τὸν Τόκον σε Κεχαριτω-
 μένη, βωῶντες ἀκαταπαύτως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παν-
 τελεῆμεν ὡς ἀγαθὴ, ἢ Δαιμόνων ἐξάρπασον, λογιθεοῖς
 φοβερεῖ. ὡ ὦρα τῆς ἐπάσεως, μὴ αἰχυνθῶμεν οἱ δούλοί
 σε.

Ω, ὦ, ζ'. Θεὸ συγκατάβασιν.

Σοφία ἀρήτω σε, ἢ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος,
 δωρεῖαν τὸν σὸν δούλον, ἡλεημένον ἀνάδελφόν με, ἢ νῦν
 καθάπερ πάλαι· ἢ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς Μονάς ὁ
 Θεός, ἀμαρτιῶν ἢ παθῶν. Δίς.

Οὗτος ὁ ἀγνῶντος, Πατὴρ ἢ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐ-
 τοῦ, ἢ τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευ-
 τὸν πεφυκός, Θεὸ Μονάρχα Τρισήλιε ψάλλω σοι· Εὐ-
 λογιτὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ηνέκρωμαι Πάνταγε, τῆς ἀμαρτίας πῶν τὸ Φάρμα-
 κον, ἢ προσρέχω σοι Πίστι, τῇ τετρακῇ τὸν Ἀρχι-
 γόν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς προσβίαις τὸν δούλον σε ζῶωσον,
 ἢ περασμῶν ἢ παθῶν, λύτρωσαι μόνη Ἀγνή.

Ω, ὦ, η'. Ἑσταπλασίως κάμνον.

Οὗτος ὁ ὑπάρχων ἄυτον, τριλαμπές ἢ τρισήλιον, ἢ μο-
 ναρχικόν, μονοκρατὲς ἀπλῶς αὐτόν, Θεὸς ἀκατάληπτος,
 ἢ Μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν ἢ ζοφεράν με
 καρδίαν, καταύγατον ἢ δαΐζον, φωταυγὴ ἢ φωσφόρον,
 ἡμῶν σε ἢ δαΐζειν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ερωτάταις πτέρυγι, Σεραφίμ οἱ θεότατοι, πρόσωπα
 ἢ πόδες, εὐλαβῶς καλύπτει, τὴν δόξαν ἢ φέρον-
 τες, τῇ ἀμυγάνῃ καὶ ἡμᾶς σε, ἀγαθαρχική, Θεαρχική
 Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία, πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνῶν σε,
 τελμῶμεν ἢ δαΐζην, πιστῶς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ευαρχίαν ἀναρχον, πανδυνῆ ἢ πανάγαθον, τελε-
 ταρχικὴν, ἀγαθουργὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀνάτιον, ποιη-
 τικὴν αἰδῶν, προσποιητικὴν, ἢ σωτικὴν τῶν ἀπάντων,
 Μονάδα κατ' ὕψος, ἢ Τριάδα προσώποις, δαΐζω σε

Θεέ

Θε με, πικῶς εἰς τὰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Επὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ
σῆ, παρθενικῆς γυνήσεως, Πανάχροντε Δέσποινα,
ἢ τὰς βροτῆς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς ἢ ζοφερᾶς σκοτο-
μῆνης. διὸ ἢ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτῆς Θεοχρίας, κα-
ταύρασον ταῖς αἰγλαῖς, ἢ φέρει τὸν σὸν δῶλον.

Ω δὴ, θ'. Ἐξέση ἐπὶ τῷ οὐρανῷ.

Εἴην πάντων Βασιλίδα ἢ Πανταγίν, ὑπεράρχιον Φύ-
σιν ὑπερόχρονον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγγνον Φιλάν-
θρωπον ἀγαθὴν, ωαρχικὴν Τριαδα σε, νῦν δεξιολογῶντες
ἀμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτῶμεν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην,
ἢ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν. Δίς.

Ημία Κυριότης ἢ τριλαμπής, ωική Θεοχρία τρισή-
λιε, τὰς ὑμνήτας, πρόσδεξαι τὰς σὲς ἀγαθοπρεπῶς,
ἢ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, ἢ τῶν περασμῶν ἢ τῶν
οἰχερῶν, ἢ θάττον τὴν εἰρήνην, παράχε Φιλανθρώ-
πως, ταῖς Ἐκκλησίαις, ἢ τὴν αἰῶσιν. Θεοτοκίον.

Ηδὴν Χριστὲ Σωτὴρ με Παρθενικὴν, ωικήσας ἐφά-
νης τῷ Κόσμῳ σε, Θεανδορικῶς, ἀτρεπτος ἀσύγχυ-
τος ἀληθῶς, ἢ καθυπέχε πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δῶλων
ἵνα σαφῶς, διὸ τῆς σέ Τεχέως, πρεσβείας τὴν εἰρήνην,
τάσῃ τῇ ποιμνῇ σε πρυτάνευσον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Τνέης ἐκ νεκρῶν, ἢ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ἢ Ἄγγελος
Φωτὸς, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα. παύσαδε τῶν δακρύων,
τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε. κράξατε ἀνυμνεῖσαι, ὅτι
ἀνέτη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ
γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα.

τὴν Σοφίαν ἢ λόγον.

Τναστὴς ἐκ τῆ τάφῃ ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας
Γυναῖξί, κηρύξαι τὴν ἔγερσιν. Ἀποστόλοις ὡς γεγρα-
πται, ἢ ὁρομαῖς ὁ Πέτρος, ἐπέση τῷ ρήματι, ἢ τὸ Φῶς ἐν
τῷ τάφῳ, ὅρῳ κατεπλήττετο. ὅθιν ἢ κατείδε, τὰ ὁθόνια
μόνα. εὐδὴς γὰρ βλέπειν δύναται, αἰ νυκτὶ τὰ προκείμενα,
ἢ πιπεύσας ἐβήσας. Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι σώζεις
ἀπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τῷ Πατρὶ γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγα-
σμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁρμειον.

τὴν

Τὴν Οὐράνιον Πύλιν ἢ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὅρος
τὴν Φωταυγὴν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν Οὐράνιον
Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐαε τὴν λυ-
τρωσιν, τῆς Οἰκουμενῆς ὅλης, τὸ Μέγα Κεκήλιον, ὅτι
σωτηρία, ὡς αὐτὴ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ ἢ ἄφεςις, τῶν
ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τὸτο βεβαιῶν αὐτῇ· πρόσβευε
τῷ σὺ Γίῳ ἢ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς εὐσεβῶς προσκυνῶσι, τὸν πανάγιον Τόκον σε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Τὶ ἄνθρωποι τὸ μνῆμά σε Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἀγ-
γελος τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες
ἐδεῖσαντο ἐξηγεμένον ἐκ νεκρῶν, ἢ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο,
τοῖς Μαθηταῖς σε ὡς Σιών, ὅτι ἀνέστη ἡ Ζωὴ τῶν πάντων,
ἢ διελίθη τὰ δεσμά τῷ θανάτῳ, Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς αἱ Γυναῖκες κομίσασθαι, Φωνῆς Ἀγ-
γελικῆς ἐκ τῆς τάφου ἤκον· παύσαδε τῶν θαυμάτων, ἢ
ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράζετε ἀνυμνεῖσαι, ὅτι
ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ
γένος τῶν ἀνθρώπων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέ-
λων τὸ σύστημα, ἢ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη
Ναε, ἢ Παράδεισε λογικῇ, παρθενικὸν καύχημα, ἢ
ἢς Θεὸς ἐσαρκώθη, ἢ Παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων
ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. τὴν γὰρ σὴν Μήτηρ θρόνον ἐποίη-
σε, ἢ τὴν σὴν Γαστέρα, πλατυτέραν ἑορῶν ἀπειρά-
εστο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
δόξα σοι. Μετὰ τὸν Ἀρωμον. ἢ Ὑπακοή.

Τὶ Μυροφόροι τῷ Ζωοδότῃ ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν
Δεσπότην ἐξήτην, ὡς νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, ἢ χαρὰς
Εὐαγγέλια ἐκ τῆς Ἀγγελικῆς δεξιᾶς, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμή-
νουν, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος. Οἱ Ἀναβαθμίσαι. Ἀντίφων. Α'.

Εχ νεότητός με ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλε-
γει με· ἐγὼ δὲ πεποιθὼς, ὡς σοὶ Κύριε τρωπῆμαι τῶτον.
Οἱ μισούντες Σιών, γυνήθητῶσαν δὴ πρὶν ἐκσπαθῆναι
ὡς χόρτος, συγκόψει γὰρ Χριστὸς αὐχινῶς, αὐτῶν το-
μῇ βασάνων. Δόξα, ἢ νῦν.

Τὴν Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, Φῶς ἐκ φωτός
Θεός

Θεός μέγας. σὺν Πατρὶ ὁμνῶμεν αὐτὸ, ἢ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον, Β'.

Η καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέδω, ταπεινοφρονῶσα,
μὴ ὑψωθῆσαι, ἀποπέσῃ ἐκ σοῦ πανοικτιρμίων.

Επὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσυχνὸς ἐλπίδα, ἔθείσῃ τότε, ὅτε
τυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ, ἢ κολάσῃ. Δόξα, ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, πᾶς τις θεὸς βλέπει ἢ προλέγει,
τετρατοργεῖ ὕψισα, ὡ τοῖσιν ὡς Θεὸν μέλπων. εἰ

γὰρ ἢ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ Θεόν. Ἀντίφωνον, Γ'.

Εκεκραξά σοι Κύριε, πρόσχες κληῖόν μοι τὸ ἥσυχ βοῶν-
τι, ἢ καθαρόν, πρὶν ἄρῃς με ἀπὸ τῶν αἰθρῶν.

Επὶ τὴν Μητέρα αὐτῆ, γῆν δύνων πᾶς αὐτῆς ἀνα-
λύσει, τῇ λαβεῖν βασάνης, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.
Δόξα, ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, Θεολογία Μοναρχισαγία. ἡ Πατὴρ γὰρ
ἀναρχος, οὗτος ὁ υἱὸς ἀχρόνως, ἢ τὸ Πνεῦμα σύμ-

μορφον συνθρόνον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν. Ἀντίφ. Δ'.

Τὸ δὲ ὅτι καλὸν, ἢ τὴν τερπνὴν, ἀλλ' ἢ τὸ καλοκτὴν ἀδελφὸν
ἄμα; ἐν τῷ γὰρ Κύριος, ἐπηγγέλατο ζωὴν αἰώνιαν.

Τὸ ἐνδύματος αὐτῆ, ὁ τὰ κρίνα τῇ ἀγρῇ κοσμῶν κε-
λεύει, μὴ δὲν φροντίζειν. Δόξα, ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, ἐννοεῖς αἰτία, πάντα ἔχεται εἰση-
νοβραβεύτως. Θεὸς τὸ γὰρ ἐστὶ Πατρί τε ἢ Υἱῷ
ὁμοῦσιν κυρίως.

Προκείμενον. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχος. Αἶνε ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνασκιν Χριστὲ Θεασάμενοι. Καὶ ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ω, δὴ, α. Ο' Εἰρμός.

Τρατηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τετρατοργῶσα ποτὲ,
Μωσαϊκὴ Ῥάβδος, σαυροτύπως πλήξασα, ἢ διε-

λῶσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ Φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέ-
σωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπάριον.

Τὴν Παντοδύναμον Χριστὲ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμά-
σωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιεσθεῖς ἀπάθηναι,

ἢ ἀφ' αὐτῶν βλύξασαν. ἐκ πλευρᾶς δὲ Ἀγίας, πηγὴν
ἀθάνατον εἰσέχουσιν, ἢ ζωὴν ἐκ τῆς αἰδίου.

Ως εὐπρεπὴς ταῖς Γυναιξίν ὁ Ἰησοῦς, νῦν ἐμπροσ-
τίται.

νισαι, ἢ τηλαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφύτης σύμβολα, αἵ λα-
καθαροῦτος, τῇ μορφῇ δὲ μνήων, τὸ φέγγος τῆς Ἀ-
ναστάσεως, κράζων ἐξηγέρθη ὁ Κύριος. Θεοτοκίον.

Λεδοξασκίνα περὶ σὲ λαλάληνται, ὡ γενεαῖς γενεῶν,
ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ὡ Γαστρί χωρήσασα. Ἀγνή δε-
διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε, διό σε πάντες γεραίρο-
μεν, τὴν μετὰ Θεὸν προσάσιαν ἡμῶν.

Ἔτερος Κανὼν Σταυροναῶς. Τυχρὸν διδεδύσας.

Επήρθησαν πύλαι οὐραναί, ἢ ἔφριξαν Ἀδὲ καθε-
ρῶντες οἱ πυλῶραι, ὡ τοῖς κατωτάτοις τὸν ὡ ὕψι,
τῆς τῶν ἀπάντων ἐπεκίνα Φύσεως.

Εξέτισαν τάξεις Ἀγγελικαί, ὁρῶσαι ἐν Θεῶν, ἰδου-
μεῖν τῷ Πατρικῷ, τὴν ἐκ πρώτων Φύσιν τῶν ἀνθρώπων,
τὴν καθιερῶσιν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων, ἢ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆ-
τερ, εὐφημῶσιν ἀνελλιπῶς. τὸν Κτίστη γὰρ τέτων
ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλας σε ἐβάστασας.

Ἔτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἀσπασιν τῷ Κυρίῳ.

Τυχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένη τὸν αἰῶν, ἢ ὡ-
πέρθεον Λόγον, ὑπὲρ Φύσιν τεχῆστα ὑμνεῖμαί σε.

Εὐφραν σε ζωοφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποσάζοντα,
ὡλυκασιμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστὸν ἀπεκύησε.

Εως Ἀδαμῶν, πρὸς τὴν ὑπὲρ πάντων μακαριότητα, διὰ
σὲ ἀνηγμῶν, Θεοτόκε αἰῶς δοξάζει σε.

Ὡ δὴ, γ. Ο. Εἰρήμης.

Οσσεύσας κατ' ἀόχας, τὰς Ουρανὰς ἐν συνέσει, ἢ
τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ὡ τῇ πέτρᾳ με Χριστὸν,
τῆς Ἐκκλησίας στήριζον· ὅτι ἐκ ἑσὶ πλῆν σε, Ἀγίος μόνος
Φιλάνθρωπε. Τροπῆριον.

Πατακρίθῃτα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας,
τῆς Σαρκὸς σὺ τὸ Σωτήριον Πάθος, ἐδικαίωσας Χριστὸν.
αὐτὸς γὰρ ἐκ ὑπεύθυνος, τῆς τῷ θανάτῳ πείρας, πέφη-
νας ὁ ἀναμαρτήτος.

Πρὸς Ἀναστάσεως τὸ Φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει,
τῷ θανάτῳ ἢ σκιά καθημιώοις, ὁ Θεὸς με Ἰησοῦς,
ἢ τῷ αὐτῷ Θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τέτε τὰ
σκευὴ δήρτασε. Θεοτοκίον.

Τῶν

Τῶν Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, ἐδέχθης ὑψηλότερα,
 Θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν,
 ὡς ἡ Γαστρὶ ἀμόλυντε, διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις Ἀ-
 γνῇ μακαρίζομεν.

Ἐτερος Σταυροναστασίμος. Οὐρανίαις αἰψίδος.

Τῇ περὶ θήσαντα πρῶν τῇ νικτολῇ Κύριε, τῷ πεποιθότος
 με ὄντως σὺ ἀπεξέσωσας. ὃν μορφωσάμενος, ὑπα-
 κούν τε παιδεύσας, σεαυτῷ οἰκείωσας διὰ Σταυρώσεως.

Ο σοφία τὰ πάντα προεγκοκῶς Κύριε, καὶ τῇ σὴ συνέσει
 συμπήξας τὰ ὑποχθόνια, καὶ ἀπὸ κτίσεως συγκαταβάσῃ
 σε Λόγε, τῷ Θεῷ ἀναστῆσαι τὸν κατ' εἰκόνα σε. Θεοτ.

Ενοικήσας Παρθένω σωματικῶς Κύριε, ἁφθης τοῖς ἀν-
 θρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε, ἣν καὶ ἀνέδειξας, ὡς
 ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκης. Σὺ ἡ τὸ σπέρμα.

Λὲς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σε Πάναγνε, τὰς
 προσβολὰς, ἀποκροσμένη, τῶν θνήσκων περιστάσεων.

Εὐας τῆς Προμήτορος, σὺ ἐκάνερθωσις γεγενῶς, τὸν
 ἀσπληγῆν, τῆς ζωῆς τῷ Κόσμῳ, Θεοτόκε κηρύττῃ.

Θῶσον δυνασίαν με, ἡ ἀληθῶς Θεὸν Πάναγνε, τὴν
 ὁτὲ Πατέρες, ὡς σαρκὶ τέχῃσα, ἀνυπόστατον Δύναμιν.

Ὡς δὲ, δ'. Ο' Εἰσμός.

Εὺ με ἰχὺς Κύριε, σὺ με καὶ δύναμις, σὺ Θεός με,
 σου με ἀγαθίαμα, ὁ Πατρικὸς κόλπος μὴ λιπών,
 καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. Διὸ σὺν τῷ

Προφῆτῃ, Ἀββαχὲμ σοὶ κραυγάζω, τῇ δυνάμει σε δοῦσα
 Φιλάνθρωπε.

Τριτάριον.

Εὺ ὀυσμένη, ὄντα με λίαν ἡγάπησας, σὺ κενώσῃ, ἐξῆς
 καλαβέσθας, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσπλαγχνε Σωτῆρ, τῆς ἔχα-
 τίας με, τὴν ὕβριν μὴ ἀνθιάνμενος, καὶ μένεις ἐν τῷ ὕψει,

τῆς αὐφάνειας σε δοῦσης, τὸν πρὶν ἡττημένον ἐδόξασας.

Πρὸς καθορᾶν, Δέσποτα νῦν καὶ ἐξίσταται, διὰ πάθος
 θάνατον λυόμενον, διὰ Σταυροῦ, φεύγας ἀνθορᾶν, καὶ
 διὰ θανάτου, τὸν ἄδην πλῆτε κενόμενον, τῆς θείας δυναστείας,

ὁτὲ Ἐσαυρωμένη, τὸ ἐξαισίον ἔργον Φιλάνθρωπε. Θεοτοκ.

Εὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προσά-
 γεις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τῆχος καὶ λιμῆν. ποῶς
 γὰρ τὸν Υἱόν σε, ὡτείνεις φέρεις πανάμωμον, καὶ σώσεις

ἐκ κινδύνων τὲς αὖ πίσει ἢ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνὴν σε γινώσκοντας. Ἐτερος Σταυροῦν. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων Παῖδες Φιλάνθρωπε. δι' ἧς ἔσωσας ὡς Εὐπλαγχνος, τὴς δοξάζοντάς σε τὰ Παθήματα.

Ανάσας ἐκ τῆ μνήματος, πάντας συνανέστησας τὲς αὖ Ἄδη νεκρῶς, ἢ ἐφώτισας ὡς Εὐπλαγχνος, τὴς δοξάζοντάς σε τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, Ἀχραντε Μαρία, τῆτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σε δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν. Τῆς Θεοτόκε. Ὁ αὐτός.

Μὲν τὸν σάχυν βλαψήσας, τὸν ζωοποιὸν ἀνθρώπος ἄφρονα, τὴν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τὲς ὑμνούντάς σε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν. τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀετάρθον.

Ελάσμον ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, ἢ εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σε, ὁ Θεὸς πρεσβείας τῆς τεκνίσας σε. Ωδὴ, ε. Ὁ Εἰρμός.

Ενα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῆ προσώπῃς τοῦ Φῶς τοῦ αὐτοῦ, ἢ ἐκάλυψε με, τὸ ἀλλότριον σκότος τοῦ δειλίου; Ἄλλ. ἐπίσρεψόν με, ἢ πρὸς τὸ Φῶς τῶν ἐντελῶν σε, τὰς ὁδὸς με κατεύθυνον δεομαι. Τροπάριον

Περιδέσθαι ἡνέχε, χλαῖναν πρὸ τῆ πάθης σε Σῶτερ παιζομένης, τὴν τῆ Πρωτοπλάστ, περιεβλῶν ἀρχήμονα γυμνωσιν, ἢ γυμνὸς παγῆναι, αὐτῷ Σταυρῷ ἀπαρμολαζών, τὸν χιτῶνα Χριστέ τῆς νεκρώσεως.

Εκ χειρὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκῆναι με ἀνωκοδόμησας, ἀνάσας ἔσταν, ἢ ἀγῆρω Χριστέ κατεσκευάσας, ἀναδείξας πάλιν, Βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφ' ἑαυτοῦ ὧστ' ἀτασράπτυσαν. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε κεντημένη Πάναγνε, συγγενῆς προνοίας, τῆς ἡμῶν μη παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὺ ἢ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν ἐμνῆ προβαλλόμεθα.

Ἐτερος Σταυροαναστάσιμος. Φώτισον ἡμᾶς.

Οδῆγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τῆ Σταυροῦ σε Χριστέ. δι' αὐτῆ γὰρ σοὶ προσπίπτομεν, τὴν σὴν εἰρήνην παρά-
χῃ

οὐκ ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Κυβερνήσον ἡμῶν, τὴν ζωὴν νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σε τὴν ἑγερσίν, καὶ τὴν εἰρήνην παράσχε ἡμῖν
Οὐλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Αυσώπησον Ἀγνή, τὸν Τύόν σε καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπερό-
χαμε Μαρία σεμνή, τὴ καταπεμίλει ἡμῖν τοῖς πιστοῖς
τὸ μέγα ἔλεος. Ἄλλος, τῆς Θεοτόκε. Ὁρθεύζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄσαστον, κλύδωνα τῶν παθῶν μῶ, καὶ
Θεὸν κήσασα, τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ιατρύεσι τῷ τόκῳ σε, Ἀχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων
τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν μα-
ταίωσον, καὶ τὰς ὑμνούντας σε εὐφρανόν. Ω, δὴ, εἰ. Ὁ Εἰρ.

Ελάδητί μοι Σωτήρ. πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μῶ, καὶ ἐκ
βυθῶ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέσμαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη-
σα, καὶ ἐπάκουσόν μῶ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μῶ. Τροπάρ.

Αἰά ξύλα κραταίως, καθεύλε με ὁ ἀρχέκακος. αὐτὸς
δὲ ἀναρτήθεις, Χριστέ κραταιότερος, Σταυρῷ κατα-
βεβλήκας, διηγατίσας τὸν, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Εὐώκτηρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας τὴ μνήματος,
Καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τέλεσας ὡς εὐσπλαγχνος, τῷ
θῆναι σε αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις, ὡ αὐτῇ εἰς τὰς αἰῶ-
νας Χριστέ. Θεοτοκίον.

Κυβερνήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σε.
Θεογενήτωρ Ἀγνή, καὶ τύχομεν Πάναγνε, τῆς θείας
ἐλεησίμους, τῇ ἐκ σὲ ἀφράσῳ, σαρκωθέντος Τυτὸ τῷ Θεῷ.

Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος.

Παλάμας ὡ τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰατρύων τὴν
ἀκρατῶς ταθεῖσαν, ὡ τῇ Ἑδρῇ, χῆρα τῇ Πρω-
τοπλάστῃ, καὶ τῆς ἰδίας χολῆς ἀντεγεύσω Χριστέ, καὶ ἔ-
σωσας ὡς δυνατὸς, τὰς δευάζοντάς σε τὰ παθήματα.

Θανάτῃ ὁ Λυτρωτὴς ἐγεύσατο, τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως
ὅπως, καὶ τῆς φθορᾶς, τὸ βασιλεῖον λύσῃ, καὶ τοῖς ἐν
Ἀδὰμ φοιτήσας ἀνέσῃ Χριστός. καὶ ἔσῳσεν ὡς κραταῖος, τὰς
ὑμνούντας αὐτῇ τὴν Ἀνάσασιν. Θεοτοκίον.

Καὶ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, τῷ Τύῳ σε Θεο-
τόκε Παρθένε. ὅτι Πιστῶν, σῆμα σὺ ὑπάρχεις,
καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σε κραταιούμεθα, καὶ πόθῳ σὲ καὶ τὸν ἐκ
σε,

σὺ, σαρκωθέντα ἀφράτως ὁμολογούμεν.

Ἄλλος, τῆς Θεότητος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Η αὐτὸν σε τὸ Θεὸν ἢ κιβωτὸν, ἢ Πατέρα ἐμψυχον, ἢ
Πύλιν Οὐράνιον, Θεότοκε οἱ τισοὶ καταγγέλλομεν.

Ζ οἶκόν σου καταλύτης ὡς Θεός, γεννητὴς ὁ τόκος σε Μαρία
Θεόνυμφε, προσκυνῆται σὺν Πατρὶ ἢ τῷ Πνεύματι.

Ο λόγος τὸ Θεὸν σε τοῖς βροτοῖς, Θεότοκε ἔδειξεν, Οὐ-
ραίνιον Κλίμακα. διὰ σὺ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς Φύσεως.

Ε ξανατάς τὴ μνήματος, τὴς τεθνεῦτας ἡγίρας, ἢ τὸν
Ἀδὰμ ἀνέστησας. ἢ ἡ Εὐὰ χορεύει ὡς τῇ σῇ Ἀνα-
στάσει, ἢ Κόσμος τὰ πέρατα πανηγυρίζει, τῇ ἐκ νε-
κρῶν ἐγέρσει σε Πολυέλεε. Ο' Οἶκος.

Τὰ τὸ Ἄ δε σκυλεύσας βασιλεία, ἢ νεκρὰς ἀναστήσας
μακρόθυμε, Γυναῖξι μορφόφαις συνήντησας, ἀντι-
λήπης χάριν κομισάμενος, ἢ Ἀποστόλοις σε ἐμψυχσας,
τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μὲ ζωοδότα, ἢ τῇ Κτίσει
ἐφώτισας Φιλάνθρωπε. διὰ τῶτο ἢ Κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ
νεκρῶν ἐγέρσει σε πολυέλεε. Ω, δὴ, ζ'. Ο' Εἰσμός.

Θ εὖ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδὲ δὴ ὡς Βαβυλῶνι ποτε.
διὰ τῶτο οἱ Παῖδες, ὡς τῇ Καμίνῳ ἀγαλλομένην ποδὶ,
ὡς ὡς λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάριον.

Η ἀδελφεοὶ κίνωσις, ὁ θῆος πλῆθος τῆς σῆς πτωχίας
Χριστὲ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῶν ὀρνέας
σε καθιλεμένον, διὰ τὸ σῶσαι τὰς πίστιν κραυγάζοντας.
Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴ θῆα καθόδου σου, Φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθό-
να, ἢ τὸ σκοτὸς ἠλάσθη τὸ πρὶν διώκον. ὅθεν ἀνέστη-
σαν, εἰ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες. Εὐλογητὸς ὁ
Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Τὰν τῶν μὲν Κύριον, αὐτὸς δὲ μόνος μονογενὴς Υἱὸς, θε-
οδοξῶς Πατέρα, θεολογῶντές σε καταγγέλλομεν,
ἢ ὡς ἐκείνους σε ἐκπορεύομενον, Πνεῦμα εὐθὺς, συμφύες,
ἢ συναΐδιον. Ἐτερος. Σταυρεσάνας. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ε σωτηρίαν ἐργάσω μέσσω τῆς Οἰκουμένης Χριστὲ, προσήλικως
ζῶμεν. ὑψαθεὶς γὰρ ὡς ἔδωκε πάντας ἀνεκαλέσσω, τὰς αἰ-
τίαν κραυγάζοντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Γεραγός

Τῆς ἀφ' ἧς ἐκ τῆς τὰ Φε, ὡς ἐξ ὑπὸν Οὐρανίων Κόσμον συ-
νήχθησας, ἡ Κτίσις ἐπισύσθη, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κη-
ρυγμάτων τὴν ἐγέρσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τὸ σπέρμα τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος, ἢ συνά-
δικος, ὡς μήτηρ τῆς Παρθένου, Πατὴρ τῇ εὐδοκίᾳ
πλαστροῦνται, ἢ Πνεύματος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Παρθενικῆς ἐκ μηδὺς, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν, διό σὺ τὴν Μητέρα, ἐκδοῦς Θεοτόκον, ἀρδύου-
ξὺς κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ρᾶδος ἔφους Παρθένε, ἱερταὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ καρμακάρι-
σος, καρπὸν ἀνθηφόρεσσιν, σωτήριον τοῖς πίσει, τῷ Τίῳ σὺ
κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Σοφίας ἐμπλήσον πάντας, ἢ δυνάμειος θείας ἡ ἀνυ-
πόστατος. Σοφία τῷ Ὑψίστῳ, διὰ τῆς Θεοτόκου, τῆς
ὡς πίσει σοὶ ψαλόντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἰ. Ὡς δὲ, ἢ. Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως Κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς
θεοσεβέσιν, ἐμμανὲς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττειν,
περισωθῆναι τῆς ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ ἢ λυτρωτῇ ἀ-
νεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑ-
περυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Τροπάριον.

Τῆς ἱερᾶ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ὡς τοῖς καθ'
ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε, σαρκὶ γὰρ γευσάμε-
νος, ὑπὲρ πάντος θανάτου Σταυρῷ, ἔλυσε τῷ Ἀδῶ τὴν
ἰσχύν, ὃν ἀπαύσας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
τε, Λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Οσαυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μέγιστος πέπτωκεν, ὁ
καταπεσὼν, ἢ συντριβεὶς ἀνῴρθωται, φθορὰ ἐξω-
σταχίσει, ἢ ἀφθοροῖα ἠνθίσεν, ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ
θνητὸν κατεπόθη, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
Λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Τροπ.

Τριτοφασὶ Θεότητα, οὐραὶν ἐκλάμπεσαν, αἰγλήν ἐκ
μίας, τρισυποστάτης φύσεως, Γεννήτορα ἀναρχον, ὁμο-
φυεῖτε Λόγον Πατρός, ἢ συμβασιλεύον, ὁμοῦσιν Πνεῦμα,
οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψεῖτε εἰς
πάντας τὰς αἰῶνας. Ἐτέρος Σταυρῶν. Νικηταὶ Τυράννης.

Τὸν ἐπὶ τῷ ξύλῳ, χεῖράν μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνασθῶ-
τι.

τι, προσκαλέμενόν με, τῇ αὐτῇ εὐχῇ μοι θάλλει γυμνασίῃ, εἰλογῶντε πάντα τὰ ἔργα Κυρίῃ τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ κατωτάτῃ, Ἄδὲ με ὑψώσαντα τὸν πεπρωκότα, ἢ τῇ ὑψιθέρῳ, ὅθεν τῇ Γενήτορος τετιμμηκότα, εἰλογῶντε πάντα τὰ ἔργα Κυρίῃ τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Τὸ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὡφθῆς θυγάτηρ, τῇ Θεῷ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαίνισαντός με τὴν ἑστίαν, ὃν ὑμνεῖται πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, ἢ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκης. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν ὠαντίων τὰς θελητικὰς ἢ φλογώδεις, καθ' ἡμῶν κατὰ τὰς ἐσπερινὰς ἐστίδας, ὅπως σε ὑμνῶμεν ἀγνὴ εἰς τὰς αἰῶνας.

Υπερῶς τὸν διμικογόν ἢ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τῆς τοῦ Παρθένου, ὃν ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Φωτιστὴν σε ἢ χρυσαυγὴ τὸ σκηνώσαν, ὃ σὺ Φῶς ἀπρόσιτον Παρθένε, ἔδειξέ λαμπράδα εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Εξέστη ἐπὶ τῷ οὐρανῷ, ἢ τῇ γῆς κατεπλάτῃ τὰ πέρατα, ὅτι Φῶς, ὡφθῆ τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, ἢ ἡ Γαστήρ σε γέγονεν, εἰρηχωρότερα τῶν Οὐρανῶν, διό σε Θεοτοκε.

Ἄλ' ὡς ἡμῶν, ἢ ἀνθρώπων, ταξιαρχεῖται μεγαλύνουσι. Τροπ.

Τὸ θεῖον ἢ ἀνάρχον Φῶς ἀπλάτῃ τε σικῶς συνέβης προσλήψαι σαρκος, ὥστε αὐτὸ ταύτην ὑποστήσας Λόγος Θεοῦ, ἢ πεπρωθῆς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκ τῆς πάθος ὡς Θεός, διό σε ἐν ἑστίᾳ, ὡς ἐν ἀδιασώτῳ, ἢ ἀσυγχύτως μεγαλύνουμεν.

Πατέρα κατ' ἑστίαν τὴν Θεϊκὴν, ὡς ὃς Φῶς γινώμενος ἄνθρωπος, ἔφης Θεὸν, ὅθεν τοῖς θελοῖς συγκαιτίων, ἔξαντας τῷ μνήματι, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ Φύσιν, Θεὸν τε ἢ Δεσπότην, μεθ' ἧς πάντες μεγαλύνουμεν. Θεοτοκίον.

Ὠράθη ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεῷ, ὑπὸ Φύσιν τεκῶσα ἐν σώματι τὸν ἀγαθόν. Λόγον ἐκ καρδίας τῆς θαυτοῦ ὃν ὁ Πατὴρ ἡρεῖσάτο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός, ὃν τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοῦμεν, ἢ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος Σταυροαναστάσιμος. Ἐφείθε πάσα ἀκρό.

Θεῷ σε Φῶς τὸν Υἱόν, συλλυφθεῖτα ὡ γαστρί ἐτίσθημεθα, τῆς Θεομήτορος, ἢ γεγονότα ἐν ἡμῶν ἀνθρώπων, ἢ καθ' ὅντες ἐν Σταυρῷ, τῇ Φύσιν μὲν πάσχοντα.

τα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμέναντα.

Ελευται σκότος ἀμνηδές, ἐκ τῆς Ἀδᾶ γὰρ ἀνέτειλεν Ἡ-
λιος, δικαιοσύνης Χριστὸς, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ
περατά, λάμπων Θεότητος αὐγαῖς, ἑράνιος ἀνθρώπος, Θεὸς
ἐπίγνος· ὃν ὡς Φύσει διτταῖς μεγαλύνομεν. Θεοτόκιν.

Εὐτνευε ἡ κατευσθῆ, ἡ βασίλευε Τῷ Θεομήτορος,
Ἰσμαηλίτην λαὸν, καθυποτάττων τὸν πολεμῆντα
ὑμᾶς, φιλευσεβέντι βασιλεῖ, ὡς ὄπλον ἀνίκητον ἐπα-
γομένῳ σοι, σὺν τῇ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν χαρίζομενος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκῃ. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαράς ἡ εὐφροσύνης, πλήρης σε ἡ μνήμη, τοῖς προσέουσιν
ἁμαρτία βρύουσα, ἡ εὐσεβῶς Θεότοκον σε καταγγέλλουσι.

Φαλμαῖς σε ἀνυμνῶμεν, Κεχαριτωμένη, ἡ ἀστυγίως
τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγαγας πᾶσι τὴν
αγαθῆσιν.

Ωραῖος Θεστός, ἔφυ ὁ κακὸς σε, ἐκ τῆς Φθορᾶς τοῖς
μετοχῇ προέβης, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σε με-
γαλυνουσιν. Εἰς τὰς Λίνες. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Κύριε, εἰ ἡ κατήγορὸν παρέσθης ὑπὸ Πιλάτῳ κρινόμενος,
ἄλλ' ἐκ ἀπελκίφθης τῷ θρόνῳ, τῷ Πατρὶ συγκαθεζό-
μενος, ἡ ἀνάσας ἐκ νεκρῶν, τὸν Κόσμον ἡλευθέρωσας, ἐκ
τῆς δουλίας τῶν ἄλλοτρίων, ὡς Οἰκτίρων ἡ Φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ ἡ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ, Ἰσδαίοί σε κατέ-
θεντο, ἄλλ' ὡς Βασιλεῖα ὑπνέντα, στρατῶταί σε ἐφύ-
λαττον, ἡ ὡς ζωῆς Θεσαυρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο.
ἀλλὰ ἀνέστης, ἡ παρέσχες, ἀσφαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε ὄπλον κατὰ τὴν διαβολὴν τὸν Σταυρὸν σε ἡμῶν δέδω-
κας· φοίτη γὰρ ἡ τρέμει, μὴ φέρων, καθορᾶν αὐτὴν
τὴν δύναμιν, ὅτι νεκρὸς ἀνίστα, ἡ θάνατον κατήσχησε.
οἶα τῷτο προσκυνῶμεν, τὴν ταφὴν σε ἡ τὴν ἔγερσιν.

Ο Ἄγγελός σε Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, τὰς
μεν Φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε λέ-
γων· τὸ ζητᾶτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ἀνέστη Θεὸς
ὢν· ἡ τὴ Οἰκημένην ζωὴν ἐδώρησατο.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Επαθες διὰ Σταυρῷ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, ταφὴν κα-
τεδύξω ποιήμεσον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς ἐκ τῆς δου-
λίας τῶν ἐχθρῶν, ἡ ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χρι-
στε

σε

ἔσθ' ὁ Θεός, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σε Φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ ἢ δοξάζω, ἢ ἀνυμνῶ Χριστέ, τὴν σὴν ἐκ-
τάφον Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν
τῷ Ἀδμ ἀλύτῳν δεσμῶν, ἢ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς
Θεός, ζωὴν αἰώνιον, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Πὸ ζωοδόχον σε μνήμα, σφραγίζοντες παράνομοι, συν-
τῇ κερῶδία ἐσθραγίσαντο τῷτο. Σὺ δὲ ὡς ἀθάνα-
τος Θεός, ἢ Παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθῶντος σε ἐν πύλαις αἰδο Κύριε, ἢ ταύτας συν-
τρίψαντος, ὁ αἰχμαλώτος ἔτις ἐβόα· τίς ἐσιν ἔ-
τος, ὅτι ἐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·
ἀλλὰ ἢ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τῷ θανάτῳ τὸ δεσμώτη-
μον· εὐεξάμην αὐτὸν ὡς θνήσκον, ἢ τρέμω ὡς Θεόν. Παν-
τοδύναμε ἐλεησον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Πηνόθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, ὡς περ τῷ
Λησῇ, ἐμνήθης ἐπὶ ξύλῳ, ἢ καταξίωσεν παν-
τας μίνε Οἰκτιρῶν, τῆς Οὐρανίας Βασιλείας σε.

Τῆκε Ἀδὰμ, ἢ χαῖρε σὺν τῷ Εὐα, ὅτι ὁ γυναι-
κας, πρὶν τῆς ἀμφοτέρως, ἢ δι' ἀπάτης λαβὼν ἡ-
μῶς αἰχμαλώτης, ἐν τῷ Σταυρῷ Χρὶς κατήργηται.

Σὺ δὲ προπαγίς, Σωτὴρ ἡμῶν βελήσῃ, ξύλῳ τῷ
Ἀδὰμ, κατὰρας ἐλυτρώσω, ἀποδίδες ὡς Οἰκτι-
ρῶν τὸ κατ' εἰκόνα, ἢ Παραθέσῃ τὴν κατείκνησιν.

Εήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τῷ τάφῳ, πᾶσι τοῖς πιστοῖς
παρέχων ἀφθαρσίαν ἢ τὴν χαρὰν εὐχαρίσει τῶν
Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος ἢ τὴν ἑγερσιν.

Χαίρετε σφόδρα, Γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τῆς
Χοιρῆς, Ἀνάστασιν ἰδεῖσαι, ἢ τοῖς αὐτῇ ἀπαγγελ-
ῆσαι Ἀπόστολοις, πάντες τῷ Κόσμῳ τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τῷ Χοιρῇ, Ἀπόστολοι φανώτερες, σύνθρονοι ἀν-
τῷ, ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ὡ παρόντι αὐτῷ ἡμᾶς πα-
ραστήναι, ὡς Μαθηταὶ αὐτῇ προσβύσατε. Δόξα.

Τῆναρχε Τριάς, ἀμέρις ἡσία, σύνθρονε Μονὰς ὁ-
μήτιμῃ τῇ δόξῃ, ἢ ὑπεράρχιος Φύσις ἢ Βασιλεὺς
σώζε τὰς πίσει ἀνυμνετάς σε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τῷ Θεῷ, εὐφύχωρον χωρίον, Χαῖρε κιβωτὴ
τῆς Νέας Διαθήκης. Χαῖρε ἡ εὐχρηστος Σταυρὸς.

ἢ ἡς τὸ Μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ Οὐράνιον.

Τέλος τῆ πλ. Δ'. Ἦχε.

Ἦχων σφραγίς τέταρτε σὺ τῶν πλαγίων.

Ὡς ἡ σεαυτῷ πᾶν καλὸν μέλος φέρων.

Ἀνευρίνεις σὺ τὲς κρότας τῶν ἀσμάτων,

Ἦχων κορωνίς, ὡς ὑπάρχων, ἢ τέλος.

Ὡς ἄκρον ἡ φθόγγος τε, ἢ φωνῶν ἑσέσι.

Ἄκρον σε φωνῆς δις σε καλῶ, ἢ τέλος.

Ἔτεροι Στίχοι εἰς τὸν πλ. δ'. Ἦχον τὸν Ὑπομιξελεύδιον.

Ὡς ἀρμονίας τὴν βάσιν σε Πλαγίων.

Τέταρτε φύσις ἡχέουσα δεικνύει.

Σὲ ἀρμονικὰς ἑπτὰ, τέσσαρας, δύνω.

Ἦχῶδες ἅπαν σὺ μ' ὠνήχει ὅμῳ.

Καί σοι πρόσθεν ἡ τριφωνία πέρας.

Ὅλοις λόγοις δὲ πρίτανος ἤχων πέλει.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ.

Ἐξαποσιλλάριον, ἢ τῶν ΙΑ'. Ἐωθινῶν Ἰδιομέλειον.

Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν Ἐωθ. ἢ Λεόντος τῆ Σοφωτῆτε Βασιλέως.

Τὰ δὲ Ἐξαποσιλλάρια, τῆ Τιῆ αὐτῆς Κωνσταντίνου Βασιλέως.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ, Α'.

Ἀγίος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ὑψάτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἢ

προσκυνῆτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἢ λέγομεν αὐτὸ ἐκ γ'.

Ποῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν, ἡ Ὅροι Γαλιλαίας, πῆσαι

Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἑξοσίαν, λαβὲν τῶν ἀνω

ἢ κατω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τῷ

Πατρὶ, Ἐβνὴ πάντας, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ Ἀγίῳ Πνεύματι, ἢ συ-

νῆναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέχετο, ἕως τῆς συντελείας. Θεότοκε.

Ποῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεότοκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν

ἐώρακα, ἀνυσάντα ἐκ τῆς, τριήμερον καθὼς εἶπεν.

εἰς, ἢ ὡς διδάσκων, ἢ φανερῶν τὰ κρηττονα, ἢ ἐκπύζεν

κελεύων, ἡ τῷ Πατρὶ, ἢ Υἱῷ, ἢ Πνεύματι, ἢ πιστεύειν, αὐτῷ

ἡμεῖς τὴν ἔγερσιν, ἢ δοξάζειν σε Κόρη. Ἐωθ. Α'. Ἦχ. Α'.

Εἰς τὸ Ὅρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπιγομύσας, διὰ τὴν χαρὰν

ἐπαρσιν, ἐπέση ὁ Κύριος, ἢ προσκυνήσαντες αὐτόν, ἢ ἦν

δοξῆσαν ἑξοσίαν, πανταχῇ διδασκῶντες, εἰς τὴν ὑπ' Οὐρα-

νῶν.

νὸν ἐξαπετέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἢ
τὴν εἰς Οὐρανὸς ἀποκατάστασιν. εἰς ἣ συνδιακινῶν, ὁ
ἀψευδὴς ἐπηγγέλατο Χριστὸς ὁ Θεός, ἢ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν. Ἐξαποσελάριον. Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι
ἔχαιρον. ἔδον γὰρ Νεανίσκον παθόντα ἐν τῷ τάφῳ, ἢ
αὐτὸς ταύταις ἔφη. ἰδοὺ Χριστὸς ἐγήγερται, ἤπατε σὺν τῷ Πέ-
τρῳ τοῖς Μαθηταῖς· ἐν τῷ ὅρῳ φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκ
ταύτων ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς Φίλοις. Θεστοκίον.

Αγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τὸ χαῖρε, πρὸς σῆς Χρισ-
τοῦ συγγένους. Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισε ἐκ τοῦ τα-
φου. ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γὰρ, χαρὰς ἀφάρτος σύμβολα. ὁ δὲ ἀντὶ
θανάτου τὴν χορηγὸν τῆς ζωῆς κηρύττων ἢ μεγαλύνων, ἢ λεγὼν
τὴν Ἀνάστασιν, ἰναίξῃ ἢ τοῖς Μύσταις. Ἐωθ. Β'. Ἠχ. Β'.

Μετά μύρων προσελθούσας, ταῖς περὶ τὴν Μαρίαν ἰναί-
ξῃ, ἢ διατορμεύσας, πῶς ἔσται αὐταῖς ἰσχυρὴν τὴν ἐφετῇ.
ὁραβὴ ὁ λίθος μετρημένος, ἢ θείας Νεανίας, κατασελλών
τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. ἡγέρθη γὰρ ὁ σπιν. Ἰησοῦς ὁ
Κύριος. διὸ κηρύξατε τοῖς κηρύξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν
Γαλιλαίαν ἑστηκέν. ἢ ὅτε αὐτὸν, Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν,
ὡς Ζωοτότην ἢ Κύριον. Ἐξαποσελ. Γ'.

Οτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστήτω, ἐφάνη τῇ Μαρί-
ᾳ γὰρ, ἔπειτα καθάρσθῃ, ταῖς εἰς ἀγρόν ἀπίσιν. Μύσταις
δὲ πάλιν ὠφθῇ, ἀνακειμένους εὐδεκα· ἢ βαπτίζην ἐκ πέμ-
ψας, εἰς Οὐρανὸς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθῃ. ἐπικυρῶν
τὸ κήρυγμα, πληθεύει τῶν συμμένων. Θεστοκίον.

Ο ἀνατίλας ἥλιος, ἐκ πατρὸς ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σῆ-
μερον, ἢ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, ἢ θανάτῳ καταργήσας, σὲ
τεκνίσκει πρεσβύταις, ὥς ἡμῖν ἐξαποσελόν, ὥς φιλῶν καρ-
δίαις, ἢ τὰς ψυχὰς, ὥς καθίζην ἀπαντας, ἐμβιβάζων, ἐν τρι-
κοῖς ποταμιάτων σε, ἢ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης. Ἐωθ. Γ'. Ἠχ. Γ'.

Πρὸς Μαγδαληνῆς Μαρίας ἦν τὸ Σωτήρος ἐν αὐτῇ γελοιοῦν
ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν ἢ ἐμφάνειαν, διαπισθύνει σὶ Μα-
θηταῖς, ἀντιδίδοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἄλλὰ τῇ σημεῖαι
καθοπλισθέντες ἢ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπετέλλοντο.
ἢ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίσωτον, ἀνελήφθης Πατέρα, οὐ
δὲ ἐκάρηται παντὶ τὸν λόγον, ταῖς θαύμασι πισύμενοι.
διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, ἀξάζονται εἰς τὴν ἐκ νεκρῶν
Ἀνάστασιν.

Ανάστασιν, Ουλαίνθωπε Κύριε. Ἐξαποστειλ. Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀσπράττεσαι, ἰδῶμεν ἐπιστάνας, ὡς ζωηφόροι
μνήματι, ἀνδρας ἐν ἀσπρίττοις, ἐδίδασκεν ἡμῶς ὁρίσκει
κλῆ-
μας ἐν γῇ ὅσιν, τῷ Οὐρανῷ δεσπόζοντες, ἔδωκεν διδάσκει
μεν, ἡ πρὸς ζωὴν, ὡς μνημεῖον θράμωμεν ἐν τῷ Πέτρῳ, ἡ τὸ
πραχθὲν θαυμάσαντες, μίνωμεν Χοιρὸν βλέπειν. Θεοτοκ.

Τὸ χαίρετε φθεγγόμενος, διημεῖω τὴν λύπην, τῶν Προ-
πατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντιπαύων, ἐγέρσεως σε ἐν
Κοσμῷ. Ταύτης ἐν ζωῷ σὺ, διὰ τῆς κήσας σε ὡς φωτίζον
καρδίας, ὡς εἰς ἡμῶν, τῶν σῶν ἑξαπόσειλον τῷ βῶν σα. Ου-
λαίνθωπε θείανθωπε, ὅσα τῇ σὲ ἐγέσθι. Ἐωθ. Δ'. Ἠχ. Δ'.

Ο ἄθος ἦν βαθεῖ. ἡ αἱ γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα σὺ
Χοιρὲ. ἀλλὰ τὸ σῶμα ἐχ' εὐρέθη τὸ ποθόμενον αὐταῖς.
διὰ ἀπορρημίας, οἱ ταῖς ἀσπρίττοις ἐδίδασκεν ἐπιστάνας, τί
τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε ἔλεγος, ἡ γέρως προῖπε.
τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτῆς, εἰς παιδείαν, τὰ ἀπαθῆ-
τα ἐκέρυττον. ἀλλ' εὐδοκία ληρὸς τὰ Εὐαγγέλια ἔτις ἦσαν
ἐν νωθῆς οἱ Μαθηταί. ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδωκε, ἡ ἰδὼν ἐδῶ-
ξασί σε πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια. Ἐξαπες. Β'.

Η ζωὴ ἡ εὐδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπῳ, ἡ τῷ Λευκῷ
συνάψουσιν, εἰς περ ἡ ἐπεγνώσθη, εἰς ἑμῶς κλῆ-
τον ἄρτον, ὡς Λυχαί ἡ καρδία, καὶ ὡς ἐπὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτε τίς
τοῖς ἐλάλει ἐν τῇ εὐδῇ, ἡ γραφαῖς ἡμῶν, ἡ ὕπερ, μεθ'
ὡν ἡγέρθη κραζόμεν, ὡς φθῆτε ἡ τῷ Πέτρῳ. Θεοτοκ.

Υ μῶν σὺ τὸ αἰμέτηρ ὅτι ἔλεος Παιδιά με, ὅτι σάβαν ἐκένω-
σαι, τὴ φορεσαι ἡ σῶσαι. Οὐσιν βρετῶν κακαθεῖσαι. ἡ
Θεὸς ὡν ἡνέχευ, ἐκ τῆς Ἀγίας Θεότατος, κατ' ἐμὲ τῷ Γενέσθαι.
ἡ κατελθεῖν, μένους Ἀδελφῶν με τῷ σάβαν, πρὸς βῆαις
τῆς ἑκείνης σε. Δεσπότα πανοικίμων. Ἐωθ. Ε'. Ἠχ. πλ. Α'.

Ω τῶν σοφῶν σὺ κομῶν Χοιρὲ, πῶς Πέτρῳ μετὰ τοῖς
ῥηματικῶν μόνοις, εὐδοκίας ἐννοῶσαι σὺ τὴν Ανάστασιν.
Λευκῷ δὲ ἡ Κλεόπῳ συμπορευόμενος ὁμιλεῖ, ἡ ὁμιλῶν, ἐκ
εὐθέως ἑαυτὸν φανερεῖ. διὰ ἡ ὁμιλῶν, ὡς μένος παρῶν ἐν
Ἱεροσολύμοις, ἡ μὴ μεῖναι τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ,
ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τῷ πλάσματι συμπερινοικεῖν, ἡ
τὰς περὶ σὺ προφητίας ἀνέπτυξας, ἡ ὡς τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄ-
γον, ἐννοῶν αὐτοῖς, ὡς ἡ πρὸς τῷ αἰκαρδία πρὸς ἑαυτὸν σὺ
ἀνιφλέγοντο, οἱ ἡ τοῖς Μαθηταῖς συνήρτισμαίς, ἡ δὲ τρανὰς
ἐκέρυττον

ἐκέρυτλόν σε τὴν Ἀνάστασιν δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐξάπ. **Α**γκυλών ὅτι ἄνθρωπος. Σώτηρ ἦ κατ' ἑστίαν, σὺ μέσση γὰρ ἐδίδασκες, ἀνάσας ἐκ τῆ τάφου, καὶ ζωώσεως συμμετέχων, βάπτισμα μετάνοίας, εὐθὺς δὲ πρὸς Οὐρανίον, ἀνελήφης Πατέρας, καὶ Μαθηταίς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπιγυέλων, ὑπὲρ πάντων Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σὺ ἐγέρσει. Θεοτοκίον.

Ο πεινῆς τῆς Κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων, σάρκα ἐσθλὴν ἔλαβεν ἐκ ἀχράντων αἱμάτων, σὺ Παναγία Παρθένε, καὶ γὰρ φαρῆσαν πάσαν, τὴν φύσιν ἐκαινέωγες, κάλιν ὡς πρὸ τῆ γλῆκας κατὰ λειπὼν, μετὰ τόκον, ὅθεν πτωχὸς σε πάντες, ἀνευφρομῶν χαράζοντες. Χαίρε Δέσποινα Κόσμου. Ἐωθ. 5. ἡ χ. πλ. β.

Μετ' οὕτως εἰρήνη σὺ Χριστέ, πρὸς Ἀθρώπους Θεὸν, εἰρήνην τὴν σὴν δίδως μετὰ τὴν ἐγερσιν Μαθηταίς, ἐμφόβως ἐδίδας αὐτοῖς, δόξαντας πνεῦμα ὁρᾶν, ἀλλὰ κατέβηλας τὸν ταραχὸν αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δίδας τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας σε, πλὴν ἀπιστάντων ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψῃ, καὶ διδασκῶν ἀναμνήσει, διανοήσας αὐτῶν τὸν νῦν, τὴ συνίαι τὰς Γραφάς, οἷς καὶ τὴν Πατοικὴν ἐπαγγελίαν καθυποχέμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτοῖς, δίδεις πρὸς Οὐρανόν, διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνῶμί σε, Κύριε δόξα σοι. Ἐξαποσειλ. Ζ΄.

Ο ἵτι ἦραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπάσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος καὶ Ἄνδρος, Μύσης Χριστὸν ὡς γὰρ πα' ἔτρεχον δεοὶ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀστέα, ὡδὸν κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἣν δὲ τὸ σκεδάριον χωρὶς τῶν, διὸ καὶ πάλιν ἠσυχάσαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον. Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παραδόξα, δι' ἐμὲ κατεργάσω, Χριστέ με πολυέλεε, ἐκ Παρθένου γὰρ Κόσμον ἐτέχης ἀνεμνηνείτως, καὶ Σταυρὸν κατεδόξω, καὶ θάνατον ὑπομένεις, ἔθανες καὶ δόξα, καὶ τὴν ἡμῶν φύσιν ἠλευθέρωσας τῷ θανάτῳ. Δόξα Χριστῷ τῷ δόξαντι, δόξα τῇ σὺ δυνάμει. Ἐωθ. Ζ΄. ἡ χ. βαρύς.

Εὐσχετία καὶ πρῶτον, καὶ τί πρὸς τὸ μνημῆον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχυσται αὐτῇ, φρεσὶν ἡμῶν ἔπ' ἐκείνηται ζήτησις, ὁ Ἰησοῦς ἀλλ' ὅσα τὰς συντόχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὁσυνίοις καὶ τῷ σκεδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνηθίσαν τὰς περὶ τῆς γραφῆς, μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμῶν πίστεύσαντες, ἀνυμνῶμί σε τὸν ζωοδότην Χριστόν. Ἐξάπ. Η΄.

Αὐτὴ Ἀγγέλος ἐλέησας, εὐδὸν τὸ μνημῆος, Μαρία ἔξε-
πλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοῦσα, ὡς Κηρυτλὸν ἐκπρόστα.

Κύριε

Κύριε πρὸς τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ μετέθηκες· κλήσῃ δε τὸν θυγάτην αὐτὸν, τὸν Σωτῆρα ἡκούσε, μὴ με ἀπτε. πρὸς τὸν Πατέρα ἀπαιμ, εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς μου. Θεοτοκίον.

Πατριάρχης Κόρη τέτοκας ἀπορήτως τὸν υἱά, διπλὴν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλὴν ἐνεργείᾳ, καὶ υἱά τῇ ὑποστάσει. Τῶτον ἐν ἐκδυσώπῃ, ἢ ὑπὲρ τῶν πίσει σέ. προσκυνέντων ἐκ πάσης ἐπιβλήης, τῷ ἐχθρῷ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες, πρὸς σέ νῦν κατὰ φύσιν μου. Δέσποτα Θεοτόκε. Ἐωθ. Η'. Ηγ. πλ. Δ'.

Πατρὶς Μαρίας δάκρυα, καὶ μάτην χεῖνται θερμῶς. ἰδὲ γὰρ κατηξίνονται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς οὐσίας τῆς σῆς ὡς Ἰησοῦ. ἅλλ' ἐτι πρόσβια φρονεῖ, εἰα γυνὴ ἀδελφῆς, διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψαύσαι σοι Χριστέ. ἅλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφθασε, τὴν πρὸς τὸν πατρῶν κληρὸν ἀνοδὸν ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

Ἐξαποσεμλάριον. Θ'.

Ευκεκλησιμῶν Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τὰς Ἀποστόλους ἐπλήσας. Πνεύματος Παναγίου, εἰρηκῶς ἐμψυσήσας, οἷς δεσμεύντε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρτίας ἤρχας. καὶ ὁκτῶ μεθ' ἡμέρας τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας, καὶ τὰς χεῖρας μεθ' εἰ βοῶμεν, Κύριος καὶ Θεὸς σου ὑπαρχέας. Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν υἱὸν ὡς ἐβλεπας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον Θεόνυμφε, Παναγία Παρθένε, ἀπασαν θλίψιν ἀπέθε. ἢν ὑπέσης ὡς Μητήρ, ὅτε κατ' ἰδὲς πασχόντα, καὶ χαρὰς ἐμπληθίσας, σὺν τοῖς αὐτῷ Μαθηταῖς γεραίρουσα τέτον ὕμνους. διὸ τὴν Θεοτόκον σε, νῦν κηρύττοντας σῶζε.

Ἐωθινόν. Θ'. Ηγ. πλ. α'.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ὥσπερ οὐσίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιούεις, τῇ κεκλησιμῶν εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν. ἅλλ' ἐπλήσας χαρὰς τὸς Μαθητάς, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ὕψους ἀφέσεως ἀμαρτιῶν. καὶ τὸν Θωμᾶν ἐκατέλειπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδων, διὸ παράχρῃ καὶ ἡμῖν, γινώσιν ἀληθῆ, καὶ ἀφῇσιν πταισμάτων εὐσπλαγχνε Κίριε.

Ἐξαποσεμλάριον. Ι'.

Πατριάρχης θάλασσα σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ

Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις παλαί, ἢ Θωμᾷν ἔχε πρὸς ἄγραν. οἱ Χριστῇ τῇ προσάξει, οὐ δεξιῶς χαλαράντες, πλῆθος ἡλκον ἰχθύων. οὐ Πέτρος γινέσκει, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχει. οἱς τὸ τρίτον Φανέις, ἢ ἄρτον ἔδωκε, ἢ ἰχθὺν ἐπ' ἀνδράκων. Θεοτοκ.

Πρὸν ἀνασάντα Κύριον, ἱερίμενον ἐκ τῆ Ἰάφθ, Παρθένε κα-
θικέτευσ, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνούντων, ἢ πάθω μακαριζόντων.
Σὺ γὰρ ἔχομεν πάντες, καταφυγὴν σωτηρίαν, ἢ μεσίτην πρὸς
τὸν κληρὸς γὰρ σός, ἢ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε, ἢ πρὸς τὴν
σὺν ἀντίληψιν, ἅπαντες ἀφορῶμεν. Εὐθ. Ι'. Ἦχος, πλ. β'.

Μετὰ τὴν εἰς Ἀδὰμ κάθοδον, ἢ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν,
καθυμνύεις ὡς ἱκός ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σε Χριστέ οἱ Μα-
θηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτοάπησαν. ἢ πάλιν πλοῖα ἢ δίκτυα,
ἢ ἄγρα ἔδωκε. ἀλλὰ σὺ Σωτὴρ ἐμφανιδής, ὡς Δεσπότης
πάντων, δεξιῶς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλῆν. ἢ ἦν ὁ λόγος
ἔργον εὐθὺς, ἢ πληθος τῶν ἰχθύων πολὺ, ἢ δεῖπνον ζῶον
ἔτοιμον ὡ γῆ. ἢ μεταχόντων τότε σε τῶν Μαθητῶν, ἢ
ἰακὴς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ὡτρυφῆσαι Φιλάνθρωπε
Κύριε.

Ἐξαποσηλάριον. ΙΑ'.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τοῖς τῷ Πέτρῳ Φιλῆς με, πυ-
θόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται
ποιμενάρχῃ. ὅς ἰδὼν ὃν ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενος, ἤρετο
τὸν Δεσπότην, ἔτος δὲ τίς εἰς δὲν θέλω ἔφησε μῶνεν τῶτον, ἔως
ἢ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σέ φίλε Πέτρε; Θεοτοκίον.

Ποβερόν μυστήριον, ὃ παράδοξον θαῦμα, διὰ θανάτου
θανάτος, παντελῶς ἠφρανίδη. τίς ἐν μὴ ἀνυμνήσει σε,
ἢ τίς μὴ προσκυνήσει σε, τὴν Ἀνάστασιν Λόγε; ἢ τὴν ἀγνῶς,
ὃ σαρκὶ τεκῆσάν σε Θεοτόκον; ἢ ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας,
ἀντρώσαι τῆς γενέτης. Εὐθινόν, ΙΑ'. Ἦχος, πλ. δ'.

Φανερῶν ἑαυτὸν, ταῖς Μαθηταῖς σε Σωτὴρ μετὰ τὴν
Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νο-
μὴν, ἢς ἀγάπης ἀντέκτησιν, τὴν τῆ ποιμαίνην φροντίδα
αὐτῶν. οἷο ἢ ἔλεγες ἢ Φιλῆς με Πέτρε, ποίμεινε τὰ ἀρνία
με· ποίμεινε τὰ πρόβατά με. ὁ δὲ εὐθέως ὡδεικνύμενος
τὸ Φιλόσαργον, περὶ τῆ ἄλλης Μαθητῆς ἐπυνθάνετο. ὡν
ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποίμνην σε διαφύλαττε, ἐκ
λύκων λυμαιομένων αὐτήν.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Α

Τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τριακοσίους ἑκτε-
νόμην Χρόνους ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς Πίναξι καθορᾶται,
ὧν ἡ ἐρμηνεία ὡδε εἰς Ἀρεθρα ἑπτὰ διηρημένη.

Α'. Οἱ Κύκλοι τῆς Ἡλίου εἰσὶν κή. ἐπειδὴ μετὰ παρέ-
λευσιν 28 χρόνων, οἱ Βίσεκτοι ἢ μὴ Βίσεκτοι
Χρόνοι πίπτουσι πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς τῆς Ἑβδομάδος ἡ-
μέρας. Ἐλήφθησαν δὲ ἑπτὰ γράμματα, κατὰ ἀριθμὸν
τῶν ἑπτὰ τῆς Ἑβδομάδος ἡμερῶν, ἢ ἐτέθησαν ἐν τῷ
Α'. Πίνακι, εἰς ὧς ἕκαστον τῶν Χρόνων ἀνὰ ὦ, ὅπερ ἢ
Γράμμα τῶ Χρόνῳ ὀνόμασαι. Ταῦτά τινες προσαρμό-
ττωσι ἢ ὡς τοῖς ἀρμῶσι τῶν χειρῶν, ὥς περ τῶ Σολομῶν-
τος, καταχρηστικώτερον λεγουσιν. Ὅτι δὲ ἐν τῷ ἐπό-
μινον Γράμμα, ἀλλὰ τὸ μετ' αὐτὸ ἐτέθη, δηλοῖ ὅτι
προεθέσης μιᾶς ἡμέρας, ὁ Χρόνος ὑπάρχει Βίσεκτος.
Ἐνθα δὲ εὐρίσκεται κεφαλαιώσερον Α. σημαίνει ὅτι ἐν
ἐκείνῳ τῷ Χρόνῳ πρῶτος ὑπάρχει ὁ Κύκλος τῆς Ἡλίου. Εὐ-
ρίσκονται δὲ καθ' ἡμᾶς οἱ Κύκλοι αὐτοὶ, ἐὰν διατρέσω-
μεν τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη τῷ ἀριθμῷ 28. Εἰσὶ
δὲ ἡμῖν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι Χριστοῦ ἔτη 5508.

Β'. Οἱ Κύκλοι τῆς Σελήνης, οἵτινες Χρυσῶς ἀριθμοῦ, διὰ
τὸ ἑξάιστον, ὀνομαζονται, εἰσὶ 13. ἐπειδὴ μετὰ παρέλευ-
σιν Χρόνων 19 αἱ ἡμέραι τῶν Σεληνῶν πίπτουσι πάλιν
εἰς τὰς αὐτὰς τῶ Μηνὸς ἡμέρας· ἢ πρότερον, ἢ μὴ μετὰ
παρέλευσιν 304. περίπου αἰαυτῶν προεμπίπτοντες, κα-
θ' ἡμᾶς ἡμέραι μιᾶ. Εὐρίσκονται δὲ ἐὰν διατρέσωμεν τὰ
ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη τῷ ἀριθμῷ 19. Ἐτέθησαν δὲ
ἐν τῷ Β'. Πίνακι, τοῖς Γράμμασι Κ. Σ. σημαινόμενοι.

Γ'. Τὸ Θεμέλιον τῆς Σελήνης, ὅπερ ἢ Ἐπαχτή αὐτῆς
λέγεται, εἶναι ἡ κατάστασις τῆς Σελήνης ἐν τῇ ἀρχῇ
τῶ Χρόνου. Ἦσαν αἱ ἡμέραι ὡς ἔχει ἡ Σελήνη καταλήγοντος
τῶ Χρόνῳ. Ἐγράφη δὲ ἐν τῷ Β. Πίνακι, τοῖς Γράμμασι
Θ. Σ. δηλούμενον.

Δ'. Ἡ ἀρχὴ τῆς Σελήνης εὐρίσκεται ὡς τῷ Β'. Πίνακι
 εἰν παρατηρήσωμεν τὸ Θεμέλιον αὐτῆς. λόγῳ χάριν.
 εἰν τὸ Θεμέλιον ἢ κς'. ἡ ἀρχὴ ἢ Σύνοδος τῆς Σελ. ☉
 ὡς τῇ ἀρχῇ τῆς Χρόνῳ ἔσεται εἰς τὰς 8 τε πρώτῃς Μή-
 νος. Φεβ. ἢ πᾶν τῆς Μαρτίου. ἐπὶ τῇ κς' ἢ 8 πρώτῃς ὁμῶς
 λ'. Ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς Σελ. πολιτικῶς, λογιζομένη, εἰς τὰς 6
 τῆς Μαρτίου, ὡς ἢ ὡς τῷ Β'. αὐτῷ Πίνακι φαίνεται.
 (ὅτις ἢ εἰχιδόν αἱ ληταὶ τῆς αὐτῆς ἔτις ἀρχαὶ τῶν Σε-
 ληνῶν) ἐπειδὴ ἡ Σελήνη μετὰ ἡμέραν περὶ πρῶτον ἀρχῇ τῆς
 ὁρασθῆναι. Διὰ δὲ τῆς ἐξῆς Μῆνας κοινότερον, τοσαύτας
 μονάδας προσθεάμεν εἰς τὸ Θεμέλιον τῆς Σελ. ὅσαι εἰσὶν
 οἱ Μῆνες ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς ἕκαστος καθ' ὃν ζητεῖται ἡ
 ἀρχὴ τῆς Σελ. Εὐρίσκομεν δὲ (κατὰ τὸν μέσον χρόνον)
 τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς Σελ. Δ' εἰν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς ἐνώ-
 σωμεν ἡμέρ. 7. ὥρ. 9. λε. 11. Τὴν Πανσέληνον ☾ εἰν ἐ-
 νώσωμεν ἡμέρ. 14. ὥρ. 18. λε. 22. Τὸ δὲ ὑπερὸν τέταρτον
 τῆς Σελ. ☾ εἰν ἐνώσωμεν ἡμέρ. 21. ὥρ. 3. λε. 33.

Ε'. Ἡ ἀρχὴ τῶν Μηνῶν εὐρίσκεται εἰν λείδωμεν τὸ Γράμ.
 τῆς Χρόνῳ ἐκ τῆς Α'. Πίνακος, ἢ ἐνώσωμεν αὐτὸ τῷ ὑπὸ τὸν
 ζητούμενον Μῆνα κεΦαλαίῳδε Γράμματι. Ἡ ἐξῆς αὐτῆς εἴχη
 Μ. Α. Μ. Ι. Ι. Α. Σ. Ο. Ν. Δ. Ι. Φ.

Εν Αὐ Γέ 5ω Αὐ Δι Ζε Βέν Ἐκ Ζυ Γι 5ε
 Θελεον τῷ 1810. ἐπὶ τὸ τῆς Χρόν. Γράμ. ἐστὶν Ε. τὸ δὲ ὑ-
 πὸ τὸν Φευκαρίον κεΦαλαίῳδες Γράμμα ἐστὶ τὸ 5. Ἀρα
 ὁ Φευκαρίος ἀρχεται τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἑβδομάδος,
 ἐπειδὴ εἰς 5 ὁμῶς γίνονται 10. ἀφαιρῶμεν δὲ τῶν 3.
 μόνον δ' τὴν τετάρτην ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος ἡμέραν.

Ἡ δὲ τῶν Ζωδίων καταγραφὴ ὡς πρὸς τὰς Μῆνας τοι-
 αύτη. Ἀπὸ 1800. ἕως 1900. καθ' ὃ διάστημα χρόνῳ ἡ
 διαφορὰ τῶν Μηνολογιῶν ἡμέραι 11. ὁ ἥλιος ☉ ἐφαπ-
 τεται τῇ πρώτῃ σημεῖν τῆς Ζωδιακῆς, τῆς Κριε Υ λεγο-
 μένης, Ἐκκλησιαστικῶς μὲν τῇ 21. Ἀστρονομικῶς δὲ τῇ 9.
 τῆς Μαρτίου. ὅτις ἢ ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία. Τῆς δὲ Ταύρε 8
 Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀστ. τῇ 9. τῆς Ἀπριλλίου. Τῶν δὲ Δουδί-
 μων 11 Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀστ. τῇ 9. τῆς Μαΐου. Τῆς δὲ
 Καρκίνου 20 Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀστ. τῇ 10. τῆς Ἰουνίου. Τῆς
 δὲ Λέοντος 21 Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀστ. τῇ 12. τῆς Ἰουλίου.

Τῆς

τῆς δὲ Παρθένου πρὸ Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 12. τῇ
 Αὐγούστου. Τῇ δὲ Ζυγῷ πρὸ Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 12.
 τῇ Σεπτεμβρίου, ὅτε καὶ ἡ Φθινοπωρινὴ Ἰσημερία.
 Ἐφαπτεται δὲ ὁ ἥλιος πρὸς τὴν Σκορπίου πρὸ Ἐκκλ. τῇ 21.
 Ἀπρ. τῇ 12. τῇ Ὀκτωβρίου. Τῇ δὲ Τοξότης πρὸ Ἐκκλ.
 τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 11 τῇ Νοεμβρίου. Τῇ δὲ Αἰγόςκωρον πρὸ
 Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 10 τῇ Δεκεμβρίου. Τῇ δὲ Ὑδρο-
 χόου πρὸ Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 9. Τῇ Ἰαννουαρίου. Τῶν
 δὲ Ἰχθύων. πρὸ Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 7 τῇ Φεβρουαρίου.
 Ἀπὸ δὲ 1900. ἕως τῇ 2100. ἔτις καθ' ὃ διάστημα χρόνος
 ἡ διαφορά τῶν Μηνολογίων ἡμέρας 13. Ἐφαπτεται ὁ ἥλιος
 τῶν ζωδίων αὐτῶν Ἀστρονομικῶς πρὸ μῆος ἡμέρας. ἔχον
 Ἐφαπτεται τῇ Κριῷ γ' τῇ 8. τῇ Μαρτίᾳ κτ. Τῇ δὲ ὅπου
 ὁπισθοδρομία τῶν Ἰσημεριῶν (precession des Equi-
 noxes) λέγεται τοῖς Ἀστρονόμοις. ὥστε 30" 20" καθ' ἔτος.

5. Τὸ ἅγιον Πάσχα εὐρίσκεται εἰς τὸν Γ'. Πίνακα εἰάν
 λάβωμεν τὸ Γράμμα τῷ Χρόνῳ καὶ τὸν τρέχοντα Κύκλον
 τῆς Σελ. τὸν ὄντα εἰς τὸν εἰκίσκον τῷ ἴδιῳ αὐτῷ Γράμ-
 ματος, καὶ σκεφθώμεν τὰς ἀντικρὺ αὐτῷ τῷ Κύκλῳ Μῆνα
 καὶ ἡμέρας τῷ Μηνί. Θέτεον τῷ 1811 ἔτις κεκλήρωται
 Γράμ. τῷ Χρόνῳ 5. καὶ τὸ ἔτος αὐτὸ ὑπάρχει ὡς τῶν ἑ-
 χόντων Σελ. Κύκλ. 4. Ἀρα τὸ Α. Π. Ἀπρίλ. 2. Εὐ-
 ρεθῆντος δὲ τῷ Α. Π. ραδίως εὐρίσκονται καὶ αἱ λοιπαὶ
 κινηταὶ ἑορταὶ τῷ Χρόνῳ. οἷον, εἰάν ἀφέλωμεν ἀπὸ τῆς ἡ-
 μέρας τῷ ἁγίῳ Πάσχα ἡμέρας 70. εὐρίσκεται ἡ ἀρχὴ τῆς
 Τριωδίου. Εἰάν δὲ ἀφέλωμεν ἡμέρ. 36. εὐρίσκεται ἡ Ἀπο-
 κρεία. Εἰάν δὲ προσθεώμεν τῇ ἡμέρᾳ τῷ Α. Π. ἡμέρ. 39.
 εὐρίσκεται ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναλήψεως. Εἰάν δὲ 56. εὐρί-
 σκεται ἡ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων κτ.

Ζ'. Τὸ δὲ Νομικὸν Φάσκα εὐρίσκεται εἰς τὸ Β'. μέρος
 τῷ Γ'. Πίν. τοῖς σκεπτομένοις τὸν Κύκλον τῆς Σελ. ὄν-
 τος γὰρ τῷ Κύκλῳ αὐτῷ φέρ' εἶπαι 4. τὸ Ν. Φ. πί-
 πει Μαρτίᾳ 30. Τητέκιν ἡ Σύνοδος τῆς Σελ. εἰς τὰς 12.
 Μαρτίᾳ. ἡ 16. τῆς Σελ. (ὅτε ἑορταζοσιν οἱ Ἑβραῖοι)
 εἰς τὰς 16. αἷς προσθετέον καὶ 4. διὰ τὰς τέσσαρας προ-
 εμπτώσεις τῆς Σελ. τὰς γενομένας ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς
 ἁγίας Πρώτης Συνόδου μέχρι τῷ παρόντος αἰῶνος.

Πίναξ Α'. Περί Γραμμάτων τῶν Χρυσῶν.

Καλανδάριον ἕως τῶν 1100 ἔτησ' ὅτε ἡ τῶν Μηνολογιῶν δια-
φορὰ ἡμέραι 14 ἢ πάλιν καὶ ἡμᾶς Πρόεμπτως Σελήνης.

Γ1808	Ε1827	Α1846	Δ1865	Ζ1884	Β1903	Ε1922	Α1941
Δ1960	5 1979	Β1998	Ε1017	Α1036	Γ1055	5 1074	Β1093
Δ1809	Ζ1828	Β1847	Ε1865	Α1885	Δ1904	5 1923	Β1942
Ε1961	Α1980	Γ1999	5 2018	Β1037	Ε1056	Ζ1075	Γ1094
Ε1810	Α1829	Δ1848	5 1867	Β1886	Ε1905	Α1924	Γ1943
5 1962	Β1981	Ε2000	Ζ2019	Γ1038	5 1057	Β1076	Δ1095
5 1811	Β1830	Ε1849	Α1868	Γ1887	5 1906	Β1925	Ε1944
Ζ1963	Γ1982	5 2001	Β1020	Δ1039	Ζ1058	Γ1077	5 1096
Α1812	Γ1831	5 1850	Β1869	Ε1888	Ζ1907	Γ1926	5 1945
Β1964	Δ1983	Ζ2002	Γ1021	5 1040	Α1059	Δ1078	Ζ1097
Β1813	Ε1832	Ζ1851	Γ1870	5 1889	Β1908	Δ1927	Ζ1946
Γ1965	5 1984	Α1003	Δ1022	Ζ1041	Γ1060	Ε1079	Α1098
Γ1814	5 1833	Β1852	Δ1871	Ζ1890	Γ1909	5 1928	Α1647
Δ1966	Ζ1985	Γ1004	Ε1023	Α1042	Δ1061	Ζ1080	Β1099
Δ1815	Ζ1834	Γ1853	5 1872	Α1891	Δ1910	Ζ1929	Γ1948
Ε1967	Α1986	Δ1005	Ζ1024	Β1043	Ε1062	Α1081	Δ1100
5 1816	Α1835	Δ1854	Ζ1873	Γ1892	Ε1911	Α1930	Δ1949
Ζ1968	Β1987	Ε1006	Α1025	Δ1044	5 1063	Β1082	Ε1101
Ζ1817	Ε1836	Ε1855	Α1874	Δ1893	Ζ1912	Β1931	Ε1950
Α1969	Δ1988	5 2007	Β1026	Ε1045	Α1064	Γ1083	5 1102
Α1818	Δ1837	Ζ1856	Β1875	Ε1894	Α1913	Δ1932	5 1951
Β1970	Ε1989	Α1008	Γ1027	5 1046	Β1065	Ε1084	Ζ1103
Β1819	Γ1838	Α1857	Δ1876	5 1895	Β1914	Ε1933	Α1952
Γ1971	5 1990	Β1009	Ε1028	Ζ1047	Γ1066	5 1085	Β1104
Δ1820	5 1839	Β1858	Ε1877	Α1896	Γ1915	5 1934	Β1954
Ε1972	Ζ1991	Γ1010	5 1029	Β1048	Δ1067	Ζ1086	Γ1105
Ε1821	Α1840	Γ1859	5 1878	Β1897	Ε1916	Ζ1935	Γ1954
5 1973	Β1992	Δ1011	Ζ1030	Γ1049	5 1068	Α1087	Δ1106
5 1822	Β1841	Ε1860	Ζ1879	Γ1898	5 1917	Β1936	Δ1955
Ζ1974	Γ1993	5 2012	Α1031	Δ1050	Ζ1069	Γ1088	Ε1107
Ζ1823	Γ1842	5 1861	Β1880	Δ1899	Ζ1918	Γ1937	5 1956
Α1975	Δ1994	Ζ2013	Γ1032	Ε1051	Α1070	Δ1089	Ζ1108
Β1824	Δ1843	Ζ1862	Γ1881	5 1900	Α1919	Δ1938	Ζ1957
Γ1976	Ε1995	Α1014	Δ1033	Ζ1032	Β1071	Ε1090	Α1109
Γ1825	5 1844	Α1863	Δ1882	Ζ1901	Γ1920	Ε1939	Α1958
Δ1977	Ζ1996	Β1015	Ε1034	Α1053	Δ1072	5 1091	Β1110
Δ1826	Ζ1845	Γ1864	Ε1883	Α1902	Δ1921	Ζ1940	Β1959
Ε1978	Α1997	Δ1016	5 1035	Β1054	Ε1073	Α1092	Γ1111

Σ.	M.	A.	M.	I.	I.	A.	Σ.	O.	N.	Δ.	I.	Φ.	Θ.	Σ.
α	ις	ιδ	ιδ	ιβ	ιβ	ι	θ	η	ζ	ς	ε	δ	ιε	
β	ε	δ	γ	β	$\frac{\alpha}{\lambda\alpha}$	κθ	κη	κζ	κς	κε	κδ	κβ	κς	
γ	κδ	κβ	κβ	κ	κ	ιη	ιζ	ις	ιε	ιδ	ιγ	ια	ζ	
δ	ιγ	ια	ια	θ	θ	ζ	ς	ε	δ	γ	β	α	ιη	
ε	β	$\frac{\alpha}{\lambda}$	λ	κη	κη	κς	κε	κδ	κγ	κβ	κα	ιθ	κθ	
ς	κα	ιθ	ιθ	ιζ	ιζ	ιε	ιδ	ιγ	ιβ	ια	ι	η	ι	
ζ	ι	η	η	ς	ς	δ	γ	β	$\frac{\alpha}{\lambda}$	λ	κθ	κζ	κα	
η	κθ	κζ	κζ	κε	κε	κγ	κβ	κα	κ	ιθ	ιη	ις	β	
θ	ιη	ις	ις	ιδ	ιδ	ιβ	ια	ι	θ	η	ζ	ε	γ	
ι	ζ	ε	ε	γ	γ	$\frac{\alpha}{\lambda\alpha}$	κθ	κθ	κζ	κζ	κς	κδ	κδ	
ια	κς	κδ	κδ	κβ	κβ	κ	ιθ	ιη	ιζ	ις	ιε	ιγ	ε	
ιβ	ιε	ιγ	ιγ	ια	ια	θ	η	ζ	ς	ε	δ	γ	ις	
ιγ	δ	γ	β	$\frac{\alpha}{\lambda}$	λ	κη	κζ	κς	κε	κδ	κγ	κα	κζ	
ιδ	κγ	κα	κα	ιθ	ιθ	ιζ	ις	ιε	ιδ	ιγ	ιβ	ι	η	
ιε	ιβ	ι	ι	η	η	ς	ς	δ	γ	β	$\frac{\alpha}{\lambda\alpha}$		ιθ	
ις	$\frac{\alpha}{\lambda\alpha}$	κθ	κθ	κζ	κζ	κε	κδ	κγ	κβ	κα	κ	ιη	*	
ιζ	κ	ιη	ιη	ις	ις	ιδ	ιγ	ιβ	ια	ι	θ	ζ	ια	
ιη	θ	ζ	ζ	ε	ε	γ	β	$\frac{\alpha}{\lambda\alpha}$	κθ	κθ	κη	κς	κβ	
ιθ	κη	κς	κς	κδ	κδ	κβ	κα	κ	ιθ	ιη	ιζ	ιε	γ	

Ἰνναξ Γ'.

Μέρος Α'.

Μέρος Β'.

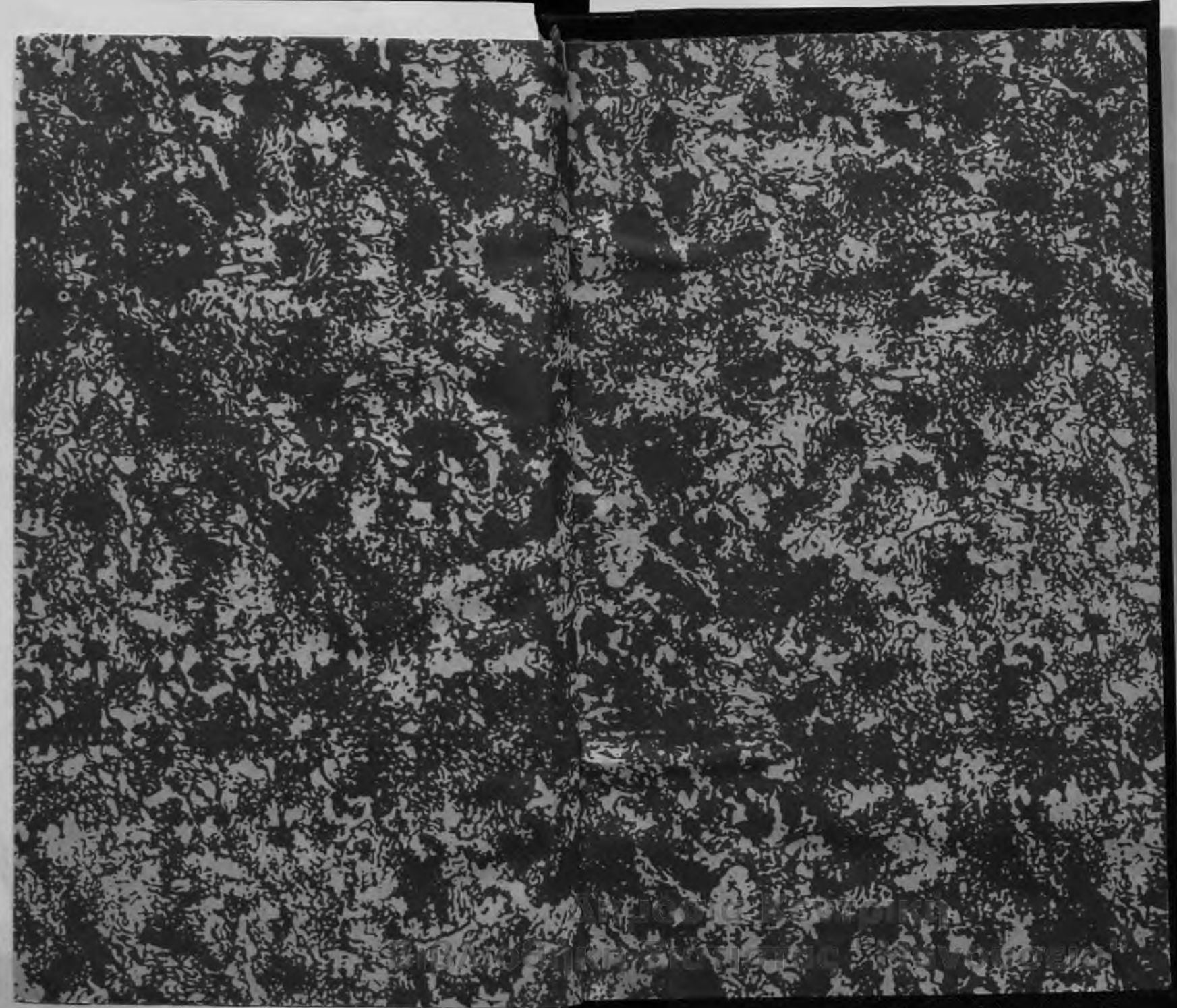
α. Π. οἱ εὐρέσεως τῆς Ἀγίας Πόλεως. ἢ β'. Περὶ τῆς Ν. μικρῆς Φάσκα, ὡς ἐν τῇ καιρῷ τῆς ἀγίας Α'. Συνέδ. ἐξ ἧς καὶ ἡμᾶς λογιζονται Προεμπέσωκε Σελήνης.

Γ. Χρ.	Οἱ Κύκλοι τῆς Σελήνης.	Μ. ἡμέρ.	Κ. Σ.	Ν.
Α	1. 9. 12. 17.	Α. 7.	α	α.
	2. 13.	Μ. 24.		
	3. 6. 11. 14. 19.	Α. 14.	β	μ. 2.
	4. 7. 10. 15. 18.	Μ. 31.		
	5. 8. 16.	Α. 21.	γ	α. 10.
Β	1. 4. 9. 11. 18.	Α. 6.	δ	μ. 3.
	2. 13.	Μ. 23.		
	3. 6. 12. 14.	Α. 13.	ε	α. 10.
	4. 7. 10. 15. 18.	Μ. 30.		
	5. 8. 16. 19.	Α. 20.	ς	α.
Γ	1. 4. 9. 12. 15.	Α. 5.	ζ	μ. 2.
	2. 7. 10. 18.	Μ. 29.		
	3. 6. 14. 17.	Α. 12.	η	α. 11.
	4. 8. 11. 16. 19.	Α. 19.		
	5. 13.	Μ. 22.	θ	α.
Δ	1. 4. 12. 15.	Α. 4.		
	2. 7. 10. 13. 18.	Μ. 28.	ι	μ. 2.
	3. 6. 9. 14. 17.	Α. 11.		
	4. 8. 11. 16. 19.	Α. 25.	ια	α. 12.
	5. 13.	Α. 18.		
Ε	1. 4. 7. 12. 15.	Α. 3.	ιβ	α.
	2. 10. 13. 18.	Μ. 27.		
	3. 8. 11. 19.	Α. 17.	ιγ	μ. 2.
	4. 16.	Α. 24.		
	5. 9. 14. 17.	Α. 10.	ιδ	α.
ς	1. 6. 9. 17.	Α. 9.	ιε	μ. 2.
	2. 10. 13. 18.	Μ. 26.		
	3. 8. 11. 14. 19.	Α. 16.	ις	α. 1.
	4. 7. 12. 15.	Α. 2.		
	5. 16.	Α. 23.	ιζ	α.
Ζ	1. 6. 9. 12. 17.	Α. 8.		
	2. 10. 13.	Μ. 25.	ιη	μ. 2.
	3. 11. 14. 19.	Α. 15.		
	4. 7. 15. 18.	Α. 1.	ιθ	α.
	5. 8. 16.	Α. 22.		

264

OKT

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ληρόστα Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσια"